

ELMI MƏCMUƏLƏR

AVİASIYA TEXNİKASI

YERÜSTÜ KOMPLEKSLƏR, START AVADANLIQLARI,
UCAN APARATLARIN VƏ ONLARIN
SİSTEMLƏRİNİN İSTİSMARI

AVİASIYA ELEKTRONİKASI

AERODROMLARIN VƏ AEROPORTLARIN
YERÜSTÜ AVADANLIQLARLA TƏCHİZ OLUNMASI

ƏTRAF MÜHİTİN QORUNMASI

TƏHSİL METODOLOGİYASI VƏ TƏLİM

İQTİSADİYYAT, MENECMENT VƏ HÜQUQ

İCTİMAİ ELMLƏR

CİLD 16 №1

Yanvar-Mart
2014
Bakı

Redaksiya heyəti
Baş redaktor, AMEA-nın akademiki A.M. Paşayev,
baş redaktorun müavini, prof. A.R. Həsənov

Redaksiya heyətinin üzvləri
AMEA-nın akademiki A.Ş. Mehdiyev, AMEA-nın akademiki A.C. Hacıyev, AMEA-nın müxbir üzvü
B.H. Tağıyev, AMEA-nın müxbir üzvü F.C. Məmmədova, AMEA-nın müxbir üzvü A.Z. Məlikov,
prof. A.Z. Bədəlov, prof. A.M. Məmmədov, prof. M.X. İlyasov, prof. R.Ə. Tağıyev, prof. C.H. Ağalarov,
prof. N.A. Həsənzadə, prof. İ.O. Quliyev, prof. M.Ə. Babayev, t.e.d. R.Ə. Sadiqov, t.e.d. T.İ. Nizamov,
t.e.d. R.M. Cəfərzadə, t.e.d. İ.M. İsmayılov, t.e.d. R.N. Nəbiyev, t.e.d. M.R. Mustafayev
Texniki redaktor: f.-r.e.n. A.M. Ramazanzadə; korrektorlar: O.V. Əliyeva, Ə.H. Kərimov;
tərtibatçı: T.A. Quliyeva

«ELMİ MƏCMUƏLƏR» jurnalının bölmələri

Jurnalda çap olunmaq üçün aşağıdakı mövzular üzrə elmi, orijinal elmi-populyar və xülasə şəklində yazılmış məqalələr qəbul edilir: 1) Aviasiya texnikası. 2) Yerüstü komplekslər, start avadanlıqları, uçan aparatların və onların sistemlərinin istismarı. 3) Aviasiya elektronikası. 4) Aeronaqiqası və rabitə, aeronaqiqası avadanlıqları və kompleksləri. 5) Aerodromların və aeroportların yerüstü avadanlıqlarla təchiz olunması. 6) Havada hərəkətin idarə olunması. 7) Meteorologiya. 8) Ətraf mühitin qorunması. 9) Təhsil metodologiyası və təlim. 10) İqtisadiyyat, menecment və hüquq. 11) Hava nəqliyyatında təhlükəsizlik problemləri. 12) Komputer texnikası, informasiya şəbəkələri. 13) İctimai elmlər. 14) Reklam xarakterli materiallar.

Jurnalın səhifələrində reklamların yerləşdirilməsi pullu ödənişlə həyata keçirilir.

«ELMİ MƏCMUƏLƏR» jurnalına məqalələrin təqdim olunma qaydaları

Məqalələr azərbaycan, rus və ingilis dillərində qəbul olunur. Hər bir məqaləyə onun yazıldığı dildə annotasiya verilməlidir. Çapa təqdim olunan məqalələr A4 formatda, 12 ölçülü şriftlə, aq kağızda iki intervaldan bir çap olunmalıdır. Boşluqlar: vərəqin sol kənarından 3 sm., sağdan 2 sm., yuxarıdan 2 sm., aşağıdan 2 sm. olmalıdır. Məqalənin həcmi: orijinal və ümumiləşdirilmiş məqalələr üçün 10 səhifə və qısa məlumatlar, şəkillər, cədvəllər və ədəbiyyat daxil olmaqla 4 səhifədən artıq olmamalıdır. Məqalələr 2 nüsxədə və WIN. WORD formatda yığılmış elektron variantda təqdim olunmalıdır. Əlyazmalar müəlliflərə qaytarılır. Digər təşkilatlardan olan müəlliflərin məqalələri onların işlədiyi təşkilatin məktubu ilə birlikdə təqdim olunmalıdır. Məqalələrə rəy verilir. Məqalə çap olunmağa Redaksiya heyətinin qərarı ilə tövsiyə olunur.

1. Hər bir məqalə müəlliflərinin soyadları, təşkilatın adı və məqalənin yazıldığı dildə bir intervaldan bir çap olunmalı, 5 sətirdən çox olmayan qısa annotasiya ilə başlanmalıdır.

2. Ədəbiyyata istinad:

- ədəbiyyata istinad məqalədə rast gəlindiyi ardıcılıqla işlənməlidir.

Sitat gətirmə qaydası:

- dövri jurnallardakı məqalələr: müəlliflərin soyadları, dövri jurnalın adı, çap olunma ili, cild, səhifə nömrəsi;
- kitablar və tezislər: müəlliflərin soyadları, kitabın adı, çap olunduğu il və yer, səhifə nömrəsi.

3. Annotasiya.

Annotasiya iki başqa dildə ayrıca bir vərəqdə hər intervaldan bir 10 sətirdən çox olmayan həcmidə yazılmalıdır.

4. Rəsmələr və şəkillər.

Rəsmələr və şəkillər yazıları və izahatları ilə aygıca təqdim olunmalıdır. Ölçülər: $6X6 \text{ sm}^2$ -dan az və $12x16 \text{ sm}^2$ -dan çox olmayıraq. Qrafiklərin koordinat oxları minimum rəqəm tərkibli olmalıdır. Koordinat oxlarının adları çox aydın yazılmalıdır. Qrafiklərdəki hər bir xətt nömrələnmiş və izahlı şəkildə olan yazılarla verilməlidir.

5. Cədvəller.

Cədvəllər aygıca vərəqdə çap olunmalıdır. Onlar nömrələnməli və başlıqla verilməlidir.

Bu şərtləri ödəməyən məqalələrə baxılmayacaq.

Jurnal Milli Aviasiya Akademiyasının «Mülki Aviasiya» nəşriyyatında çapa hazırlanıb.

«Elmi Məcmuələr» jurnalı 1999-cu ildə Azərbaycan Respublikası Mətbuat və İnformasiya Nazirliyində qeydiyyatdan keçmişdir.
Qeydiyyat nömrəsi 492 və Azərbaycan Respublikası Prezidenti yanında Ali Attestasiya Komissiyasının reyestrinə daxil olunmuşdur. Tirajı 100 nüsxə.

Redaksiyanın ünvanı:
AZ-1045, Bakı ş. Bina 25-ci km,
Milli Aviasiya Akademiyası.
Tel: 497-27-54, və ya 497-26-00 əlavə 21-85
E-mail: Ramazanzade@rambler.ru

БЕСПИЛОТНЫЕ ЛЕТАТЕЛЬНЫЕ АППАРАТЫ ПРИ ВЫПОЛНЕНИИ КОЛЛЕКТИВНЫХ ДЕЙСТВИЙ

д.т.н. Кучеров Д.П. (НАУ) д.ф. Джадарзаде Т.Р. (НАА)
к.т.н. Козуб А.Н. (НАОУ)

В статье предлагается анализ вариантов структур построения групп БПЛА при выполнении коллективных задач. Установлено, что основой для их построения является структура, характерная для многопользовательских информационных систем. Вводится обобщенный показатель качества системы мониторинга, компонентами которого являются задержка, потеря, полнота и достоверность информации, анализируется их влияние на характеристики системы в зависимости от аппаратной реализации.

Ключевые слова: Беспилотные летательные аппараты, беспилотные авиационные комплексы, структуры системы мониторинга, структура группы БПЛА, системы управления.

Введение

Во многих странах уже созданы сотни БПЛА, отличающиеся как по конструкции, по спектру выполняемых задач, так и по летно-техническим характеристикам. В настоящее время спектр применения БПЛА можно разделить на две составляющие, гражданская и военная области.

Гражданская область применения БПЛА в основном включает в себя обеспечение безопасности нефтегазовом сектора, патрулирование зон (работе служб по чрезвычайным ситуациям, контроль пожарной безопасности), экологического состояния акватории морей, предприятий сельского хозяйства (наблюдение за посевами), рыболовства и лесничества (лесоохрана и контроль рыбного промысла); компаний, которые занимаются геодезией (картирование), институтов географии и геологии; аэрофотосъемка и др.).

В настоящее время БПЛА признаются одним из важнейших средств повышения боевых возможностей соединений, при ведении боевых операций. Они могут вести воздушную разведку местности, определение места средств ПВО противника, наносить точечные удары по укрепленным местам и танковым соединениям.

Воздушная разведка в начальный период боевых действий, когда противовоздушная оборона ПВО одной стороны еще не подавлена, является наиболее эффективной задачей для БПЛА. Низкий процент потерь БПЛА от зенитного огня обеспечивается малыми геометрическими размерами, низким уровнем шума и камуфляжной окраской.

В то же время потеря нескольких самолетов и захват в плен их пилотов вызывает неблагоприятную политическую реакцию населения собственной страны. Зная возможности ПВО условного противника и географию региона боевых действий можно сконструировать необходимые для обороны или наступления БПЛА. Одной из самых опасных задач для БПЛА считается разведка, оно особенно опасно в зоне замороженных конфликтов, начальный период боевых действий, когда ПВО противника не выявлена и не уничтожена [1].

Однако, в силу объема планируемых действий задачи, возлагаемые на отдельный аппарат, быть выполненными в ограниченное время не могут и поэтому для этих целей целесообразно использование коллективного применения БПЛА. Ряд вопросов коллективного действия автономных воздушных объектов рассматривается в [2-4].

Большинство работ, в которых изучаются коллективные действия БПЛА, рассматривают вопросы управления группой, организованной в виде «строя», т.е. допустимо раздельное представление движения отдельного объекта группы математической моделью для бокового и продольного движения центра масс. При этом объективно возникает задача разработки некоторого «оптимального» маршрута для группы и ее отдельных элементов.

Разработка беспилотных авиационных комплексов (БАК) на основе беспилотных летательных аппаратов (БПЛА) проводится в настоящее время фактически всеми индустриально развитыми странами мира. Ряд исследовательских работ посвящен решению задачи планирования маршрута как одного БПЛА, так и всей группы БПЛА. Эти работы включают методологию построения диаграмм Воронова [3], построение маршрута БПЛА по опорным точкам [4]. Основная цель построения маршрута упорядоченного движения ЛА направлена на обеспечение безопасности движения группы, которая обеспечивается поддержанием выбранных дистанции и скорости движения отдельных элементов группы [5-7].

В работах [8-10], исследуется многокомпонентная группа, состоящая из БПЛА вертолетного и самолетного типов, обладающая сложным характером информационного обмена по каналам управления полетом, операторскому каналу, а также при взаимодействии автономных элементов системы между собой. В [12] показано нецелеобразность применения классической теории управления для таких задач. Трудности, с которыми сталкиваются разработчики систем управления применительно к группе БПЛА разных типов, описаны в [13-15].

Для преодоления трудностей применения классической теории управления группой Montgomery [8] была использована система управления на основе поведенческих реакций с использованием нейронных сетей, хотя идея использования многоуровневой системы управления изначально принадлежит Бруксу [8].

Система, разработанная Montgomery, предполагает, что на высшем уровне решаются долгосрочные задачи, стоящие перед БПЛА: движение по заданной траектории, обеспечение требуемой ориентации в пространстве при следовании по заданной траектории и т.п. Средний уровень системы управления обеспечивает необходимые "модули" для выполнения высокоуровневых команд, которые представляют собой выполнение ряда "элементарных" маневров, выполняемых вертолетом: переход на новую требуемую высоту, обеспечение требуемой пространственной ориентации вертолета и т.п. Нижний уровень управления отвечает за обеспечение выживания робота путем очень быстрого реагирования на внешние воздействия для удержания вертолета в режиме зависания.

Описанная структура организации группы БПЛА выявила следующие недостатки:

- сложность распределения задач между оператором полета, и элементами группы БПЛА;
- недостаточная оперативность при решении задач патрулирования, поиска и ретрансляции в предписанной зоне;
- необходимость описания охраняемой зоны опорными точками (координатами GPS);
- ограниченность длительности маршрута группы БПЛА;
- автоматическое перераспределение (дублирование) задач внутри группы БПЛА при появлении чрезвычайной ситуации в пределах патрулируемой зоны;
- необходимость увеличения продолжительности патрулирования при действии группы БПЛА.

Целью работы является исследование структур системы мониторинга, обеспечивающих контроль обстановки в зоне патрулирования, обнаружение и локализацию чрезвычайной ситуации, такой как, например, лесной пожар, выдачу информации на пункт управления путем патрулирования зоны, выполняемой группой БПЛА.

Постановка задачи. Имеется область произвольной формы площадью S , удаленная от пункта управления на дальность R . Область характеризуется тем, что в ней возможно возникновение чрезвычайных ситуаций, на которые требуется своевременно реагировать с целью уменьшения нанесения ущерба. К таким недопустимым ситуациям относятся, например, лесной пожар, наводнение и другие стихийные бедствия. Область контролируется группой БПЛА, основная задача которой мониторинг состояния патрулируемой зоны, своевременность выявления недопустимой ситуации, определение ее характеристик, предварительная оценка наносимого ущерба.

Считается, что каждый элемент группы БПЛА в ходе выполнения задания способен изменить маршрут движения, зону патрулирования, передавать информацию о результатах наблюдения, реагировать на сигналы пункта управления.

Очевидно, что система управления каждого элемента группы для решения поставленной задачи должна иметь в своем составе подсистемы приема-передачи информации, управления движением, мониторинга местности и распознавания недопустимой ситуации.

В качестве показателей такой системы БПЛА выбираются показатели качества получаемой информации: задержка информации T , потери L , полнота V и достоверность P .

При функционировании системы мониторинга должна обеспечить заданную эффективность $E_{\text{доп}}$ путем удовлетворения критерия

$$E(T, L, V, P) \leq E_{\text{доп}}, \text{ при } T \rightarrow \min, L \rightarrow \min, V \rightarrow \max, P \rightarrow \max, \quad (1)$$

где $E(\cdot)$ – некоторая функция, характеризующая информационную способность системы.

Таким образом, ставится задача разработки структуры системы мониторинга, обеспечивающей контроль обстановки в зоне патрулирования, обнаружение и локализацию недопустимой ситуации, выдачу информации на пункт управления путем патрулирования зоны, выполняемой группой БПЛА и определение факторов, влияющих на эффективность (1).

Типовые варианты структур. Зона патрулирования в интересах решения задачи разбивается на n -подзон примерно равной площади, т.е.

$$S_i = S_{\text{доп}} / n, \quad (2)$$

где $i = 1, n$, n – число БПЛА в группе. В случае такой организации каждый элемент группы выполняет одни и те же функции, но в различных подзонах S_i . Считаем потребителем информации будет являться пункт, откуда производится старт БПЛА. Тогда функции пункта управления могут быть расширены, и состоять из распределения зон между элементами группы, определения маршрута движения отдельного элемента группы, выдачи команд управления, связи с внешними системами.

Функции элемента группы заключаются в следующем: следование по маршруту, ориентация в пространстве, фиксация недопустимого события, выдача сообщений о результатах мониторинга.

Упрощенный вид структуры можно представить на рис. 1.

Рис.1. Упрощенная структура системы с БПЛА

Структура рис.1 имеет сетевую организацию с централизованным управлением. При этом от элементов группы поступает по каналам связи на пункт управления оперативная информация i_1, \dots, i_n , который в свою очередь имеет дополнительный канал связи с внешними системами с информацией i_4 для организации действий дополнительных средств.

Учитывая сетевой характер структуры возможно предположить также, что возможно группа БПЛА будет иметь более сложную – древовидную структуру, в которой элементы группы Эл₁, Эл₂, ..., Эл_n замыкаются на корневой элемент Эл₀, как показано на рис.2.

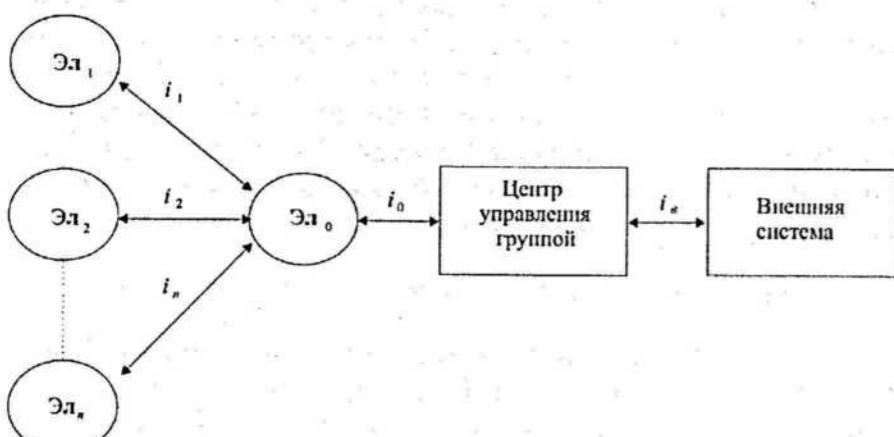

Рис.2. Древовидная структура группы БПЛА

В этом случае значительная часть задач оперативного управления группой возлагается на элемент Эл₀, т.е. таким образом может быть разгружен центр управления группой, который будет решать только подготовительные задачи полета и трансляцию информации i_0 на внешние системы.

Следует отметить, что структуры, представленные на рис.1, рис.2 являются практически идентичными, целесообразность применения структуры той или иной структуры будет определяться только дальностными характеристиками канала связи и количественным составом группы. Очевидно, дальностные показатели структуры с древовидной структурой выше, чем структуры рис.1. Однако, управления качественным составом выше у структуры, показанной на рис.1.

Близость структур рис.1 и рис.2 позволяет сделать вывод о применимости аппарата нейронных сетей к определению сигнала i_e , рис.1 (i_0 , рис. 4), т.е. выходной сигнал сети можно представить в виде

$$i_0 = \begin{cases} 1, & \text{если } I(\text{эл}) > T, \\ 0, & \text{если } I(\text{эл}) \leq T, \end{cases} \quad (3)$$

где $I(\text{эл})$ – так называемая активационная (решающая) функция, сигмоидального вида, позволяющая классифицировать недопустимые ситуации, а T – пороговое значение для их определения. Математически активационная функция может быть записана в виде

$$I(\text{эл}) = \frac{1}{1 + \exp(-\sum_{i=1}^n k_i \text{эл}_i)}.$$

Здесь k_i – весовой коэффициент.

Следует отметить о целесообразности применения еще одной структуры, которая также следует из рис.1, рис.2, если предположить возможность обмена информацией между элементами группы, рис. 3. В этом случае структура рис.3 приобретает свойства мультиагентной системы [11].

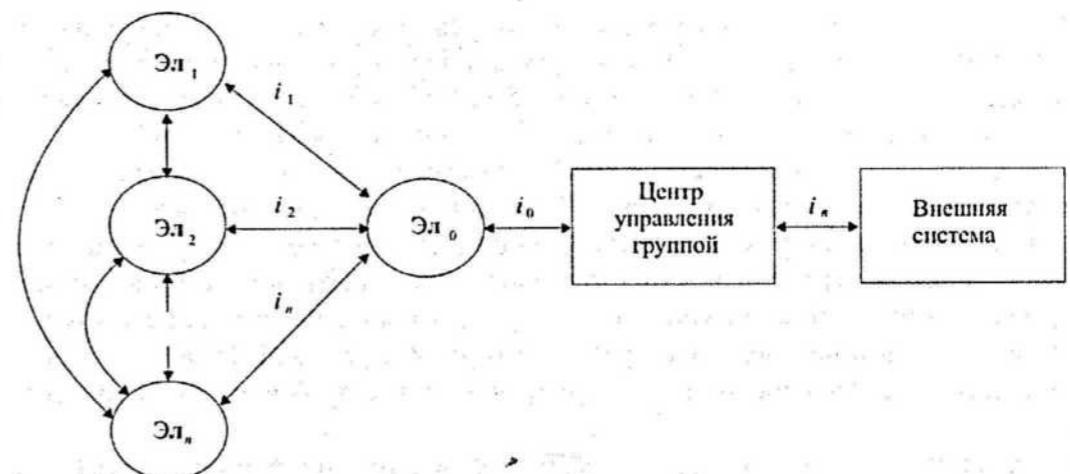

Рис.3. Структура мультиагентной группы БПЛА

Рассмотренные структуры имеют сетевую архитектуру, их применение обосновывается важностью решаемых задач. Наиболее перспективной среди рассмотренных считается структура мультиагентной группы БПЛА.

Внутренняя архитектура системы управления элемента группы может быть построена как и в [15] на основе поведенческих реакций (Behavior-Based Architecture), которая подразумевает представление структуры управляющего алгоритма многоканальной системы управления в виде совокупности относительно простых и по возможности минимально связанных друг с другом вычислительных модулей, которые называются поведенческими реакциями (behavior). Каждая поведенческая реакция ответственна за решение конкретной управляемой задачи. Архитектура системы управления с использованием поведенческих реакций приведен на рис. 2.

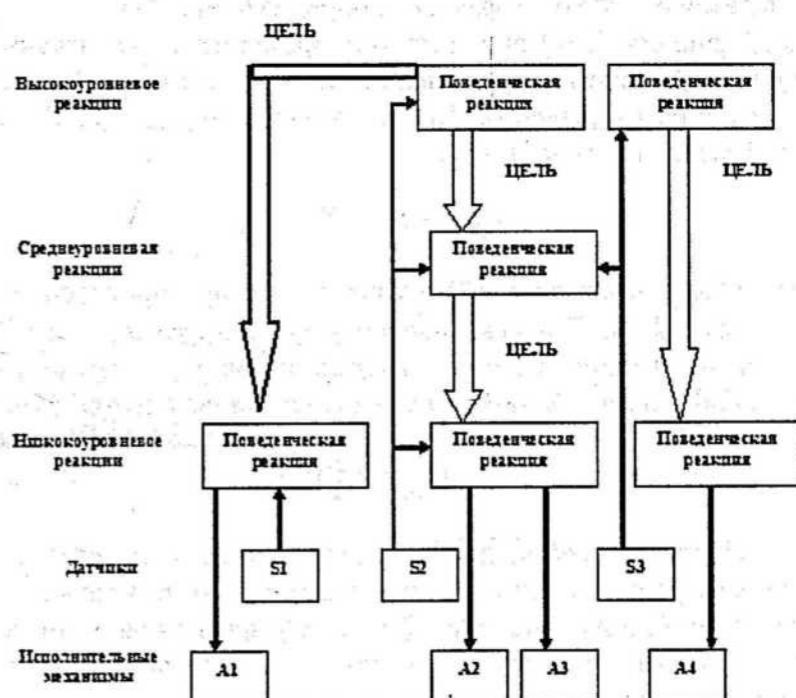

Рис. 4. Реализация системы управления одного элемента

Архитектура системы управления такого рода фактически представляет собой описание структуры информационных связей между разными контурами управления (поведенческими реакциями), определяется на этапе проектирования и является жестко фиксированной.

Каждая реакция отвечает за конкретную задачу управления. Эти задачи выполняются параллельно и имеют своей целью обеспечение выполнение задачи, поставленной перед элементом группы. Поведенческие реакции структурируются введением многоуровневой системы. Уровни классифицируются скоростями выполнения поведенческих реакций.

В соответствии с таким построением системы разные поведенческие реакции могут использовать показания с одних и тех же датчиков и, соответственно, возмущения, которые представляют собой разницу между поставленной для поведенческой реакции целью и реальным состоянием объекта управления, отрабатываются параллельно по каждому из каналов. Текущее состояние объекта управления оценивается по показаниям датчиков, которые могут использоваться поведенческими реакциями разных уровней. Цели для поведенческих реакций представляют способы описания требуемых траекторий системы в пространстве состояний.

На высшем уровне решаются долгосрочные задачи, стоящие перед БПЛА: движение по заданной траектории, обеспечение требуемой ориентации в пространстве при следовании по заданной траектории и т.п. Эти задачи формулируются на основе команд, поступающих с центрального пункта управления или оператора полета, а также на основе показаний датчиков (текущее состояние вертолета).

Средний уровень системы управления обеспечивает необходимые "модули" для выполнения высокоуровневых команд, которые представляют собой выполнение ряда "элементарных" маневров, выполняемых БПЛА: переход на новую требуемую высоту, обеспечение требуемой пространственной ориентации и т.п.

За выдачу команд исполнительным механизмам системы управления ответственные низкоуровневые поведенческие реакции. Низкоуровневые поведенческие реакции ответственны за контуры управления, требующие "быстрых" реакций, которые и называются уровнем рефлексов, так как этот контур управления отвечает за стабилизацию БПЛА в физическом пространстве, и от скорости реакций на возникающие внешние возмущения.

Факторы, влияющие на информативность. Анализ функционирования системы рис. 1, 2 позволяет выделить основные факторы, определяющие (1).

Задержки информации T_s (с) определяются временными задержками из-за движения по маршруту следования к зоне патрулирования, из-за особенностей передачи сообщений, из-за необходимости принятия решений. Введя обозначения T_{de} , T_{ne} , T_{pr} , общее выражение для информационной задержки имеет вид

$$T_s = T_{de} + T_{ne} + T_{pr}. \quad (3)$$

Наибольший вклад в выражение (3) оказывает T_{de} , при проведении предварительных расчетов, составляющими T_{ne} и T_{pr} можно пренебречь, т.е. принять, что $T_s \approx T_{de}$. Минимизацию задержки следует производить путем оптимизации маршрута движения.

Количество информации I (измеряется в битах) определяется бинарной логарифмической функцией

$$I = \log_2 (1/P_k),$$

где P_k – вероятность появления сообщения k (может иметь значение от 0 до 1).

Возможность измерения количества информации, которая может передана (в бит/с) через какой-нибудь канал (пропускная способность C) при наличии сигнала определенного уровня (S) и шумов, которые мешают (N), являются важным аспектом термина «информация». Для этого используется теорема Шеннона-Хартли [19]

$$\tilde{N} = B \log_2 (1 + S/N),$$

где B – полоса пропускания канала (Гц).

Потери информации L (дБ) на основании тракта прохождения информации будем различать на аппаратные L_{ap} , связанные с получением информации, потери, связанные со средой распространения L_{cp} , потери связанные с обработкой информации L_{ob} . Тогда общее выражение информационных потерь в системе имеет вид

$$L = L_{ap} + L_{cp} + L_{ob}. \quad (4)$$

Минимизация составляющих в (4) обеспечивается исходя из опыта применения современных вычислительных средств и соответствующего методического аппарата.

Полноту информации V следует определять количеством передаваемых сообщений V_i от отдельных элементов сети

$$V = \sum_{i=1}^n V_i. \quad (5)$$

В формуле (5) V_i определяется типом информации и применяемой аппаратурой. Современные системы связи позволяют обеспечить цифровой поток до 100 МБ/с, что позволяет строить сообщение в виде кадра с целью дальнейшего решения задачи мониторинга и принятия решения на его основе.

Достоверность передаваемой информации P_u определяется методом получения информации и вероятностью правильности переданного сообщения p_u отдельного источника

$$P_u = 1 - (1 - p_u)^m, \quad (6)$$

где m – число подтверждений переданного сообщения.

Заключение. Таким образом, в задачах создания систем управления коллективным поведением БПЛА следует ориентироваться на сетевую основу. Разработка таких беспилотных авиационных комплексов служит генератором ряда прикладных задач, решение которых опирается на современные достижения в области построения информационных систем.

Предложенный подход к построению системы управления в значительной степени позволит устранить недостатки существующих технических решений.

Дальнейшие исследования следует направить на решение практических задач реализации коллективного управления.

ЛИТЕРАТУРА

- Джафарзаде Р.М, Джафарзаде Т.Р., Гусейнов Д.Н. Беспилотные летательные аппараты. Перспективы и надежность регионального применения. МАА-ны Elmi Məstəiər, Cild 15, №2, 2013, стр. 13-18.
- Морозов Ю.В. Модификация и сравнительный анализ гладких законов управления группой агентов / Морозов Ю.В. // Автоматика и телемеханика. - №11. – 2012. – с. 96-113.
- Боднер В.А. Системи керування літальними апаратами / М.: Машинобудування, 1973. – 506 с.
- Козуб А.Н. Интеграционный подход к задаче выбора маршрута группы БПЛА / Кучеров Д.П., Козуб А.Н. // Искусственный интеллект. - № 4 (62). – 2013. – С. 333-343.
- Козуб А.М. Планирование маршрута БПЛА / Кучеров Д.П., Козуб А.М. // Вісник СУНУ ім. В. Даля. - № 5 (194). - 2013. – С. 189-192.
- Kozub A.N. Path planning unmanned aerial vehicles in complex flight conditions. / A.N. Kozub, D.P. Kucherov // XI Международная конференция «Контроль и управление в сложных системах» (КУСС – 2012). – Винница: ВНТУ. – 9–11 октября 2012 р. - С.179.
- Brooks R.A. A robust layered control system for airmobile robot / Brooks R.A. // IEEE Journal Robotics and Automation. - № 2(1). – 1986. – Р. 14-23.

8. Montgomery J.F. Learning helicopter control through "teaching by showing" / Montgomery J.F., Bekey G.A. // IEEE Conference on decision and Control, 1998.
9. Каляев И.А., Гайдук А.Р. Стойные принципы управления в группе объектов // Мехатроника, автоматизация, управление, №2, 2004. – С. 29–33.
10. L. Marsh, G. Calbert, J. Tu, D. Gossink, H. Kwok Multi-Agent UAV Path Planning // 1 Defence Science and Technology Organization, Australia, 2005. – P.2188 – 2194.
11. Каляев И.А., Гайдук А.Р., Капустян С.Г. Распределение системы планирования действий коллективов роботов. – М.: Изд-во «Янус-К». 2002. – 292 с.
12. Kucherov D.P. Modeling traffic in control problems of robotic systems / Kucherov D.P. // Proceedings the Fifth world congress "Aviation in XXI-st century", September 25-27, 2012, Vol. 1, Kyiv, 2012. – p.1.9.18-1.9.21.
13. Козуб А.М., Кучеров Д.П. Алгоритм терминального управления системы третьего порядка с тремя нулевыми полюсами в условиях ограниченных помех. // Тенденции развития естественных и математических наук. Сборник научных трудов. – Новосибирск: Изд. «СибАК», 2013. – С.31-42.
14. Кучеров Д.П. Методы синтеза адаптивных систем терминального управления / Saarbrücken, Deutschland: Lap Lambert Academic Publishing, 2013. – 325 с.
15. K. S. Ali, R.C. Arkin, Multiagent Teleautonomous Behavioral Control, Machine Intelligence and Robotic Control, vol.1, №2, 2000, p. 3–10.

PİLOTSUZ UÇUŞ APARATLARININ KOLLEKTİV FƏALİYYƏTİ

D.P. Kuçerov, T.R. Cəfərzadə, A.N. Kozub

Məqalədə kollektiv vəzifələri həyata keçirən zaman pilotsuz uçuş aparatlarının struktur variantlarının təhlili təqdim edir. Onların bu işi yerinə yetirməsi üçün cəox istifadəcili informasiya sistemlərinin quruluşu göstərilir. Onun komponentləri gecikmə, zərər, məlumatın dolğunluğu, dəqiqliyi keyfiyyətin monitorinqi sisteminin ümumiləşdirilmiş göstəricisi əsasında təhlil edilir.

Açar sözlər: Pilotsuz uçuş aparatları, pilotsuz aviasiya kompleksləri, monitoring sistemlərinin strukturu, pilotsuz uçuş aparatlarının qruplarının strukturu, idarəetmə sistemləri.

UNMANNED AERIAL VEHICLES WHEN PERFORMING COLLECTIVE ACTION.

D.P. Kucerov, T.R. Jafarzade, A.N. Kozub

This article offers an analysis of options for constructing structures unmanned aerial vehicles groups when performing collective tasks. Found that the basis for their construction is a structure typical for multiuser information systems. Its components, delay, loss of data completeness, accuracy and quality monitoring system are analyzed based on the generalized indicator.

Keywords: unmanned aerial vehicles, unmanned aviations complexes, structures of monitoring system, structures of unmanned aerial vehicles groups, controlling systems.

YERÜSTÜ KOMPLEKSİNƏR ŞİARTI AYANADAN İCİOLLARI İÇİN
APARATLARIN VƏ QURULUVNIN SİSTEMLƏRİNİN İŞLƏTMƏSİ

QATARLARIN SÜRƏTLƏNMƏSİ VƏ TORMOZLANMASI ZAMANI TƏKƏRLƏ RELSİN QARŞILIQLI ƏLAQƏSİNDE SÜRTÜNMƏNİN VƏ İLİŞMƏNİN ARAŞDIRILMASI

H.M. Əhmədov, N.R. Zöhrabov

Azərbaycan Texniki Universiteti

Məqalədə qatarların sürətlənməsi və tormozlanması zamanı meydana çıxan nəzərə alınmayan sürüşmələrin və təkərlərin horizontal müstəvi üzrə yırğalanmalarından onların qeyri - bərabər yüksəlməsinin azaldılması üçün hərəkət tərkiblərinin və dəmir yolunun konstruksiyasının, həmçinin onun ayrı - ayrı elementlerinin hazırlanma texnologiyalarının və keyfiyyətinin təkmilləşdirilməsi yollarından bahs edilir.

Məsələnin qoyuluşu. Təkərlə relsin qarşılıqlı əlaqəsində relslərin və təkərlərin ilişmə səthlərinin nahamarlığı lokomotivlərin təkərlərində ilişmə əmsalını artırıda, vaqonların təkərlərində fırlanmaya qarşı müqaviməti yüksəldir və buna görə də qatarın sürətlənmə vaxtının artması kimi ziddiyətli halları meydana çıxarı. Relslərin və təkərlərin ilişmə səthlərinin hamarlığı da əks hal kimi ziddiyətli xarakter daşıyır.

Məxaniki hərəkətdə ilişmə qüvvəsi ilə sürtünmə qüvvəsi arasındaki prinsipial fərqli ondan ibarətdir ki, sürtünmə qüvvəsi yeyilmə və hərəkətə qarşı müqavimət yaradır, yəni iş görür. Ancaq ilişmə qüvvəsi isə yeyilmə yaratır və uyğun olaraq iş görmür. Ona görə də dəmiryol nəqliyyatında "ilişmə qüvvəsi" termini "sürtünmə qüvvəsi - müvazinət" cütlüyü ilə ekvivalent xarakterli olacaqdır. Yəni, əgər səthləri ilə bir-birinə sıxlımlı iki cisimdən hər hansı birinə müəyyən qüvvə ilə təsir edilməyə başlansa, onda bu iki cisimin təmasda olduğu zonada mikroyerdəyişmə meydana çıxacaq. Mikroyerdəyişmə olmadıqda, "sürtünmə qüvvəsi - hərəkətsizlik" cütlüyü yaranacaqdır. Bu cisimlərə göstərilən təsir qüvvəsindən "sürtünmə qüvvəsi - müvazinət" cütlüğünün vəziyyətində son sərhəd həddi (F_h^*) yaranarsa, onda sürtünmə meydana çıxacaq.

Sürtünmə nəzəriyyəsi sübut edir ki, iki nahamar cisimin toxunma səthləri başlangıç anda çox kiçik olur və səthlərdəki mikroçixıntıların plastik deformasiyası, səthlərdən çirkin və yağın sıxışdırılması və molekulyar əlaqələrin möhkəmlənməsi cisimlərin biri - birinə toxunması zamanı ani olaraq baş verir [1].

Hərəkət zamanı hissələrin yırğalanması halında da qeyd edilən sürtünmə qüvvələri möcud olur. Yəni, kiçik yerdəyişmələrdə "sürtünmə qüvvəsi - müvazinət", böyük yerdəyişmələrdə isə "sürtünmə qüvvəsi - sürülmə" meydana çıxır. Yırğalanmalar zamanı səthlərdəki mikroçixıntıların fasiləsiz olaraq əzilmesi prosesi gedir və ona görə də ilişmə zamanı da iş görülür və yeyilmələr yaranır. Bu məsələ təcrübə araşdırımlar üçün hazırlanan xüsusi sürtünmə maşınları üzərində aparılmış tədqiqatlarla da təsdiq edilmişdir [2].

Məsələnin həlli. Məlumdur ki, ilişmə əmsali təkərlə rels arasındakı ilişmənin itmə anında təkərlə relsin bir - birinə toxunma qüvvəsinin sərhəd qiymətinin təyin edilməsi tələbindən ortaya çıxmışdır. İlişmə əmsalının təyin edilmə metodikası nisbətən sadədir. Bunun üçün dərti və ya tormoz qüvvələrini o qədər artırmaq lazımdır ki, lokomotiv yerində tərpənmədən onun təkər cütlərinin yerində fırlanma ani və ya tormozlamada onların tam dayanmağa başlama ani yetişsin. Belə halda dərti və tormoz qüvvələrinin təyin edilmiş uyğun sərhəd qiymətlərinin (F_{dar}^* və F_{tor}^*) ekipajın çəkilməsinə (P) olan nisbəti dərti və tormozlama

hallarına uyğun ilismə əmsalının qiymətini verəcəkdir. Ona görə də yaxşı olardı ki, bu göstərici ilismə əmsali yox, ilismənin itmə əmsali adlandırılarsın:

$$\Psi_{dar} = F'_{dar}/P; \quad \Psi_{tor} = F'_{tor}/P. \quad (1)$$

Keçən əsrin 40 - ci illərində lokomotivlərin təkərlərindəki ilismə əmsalının hesabi qiyməti termini təklif görülmüşdür [3]. Ancaq sonradan müəyyən edildi ki, ilismə əmsali sürtünmə səthlərin vəziyyəti, hər bir lokomotivin (dəri zamanı) və vagonun (tormozlanmadan) xüsusiyyətləri, hərəkət rejimi, yolun vəziyyəti və mühit şəraiti ilə bağlı daima dəyişən çoxlu sayda faktorlardan asılı olduğundan, onun hesabi qiymətini müəyyənləşdirmək mümkün deyildir. Ona görə də keçən əsrin 70 - ci illərindən başlayaraq keçmiş SSRİ - də Yol Əlaqələri Nazirliyi uyğun təşkilatlardan xüsusi sınaqların və dəmir yolunun istismar təcrübəsinin nəticələrinə əsasən lokomotivlər üçün ilismə əmsalının hesabi qiymətinin (Ψ_k^{dar}) müəyyənləşdirilməsini tələb etdi [3]. Aydındır ki, bu əmsalın dəqiq hesabi qiymətini almaq mümkün olmadıqdan, müəyyən dəmir yol hissəsi və bu hissədə hərəkət edən dəri vasitəsi üçün onun ehtimal olunan maksimal və minimal qiymətlərinə əsasən hər hansı bir orta qiyməti təklif görülməlidir. Yolun və ekipajın vəziyyətindən, hərəkət rejimlərindən asılı olaraq bu əmsalın qiyməti onun dəqiq həqiqi qiymətindən bir neçə dəfə fərqlənəcəyindən, bu qiymət 0,04 - dən, 0,46 - ya qədər dəyişə biler [4]. Tormozlama bu əmsalın hesabi qiyməti kimi (Ψ_k^{tor}) hərəkət sürətindən, qatarın tərkibindən və oxbodu qüvvələrdən qrafiki asılılıqları və cədvəl qiymətləri şəkilində istifadə edilir. Bu halda Ψ_k^{tor} göstəricisinin qiyməti dəri hesabatlarında istifadə edilən qiymətlərdən 2 dəfə az qəbul edilir [4].

Sürtünmə əmsalı (f) isə sürtünmə qüvvəsinin (F_s) iki cisimi müəyyən ortaq sərhədlərə malik səthlərə bir - birinə sixan qüvvəyə (N) olan nisbətinə deyilir və ilismə əmsalından fərqli olaraq standartlaşdırılır (QOST - 27674 - 88, ISO 4378/2 - 83, ASTM G40):

$$f = F_s/N. \quad (2)$$

Əksər hallarda sürtünmə və ilismə əmsallarının bir - birilə qarışdırırlar. Əslində isə (1) və (2) düsturundakı qüvvələr bir - birilə eyni deyildirlər.

Araşdırımlar göstərir ki, sürtünmə qüvvəsinin dinamiki "təkər - rels" sistemində təyin edilməsi müəyyən çətinliklərle bağlıdır. Cənki, relsin başlığının üst səthi ilə təkərin minimum 2 mailliye malik (1/7 və 1/20) səthi təmasda olduğundan, sürtünmə qüvvəsinin təyin edilməsi üçün vacib sayılan əlaqədə olan cisimlərin ümumi ortaq sərhədlərə malik səthlərinin olması şərti ödənilmir. Təkər cütünü və ya qatardakı təkər cütlerini bir cisim kimi qəbul etmək mümkün olmadığı kimi, təkər cütlərinə təsir edən fərqli qüvvələrin və ya qatarın çəkisinin təkərləri relslərə sixan qüvvəyə ekvivalent olmadığı da bəlliidir. Buradan belə qərara gəlmək olar ki, sürtünmə və ilismə əmsalları arasındaki fərq dəri və tormoz qüvvələrinin sürtünmə qüvvəsinə və ilismə qüvvəsinin təkəri relsə sixan qüvvəyə bərabər olmamasındandır. Dəri (tormoz) qüvvəsi ilə sürtünmə qüvvəsi arasındaki fərq təkər cütlerinin eyni oxluğa və təkərlərin eyni diametrə, konusluluğla və eksentrikliyə malik olmamasında və yolun müxtəlif əyrilikdə olmasındandır. Ilismə qüvvəsi ilə təkəri relsə sixan qüvvə arasındakı fərq isə təkər cütlerində, arabaciqlarda, vagonlarda və qatarda təkərlərin bərabər yüksəlməməsindən, rels birləşmələrində yaranan yırğalanmalar və titrəmələr zamanı təkərlər vasitəsilə ötürülən qüvvənin qiymətinin və istiqamətinin dəyişməsindən yaranır. Yəni sürtünmə və ilismə əmsalları arasındaki fərq konstruktiv faktorların təsirindən yaranır və bu təsir olmasa ideal vəziyyətlər üçün qeyd edilən əmsalların qiymətləri bir - birinə bərabər olacaqdır. Ona görə də sürtünmə və ilismə əmsallarının, həmçinin bu konstruktiv faktorların nədən asılı olduğunu aşadırılmazı maraq doğurur.

(2) düsturu ilə təyin edilən sürtünmə əmsalını sərbəst sürtünmə, yırğalanma, sürüşmə və sərbəst yırğalanma hallarına uyğun qəbul edərək aşadır. Məlumdur ki, dəri və tormoz qüvvələri tətbiq edilməyən yırğalanma halında sürtünmə əmsali yırğalanmaya qarşı müqavimət əmsali da adlandırılır. Rels üzərində təkər cütünün sərbəst yırğalanması zamanı meydana çıxan sürtünmə, səthlər arasındakı mikronahamarlıqların əzilməsindən və təkər

cütündəki təkərlərin diametrlərinin müxtəlifliyindən, təmasda olan səthlərin silindirik olmamasından və s. yaranan nəzərə alınmayan sürüşmələrin təsirilə əlaqədardır. Tədqiqatlar göstərir ki, təzə və hamarlanmamış düz rels üzərində təkərin yırğalanmaya qarşı müqavimət əmsali 0,003 - dən çox olmur. Təkərin və relsin səthləri sürtülərək hamarlandıqdan sonra bu əmsalin qiyməti azalaraq 0,001 - dən də az olur [5].

Məlumdur ki, sürtünmə əmsali təkərin radiusundan da asılıdır. Müəyyən edilmişdir ki, sürtünmə qüvvəsi ilə, hətta təkər cütü ilə əlaqədə olmayan sərbəst təkərin radiusu arasında çox mürəkkəb bir qarşılıqlı əlaqə mövcuddur. Tədqiqatlar göstərir ki, sürüşmə sürətinin yırğalanma sürətinə olan nisbətinin artmasında sürtünmə əmsalının qiyməti ~ 2...3 % artaraq, sürüşmə - sürüşmə əmsalının qiymətinə (f_s) təqribən bərabər olan sürtünmə əmsalının sərhəd qiymətinə (f_s^{sat}) qədər yüksəlir [2]. f_s əmsalının qiyməti sərbəst sürüşmədə təkərlə relsin təmasda olan səthlərinin təmizliyindən asılıdır. Istismar şəraitində səthlərin çirkənməsi əksər hallarda mövcud olur və bu sürtünmə qüvvəsinin azalmasına köməklik göstərir. Təkərlərin və relslərin səthlərində nahamarlıqlar (materialların kələkötürlüyü) nə qədər çox olursa belə kələkötürlükler arasına çirk daha çox yıqlır və sürtünmə - sürüşmə əmsalının qiymətini azaldır ("gölməçə" effekti) [6]. Sürtünmə - sürüşmə əmsalının qiyməti yağılanmış relslərin üzərində 0,08, quru təmiz relslərin səthində isə 0,6-ya bərabər olur. Çuquq üzüllük qəliblərdən istifadə etməklə və quru səthlərində dəmir oksidi (pas) və qum olarkən, həmçinin sürtünmə səthlərin güclü su şırnağı ilə yuyulması zamanı tormozlamada təkərlə rels cütlüyündə sürtünmə əmsali artır. Polimer üzüllük qəliblərdən istifadə etməklə və səthlərində tozun və pasın az miqdarda su ilə qarışığından alınmış lilli məhlul olduqda tormozlanma zamanı bu əmsalın qiyməti azalır [7]. Tədqiqatların nəticələri sübut edir ki, təkərlərin və relslərin materiallarının möhkəmliyi sürtünmə əmsalının qiymətinə təsir etmir. Tormoz qəliblərinin üzüllüklerinin materialının bu əmsalının qiymətinə necə təsir etdiyi isə maraq doğurur.

Araşdırımların nəticələri göstərir ki, tormoz qəliblərinin üzüllüklerinin materiallarının ilismə əmsalına təsiri sürtünmə əmsali vasitəsilə baş verir. Çuquq materialından hazırlanmış qəlib üzüllükleri kauçuk əsaslı materiala nisbətən tez yeyilir. Əgər sürtünən səthlər arasına yağ düşmüşsə, çuquq materialı tez yeyilərək yağlı səthi çuquq tozu ilə təmizləyəcək və ilisməni artıracaq. Ancaq polimer materialarda yeyilmənin zəif getməsindən bu proses sürətlə baş vermir. Bundan başqa polimer kauçuk əsaslı materiallar tormozlamada temperaturun ~ 300° selsiyə çatmasında parçalanaraq maye və qaz formasında məhsullar əmələ gətirib sürtünən səthlərin ilisməsini minimuma endirirlər. Sixilmiş səthlər arasında bu məhsulların soyuması, sonradan qəlibin diskdən aralanmasında qəlib üzüllüklerinin parçalanmasına gətirib çıxarır. Yük qatarları dəmir yolunun intensiv tormozlanma aparılan hissələrində 40 km/saat sürətdən də kiçik sürətlə hərəkət etdiyindən, tormozlamada temperatur o qədərdə yüksəlmir. Ona görə də yük qatarlarında çuquq qəliblərin üzüllükleri təkərin relsə ilisməsini artırır, polimer materiallar isə azaldır. Bu məsələ digər tədqiqatçıların aşadırımlarında da öz əksini təpmişdir [8].

Nəqliyyat növlərində dəri qüvvəsi ilə sürtünmə qüvvəsi arasındaki fərq, əsasən nəzərə alınmayan sürüşmələrə əlaqədar olur ki, bunun nəticəsində də sürtünmə - sürüşmə əmsalı ilə ilismə əmsali arasındakı fərq yaranır. Hər - hansı yükün maili müstəvi və sürüşməsinin mahiyyətini buna misal göstərmək olar. Müstəvinin maillik bucağının tengensi sürtünmə əmsalına bərabər olduqda, yük, maili müstəvi üzərində sürüşür. Əgər yüksək sap bağlayıb onu yan tərəfə çəksək onda yüksək hətta müstəvinin cüzi maillik bucağında belə aşağı sürüşməyə başlayacaq. Bu halda yüksək ağır qüvvəsinin maili müstəviyə olan proeksiyası kimi qatarın hərəkəti zamanı dəri və ya tormozlama qüvvələri də artıq sürtünmə qüvvəsinə bərabər olmayıcaqlar. Hazırda porşenli manometirlərdə sürtünməni neytirallaşdırmaq məqsədilə bu məsələdən istifadə edilir: əgər manometrin silindiri firladılarsa, onda porşenin silindirin daxilində oxbodu hərəkəti zamanı yaranacaq müqavimət itir.

Qatarların hərəkəti zamanı təkərlərelə relslər arasında mövcud olan nəzərə alınmayan sürüşmələr təkərlərin diametrindən, konusluluğunda mövcud olan fərqlərdən, dəmir yolunun müəyyən raidusu əyriliyindən, təkər cütlerinin çəpliyindən və s. yaranı bilir. Əgər nəzərə

alınmayan sürüşmələr mövcud olmazsa, yəni dəmir yolu və hərəkət tərkibləri ideal vəziyyətdə olarsa, onda dərti qüvvəsi sürtünmə qüvvəsinə bərabər olar. Müəyyən şərtlər daxilində bunu rəls üzərində diyirlənən bir təker üçün qəbul etmək olardı. Ancaq təker cütləri, arabacıqlar, vaqonlar, lokomotivlər və ümumilikdə qatar üçün bunu qəbul etmək mümkün deyil. Həm də lokomotivin təkerlərinin rəslərlə ilişməsinə ancaq lokomotivin təkerlərinin nəzərə alınmayan sürüşmələri, vaqonların təkerlərinin rəslərlə ilişməsinə isə ancaq vaqonların təkerlərinin nəzərə alınmayan sürüşmələri, təsir göstərirlər. Dərti və tormozlama hallarında ilişmə əmsalları arasındaki fərqi səbəblərdən biridə elə bundan ibarətdir. Hətta, dərti və tormozlama hallarında ilişmə əmsali müxtəlif təker cütləri, vaqonlar, lokomotivlər və ümumilikdə qatar üçün də müxtəlif olacaq şübhə doğurmur. Etibarlılıq nəzəriyyəsinin müddəalarına istinad etməklə qeyd etmək olar ki, qarşılıqlı əlaqədə olan nə qədər çox hissə olarsa, f və Ψ əmsallarının fərqi də bir o qədər çox olacaqdır.

Qatarların hərəkəti zamanı ilişmə əmsalına ən çox təsir edən konstruktiv amillərdən biri də təkerlərin diyirlənmə səthlərindəki konusluluqdur. Ancaq bu məsələnin arabacıqların dinamiki xüsusiyyətlərinin formallaşmasında rolu müəyyən edilməmişdir. Bəzi tədqiqatların nəticələrində bir tərəfdən qeyd edilir ki, təkerlərin diyirlənmə səthlərinə konuslu formanın verilməsi, arabacıqların yoluñ müəyyən radiuslu əyrilərinə səlis uyğunlaşmasına köməklik göstərir. Düzxətli hərəkətdə isə təkerlərdəki konusluluğun hesabına arabacıqlar əyrixətli sinusoidal hərəkət etməklə təkerlərin darağının rəslərin daxili yan səthlərinə sürtünməsinin və yeyilməsinin qarşısını alır [9]. Digər tərəfdən təcrübə göstərir ki, təkerlərin və rəslərin səthlərinin yeyilərək hamarlanması və konusluluğun müəyyən qədər itməsi qatarların səlis hərəkətinə şərait yaradır (təkerlərin və rəslərin hələ yeyilmədiyi müddədə maşinistlərin qatarları kiçik sürətlərlə idarə etmə təcrübəsi də təkcə hərəkət təhlükəsizliyi baxımından deyil, həmdə bu məsələ ilə bağlı olduğu ilə izah edilir).

Aparılan tədqiqatlarla müəyyən edilmişdir ki [10], əsaslı təpəciklərdən buraxılan kiçik sürətlə (~ 4 m/san) hərəkət edən vaqonların arabacıqları sinusoidal formada deyil, mişarvari xarakterdə hərəkətə malik olurlar. Bu zaman əvvəlcə arabacığın bir tərəfindəki təkerlərin darağları uyğun rəlsin başlığının daxili yan səthinə sürtündükdən sonra cəld ondan ayrılır və xırıltılı səs salmaqla digər tərəfdəki təkerlərin darağları o biri rəlsin başlığının daxili yan səthinə sürtünlərlə və bu proses tekrarlanaraq vaqonların hərəkəti zamanı daima davam edir. Bunu səbəbi təker cütlərindəki təkerlərin diyirlənmə səthlərindəki konusluluqla deyil, arabacıqlarda təker cütlərinin oxboyu uyğunsuzluğu ilə izah edirlər [10]. Qeyd edilən hərəkət xarakteri yəqin ki, yüksək hərəkət sürətlərində də davam edir və sinusoidal hərəkət formasına yaxınlaşır. Ancaq, yenə də arabacıqların yanlara yırğalanması davam edir və təkerlərin darağları rəslərin başlıqlarının daxili yan səthlərinə sürtünürək. Qeyd edilənlərdən belə nəticəyə gəlmək olar ki, təkerlərin konusluluğu arabacıqların dinamiki xüsusiyyətlərini pisləşdirir, onların zədələnməsinə səbəb olur və əlavə enerji itkiləri yaradır.

İlişmə əmsalının qiymətinə təsir göstərən amillərdən biri də qatarın hərəkəti zamanı vaqonların üfiqi müstəvi üzrə yırğalanmalarından bu və ya digər təker cütünün qısa müddət ərzində yükdən azad olmasınadır. Bu məsələ özünü lokomotivlərin yerində tərəfənməsi anında birinci təker cütünün, qatarın tormozlanması anında isə vaqonların sonuncu arabacıqlardakı təker cütlərinin yükdən azad olaraq boşuna fırlanmasında da özünü gışdırır [8]. Dəmir yol rəslərindəki və təkerlərdəki nahamrlıqlardan, rəssor asqlarındaki yayların sərtliyinin müxtəlifliyindən də təker cütlərində ani yükdən azad olma halları baş verə bilər. Bütün bunların nəticəsidir ki, qatarın hərəkət sürətinin artması ilə ilişmə əmsalının qiymətinin azalması baş verir. Bu zaman yadda saxlamaq lazımdır ki, ani sürtünmə əmsali dəyişmir. Dəyişən təkcə yükün və sürtünmə qüvvəsinin orta qiymətləridir ki, bu da ilişmə əmsalının qiymətinin azmasına gətirib çıxarıır.

NƏTİCƏ

İlişmə və sürtünmə əmsalları bir – birinə çox yaxın olan göstəricilər olub toxunan və normal qüvvələrin nisbəti ilə müəyyənləşirler. Onlar arasındaki fərq ondan ibarətdir ki, sürtünmə əmsali təmasda olan iki cisim vəziyyətini xarakterizə etdiyi halda, ilişmə əmsali çoxlu sayda elementlərdən ibarət olan sistemin yırğalanma vəziyyətini xarakterizə etmiş olur. Təkerlərdəki sürüşmə sürətinin vektoru onların hərəkət istiqamətinə uyğun gəlmir, sürtünmə qüvvəsi dərti və tormozlama qüvvəsinə bərabər olmur, təkerin rəslə normal təsir qüvvəsi isə ilişmə çəkisi ilə tarazlıq yaratır. Əgər sürtünmə - sürüşmə əmsali təkcə fəhlərin fiziki vəziyyətindən asılı olursa, ilişmə əmsali hərəkət tərkiblərinin və yolun konstruktiv xüsusiyyətlərindən asılı olur. Burada başlıca yeri nəzərə alınmayan sürüşmələr və təkerlərin qeyri – bərabər yüklenməsi tutur. Əslində isə hərəkət tərkiblərinin və dəmir yoluñ konstruksiyasının, onların ayrı – ayrı elementlərinin hazırlanma texnologiyasının və keyfiyyətinin təkmilləşdirilməsi hesabına bunları nisbətən azaftımaq olar. Məsələn, ABŞ – da dəmir yollarının və lokomotivlərin konstruksiyalarda dəyişiklik aparmaqla nəzərə alınmayan sürüşmələri azaldaraq, ilişmə əmsalindəki itkiləri qatarları hərəkətə getirmə anlarında SD 40 – 2 və SD 90 MAC markalı toplovozlarda 0,24 – dən 0,42 – yə qədər yüksəltməyə nail olmuşlar [11].

Bu təcrübə onu göstərir ki, respublikamızın dəmir yollarında hərəkət tərkiblərinin ilişmə xarakteristikalarının yaxşılaşdırılmasında müəyyən imkanlar mövcuddur və bu qatarların dinamiki (sürtələnmə və tormozlama) xüsusiyyətlərinin yüksəldilməsinə şərait yarada bilər.

ƏDƏBİYYAT

1. Буше Н.А. Трение, износ и усталость в машинах. М.: Транспорт, 1987.-223с.
2. Марков Д.П. Взаимосвязь коэффициента трения с проскальзыванием в условиях взаимодействия колеса с рельсом. //Вестник ВНИИЖТ, 2003, № 3, с. 31...33.
3. Мугинштейн Л.А., Лисицын А.Л. Нестационарные режимы тяги. М.: Интекст, 1996, -176.
4. Крылов В.В. и др. Методика измерения уровня коэффициента сцепления колес вагонов с рельсами на эксплуатируемых участках дорог. //Вестник ВНИИЖТ, 2003, № 4, с. 17...23.
5. Мышкин Н.К., Петраковец М.И. Трибология. Принципы и приложения. /ИММС НАНБ. Гомель, 2002. -304 с.
6. Tadao Ohya. Tribological studies on adhesion phenomena between wheel and rail at high speeds. //Wear. 1991, V.144P. 263...275.
7. Лужнов Ю.М. Сцепление колес с рельсами (природа и закономерности). /Пр. ВНИИЖТ, М.: Интекст, 2003. -144 с.
8. Вербек Г. Современное предоставление о сцеплении и его использовании //Железные дороги мира. 1974, № 4, с. 23..53.
9. Tourmay N.M. Rail/wheel interaction from a track and vehicle design perspective. /ІННА '99 STS – conference. Moscow:VNIIZhT, 1999.–Р. 41...57.
10. МарковД.П. Задир боковых поверхностей рельсов и гребней колес. // Вестник ВНИИЖТ, 2004, № 4, с. 40...43.
11. Swenson C.A. Locomotive radial steering bogie experince in heavy haul service. /ІННА '99 STS – conference. Moscow: VNIIZhT, 1999.–Р. 79...86.

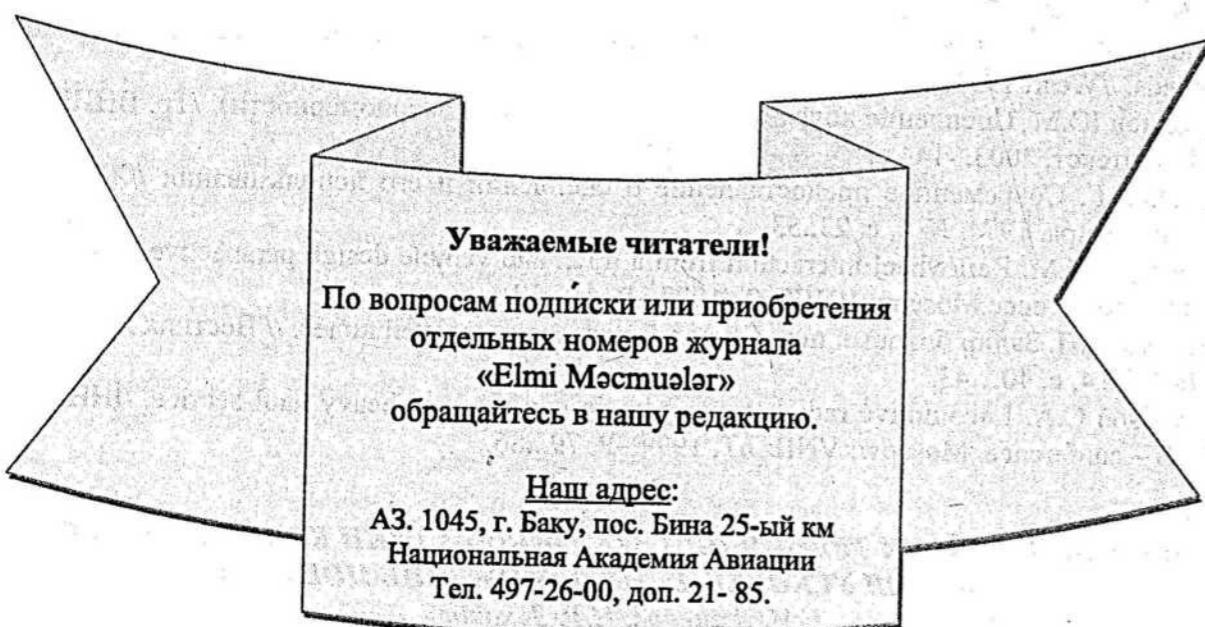
АНАЛИЗ СЦЕПЛЕНИЯ И ТРЕНИЯ ПРИ ВЗАЙМОДЕЙСТВИИ КОЛЕСА С РЕЛЬСАМИ ВО ВРЕМЯ УСКОРЕНИЯ И ТОРМОЖЕНИЯ ПОЕЗДОВ

Г.М. Ахмедов, Н.Р. Зохрабов

В статье приведены пути усовершенствования качества и технологии изготовления различных элементов конструкции железных дорог и подвижных составов для снижения неравномерности загрузки колес при их неучтенных скольжениях, выявляющихся во время ускорения и торможения поездов.

THE ANALYSIS OF COUPLING AND FRICTION PROCESSES AT INTERACTION OF WHEEL AND RAIL DURING ACCELERATION AND BREAKING TIMES OF TRAINS
H.M. Ahmadov, N.R. Zohrabov

For reducing the irregularity of wheel load, when their slip, appearing during acceleration and breaking is not taken into account, the improvement ways of quality and manufacturing technology of different construction elements in railways and rolling stocks are brought in the present article.

AVIASİYA İŞLƏK ÜRÜNİKASI

TELESKOPİK MÜŞAHİDƏ BORULARININ TEKNİKİ GÖSTƏRİCİLƏRİNİN YAXSİLAŞDIRILMASI

*Yaqubzadə N.Y., Ömərova G.C.

MAKA-nın Elmi-Tədqiqat Aerokosmik İnformatika İnstitutu,
 Milli Aviasiya Akademiyası*

Aparılan tədqiqatların məqsədi müşahidə borusunda alınan təsvirin ayırdetməsini operativ şəkildə dəyişdirilməsi imkanının öyrənilməsidir. Konkret olaraq snayper tüfənglərində istifadə edilən tipli optik nişangah nəzərdən keçirilir.

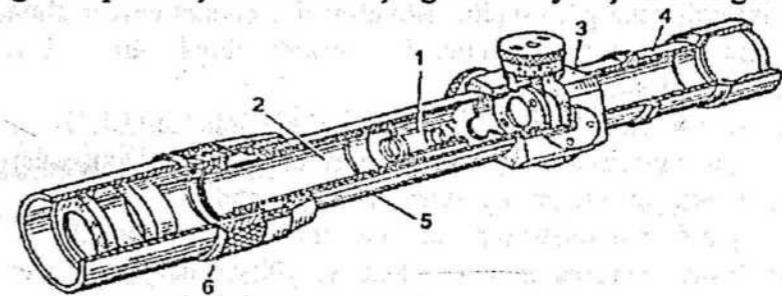
Cihazın konstruksiyasına silindrik güzgү və kiçik ekran əlavə etməklə ayırdetmənin artırılmasına nail olunur. Silindrik güzgүün tədbiqinin iki variantına baxılmışdır: (1) güzgүün fokal müstəvidə bərkitməklə və (2) dönmə mexanizmi vasitəsilə silindrik güzgüdən istifadə etməklə.

Nişangahla aparılan tədqiqatlar bu qurgunun ayırdetmə qabiliyyətinin artırmanın mümkünlüyünü təsdiq etdi. Aparılmış eksperimental tədqiqatların bəzi praktiki nəticələri verilmişdir.

Uzaq məsafədə olan obyekləri müşahidə etmək üçün istifadə edilən optik sistemlər teleskopik sistemlər yaxud da müşahidə (baxış) boruları adlanır. Teleskopik sistemlərin işləmə prinsipinin əsası belədir: uzaqlaşdırılmış obyektin (cismin) iki nöqtəsindən teleskopik sistemə iki paralel súa daxil olursa və onlar arasındaki bucaq ω -dırsa, teleskopik sistemin çıxışında şüalar paralel qalır, şüalar arasındaki bucaq dəyişərək ω' olur. Əgər $\omega' > \omega$ olarsa müşahidəçinin gözü obyektin (cismin) xəyalını böyük baxış bucağı altında görəcək, başqa sözlə, obyekt (cisim) müşahidəçiyə yaxınlaşmış kimi görünəcəkdir.

Teleskopik sistemlərin böyütməsini (AQ-ni) artırmaq üçün müxtəlif üsullardan istifadə olunur. Hərbi texnikada müşahidə cihazlarının böyütməsinin artırılmasına çevirici sistemdəki linsaların arasındaki məsafəni dəyişməklə nail olunur. Aparılmış tədqiqatların məqsədi müşahidə cihazlarında alınan xəyalın ayırdetməsinin operativ dəyişdirilə bilməsi imkanının araşdırılmasıdır.

Bizim tədqiqatlarımız Kepler sistemi əsasında işlənilmiş və hərbi sənayedə istifadə olunan PIE-tipli optik nişangahla aparılmışdır. Həmin nişangahın kəsiyi şək. 1-də göstərilmişdir.

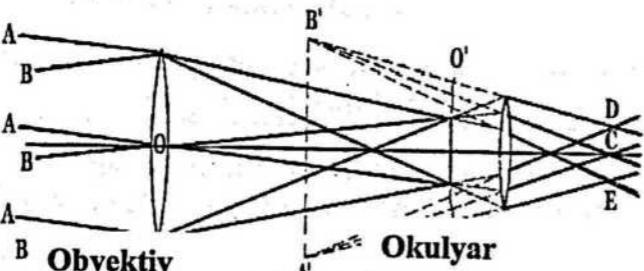
Şəkil 1. PIE-tipli nişangahın kəsiyi.
 1-xəyalçeviri linsalar; 2-daxili boru; 3-gövdə; 4-obyektiv borusu; 5- xarici boru; 6- aralıq borudur

Qeyd edilməlidir ki, həm Qaliley həm də Kepler borusu müşahidə cihazları olduğuna baxmayaraq sistemlərdə olan fərq onların istifadə sahələrini fərqləndirir. Belə ki, Qaliley sistemində cisim xəyalı düzlinə alınır, ancaq xəyal mövhumi olduğundan məsafə ölçmək üçün lazım olan tor və ya tutqun şüə yerləşdirmək mümkün deyil. Bu səbəbdən də Qaliley sistemindən demək olar ki, hərbi sənayedə istifadə olunmur.

Kepler sisteminin bu çatışmazlıqları yoxdur. Ancaq alınan xəyal tərsinə olduğundan xəyalı çevirici sistem əlavə olunması tələb olunur. Bu səbəbdən də sistem ölçüsü böyüyür və o bir qədər

mürəkkəbləşir. Buna baxmayaraq Kepler sistemindən hərbi texnikada istifadə olunur. Belə cihazlardan təkcə müşahidə üçün yox, ölçmələr aparmaq üçün də istifadə edilir. Nişangahlarda istifadə edilən Kepler sistemindəki xəyalı çeviricidən həm də sistemin böyütməsini artırmaq üçün istifadə olunur.

Şəkil 2-də müşahidə borusu konstruksiyası əsasında Kepler baxış borusunun optik sxemi göstərilmişdir.

Şək. 2. Kepler sistemli müşahidə borusunda xəyalın qurulması

Sol tərəfdə uzaqda yerləşən cisim AOB bucağı altında görünür. Cismin (yuxarı və aşağı) nöqtələrindən O' və O'' -ə yığılan şüalar keçib okulyarda sınır. Okulyardan sonra yerləşdirilən müşahidəçinin gözü cismin xəyalını $A'CB$ bucağı altında və çəvrilmiş halda görür. Kepler borusunun böyütməsi belə hesablanır:

$$\Gamma = \frac{f_1}{f_2} = \frac{D_2}{D_1}$$

Kepler borusunda obyektiv və okulyar arasındaki məsafə f_1 və f_2 fokus məsafələrinin cəminə bərabərdir.

Müşahidə cihazları teleskopik sistemlərin ayrıca qrupunu təşkil edirlər və əsasən eyni texniki parametrlər xarakterizə olunurlar. Ona görə də müşahidə cihazlarının əsas parametrləri haqqında qısa arayış vermək lazımdır.

Böyütmə müşahidə cihazının çıxışında cismin xəyalının bucaq ölçüsünün cismin öz bucaq ölçüsünə nisbətidir. Durbinlərdə və monokulyarlarda böyütmə adətən 2-30 dəfə olur. Müşahidə borularında böyütmə 60-a çatır. Bəzən (satış bazarlarında) 100 dəfə böyüdə bilən borular da rast gəlmək olur.

Müşahidə cihazının böyütməsi obyektiin nə qədər kiçik detalları görmək və hansı məsafədən müşahidə etmək lazımlı olduğuna görə seçilir. Böyütməni seçərkən nəzərə almaq lazımdır ki, 10-12 dəfədən artıq böyütmə ilə əldə tutulan cihazdan istifadə etmək olmaz. Böyütmə çox olduqda, titrəmə xəyalın torlu görünməsinə səbəb olur.

Müşahidə cihazının giriş bəbəyi cihazın işıq gücünü, faydalı böyütməni və ölçülərini müəyyən edir. Eyni zamanda giriş bəbəyinin diametrindən cihazın baxış sahəsi asılı deyil. Baxış sahəsi praktiki olaraq okulyarın texniki göstəricilərindən aslidir.

Cihazın giriş bəbəyinin diametri mm-lərlə cihazın tipində və sənədlərində qeyd olunur.

Kiçik işıq gücü olan cihazlar gündüz, güclü və yüksək işıq gücü olan cihazlar toranda və hətta aylı gecədə istifadə olunur. Bu, insan gözünün bəbəyinin işıqlanmadan asılı olaraq 2-8mm arasında dəyişməsi ilə bağlıdır. Belə cihazlardan hərəkət edən, yırğalanan yaxud titrəyen oturacaq üzərində yerləşdirilməklə də müşahidə aparmaq olar.

Çıxış bəbəyinin diametrindən başqa müşahidə cihazı çıxış bəbəyinə qədər olan məsafə ilə (mm-lərlə) də xarakterizə olunur. Çıxış bəbəyinin uzaqlaşması adlanan bu məsafə obyektiin dəqiq və tam müşahidəsi üçün bu məsafədən okulyara baxmaq məqsədi ilə edilir.

Optik müşahidə cihazının 2 baxış sahəsi (bucak və xətti) olur. Cihazın böyütməsi artıraq baxış sahəsi kiçilir. Müasir durbinlər içərisində geniş bucaqlı durbinlər, böyütməsi müəyyən edilmiş hüdüdlarda mütamadi və arasıksılməz dəyişdirilə bilən cihazlar da mövcuddur. Onlar pankratik cihazlar adlanırlar.

Həqiqi baxış sahəsi bucağı müşahidə cihazından görünən fəza hissəsini dərəcələrlə ifadə edən seqmentidir. Baxış sahəsi müşahidə cihazından görünən fəza oblastıdır. Bu oblast dərəcələrlə ifadə olunduqda bucaq baxış sahəsi adlanır. 1000 metr məsafədən müşahidə cihazından görünə bilən ən böyük xətti məsafə (metrlərlə) cihazın xətti baxış sahəsi adlanır.

Müşahidə cihazının əhəmiyyətli xarakteristikası olan (ötürmə) buraxma əmsali cihazın çıxışındaki işıq selinin girişə daxil olan işıq selinə nisbəti ilə təyin olunur. Buraxma əmsali işığın optik sistemdən keçdiğdə sindirici səthlərdə eksolunma nəticəsində itməsini xarakterizə edir. Bu itgili azaltmaq üçün optik işıqlandırımdan istifadə olunur.

Optik işıqlandırma optik detalın səthinə xüsusi nazik və şəffaf ortüyün çəkilməsi texnologiyası ilə əldə edilir. Ortüyün qalınlığından asılı olaraq buraxma əmsalının qiyməti də müxtalif olur.

Müşahidə cihazlarının əsas xassələrindən olan ayırdetmə qabiliyyəti sonsuz uzaqlaşdırılmış iki obyekti ayrılıqda müşahidə və tədqiq edilə bildiyi nöqtələr arasında bucaq, yaxud xətti məsafədir. Ayırdetmə həddinin qiyməti kiçik olduqca kiçik detallar daha aydın görünür. Ancaq bu xarakteristikanın kiçildilməsini insan gözünün ayırdetməsi (60 bucaq saniyəsi) məhdudlaşdırır.

Nəzəri tədqiqatların nəticələri göstərmüşdür ki, silindrik güzgü daxil edilmiş optik sistemin bucaq dispersiyası

$$\frac{d\varphi}{d\lambda} = \left[3 - 2 \frac{s'}{r} \right] \left(\frac{d\varphi}{dx} \right) q \quad (1)$$

ayırdetmə qabiliyyəti isə

$$\frac{\lambda}{\delta\lambda} = D \frac{d\varphi}{dx} = D \cdot \left[3 - 2 \frac{s'}{r} \right] \left(\frac{d\varphi}{dx} \right) q \quad (2)$$

ifadələrinə uyğun olaraq dəyişir, başqa sözlə hər iki parametr güzgünün diametrindən və güzgү ilə ekran arasındakı məsafədən asılı olaraq dəyişir.

Burada D-diafraqmanın eni; s' -qəfəslə güzgү arasındaki məsafə; r- güzgünün radiusu; $\left(\frac{d\varphi}{dr} \right)_a$ -qəfəsin bucaq dispersiyasıdır. (1) və (2)-ifadələrində s' -və r-in hesablanması zamanı işaretər qaydası nəzərə alınmalıdır. Bu qaydaya görə s' -in işaretisi müsbət, r-in işaretisi isə mənfi götürülür.

Klassik optik sistemə bir silindrik güzgү elementi daxil etməklə dispersiyasını və AQ-ni artırmaq olar. Sxemin sadələşdirilməsi məqsədilə dispersiyaetdirici elementi kimi, çökük difraksiya qəfəsindən istifadə edilmişdir.

(1) və (2)- ifadələrindəki asılılıqlardan istifadə edərək müşahidə cihazının AQ-ni artırmaq üçün 2 eksperimental qurğu yığılmışdır. Onlardan biri snayper tüfənglərində istifadə olunan IIIE tipli optik nişangahın əsasındadır. Bu nişangah Kepler sistemi ilə yığılmış və xəyalı çevirən qurğu ilə bir gövdədə yerləşən müşahidə cihazıdır. Müşahidə edilən cisimdən gələn şüalar obyektivdən keçərək cismin tərsinə çəvrilmiş və kiçildilmiş xəyalını yaradır. Cüt-cüt yapışdırılmış 4 linsadan ibarət olan çevirici sistem xəyalın istiqamətini dəyişdirərək okulyara ötürür.

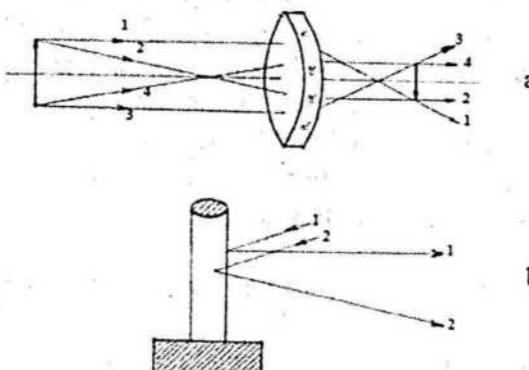
Müşahidəçi düzünlə və böyülülmüş xəyalı görür. Belə hazır cihazın AQ-ni artırmaq üçün silindrik güzgү və kiçik ekranın ibarət əlavə qovşaqdan istifadə edilmişdir. Nişangahdan çıxan xəyal okulyardan keçərək silindrik güzgündən əks olunur və ekran üzərinə düşür.

AQ-ni artırmaq üçün iki variantdan istifadə edilmişdir.

1. Müəyyən diametri silindrik güzgү seçilərək spektrin formalasdığı fokal məstəvidə tərpənməz bərkidilir, oradan əks olunan xəyal ekran üzərində müşahidə olunur. Güzgünün artırdığı AQ-ni bir qədər də mütəmadi artırmaq üçün ekranın optik ox boyunca hərəkət etdirilməsindən istifadə olunur.

2. Xüsusi formalı güzgündən istifadə etməklə operativ olaraq xəyalın AQ-ni mütəmadi artıraraq ekranın müşahidə aparılır. Bu halda güzgünü fırladan mexanizm güzgү səthinin daim fokal məstəvidə olmasını təmin etməlidir.

PE-tipli nişangahla apardığımız təcrübələrin müsbət nəticələri silindrik güzgү daxil edilmiş sistemli müşahidə cihazının yaradılmasının mümkünlüyünü təsdiq etdi. Bu səbəbdən də sadə müşahidə borusunun sxemini yığaraq eksperimental tədqiqatlar aparılmasını daha məqsədə uyğun hesab edilmişdir.

Şək.3. Teleskopik sistədə xəyalın alınması (a) və silindrik güzgündən əks olunan şüaların ayırdetməsinin artması (b)

Eksperimental tədqiqatlar aşağıdakı kimi aparılmışdır.

Silindrik güzgү daxil etməklə işlənilməsi təklif olunan müşahidə cihazı giriş (fokuslayıcı) obyektivindən, obyektivin fokal məstəvisində yerləşən silindrik güzgündən və müşahidə aparmaq üçün istifadə olunan ekranidan ibarətdir. Yığılmış qurğunun girişində teleskopik sistemin imitasiyası üçün kollimasiya edilmiş işiq dəstəsi almaq məqsədi ilə uzun fokuslu (200mm) obyektivdən istifadə edilmişdir. Giriş obyektivinin fokal məstəvisində cismin xəyalı formalasdığı yerdə (şək.3a), ya silindrik güzgү (şək.3b), ya da səthi xüsusi formada hazırlanmış güzgү yerləşdirilir. Kollimasiya olunmuş işiq dəstəsi qarşısına 2 nazik qara xətlə çəkillmiş çərçivə yerləşdirilmişdir. Güzgündən əks olunan xəyalın ekran üzərində həmin xətlərin vəziyyətlərinin dəyişməsi izlənmişdir. Nəticə silindrik güzgү daxil edilmiş difraksiyon sistemdə olduğunun eynidir: güzgünün diametrindən və güzgү ilə müşahidə məstəvisi arasındakı məsafədən asılı olaraq teleskopik sistemin ayırdetmə qabiliyyəti dəyişir (şək. 3b).

Şəkil 4-də təcrubi maketlə aparılmış işlərin nəticələri göstərilmişdir. Müstəvi və silindrik güzgү ilə alınan xəyalların müqayisəsi, silindrik güzgülərin verdiyi xəyalların ekran məsafəsindən asılıqları müqayisə edilir.

Şəkil 4. Teleskopik sistəmdə alınan eyni xəyalın müstəvi güzgündən (a) və silindrik güzgündən (b) əks olunmuş vəziyyəti

ƏDƏBİYYAT

1. Моделирования зрительной трубы и микроскопа. Методические указания. Издательство Хабаровского Технического Университета 2002г. Стр.3.
2. Расчет зрительной трубы с призмой Пехано методические указания. Издательство Санкт-Петербургский Государственный Университет Информатики, Технология механики и оптики, 2002г. Стр. 50.
3. Дилябазов Т.Г., Ягубзаде Н.Я., Гусейнова Э.А. Оптическая система с высокой разрешающей способностью для малогабаритного спектрального прибора. Современные проблемы науки и образования, №2, 2010.
4. Нагибина И. М., Прокофьев В.К. Спектральные приборы и техника спектроскопии. Л., «Машиностроение» 1984.
5. Негода О.О. Зарубежные системы ДЗЗ. Национальная академия обороны Украины, Киев, 2005.-246.
6. Оптика в космических исследованиях (спец выпуск). Оптический журнал т.73, 2006, № 4.

ВОПРОСЫ УЛУЧШЕНИЯ ТЕХНИЧЕСКИХ ПОКАЗАТЕЛЕЙ ТЕЛЕСКОПИЧЕСКИХ ПОДЗОРНЫХ ТРУБ

Н.Я. Ягубзаде, Г.Дж. Омарова

Целью проводимых исследований является изучение возможности оперативного изменения разрешения изображения получаемой в подзорных приборах. Конкретно рассматривается оптический прицел типа PE, используемый в снайперских винтовках. Увеличение разрешения достигается за счет добавления в конструкции прибора цилиндрического зеркала на малый экран. Рассмотрены два варианта применения цилиндрического зеркала:

- (1) с фиксацией зеркала на фокальной плоскости;
- (2) использование цилиндрического зеркала с поворотным механизмом.

Экспериментальные исследования, проведенные с прицелом, подтвердили возможность повышения разрешения этого устройства с применением цилиндрического зеркала. Приведены некоторые практические результаты проведенных экспериментальных исследований.

Ключевые слова: разрешающая способность, телескопическая система, дифракционная решетка, вогнутая дифракционная решетка

QUESTIONS ON IMPROVEMENT OF TECHNICAL PARAMETERS OF TELESCOPIC SPYGLASS

N.Y.Yaqubzade, G.Dj. Omarova

The aim of held researches is study of possibility of operative change of resolution of images formed in spyglass devices. Concretely the back sight of "PE" type, used in sniper guns is considered. The increase of resolution has been reached in account of adding of cylindrical mirror and small screen in construction of device. Two variants of utilization of cylindrical mirror is considered: (1) the fixed mirror at the focal plane; (2) cylindrical mirror with rotating mechanism. The experimental researches hold with back sight proved the possibility to increase the resolution of this device using cylindric mirrors. Some practical results of held experimental researches are described.

Keywords: solution capability, telescopic system diffraction latticision, concave diffraction latticision, remote sensing

АНАЛИТИЧЕСКОЕ ОПИСАНИЕ ФОРМЫ ФОТООТКЛИКА В ЛАВИННЫХ ФОТОДИОДАХ

Х.И. Абдуллаев¹, Е.А. Джадарова², Р.М. Мухтаров¹,
З.Я. Садыгов², Ф.Н. Султанов¹

¹ Национальная Академия Авиации Азербайджана,

² Институт Физики им. Г.Б.Абдуллаева НАН Азербайджана

Получено аналитическое выражение фотоотклика лавинных фотодиодов в предположении равенства коэффициентов ионизации для электронов и дырок. Полученное выражение позволяет исследовать и оптимизировать форму фотоотклика лавинных фотодиодов.

В настоящее время лавинные фотодиоды, особенно микропиксельные лавинные фотодиоды (МЛФД), широко применяются при решении научных и практических задач [1,2]. Тем не менее, аналитическое выражение, описывающее характер формирования фотоотклика в МЛФД все еще не получено. Связано это с трудностями математического решения системы уравнений, описывающих лавинный процесс в полупроводниковом р-п переходе. Аналитическое выражение формы фотоотклика МЛФД можно получить при определенных приближениях, что и сделано в данной работе.

Рассмотрим систему уравнений, описывающую лавинный процесс в кремниевом резком р-п⁺ переходе. Система уравнений включает в себя два уравнения непрерывности (для электронов и дырок), а также уравнение Пуассона, описывающее распределение потенциала в области пространственного заряда (ОПЗ) [3, с.167]. Если учесть, что скорость генерации носителей заряда в ОПЗ полупроводника значительно превосходит скорость их рекомбинации, то основные уравнения, описывающие лавинный процесс в полупроводнике в одномерном приближении будут иметь вид:

$$\begin{aligned} \frac{\partial n}{\partial t} &= \alpha v_s n + \beta v_s p + \frac{1}{q} \frac{\partial J_n}{\partial x} + G \\ \frac{\partial p}{\partial t} &= \alpha v_s n + \beta v_s p - \frac{1}{q} \frac{\partial J_p}{\partial x} + G \\ J_n &= q v_s n \\ J_p &= q v_s p \\ \frac{\partial^2 V}{\partial x^2} &= \frac{q N_a}{\epsilon_s} \end{aligned} \quad (1)$$

Примем следующие граничные условия:

$$p(0, t) = 0; n(W, t) = 0; V(x = W) = 0; \frac{\partial V}{\partial x}(x = W) = 0$$

где, x – отсчитывается от поверхности полупроводника, V – приложенное к диоду напряжение, q – заряд электрона, ϵ_s – диэлектрическая проницаемость полупроводника, N_a – концентрация нескомпенсированных ионизированных примесей акцепторного типа, G – объемная скорость генерации носителей заряда, W – максимальная толщина ОПЗ, достигаемая при пробое р-п⁺ перехода, v_s – максимальная величина дрейфовой скорости носителей заряда, n – концентрация электронов, J_n – плотность электронной компоненты тока, α – коэффициент ионизации для электронов. Аналогичные обозначения имеют место для дырок.

При условии равенства коэффициентов ионизации для электронов и дырок (т.е. $\alpha = \beta$) из первых двух уравнений системы (1) можно получить:

$$\frac{\partial J}{\partial t} = 2\alpha v_s J + v_s \frac{\partial (J_n - J_p)}{\partial x} + 2q v_s G, \quad (2)$$

где $J = J_n + J_p$ – суммарный ток проводимости в области ОПЗ полупроводника.

Проинтегрировав уравнение (2) по толщине обедненного слоя при начальных условиях $J_n(0) = J_t$, $J_p(0) = 0$, $J_n(W) = 0$ и $J_p(W) = J_t$ получаем:

$$\frac{\partial J_t}{\partial t} + \frac{2v_s}{W} (1 - \alpha W) J_t = \frac{2v_s i_a}{W}, \quad (3)$$

где $J_t = \frac{1}{W} \int_0^W (J_n + J_p) dx$ – полный ток, $i_a = q \int_0^W G(x) dx$ – инициирующий лавину нестационарный ток (например, фототок). Здесь при интегрировании уравнения (3) предполагалось, что коэффициент ионизации является постоянным по всей ширине ОПЗ полупроводника.

Уравнение (3) имеет следующие два решения в зависимости от значения выражения $(1 - \alpha W)$:

$$J_t(t) = \frac{2}{\tau} \exp(-Lt) \int_0^t i_a \exp(Lt') dt', \quad (4)$$

при $\alpha W \neq 1$, где $L = (2/\tau) \times (1 - \alpha W)$, $\tau = W/v_s$ – время пролета носителей заряда через ОПЗ полупроводника,

$$J_t(t) = \frac{2}{\tau} \int_0^t i_a dt', \quad (5)$$

при $\alpha W = 1$.

Выражение (4) показывает, что при $\alpha W > 1$ инициирующий ток любой формы и длительности вызывает бесконечный рост лавинного тока в лавинном фотодиоде.

Большой интерес представляет процесс формирования импульсного тока, инициированного единичным фотоэлектроном. Для описания этого процесса можно использовать выражение $i_a = q \times \delta(t)$, где q – заряд электрона, δ – функция Дирака. При этом, интегрируя выражение (4) и (5) получим, соответственно

$$J_t(t) = \frac{2q}{\tau} \exp(-Lt) \text{ при } \alpha W < 1 \text{ и } J_t(t) = \frac{2q}{\tau} = \text{const} \text{ при } \alpha W > 1. \quad (6)$$

Видно, что единичные фотоэлектроны также могут вызвать экспоненциально спадающий либо постоянный лавинный ток в зависимости от величины выражения αW .

При условии $\alpha W < 1$ фотоотклик прибора затухает после окончания нестационарного инициирующего лавину тока. В качестве примера можно рассмотреть форму фотоотклика прибора на прямоугольный световой импульс. Форму такого прямоугольного светового импульса можно выразить следующим образом:

$$i_a(t) = I_0 \times \eta(t - t_1) \times \eta(t_2 - t), \quad (7)$$

где η – единичная функция, т.е. $\eta = 1$ в интервале $t_1 < t < t_2$ и $\eta = 0$ при $t < t_1$ и $t > t_2$.

Проинтегрировав выражения (4) с учетом (7) получаем следующее выражение, описывающее передний фронт фотоотклика

$$J_t = I_0 M \times \left(1 - \exp\left(-\frac{2}{\tau_M} \times t\right)\right). \quad (8)$$

Задний фронт импульса, согласно выражению (6), описывается формулой

$$J_t = I_0 M \times \exp\left(-\frac{2}{\tau_M} \times t\right). \quad (9)$$

На рисунке 1 представлен фотоотклик лавинного фотодиода при регистрации прямогоугольного светового импульса. В расчетах использовались: коэффициент усиления $M = 1/(1 - \alpha W) = 1000$, $I_0 = 10 \text{ nA}$, $t_1 = 5 \text{ ns}$, $t_2 = 50 \text{ ns}$, $\tau = 10 \text{ ps}$.

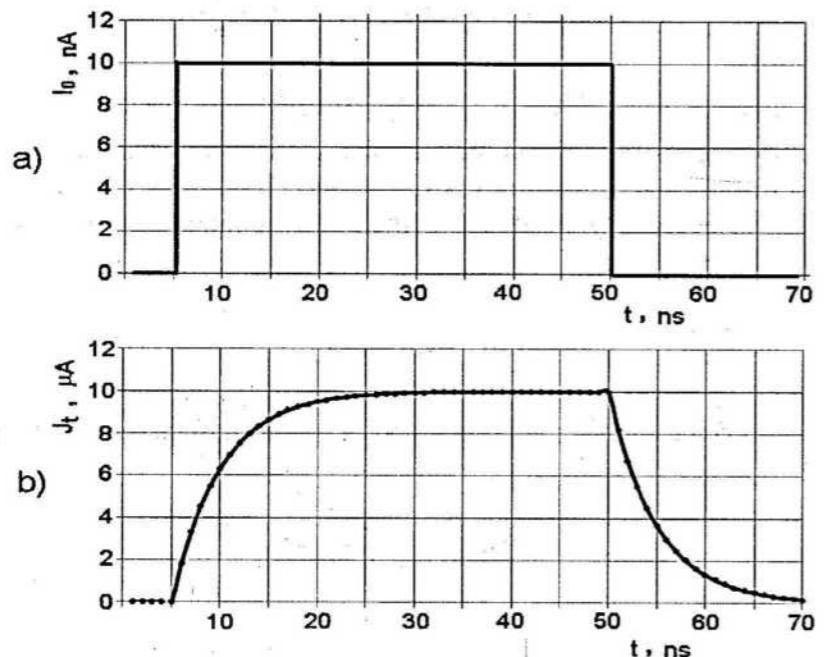

Рис. 1. Форма светового сигнала (а) и фотоотклика (б) лавинного фотодиода при $M = 1000$

Видно, что фронты фотоотклика характеризуются временем интегрирования лавинного процесса равным $\tau_l = (\tau M / 2)$. Если считать полосу пропускания прибора равной $\Delta f = 1/\tau_l$, то получим $\Delta f \times M = \left(\frac{2}{\tau}\right) = \text{const}$. Это означает, что при работе лавинного фотодиода ниже пробивного потенциала, его полоса пропускания обратно пропорциональна коэффициенту усиления лавинного процесса.

Следует отметить, что выше рассмотрены только среднестатистические параметры лавинного процесса, в частности, $\alpha W = 1$ означает, что фотоэлектрон, пролетев через обедненную область полупроводника, в среднем может создать один вторичный электрон. В этом случае достигается невысокая эффективность запуска лавинного процесса единичным фотоэлектроном. В предположении пуассоновского характера флуктуации лавинного процесса можно показать, что при $\alpha W = 1$ вероятность пролета электронов через ОПЗ без умножения достигает $\sim 40\%$. Поэтому лавинные фотодиоды, работающие в условиях выше пробивного потенциала, т.е. микропиксельные лавинные фотодиоды (МЛФД) имеют значительное преимущество перед аналогами. МЛФД способны работать при $\alpha W \gg 1$, и поэтому лавинный процесс протекает значительно быстрее.

Таким образом, получено аналитическое выражение фотоотклика лавинного фотодиода, позволяющее исследовать рабочие параметры прибора.

ЛИТЕРАТУРА

- Renker D., Lorenz E. J. Instrumentation. 2009. V. 4. P. 04004.

- Sadygov Z. et al. Nucl. Instr. and Meth. A. 2006. V. 567. P. 70.
- Зи С. Физика полупроводниковых приборов: в 2-х книгах. Кн. 2. М.: Мир, 1984. - 456 с.

SELVARİ FOTODİODLARDA FOTOCƏRƏYANIN FORMASININ ANALİTİK TƏSVİRİ

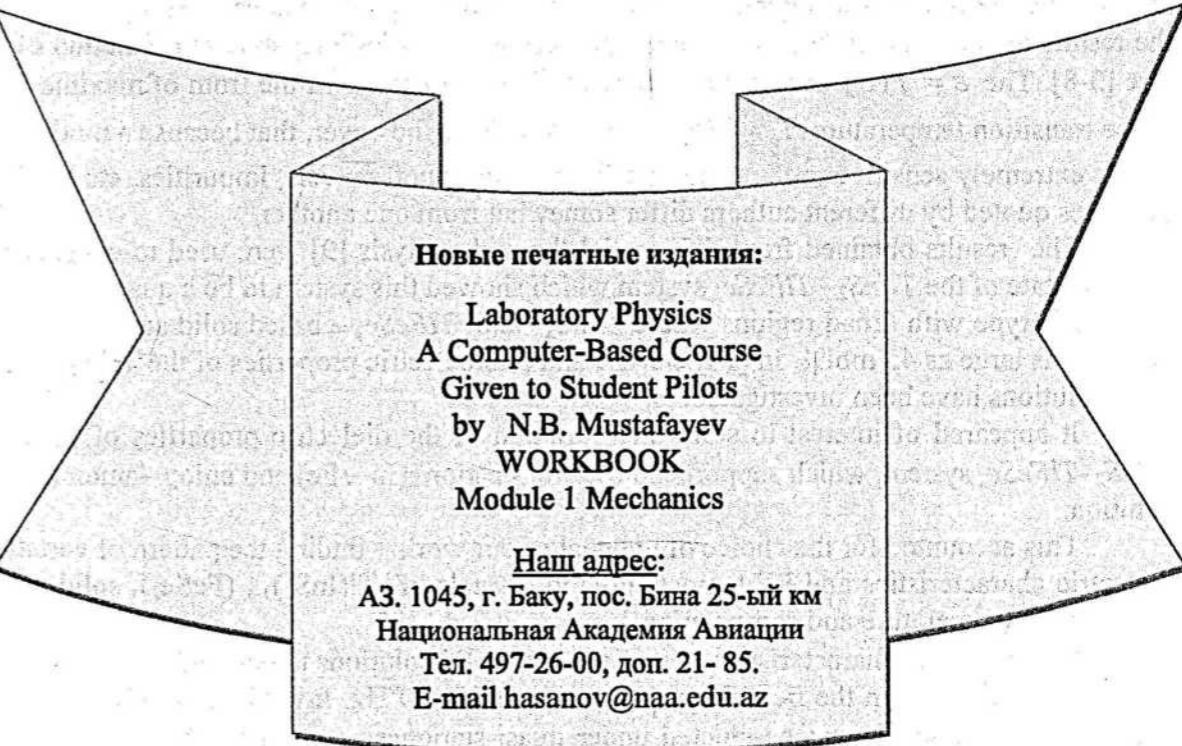
X.İ. Abdullayev, E.Ə. Cəfərova, R.M. Müxtarov,
Z.Y. Sadıqov, F.N. Sultanov

Selvari fotodiodların fotocərəyani üçün elektronların və deşiklərin ionlaşma əmsallarının bərabərliyi şərti ilə analitik ifadə alınmışdır. Alınmış ifadə selvari fotodiodların fotocərəyənin formasını tədqiq etməyə və optimallaşdırmağa imkan verir.

ANALYTICAL DESCRIPTION OF SHAPE PHOTORESPONSE IN AVALANCHE PHOTODIODES

Kh.I. Abdullayev, E.A. Jafarova, R.M. Mukhtarov,
Z.Y. Sadigov, F.N. Sultanov

There is an analytical expression of the photoresponse of avalanche photodiodes on the equality assumption of ionization coefficients for electrons and holes. Obtained expression allows us to investigate and optimize the shape of the photoresponse of avalanche photodiodes.

INFLUENCE OF TEMPERATURE AND COMPOSITION OF $Tl(InS_2)_{1-x}(FeSe_2)_x$ SOLID SOLUTIONS ON THEIR DIELECTRIC CHARACTERISTICS AND PHASE TRANSITIONS

E.M. Kerimova, S.N. Mustafaeva, A.M. Ramazanzade, S.S. Abdinbekov,
S.M. Bidzinova, A.A. Isaeva, K.M. Salmanova

This paper reports on a study of the electrical conductivity and permittivity of $Tl(InS_2)_{1-x}(FeSe_2)_x$ crystals as function of composition and temperature. It has been found that the permittivity decreases in magnitude, while the electrical conductivity increases with increasing x . Crystals $Tl(InS_2)_{1-x}(FeSe_2)_x$ have been observed to undergo a sequence of phase transitions characteristic of $TlInS_2$ which manifests itself in formation of anomalies in the $\sigma = f(T)$ and $\varepsilon = f(T)$ temperature dependences. It has been shown that as x increases, the phase transition temperatures decrease, while the temperature region within which the incommensurate phase persists broadens slightly.

Crystals $TlInS_2$ belong to a large group of $A^{III}B^{III}C_2^{VI}$ -type ternary thallium chalcogenides exhibiting a clearly pronounced layered structure. Despite numerous publications dealing with investigation of various physical properties of crystals of this family, interest of researchers in these compounds does not wane. One of distinguishing features of the family is a strong anisotropy in the physical characteristics of these crystals, which derives from their specific crystal structure [1, 2]. Many members of this family exhibit sequences of phase transitions (PT) incurring from their incorporating long-period commensurate and incommensurate superstructures, and their transformation with temperature. The existence of modulated structures in $TlInS_2$ crystals was first demonstrated by neutron diffraction measurements [3], and confirmed later [4] by the X-ray diffraction technique. Subsequent numerous studies of various physical, including dielectric, properties have attested the existence of a sequence of PTs in the $TlInS_2$ crystal. One can readily find in literature the results obtained in studies of the dielectric response of $TlInS_2$ crystals as a function of temperature [3-8]. The $\varepsilon = f(T)$ curves were shown to have anomalies in the form of maxima around the phase transition temperatures $T_i \approx 216$, $T_c \approx 204$ K. Note, however, that because a modulated structure is extremely sensitive to the state of a sample (structural defects, impurities, etc.), the PT temperatures quoted by different authors differ somewhat from one another.

The results obtained from differential thermal analysis [9] were used to construct the diagram of state of the $TlInS_2$ - $TlFeSe_2$ system which showed this system to be a quasi-binary structure of eutectic type with broad regions where $TlInS_2$ - and $TlFeSe_2$ -based solid solutions can exist in amounts as large as 45 mol%. In [10] electric and photoelectric properties of the $Tl(InS_2)_{1-x}(FeSe_2)_x$ solid solutions have been investigated.

It appeared of interest to study the variation of the dielectric properties of crystals in the $TlInS_2$ - $TlFeSe_2$ system, which supports both cation-cation ($In \rightarrow Fe$) and anion-anion ($S \rightarrow Se$) substitution.

This accounted for the choice of the goal of our work – finding the pattern of variation of the dielectric characteristics and PT temperatures in crystals of $Tl(InS_2)_{1-x}(FeSe_2)_x$ solid solutions as functions of temperature and composition.

The dielectric characteristics (ε and σ) of the solid solutions under study were measured with a E7-20 digital meter in the field frequency range of 10^3 - 10^6 Hz. Investigation of the behavior with temperature of ε and σ was conducted under quasi-stationary continuous heating of the samples with a rate of ~0.5 K/min. Cooling of the sample fixed in a special holder was effected with liquid nitrogen vapor. The temperature was varied with a controller placed on the sample holder. The temperature of a sample was measured with a chromel-coppel thermocouple whose junction was pressed to the sample surface. Samples chosen as reference were single-crystal plates of the solid solutions studied measuring ~5×5×1 mm. The dielectric characteristics of a crystal were studied

along the [001] crystallographic direction, because these crystals are layered, and the layer surfaces coincide with the (001) crystallographic plane.

We studied the permittivity ε and electrical conductivity σ of single-crystal $Tl(InS_2)_{1-x}(FeSe_2)_x$ solid solutions in the temperature range 110-300 K at field frequencies of 10^3 - 10^6 Hz. The $\varepsilon = f(T)$ curves of $TlInS_2$ have anomalies in the form of maxima at temperatures of around $T_i \approx 217.5$ and $T_c \approx 199.5$ K (T_i is the temperature of PT from the paraphrase to the incommensurate phase, and T_c , that from the incommensurate to the commensurate phase). A similar dependence of permittivity on temperature for $TlInS_2$ crystals was reported in [5]. It was found [5], however, that in the region of the incommensurate-commensurate PT at T_c the anomaly on the $\varepsilon = f(T)$ curve split into two closely lying maxima ($T_{c1} \approx 204$ and $T_{c2} \approx 201$ K). This splitting of the PT into two close in transition temperature is attributed to the existence of small lattice distortions (defects, impurities, etc.). Note the fairly large dispersion of permittivity in crystals $TlInS_2$, which increases in magnitude with increasing temperature, which can be assigned to relaxation processes setting in this crystal.

Crystalline solid solutions $Tl(InS_2)_{0.995}(FeSe_2)_{0.005}$ and $Tl(InS_2)_{0.985}(FeSe_2)_{0.015}$ likewise reveal maxima in the $\varepsilon = f(T)$ curves at the PT temperatures. It is worth noting, however, that comparatively small changes in composition ($x=0, 0.005$ and 0.015) bring about a quite large shift of PT point toward lower temperatures. As the concentration x increases, the temperatures of PTs from the paraphrase to the incommensurate phase and from the incommensurate to the commensurate phase fall off strongly to assume the values $T_{i1} \approx 210.2$ K, $T_{i2} \approx 191$ K and $T_{c1} \approx 189.7$ K and $T_{c2} \approx 170.7$ K, accordingly (Fig. 1).

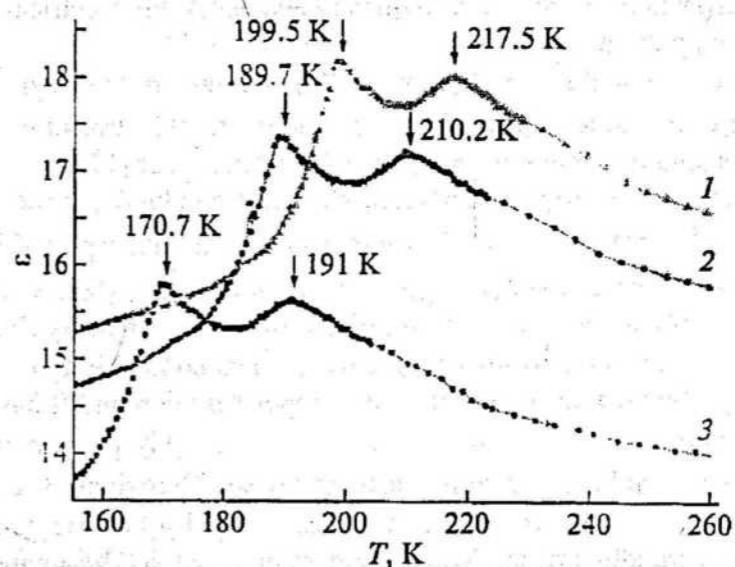

Fig. 1. Temperature dependences of the permittivity of single crystal $Tl(FeSe_2)_{1-x}(FeSe_2)_x$ in the phase transitions region measured at 10^4 Hz
(1) $TlInS_2$, (2) $Tl(FeSe_2)_{0.995}(FeSe_2)_{0.005}$ and (3) $Tl(FeSe_2)_{0.985}(FeSe_2)_{0.015}$

Figure 1 visualizes the behavior of permittivity ε measured at the frequency 10^4 Hz on single crystal of $Tl(FeSe_2)_{1-x}(FeSe_2)_x$ solid solutions ($x=0.005$ and 0.015). As the composition is varied (concentration x increased), the permittivity is seen to decrease markedly in absolute magnitude. In addition, the temperature region within which the incommensurate phase exists slightly increases with increasing x .

Shown in Fig. 2 are graphs visualizing temperature dependences of the electrical conductivity of single-crystal $Tl(FeSe_2)_{0.995}(FeSe_2)_{0.005}$ solid solutions measured at different frequencies. We note an anomaly in the form of a maximum appearing in the $\sigma = f(T)$ curves at $T_c \approx 187.5$ K in the region of the incommensurate-commensurate phase PT. We note that the anomaly at $T_c \approx 187.5$ K

is seen in $\sigma = f(T)$ curves measured at different frequencies. At the same time, in the region of the paraphrase-incommensurate phase PT (at T_i) anomalies in the $\sigma = f(T)$ curves were observed.

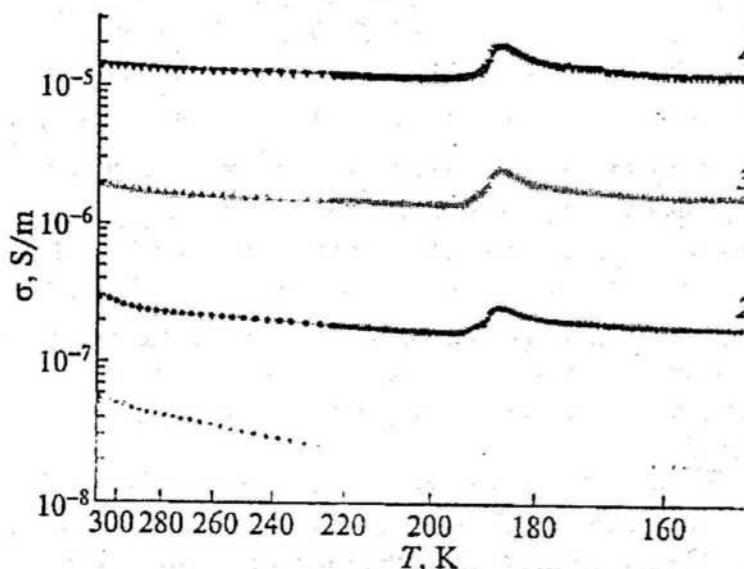

Fig. 2. Temperature dependences of the electrical conductivity $Tl(InS_2)_{0.995}(FeSe_2)_{0.005}$ of single crystal measured (1) 10^3 , (2) 10^4 , (3) 10^5 , and (4) 10^6 Hz

The variation with temperature of the electrical conductivity in crystal of solid solutions with $x=0.015$ follows the same pattern. As seen from Fig. 2, the electrical conductivity of the crystal studied exhibits dispersion. As the field frequency decreases, the electrical conductivity decreases also noticeably in magnitude.

The absence of anomalies in the $\sigma = f(T)$ curves in the region of the paraphrase-incommensurate phase PT should possibly be attributed to this transition being second order, whereas the incommensurate-commensurate phase PT is first order [11].

The carrier activation energy for complex electrical conductivity was derived from the Arrhenius law. Its value $E_a = 0.19 eV$ matches fairly well with data reported by other authors. The magnitude of the activation energy suggests that at low temperatures (below 280K) the conductivity in single crystals of $Tl(InS_2)_{1-x}(FeSe_2)_x$ solid solutions follows an impurity character.

Thus we have studied the permittivity ϵ and electrical conductivity σ of crystals of solid solutions in the $Tl(InS_2)_{1-x}(FeSe_2)_x$ system in the low temperature domain. It has been established that the temperature dependences $\epsilon = f(T)$ of the crystal under study pass through anomalies in the form of maxima in the paraphrase-incommensurate phase PT regions. It has been demonstrated that as composition varies with increasing x , ϵ decreases in absolute magnitude, the PT temperatures T_i and T_c shift markedly toward lower temperatures, while the temperature region within which the incommensurate phase prevails broadens slightly. It has been found that in the temperature dependence of the electrical conductivity of these crystals $\sigma = f(T)$ only the incommensurate-commensurate phase PT manifests itself.

REFERENCE

1. S.N. Mustafaeva, V.A. Aliev and M.M. Asadov, Phys. Solid State 40(1), 41(1998).
2. F.N. Abdullaev, E.G. Kerimova and N.A. Abdullaev, Phys. Solid State 47(7), 1221(2005).
3. S.B. Vakhrushev, V.V. Zhdanova, B.E. Kvyatkovskii, N.M. Okuneva, K.R. Alakhverdiev and R.M. Sardaraly, JETP Lett. 39(6), 291 (1984).
4. A.N. Sheleg, O.B. Plyushch and V.A. Aliev, Phys. Solid State 36(1), 124(1994).
5. B.R. Gadzhiev, Mir-Gasan Yu. Seidov and V.R. Abdurakhmanov, Phys. Solid State 38 (1), 1(1996).

6. R.A. Suleimanov, M.Yu. Seidov, F.M. Salaev, and F.A. Mikailov, Phys. Solid State 35 (2), 177(1993).
7. E. Senturk, I.Tumbek, F.A. Mikailov and F. Salehli, Crys. Res. Technol. 42 (6), 626 (2007).
8. F.A. Mikailov, Crys. Res. Technol. 44(1), 82 (2009).
9. E.M. Kerimova, R.G. Veliev, Mir-Gasan Yu. Seidov, N.Z. Gasanov, F.M. Seidov, R.Z. Sadykhov and A.A. Isaeva, in Proceedings of the International Conference "Current Problems of the Solid State Physics", Minsk, Belarus, October 20-23, 2009 (A.N. Varaksin, Minsk, 2009) Vol.2, p. 130.
10. E.M. Kerimova, G.G. Guseinov, L.A. Ismailzade, A.K. Zamanova. Inorgan. Materials. V.33. N9. 1060 (1997).
11. B.A. Strukov and A.P. Levanyuk, Ferroelectric Phenomena in Crystals: Physical Foundations (Nauka, Moscow, 1995, Springer, Berlin 1998).

Tl (InS₂)_{1-x} (FeSe₂)_x BƏRK MƏHLULLARININ DİELEKTRİK XARAKTERİSTİKALARINA VƏ FAZA KEÇİDLƏRİNƏ TEMPERATURUN VƏ TƏRKİBİN TƏSİRİ

***E.M. Kerimova, S.N. Mustafayeva, A.M. Ramazanzadə, S.S. Abdinbekov,
S.M. Bidzinova, A.A. İsayeva, K.M. Salmanova***

Tl(InS₂)_{1-x}(FeSe₂)_x kristallarında elektrik keçiriciliyinin və dielektrik nüfuzluğunun temperatur və tərkibdən asılılığı tədqiq olunub. Müəyyən edilib ki, x artdıqda dielektrik nüfuzluğunun qiyməti azalır, elektrik keçiriciliyi isə artır.

Tl(InS₂)_{1-x}(FeSe₂)_x kristalları ardıcıl olaraq Tl(InS₂) üçün səciyyəvi faza keçidlərinə uğrayır. Bu özünü $\sigma=f(T)$ və $\epsilon=f(T)$ temperature asılıqlarında anomaliyaların yaranmasında göstərir.

Göstərilmişdir ki, x artdıqca faza keçidlərinin temperaturları azalır, orta ölçüsüz fazanın mövcud olduğu temperature oblastı isə bir qədər genişlənir.

ВЛИЯНИЕ ТЕМПЕРАТУРЫ И СОСТАВА ТВЕРДЫХ РАСТВОРОВ Tl (InS₂)_{1-x} (FeSe₂)_x НА ИХ ДИЭЛЕКТРИЧЕСКИЕ ХАРАКТЕРИСТИКИ И ФАЗОВЫЕ ПЕРЕХОДЫ

***Э.М. Керимова, С.Н. Мустафаева, А.М. Рамазанзаде, С.С. Абдинбеков,
С.М. Бидзинова, А.А. Исаева, К.М. Салманова***

В настоящей работе сообщается об исследовании электропроводности и диэлектрической проницаемости кристаллов Tl(InS₂)_{1-x}(FeSe₂)_x в зависимости от состава и температуры.

Обнаружено, что с ростом x диэлектрическая проницаемость уменьшается по величине, тогда как электропроводность возрастает.

Кристаллы Tl(InS₂)_{1-x}(FeSe₂)_x претерпевают последовательность фазовых переходов характерных для Tl InS₂, что проявляет себя в возникновении аномалий в температурных зависимостях $\sigma=f(T)$ и $\epsilon=f(T)$. Показано, что с ростом x температуры фазовых переходов уменьшаются, тогда как температурная область, в которой продолжает существовать несоразмерная фаза, слегка расширяется.

GaSb, InSb VƏ DƏMİR QRUPU ELEMENTLƏRİ ƏSASINDA KOMPOZİTLƏRİN NAZİK TƏBƏQƏLƏRİNİN ALINMASI

I.X.Məmmədov*, R.N.Rəhimov, D.H.Arashı, A.Ə.Xəlilova, M.İ.Əliyev

Mill Aviasiya Akademiyası*
Azərbaycan Milli Elmlər Akademiyası Fizika İnstitutu

Ani buxarlanma üsulu ilə InSb-MnSb, InSb-FeSb u GaSb-FeGa_{1.3} evtektik kompozitlərin 0.4-1.0 μm qalınlıqlı təbəqələri alınmış, rentgenografik tədqiqatlarla sistemin ikifazalılığı və kristal quruluşun yarandığı göstərilmişdir. Darayıçı elektron mikroskopu ilə mikrostruktur və EDX analizi ilə tərkib elementləri öyrənilərək Fe və Mn atomlarının əsasən InSb və GaSb matrisalarında dairə şəklində bərabər paylanmış metal qatmalarda lokallaşlığı müəyyən olunmuşdur. Nazik təbəqələrin səthinin nanorelyefliliyi atom qüvvə mikroskopu tədqiqatları ilə göstərilmişdir.

Giriş

Məlumdur ki, III-Y qrup birləşmələri evtektik tərkibə uyğun miqdarda dəmir qrupu keçid metalları ilə müəyyən termik şəraitdə və istiqamətli kristallaşmanın müəyyən sürətində kristallaşma istiqamətinə paralel düzülmüş iynə şəkilli metal qatmalara malik və anizotrop xassəli evtektik kompozit alınır. Belə kompozitlərdə yarımkəcərici və metal xassələrin mövcudluğu onların elektron texnikasında istifadə imkanlarını genişləndirir. Maqnit ionları ilə aşqarlanaraq alınan digər az qatlıqli maqnit materialdan fərqli olaraq bu kompozitlər dəyişməz tərkibə və təkrar olunan xassələrə malikdirlər. Bu kompozitlər sabit quruluşa və təkrarlanan xassələrə malik olduğundan optik polyarizatorlarda, infraqırmızı şüla detektorlarında, tenzo və maqnit mühəvəmətlərdə istifadə olunurlar [1-5]. Ferromaqnit metal qatmaları olan belə kompozitlər spini polyarlaşan elektron injektorlarının yardımılması üçün perspektivlidir. Evtektik kompozitlərin mikro və optoelektronikada tətbiq imkanlarını genişləndirmək üçün onların nazik təbəqələrinin alınması və tədqiqi vacib sayılır.

Əvvəlki işlərimizdə InSb və GaSb əsasında evtektik kompozitlərin mikrostrukturu və fiziki xassələri öyrənilmiş, kinetik parametrlərdə müşahidə olunmuş anizotropluğa aydınlıq gətirilmişdir [6,7]. İndiki işdə InSb-MnSb, InSb-FeSb və GaSb-FeGa_{1.3} kompozitlərin nazik təbəqələrinin alınması, onların rentgen-faza analizi, elektron mikroqrafiyası və atom qüvvə mikroskopunda səthin relyefi tədqiq olunaraq təbəqələrin mükəmməlliyi araşdırılmışdır.

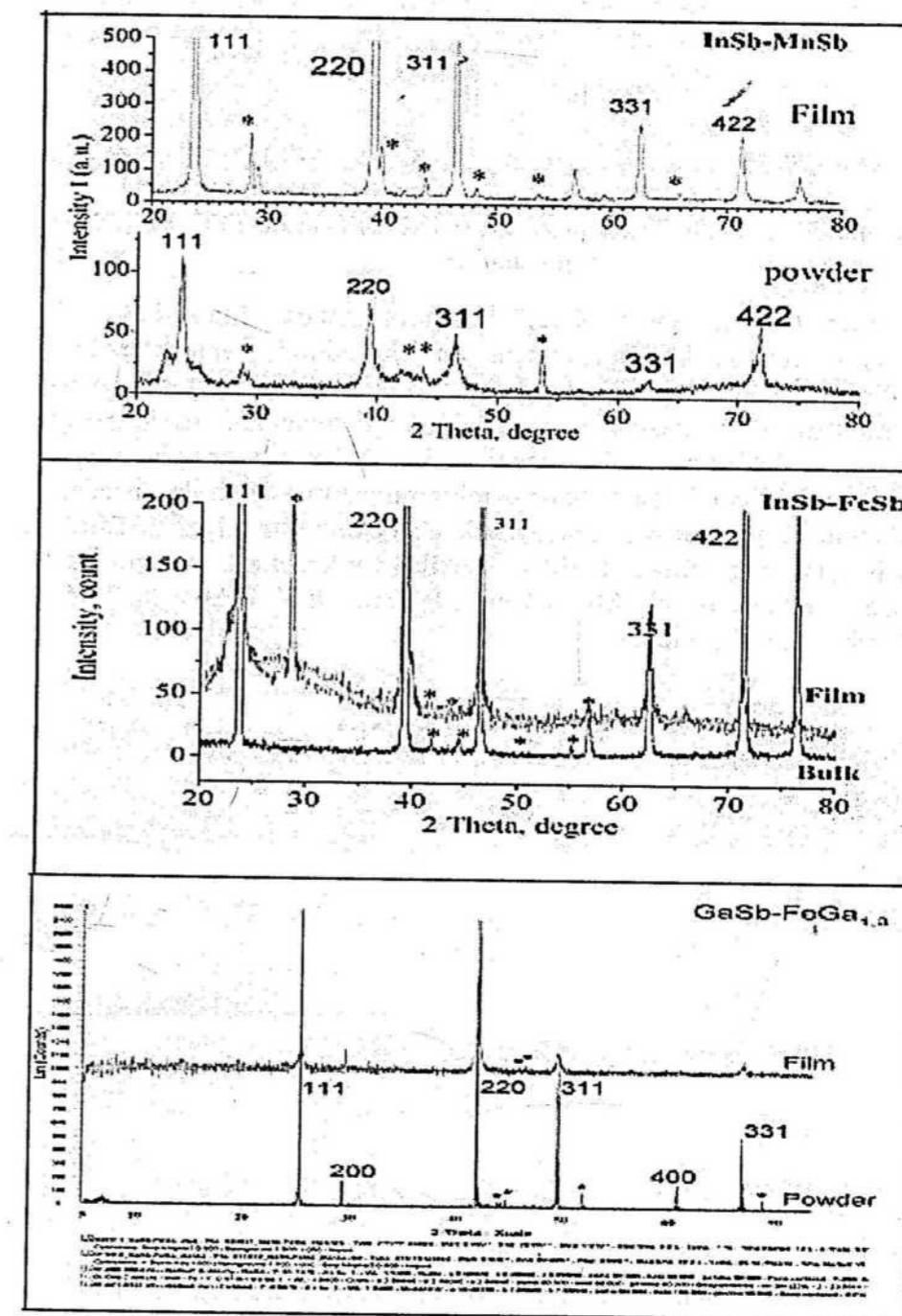
Eksperimentin aparılması

InSb-FeSb, InSb-MnSb və GaSb-FeGa_{1.3} evtektik kompozitlərin nazik təbəqələri iki mərhələdə alınmışdır. Birinci mərhələdə InSb-FeSb, InSb-MnSb və GaSb-FeGa_{1.3} evtektik kompozitlər alınaraq Bricmen sobasında 1MPa/dəqiqə sürəti ilə yenidən kristallaşdırılmışdır. İkinci mərhələdə evtektik kompozitlər üyüdülrək ovuntu halına salılmış, 300μm və 100μm-lıq xəlbirdən keçirilərək 100-300 μm ölçülü dənəciklər vakuum buxarlandırıcı qurğudakı xüsusi qabda [8] yerləşdirilmişdir. Volframdan hazırlanmış buxarlandırıcı küvətə 200A cərəyan verilərək 3000K temperaturadək qızdırılır. Dənəciklər 5·10⁻⁵ Torr. vakuumda bir-bir maili novça ilə buxarlandırıcı küvətə ötürülür. 10mg/san sürətli küvetin üzərinə düşən dənəciklər ani buxarlanır və 12sm yuxarıda yerləşdirilmiş optik şüsa üzərinə çökür. Təbəqə alıqla birgə 520K temperaturadək qızır və bir neçə dəqiqə həmin temperaturda saxlanıldıqdan sonra büxarlandırıcıdan axan cərəyan tədricən azaldılaraq kəsilir. İki saatdan sonra təbəqə kameradan çıxarılır. Alınan təbəqələrin qalınlığı 0.4-1.0 μm tərtibindədir.

Təbəqələrin bircinsliliyini və mükəmməlliyini yoxlamaq üçün "Advance 8D" difraktometrində rentgen-faza (CuK_α-şüalanması), FEI Quanta FEG mikroskopunda mikrostruktur analizi aparılmış, "EDS system - Oxford Inca X-act" spektrometrində element tərkibi müəyyən edilmişdir. NC-AFM mikroskopunda səthin relyefi və profiloqramı alınmışdır.

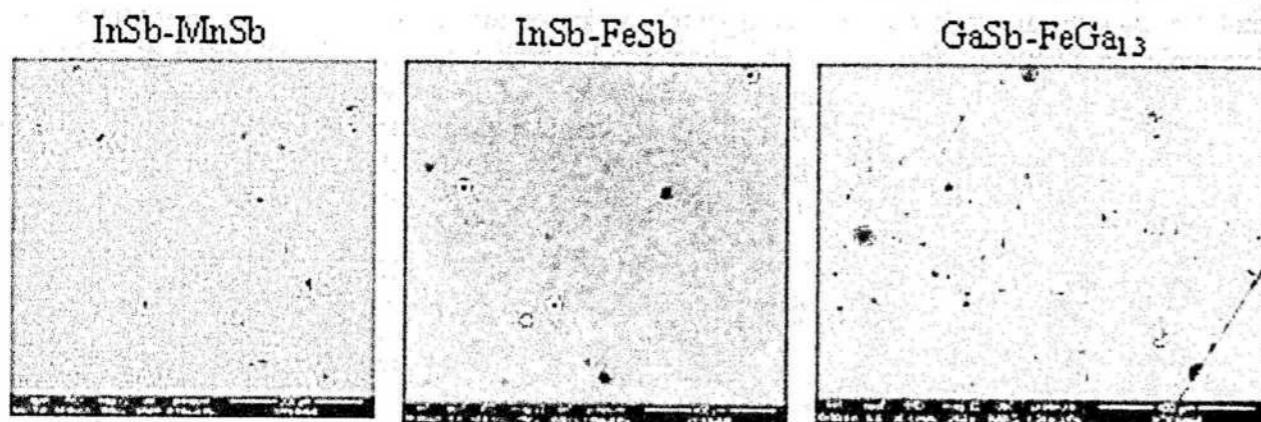
Nəticələrin müzakirəsi

1-ci şəkildə InSb-FeSb, InSb-MnSb və GaSb-FeGa_{1.3} evtektik kompozitlərin ovuntusunun və nazik təbəqələrinin difraktoqramı verilmişdir. Spektrdən göründüyü kimi həm həcmi kristal, həm də nazik təbəqə ikifazalı struktura malikdir. Spektrlərdə müşahidə olunan intensiv xəttler InSb və GaSb birləşmələrinə uyğundur (şəkildə onların hər birinin Müller indeksləri göstərilmişdir). Ulduzla işarələnmiş zəif xəttler uyğun olaraq MnSb, FeSb və Fe₃Ga₄ birləşmələrinə uyğun gəlir [9-11]. Göründüyü kimi nazik təbəqələrdən alınmış difraksiya spektrləri evtektik kompozitlərin ovuntusundan alınmış spektlərə uyğundur. İntensiv xəttlərin iti olması nazik təbəqədə yüksək dərəcədə kristal strukturun yarandığını göstərir.

Şəkil 1. InSb-MnSb, InSb-FeSb və GaSb-FeGa_{1.3} evtektik kompozitlərin ovuntusunun və nazik təbəqələrinin difraktoqramı

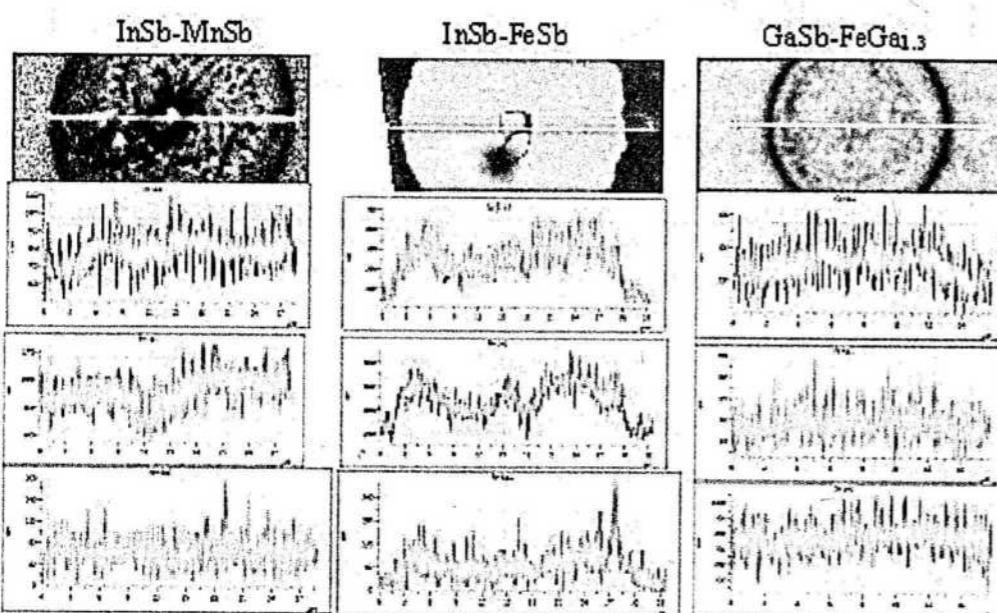
Nazik təbəqələrin FEI Quanta FEG mikroskopundan alınmış görüntüləri 2-ci şəkildə verilmişdir. Mikroqrafiyadan görünür ki, qatmalar $7\text{--}50\mu\text{m}$ ölçündə dairələr şəklində formalasılır. Büyük ölçündə formalasılan qatmaların sayı kiçik qatmaların sayına nisbətən çox azdır.

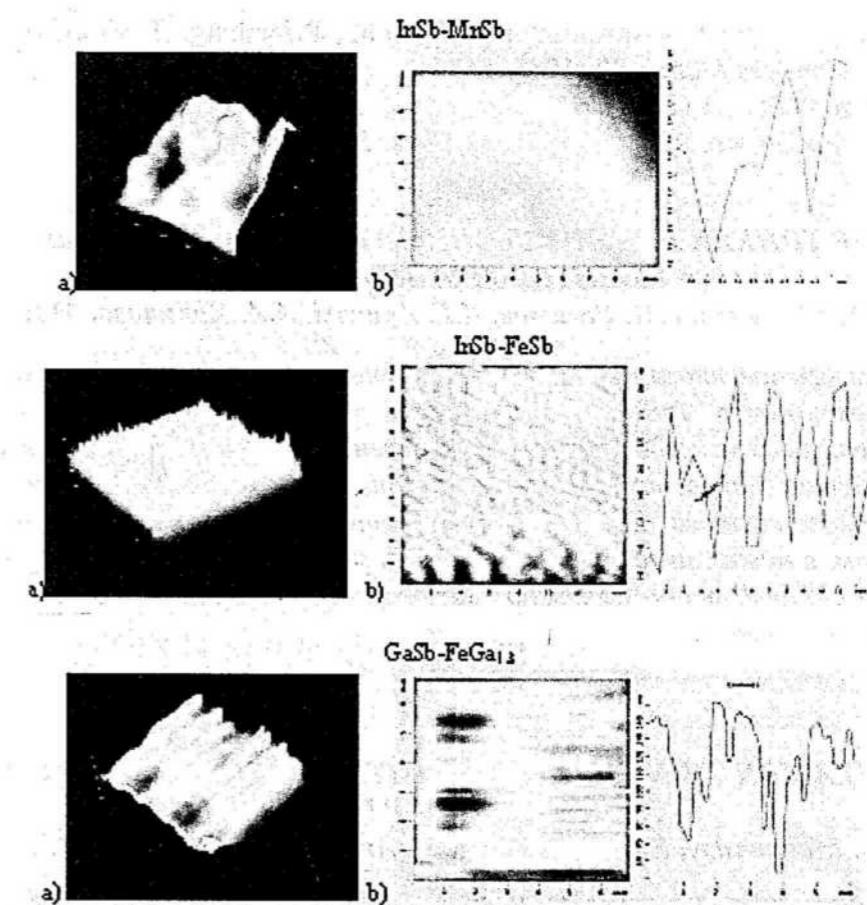
Şəkil 2. InSb-MnSb, InSb-FeSb, GaSb-FeGa_{1,3} nazik təbəqələrin FEI Quanta FEG mikroskopundan alınmış görüntüləri

“EDS system-Oxford Inca X-act” spektrometrində InSb-MnSb, InSb-FeSb və GaSb-FeGa_{1,3} kompozitlərin nazik təbəqələri üçün müəyyən edilmiş element tərkibin nəticələri 3-cü şəkildə verilmişdir. Göründüyü kimi Fe və Mn atomları əsasən qatmalarda toplanır və diametr boyunca onların miqdarı 5-15% arasında dəyişir. InSb-FeSb kompozitin nazik təbəqələrində fərqli olaraq InSb-MnSb və GaSb-FeGa_{1,3} kompozitlərində fazalararası zonada Mn və Fe atomları müşahidə olunur. Bu InSb-FeSb kompozitində dəmirin miqdarının azlığı ilə əlaqədar ola bilər.

NC-AFM atom qüvvət mikroskopunda nazik təbəqələrin səth relyefi araşdırılmış, onların 3D (a) və 2D miqyaslı təsviri və profiloqramı (b) 4-ci şəkildə verilmişdir. Profiloqramlardan göründüyü kimi, nanofragmentlərin ölçüləri InSb-MnSb üçün $10\text{--}50\text{nm}$, InSb-FeSb üçün $30\text{--}80\text{nm}$ və GaSb-FeGa_{1,3} üçün $30\text{--}45\text{nm}$ tərtibində dəyişir.

Şəkil 3. İnSb-FeSb, İnSb-MnSb, GaSb-FeGa_{1,3} nazik təbəqələrin “EDS system-Oxford İncə X-act” spektrometrində müəyyən edilmiş element tərkibi

Şəkil 4. İnSb-MnSb, İnSb-FeSb və GaSb-FeGa_{1,3} nazik təbəqəsinin AFM mikroskopundan alınmış 3D ölçülü görüntüsü (a); 2D ölçülü görüntüsü (b) və profiloqramı (b)

Beləliklə, İnSb-MnSb, İnSb-FeSb və GaSb-FeGa_{1,3} kompozitlərin nazik təbəqələrinin mikrostruktur, element tərkibi və rentgen-faza analizləri ilə onların strukturunun həcmi kristallarla identik olduğu göstərilmişdir.

ƏDƏBİYYAT

1. M.I. Aliyev, A.A. Khalilova, D.H. Arasly, R.N. Rahimov, M. Tanoglu., L. Ozyuzer. Appl.Phys.:A, 79 (2004) No 8, p.2075-2079.
2. R.N. Rahimov, A.A. Khalilova, D.H. Arasly, M.I. Aliyev, M. Tanoglu, L.Ozyuzer. Sensors and Actuators A: Physical 147 (2008) Issue 2, 3, p.436-440.
3. R.N. Rahimov, I.X. Mamedov, D.H. Arasly, A.A. Khalilova, R.M. Jabbarov Proceeding of SPIE, 5834 (2004) p.110-116.
4. И.Х.Мамедов, А.А.Халилова, Р.Н.Рагимов, Д.Г.Араслы, М.И.Алиев, Aviasiya Milli Akademiyası Elmi Məstciyələr, (2012) №1,s.6-11.
5. Сиповская М.А., Сметанникова Ю.С.Физика и Техника Полупроводников, 21 (1987), с.1242-1246.
6. M.I. Aliyev, A.A. Khalilova, D.H. Arasly, R.N. Rahimov, Tanoglu M., Ozyuzer L.. J.Phys.D:Appl.Phys. 36 (2003) 2627-2633.
7. Д.Г. Араслы, А.В. Пушкарев, А.А. Халилова, Р.Н. Рагимов, И.Х. Мамедов. Сборник докладов Международной научной конференции Актуальные проблемы физики твердого тела, ФТТ-2011, 18-21 октября., Минск 2011 г. Том 1, с.195-197.
8. А.С. Борухович, Н.И. Игнатьева, А.И. Галяс, К.И. Янушкевич, О.Ф. Демиденко, А.И. Стогний., Patent RU:127585/15, 18.07. (2007).
9. T.S.Liu, E.A.Pretti, Trans.An. Soc. Met., 44 (1952) p.539.

10. R.Kumar, K.S.Harchand, Vishwamittar, K.Chandra, P.Jemberg, T. Ericsson., R.Wapping, *Phys.Rev. B. Condens Matter.* 32 (1985) p69.
11. И.И. Бурдиан, ФТГ, т.1 (1959) с.1360.
12. H.A.Alperin, P.J.Brown, R.Nathans, *J.Appl.Phys.* 34 (1963) 1201.

ПОЛУЧЕНИЕ ТОНКИХ ПЛЕНОК КОМПОЗИТОВ НА ОСНОВЕ *GaSb*, *InSb* И ЭЛЕМЕНТОВ ГРУППЫ ЖЕЛЕЗА

И.Х. Мамедов, Р.Н. Рагимов, Д.Г. Араслы, А.А. Халилова, М.И. Алиев

Методом «мгновенного испарения» получены тонкие пленки полупроводниковых электрических композитов *InSb-MnSb*, *InSb-FeSb* и *GaSb-FeGa_{1.3}* толщиной 0.4÷1.0 μm. Рентгенографическими исследованиями установлена двухфазность системы и ее кристалличность. Изучением микроструктуры сканирующим электронным микроскопом и определением элементного состава EDX-анализом установлено, что атомы Fe и Mn локализируются, в основном, в металлических кругообразных включениях, равномерно распределенных в матрице *InSb* и *GaSb*. Методом атомно - силовой микроскопии показана нанорельефность поверхности тонких пленок.

PREPARATION THIN FILMS COMPOSITES ON THE BASE OF *GaSb*, *InSb* AND IRON-GROUP ELEMENTS

I.Kh. Mammadov, R.N. Rahimov, D.H. Arasly, A.A. Khalilova, M.I. Aliyev

InSb-MnSb, *InSb-FeSb* and *GaSb-FeGa_{1.3}* composites thin films with 0.4÷1.0 μm thickness have been prepared by flash evaporation method. *InSb* FeSb The crystallinity and double structure of the thin films are confirmed by XRD analysis. Study the microstructure by the scanning electron microscopy (SEM) and elemental composition by energy dispersive X-ray spectroscopy (EDX), showed that Fe and Mn atoms are localized mainly in the circles metallic inclusions uniformly distributed in the matrix *GaSb* and *InSb*. Atomic force microscope shows that the relief of thin films surface is nano-sized.

**AERODROMLARIN VƏ AEROPORTLARIN YERÜSTÜ
AVADANLIQLARLA İŞÇİLƏR QOLUNMASI**

**ÇOXKOMPONENTLİ POLİMER QARIŞQLARININ ALINMA VƏ
TƏDQİQİ PROBLEMLƏRİNİN VƏZİYYƏTİ HAQQINDA İCMAL**

N.T.Qəhrəmanov, R.Ş. Hacıyeva, A.M. Quliyev

AMEA-nın Polimer Materialları İnstitutu

Məqalədə, müxtəlif tipli polimerlərin əsasında kompozision materiallarının alınması haqqında problemin vəziyyətinə baxılır. Bir-birinə uyğunlaşmayan polimer qarişqlarının quruluşunu və xassələrini analiz edərək müəyyən olunur ki, bunların texnoloji uyğunluğunun və xassələrinin yaxşılaşdırılması məqsədilə kompatibilizatorlardan istifadə etmək lazımdır.

Polimer materiallarının son 20-30 ildə istehsalı və tətbiqinin xronoloji ardıcılığının analizi, bu illərdə onların keyfiyyətinin qiymətləndirilməsində yanaşmaların gözəçarpan dərəcədə dəyişməsini müəyyən edir[1-3]. Bu ardıcılıqla, əvvəller quruluş məmulatları üçün materialların işlənilər hazırlanmasında bütün üsullar əsasən fərdi polimerlərə istinad edərək aparılırlırsa da, son illərdə bir qayda olaraq təkrar istifadə olunan materiallardan polimer qarişqlar əsasında kompozision materialların işlənilər hazırlanmasına daha çox yer ayrırlı [4]. Bu halda iki mühüm məsələnin, materialın maya dəyerinin əhəmiyyətli dərəcədə aşağı salınmasına və eyni zamanda polimer tullantılarla ətraf mühitin çirkənməsinin qarşısını alaraq, ekoloji problemlərin həllinə nail olmaq mümkündür. Lakin, polimer qarişqların işlənilər hazırlanmasının tədqiqi prosesində ən çətin problem, qarışdırılan komponentlərin uyğunlaşması ilə bağlı məsələlərin həlliidir. Əvvəller, polimerlərin qarışmasının qiymətləndirilməsində, əsasən klassik təsəvvürlərə əsaslanaraq, termodinamiki uyğunlaşma dərəcəsinə istinad edilirdi [5-7]. Lakin, praktika göstərir ki, polimerlərin uyğunluğunun qiymətləndirilməsində klassik üsullar kifayət deyil və onlar real şəraitdə, polimerlərin emalı prosesində bu problemin həlli üçün həmişə adekvat nəticələrə gətirmirlər.

Müxtəlif tip polimerlərin uyğunlaşması və qarışmasının qiymətləndirilməsi üçün nəzəri tədqiqatlar bazası Kuleznev V.N., Doqadkin B.A., Akutin M.S., Lipatov Y.S., Berlin A.A., Taqer A.A., Qodovskiy Y.K., Askadskiy A.A., Çalix A.E., Pol D., Nyumen S., Sperlinq L., Baknell K., Yermakov S.N. - kimi məşhur alimlər tərəfindən yaradılmışdır. Xüsusi halda, uyğunlaşmayan polimer qarişqlarının xassələrinin tənzim edilməsi ilə bağlı suallar, fazalararası əlavələrin, əvəzedicilərin və kompatibilizatorların tətbiqinin əsasını qoymuş Doqadkin B.A. və Kuleznev V.N.-nın əsərlərində cavablandırılmışdır [8].

Polimer qarişqlarından istifadə olunması, konstruksiya termoplast materiallarının zərbə özlülüyü, istiye davamlılıq, ölçülərin stabilliyi, möhkəmlik, texnolojilik və digər fiziki-kimyəvi xassələrinin yaxşılaşdırılmasına imkan verir [9]. Bu gün polimer qarişqlarının yaradılmasına, mövcud homopolimerlərin çeşidinin və tətbiq sahəsinin genişləndirilməsi üçün polimerlərin modifikasiyasında istiqamət kimi baxmaq azdır. Əslində polimer-polimer kompozisiyalar yeni polimerlərdir və onların müxtəlif sahələrdə istifadəsini təmin edən, müxtəlif xassəli geniş çeşidi materiallara malik olaraq, öz sinifini yaradır. Konstruksiya termoplastlarının alınması bahalı avadanlıqdan istifadə ilə bağlıdır, lakin istehsalın təşkili üçün xərclər, ilkin monomerlərin, yeni polimerlərin sintezi üsullarının tapılması və istehsalın təşkili xərcləri ilə müqayisədə əhəmiyyətli dərəcədə azdır [10-11].

Termoplastların qarışıqları əsasında kompozisiya konstruksiya materiallarının işlənilib hazırlanmasında əsas istiqamət zərbəyə davamlı, istiliyə və -şaxtaya davamlı, kimyəvi və atmosfer şəraitinə davamlı və məmulata çevrilmesi üçün yaxşı emal olunma qabiliyyətinə malik polimer materiallarının sintezi və yaxud alınmasıdır. Amorf və kristallik polimerlərin əsasında geniş xassələr kompleksinə malik yeni konstruksiya polimer materiallarının alınması, daha perspektiv sayılır. PA-6

və 66 kimi kristallaşan termoplastlar, termoplastik polieflirlər (PBT, PETF) nisbətən yüksək ərimə temperaturu, üzvi həllədicilərə qarşı dayanıqlıq, yüksək mexaniki möhkəmlik və yaxşı texnoloji xassələrlə xarakterizə olunurlar. Göstərilən materialların çatışmazlığı, təzyiq altında tökmə zamanı böyük texnoloji kiçilmənin olması ilə bağlıdır. Eyni zamanda bu termoplastlar nisbətən kiçik istiyədavamlılığa və zərbə özlülüyünə, poliamidlər isə əlavə olaraq yüksək suudma xassəsinə malikdirlər [12].

Amorf termoplastlar, məsələn, polikarbonat (PK) yüksək istiyədavamlılığa və təzyiq altında tökmə prosesində az sixılma xassələrinə malikdirlər, lakin onlar yetərinə olmayan kimyəvi dayanıqlıqla xarakterizə olunur, xlorüzvi həllədicilərdə həll olunur və təzyiq altında tökmədə yüksək temperaturda emal olunurlar [13]. Ona görə də, amorf və kristallik termoplastları qarışdırıldıqda, bu ya digər komponentin müsbət xassələrini özündə birləşdirən polimer materialın alınması mümkündür.

Konstruksiya termoplastlarından qarışıqların alınmasında əsas problem, qənaətbəxş olan "uyğunlaşma"-nın alınması ilə bağlıdır, belə ki əksər polimer qarışıqları termodinamiki olaraq uyğunlaşmayan polimerlardır. Buna görə də, kompatibilizatorlardan istifadə etməklə fazalararası sərhəddə molekullararası qarışıqlı təsirin tənzimlənməsi zəruridir [14]. Bu problemə bir sıra icməllər həsr olunmuşdur [15]. Bir qayda olaraq, polimerlər qarışığı çoxfazalıdır və buna görə də, termodinamiki nöqtəyi-nəzərdən tarazlıqdır olmayan sistemlərdir. Bu səbəbdən, qarışıqlar əsasında yaradılmış məmənatların istismarı prosesində, sistemin tarazlığa keçməsi, yəni fazaların ayrılması mümkünvdür. Lakin təcrübə göstərir ki, polimerlərin çoxfazalı qarışıqları termodinamiki davamlılığa görə deyil, kinetik davamlılıq sayəsində, uzun müddət mövcud olurlar. Müasir təsəvvürlərə əsasən, polimerlər qarışığının kinetik davamlılığına komponentlərin yüksək özlülüyü, makromolekulların və molekullarıüstü törəmələrin böyük ölçüləri, fazalararası sərhəddə aşağı səthi gərilmə, eləcə də kecid təbəqələrinin mövcud olması səbəb olurlar [16].

Polimer qarışıqları üçün onların uyğunluğu çox mühüm bir məsələdir. Bu amil, keyfiyyətli formalasmanı və sənaye şəraitində homogen və ya heterogen ərintinin soyudulması zamanı laylaşmanın olmamasını təmin edir. Uyğunluq təcrubi yolla müəyyən edilə, faza halının diaqramı şəkilində təsvir edilə və ya termodinamiki tənlik sistemi ifadə oluna bilər. Polimerlərin uyğunluğunun təyini üçün təcrubi üsullar olaraq, differensial skan kalorimetriya, reologiya, optik mikroskopiyani, dinamik mexaniki ölçmələri, şüşələnmə və ərimə temperaturlarının təyini proseduralarını göstərmək olar. Qarışığın mikroquruluşunun təyini üçün mikroskopiya, spektroskopiya və difraksiya əsas üsullardır [17-18].

Məsələn, xlorsulfolaşdırılmış polietilenin (XSPE) və poliuretan təbiətli maye olikomer və toz halında polimer doldurucu əlavələri olan üçlü etilen-propilen-dien kauçuku (SKEPT) qarışığının NMR-relaksometriyası üsulu ilə quruluş-dinamik halının müqayisəli analizinin nəticələri, sonuncun üçkomponentli polimer kompozisiyalarda gedən kimyəvi reaksiyalarda və fazaların formalasması prosesində iştirakını təsdiq edir. [19].

Polimerlərin uyğunluğunun yaxşılaşdırılması üçün, həmin monomerlərdən alınmış qraft və ya blok-sopolimerlərdən ibarət xüsusi əvəzedicilərdən istifadə edilir. Digər monomerlərdən istifadə, bu sopolimerlərin qarışdırılan polimerlərin funksional qrupları ilə əlaqə yaratmaq şərti yerinə yetirilərsə, mümkün olur. Məsələn, polimetilmekatrilat (PMMK) və polivinilxlorid (PVX) qarışıqları, mürəkkəb efir qruplarının xlor atomları ilə qarışıqlı təsiri hesabına, daha yaxşı mexaniki xassələrə malikdirlər [9]. Bu qarışıqlar tərkib və temperaturdan asılı olaraq heterogen və ya bircinsli ola bilərlər. Deqradasiya məhsullarının çarraz reaksiyaları hesabına, tipik qarışıqların hər iki komponentinin, onların homopolimerləri ilə müqayisədə daha stabil olması tədqiqatlarda sübut edilmişdir [20,21]. Bircinsli materialda PVX-nın destruksiya məhsulları PMMA zəncirləri ilə asanlıqla əlaqəyə girir, heterogen nümunədə isə onlar əvvəlcə fazalararası sərhəddən diffuziya etməlidirlər və bu prosesin müəyyən dərəcədə yavaşmasına özünü göstərir.

Bir sıra elmi işlərin [22-25] müəllifləri tərəfindən aparılmış sistemli tədqiqatlar, diqqəti cəlb edirlər. Bu əsərlərdə poliolefirlər, poliamid və stirol plastiklər əsasında uyğunlaşmayan polimer qarışıqlarının texnoloji uyğunluğunun tədqiqi istiqamətində nəticələr təsvir edilmişdir. Poliolefin kimi aşağı sixlıqli polietilen (ASPE), polipropilen (PP), propilenin random sopolimeri (RPP), xətti

əşağı sixlıqli polietilenindən (XASPE) istifadə olunmuşdur. Bu polimerləri polistirol (PS), zərbəyə davamlı polistirol (ZPS), akrilonitril-butadien-stirol sopolimeri (ABS) kimi stirol plastiklər qarışdırılmışlar. Digər polimer sistem olaraq poliamid və stirol plastiklər götürülmüşlər. Göstərilən uyğunlaşmayan polimer qarışıqlarının qarışdırılmasında, müəlliflər ilk növbə olaraq onların uyğunluğunun, daha dəqiq desək texnoloji uyğunluğunun öyrənilməsinə böyük yer ayırmışlar. Texnoloji uyğunlaşan polimerlərin alınması üçün, müəlliflər kompatibilizator kimi funksional qruplarının qarışdırılan polimerlərin anoloji qrupları ilə qarışıqlı təsiri olan, qraftsopolimerlərdən istifadə etmişlər. Poliolefin+stirol plastik qarışığı üçün qraftsopolimerler kimi, polistirol zəncirləri ilə calanmış polietilenin qraftsopolimerləri-poli(etilen-cal-stirol), stirolun akrilonitrillə sopolimerinin(SAN) zəncirləri ilə calanmış ASPE-nin qraftsopolimeri –poli(etilen-cal-SAN) istifadə olunmuşdur. Poliamidin stirol plastikləri ilə qarışığı üçün, malein anhidrinin (MA) zəncirlərinin calandığı polistirolon qraftsopolimerləri-poli(stirol-cal-MA) və poli (SAN-cal-MA) istifadə olunmuşdur. Bu işlərin fərqləndirici cəhəti, ilk dəfə olaraq, calanmış zəncirlərin uzunluq və tezliklərinin fazalararası sahənin formalasma mexanizminə təsirinin baxılmasından ibarətdir [22]. Kompatibilizatorun polimerqarışıqlarının texnoloji uyğunluğuna təsirinin effektivliyinin qiymətləndirilməsi üçün, müəlliflər diferensial skan kalorimetriya, diferensial-termik analiz, elektron mikroskopiya, eləcə də, fiziki-mexaniki tədqiqat üsullarından uğurla istifadə etmişlər [22]. Aparılan tədqiqatlar nəticəsində məlum olmuşdur ki, kompatibilizatorun tətbiqi polimer komponentlərin şüşələnmə temperaturunun sürülməsinə səbəb olur və bu onların texnoloji uyğunluqlarının yaxşılaşmasını sübut edən dəlillərdən biridir [22]. Göstərilmişdir ki, kompatibilizator kimi molekulyar kütləsi 20000-dən yuxarı olan, uzun calanmış zəncirlərə malik qraftsopolimerlər istifadə edildiyi polimer qarışıqlarının texnoloji uyğunluğu daha yaxşı olur [22]. Elektron mikroskopiya üsulu ilə kompatibilizatorun sərhədyanı zonada iştirak etdiyi fazalararası sahələr müəyyən edilmişdir. Müxtəlif tipli polimer qarışıqlarının mühkəmlik xarakteristikalarının qiymətləndirilməsi zamanı, kompatibilizator effektinin özünü göstərməsi səciyyəvi haldır [22,26]. Alınmış məlumatlara görə, uzun calaq zəncirləri olan qraftsopolimerlər daha yüksək möhkəmliyə malik olan kompozisyon materiallarının alınmasına şərait yaradır. Xassələrin qiymətləndiriləməsi zamanı dağıdıcı gərginlik, əyilmə möhkəmliyi, zərbə möhkəmliyi və sixılma möhkəmliyi kimi göstəricilər nəzərdən keçirilmişlər. Tədqiqatlardan alınan nəticələr yekun olaraq müəlliflərə, əksər hallarda bütün polimer qarışıqlarının çoxfazalı və heterogen sistemlərə aid olduğu haqda mühakimə yürütməyə imkan verir. Bununla bağlı olaraq, kompatibilizatorların seçiminə selektiv yanaşma zəruriyyəti əmələ gəlir.

Bir sıra elmi işlərdə [22,27] amorf polimerlərin uyğunluğunun elektron paramaqnit zond (EPZ) üsulu ilə tədqiqinin nəticələri müzakirə edilir. Amorf polimer qismində SKEPT-40, poliakrilonitrillə calaq olunmuş sopolimer SKEPT (SKEPT-cal-PAN), ftorkauçuk (SKF-26), xlorsulfolaşdırılmış polietilen (XPE) istifadə olunmuşdur. Polimer qarışıqlarında zəncirlərin molekulyar mütəhərrikliyi EPR PMZ üsulu ilə ölçülmüşdür. Belə kauçukların qarışıqları, fazalararası sərhəddə zəif qarışıqlı təsir ilə və bu səbəbdən aşağı fiziki-mexaniki xassələrlə xarakterizə olunur [27]. Kauçukların uyğunlaşmasını yaxşılaşdırılmasına, qarışığa səthi-aktiv maddələrin daxil edildiyi zamanda və ya qeyri-polyar kauçuk makromolekullarına polyar qrupların calanması ilə nail olmaq olar. SKEPT-calaq-PAN qarışığının polyar kauçuklarla uyğunluğu tədqiq olunmuşdur.

Göstərilmişdir ki, XPE-nin daxil edilməsi nisbətən yüksək sixlıqli defektsiz monolit qarışığın alınmasına gətirib çıxarır.

İki müxtəlif polimerin uyğunlaşması üçün əsas üsullar mexaniki qarışdırma, calaqlanmış sopolimerleşme, blok-sopolimerleşme, qarışıqlı nüfuz edən torların formalasdırılması, qarışıqlı diffuziyadan ibarətdir [9,28]. Qarışıqlı həll olmayan polimerlərin mexaniki qarışdırılması, heterofazal sistemin əmələgəlməsi ilə, yəni bir polimerin matrisasında digər polimerin dispersiyası ilə nəticələnir. Qarışdırılma şəraitindən asılı olaraq dispers fazanın ölçüləri 0,2-dən 10mkm-ə qədər dəyişir (daha böyük ölçülər qeyri-effektiv sürüşməni göstərir). Əgər sürüşmə axma temperaturundan yüksək temperaturda baş verirsə, onda ən kiçik ölçülərə qarışdırılan polimerlərin özlülüklerinin yaxın olduğu halda nail olmaq mümkünvdür. Qarışığın yüksək özlülüyü səbəbindən, tez-tez qarışığın alınmasının son mərhələsində yerdəyişmənin deformasiyası istiqamətində

meyləşmiş anizodiametrik hissəciklər əmələ gəlir. Polimerin miqdarının artması ilə, onun hissəciklərinin koalissensiyasi dərəcəsi artır və bunun nəticəsində fazaların və əvirləməsi baş verir, matrisa rolunu oynayan polimer dispers faza olur. Qarışığın yüksək özlülüyü və faza tarazlığının praktiki olaraq mümkün olmaması səbəbindən, fazaların göstərilən əvirləməsi polimerlərin qatılığının geniş intervalında (30-70%) baş verir. Bu intervalda hər iki faza kəsilməz ola bilər ("torda tor" quruluşu). Əgər polimerlərin özlülüyü kəskin fərqlidirlərsə, onda özlülüyü az olan komponent artıq 10-20% qatılığında kəsilməz fazanı yaradır. Polimer qarışqlara, bir polimerin nazik dispersiyasının digərində yerləşməsi kimi baxmaq olar və həm də nəzərə almaq lazımdır ki, makromolekullar arasında kovalent rabiə əmələ gəlmir [28].

Mexaniki xassələrin gücləndirilməsi, calaq sopolimerləşmə vasitəsi ilə həyata keçirilə bilər [22]. Calaq sopolimerləşmə prosesində ikinci polimer tam və ya qismən birinci ilə kimyəvi əlaqədədir. Burada calaq sopolimerləşmənin kimyəvi əlaqəli polimerlərin məcburi uyğunluğuna şərait yaratdığını geyd etmək lazımdır [29,30].

"Qarışılıqlı nüfuz edən polimer torları" tarixi termini (GNT) iki monomerin polimerləşməsi prosesində sopolimer yox, iki fəza homopolimerinin əmələ gəldiyi şəraitdə yaranmışdır. Bu tipli, bir-biri ilə sıx yanaşı mövcud olan homopolimerlərin torları qarışılıqlı nüfuz edən kimi adlandırmışlar. Onlar arasında kimyəvi rabiə yoxdur, lakin məhz qarışılıqlı nüfuz səbəbindən, onları ayırmak olmur [31]. GNT-ni monomerin calaqdan agentlə sopolimerləşməsi vasitəsi ilə, monomerde şüşmiş olan, bilavasitə calaq polimer torun matrisasında almaq mümkündür. Nəticədə birincini deşib keçən, ikinci polimer tor əmələ gəlir.

Kontaktda olan iki polimerin seqmental mütəhərrikliyinin həyata keçirilməsi üçün kifayət edən yüksək temperaturlarda, əslində seqmentlərin qarışılıqlı diffuziyasının müxtəlif dərəcələri müşahidə edilir [32]. İki polimerin əlaqəsi zamanı onların seqmentlərinin qismən qarışılıqlı diffuziyası baş verir. Nəticədə, polimer-polimer fazalararası sərhəddə, səthi makromolekulların seqmentlərinin qarışıqlığı tərəfindən əmələ gəlmış təbəqə qalınlığı 2-20 nm (Əlaqədə olan polimerlərin təbiətindən asılı olaraq) arasında dəyişən, seqmental həllolma təbəqəsi əmələ gəlir. O, fazalararası gərilmənin aşağı qiymətlərinə (10^2 - 10^3 N/m) səbəb olur. Kompozisiyon materiallarının alınmasında polimer qarışqlarına daxil edilən aşağı molekullu fraksiyalar, inqredientlər, fazalararası oblastda toplaşa, polimerlərin molekulyar üstü quruluşu dəyişə bilərlər ki, bu isə öz növbəsində tərkibində seqmental həllolma təbəqəsini saxlayan, bir neçə mikrometr ölçülərinə çata bilən fazalararası təbəqənin yaranmasına səbəb ola bilər. Bəzən, polimer qarışığına FAT-da cəmləşən və faza quruluşunu tənzim edən xüsusi əlavələr daxil edilir. Məsələn bu, mexaniki qarışdırılmada polimerin polimerde dispersləşməsini yaxşılaşdırır, faza quruluşunun stabililiyini və fazalararası rabiənin möhkəmliyini artırır, mexaniki xassələri yaxşılaşdırır calaq- və blok-sopolimerləri, bir sıra SAM-dirlər [33].

Polimer qarışqları əsasında materialların alınmasının əsas sənaye üsulu, qarışmanın və dispersləşməni mümkün kimyəvi reaksiyanın getməsi ilə təmin edən, dəyişkən həndəsəyə malik şənki olan ekstruderin silindrində ərinti halında komponentlərin qarışdırılmasından ibarətdir [34].

Polivinilklorid əsasında polimer qarışqların mikrofazasının quruluşuna və fiziki-mexaniki xassələrinə poliuretan elastomerlərin bərk bloklarının qatılığının təsiri tədqiq olunmuşdur.

Davamlılıq xarakteristikaları daha yüksək olan yeni termoplastlar alınmışdır [35]. PVX-nin elastomerlərə modifikasiyaları, zərbəyə davamlılıq, elastiklik, kövrəklik temperaturunun aşağı salınması və kompozisiyon materialların fiziki-mexanikin xassələrinin yaxşılaşdırılması umum genis istifadə olunur [32]. Butadien-nitril kauçuk (SKN), xlorlaşmış poliolefinlər, etilenin vinilasetatla sopolimerləri kimi ənənəvi elastomerlərdən fərqli olaraq termoplastik poliuretanların polimer əlavəleri kimi tətbiqi, yüksək möhkəmliyə malik və aşınmaya davamlı materialların alınmasına imkan yaradır [36]. Onların plastifirləşmiş PVX kompozisiyalarına daxil edilməsi, aşağı molekullu plastifikatorun miqrasiyasını azaldır, yaxşı yağıbenzo davamlılığı və yüksəlmiş dinamik yorulma möhkəmliyinə malik elastik materialların alınmasına gətirib çıxarır [32]. Bu sahədə çap olunmuş çoxsaylı elmi işlərin analizi, binar sistemlərin mikrofaza quruluşunun müüm dərəcədə seqmentləşmiş poliuretanın (SPU) elastik və bərk bloklarının kimyəvi təbiəti ilə təyin olunduğunu göstərir [37]. SPU-nun mürəkkəb efirli seqmentləri sadə oliqoefirlərlə müqayisədə, PVX-nin

makromolekulları ilə daha yaxşı uyğunlaşır. Elastomerin makrozəncirində poliar urenən qruplaşmalarının qatılığının artması ilə, polimerlərin uyğunlaşması pisləşir, domenlərə seqreqasiya olmuş 4,4-difenilmetandiizosionat və 1,4-butandiolun əsasında SPU-nun bərk blokları isə, PVX ilə uyğunlaşmayan qəbul olunur [37]. Termoplastik poliuretanlarda bərk blokların qatılığının azalması, funksional PVX ilə [38] və dioktilftalatla plastifikasiya olmuş PVX ilə uyğunlaşmanı yaxşılaşdırır. Məlumdur ki, verilmiş xassələr kompleksinə malik olan polimer kompoziti almaq üçün, kifayət qədər fazalararası adgeziyası və komponentlərin optimal dispers dərəcəsi olan stabil mikrofaza quruluşu yaratmaq zəruridir. DSK üsulu ilə ümumi həllədicidən alınmış kompozitlərin təplofiziki xassələrinin tədqiqinin nəticələri, SPU makromolekullarında poliar bərk blokların qatılığının 3,5%-dən 23% qədər artmasının oliqoefir blokların seqmental mütəhərrikliyinin məhdudlaşmasına, nəticə olaraq şüselənmə temperaturunun 231K-dan 243K-ya qədər yüksəlməsinə, eyni zamanda kristallaşma səviyyəsinin 10%-dən 4,8%-ə azalmasına səbəb olduğunu göstərmişdir.

Polimer-polimer kompozitlərdə və SPU-da hidrogen rabiələri torunun formalasması İQ-spektroskopiya üsulu ilə tədqiq edilmişdir. Uretan qruplarının hidrogen rabiələrinin əmələgəlməsində umumi iştirak səviyyəsini, adətən NH-qrupunun valent rəqsəri zolağına görə, $3200\text{-}3500\text{ sm}^{-1}$ oblastında, hidrogen rabiəsinin əmələgəlməsi tipinə görə isə uretan qruplarının C=O paylanması qiymətləndirirlər.

Bir sıra elmi nəşrlərdə [39,40], ABS sopolimerinin PA və PU kimi yarımkristallik polimerlərin deformasiya-möhkəmlik xassələrinə təsirinin tədqiqinin nəticələri eks olunmuşdur. Qarışığın komponentlərinin nisbəti 5-90% arasında dəyişdirilmişdir. Belə prosedur, komponentlərin nisbətinin geniş diapazonunda polimer qarışqlarının xassələrinin dəyişməsinin qanuna uyğunluqlarını təyin etmək məqsədini daşıyır. Aparılmış tədqiqatlar əsasında, baxılan PU+ABS polimer qarışığında amorf komponentin 20% kütlə miqdarnı aşmayan tərkibində texnoloji uyğunluğun özünü göstərdiyi müəyyən edilmişdir. Aydın olur ki, bir çox polimer cütlükleri termodinamiki uyğunlaşmışdır. Ərintinin yüksək temperaturunda polimer qarışığın qatışdırılması, ərimə temperaturundan aşağı soyudulmada laylaşmaya şərait yaratmayan homogen emulsiyaların əmələgəlməsinə səbəb olur, yəni mikrobircinsli kompozisiyalar səviyyəsində dispers qarışqlar yaranırlar.

Əsas diqqət mövzusu, Poliamid (PA) və poliuretan (PU) qarışığının əsas fiziki-mexaniki xarakteristikalarına, komponentlərin nisbətinin təsirini öyrənilməsi olan elmi əsərdə [41], dağıdıcı gərginlik, əyilmə möhkəmliyi, zərbə möhkəmliyi kimi göstəricilər nəzərdən keçirilmişdir. Aparılan tədqiqatlar zamanı, tərəfimizdən qarışığın komponentlərinin nisbətinin möhkəmlik xassələrinə əhəmiyyətli təsir göstərdiyi müəyyən edilmişdir. PA:PU qarışığının komponentlərinin nisbəti 0:100-dən 100:0-a qədər geniş intervalda dəyişdirilmişdir. Müqayisəli analiz prosesində, nisbətlərin PU:PA=100:0 - 75-25 intervalında, qarışığın komponentləri arasında texnoloji uyğunluğa nail olmağın mümkünluğu müəyyən edilmişdir. PA və PU-nun 25% kütlə tərkibindən yuxarı qiymətlərində, texnoloji uyğunluğu olan polimer qarışqlarının alınması mümkün olmur. Sonuncu mühakimə, qarışqların komponentlərinin qeyri-bərabər dispersləşməsi ilə xarakterizə olunması və bunun nəticəsində onların möhkəmlik xarakteristikalarının əhəmiyyətli dərəcədə pisləşməsi ilə izah olunur.

Yarımkristallik PVX-nin tərkibinə butadien-nitril kauçukunun daxil edilməsi (SKN), polimer qarışqların deformasiya-möhkəmlik kompozisiyalarının xeyli dərəcədə dəyişməsinə şərait yaradır [42]. Nitril qruplarının müxtəlif tərkiblərində müxtəlif markalı SKN-lərin (SKN-18, SKN-26, SKN-40) kompozisiyaların qarışmasına və onların xassılırına təsiri öyrənilmişdir. Burada məqsəd SKN-nin tərkibində olan nitril qruplarının qatılığının PVX+SKN polimer qarışığının möhkəmliyinə necə təsir etdiyini müəyyən etməkdən ibarət olmuşdur. SKN-nin qarışqada qatılığının 5.0-40.0 kütlə həddində olduğu zaman, kauçukun markasının polimer qarışığının xassələrinə təsiri daha böyükdür. Kauçukun qatılığının 40% kütlə-dən yüksək qiymətlərində, nümunələrin möhkəmliyi praktiki olaraq SKN-nin markasından asılı olmur və eyni qanuna uyğunluqla dəyişir. Alınan göstəricilər, qarışqada SKN-nin qatılığının 40% kütlə-dən yüksək qiymətlərində, polimer kompozisiyaların termoelastoplast olduqlarını isbat edir, yəni onlar plastik xassələrini itirir və rezin xassələrini göstərirlər.

NƏTİCƏ

Qarışma - bütün hallarda mexaniki sahənin qarışdırıcının işçi zonasında yerləşən materiala təsirinin nəticəsidir. Ekstruderdə yüksəlmiş komponentlər yerdəyişmə, ekstruderin silindri boyunca temperatur profilinin dəyişməsi səbəblərdən mürəkkəb təsirlərə məruz qalırlar. Özülüük və fazaların özlütlüklerinin nisbəti materialın şək boyunca yerdəyişməsi prosesində temperaturdan asılı olaraq dəyişir və dispersləşmə ekstruderdə gedən prosesi istənilən mərhələsində baş verə bilər.

Polimerlər qarışığının əsasında, inqredientlərin daxil edilməsi vasitəsi ilə (plastifikatorlar, doldurucular, boyalar və s.) kompozisiyon materialın işlənib hazırlanmasında, qarışqda polimer komponentlərin daxil edilən inqredientlərə yaxınlığını (həllolma, işlənmə və s.) nəzərə almaq zəruridir. Qarışqların çoxfazlı quruluşa malik olması səbəbindən, daxil edilən inqredientlər yaxınlığı daha böyük olan polimer fazasında təmərküzləşirlər.

ƏDƏBİYYAT

1. Ермаков С.Н., Кербер М.Л., Кравченко Т.П. Получение композиционных материалов на основе вторичных полимеров методом реакционной экструзии. // Пластические массы, 2006, №5, с.46-49.
2. Баженов С.Л. Полимерные композиционные материалы: прочность и технология. Долгопрудный: Интеллект, 2010, 352с.
3. Берлин А.А., Вольфсон С.А., Ениколов Н.С. Принципы создания композиционных материалов. М.: Химия, 1990, 238с.
4. Гальперин В.М., Бугоркова В.С., Парнес А.Л. и др. Модифицирование смесей на основе полиэтилена и полистирола.//Пластические массы, 1986, №1, с.32-33.
5. Вшивков С.А., Адамова Л.В., Русинова Е.В. Термодинамика смесей и растворов изопренового и бутадиенового каучуков.// Высокомол. соед. 2001, т.43Б, №2, с.2185.
6. Вшивков С.А., Русинова Е.В. Фазовые переходы в полимерных системах, вызванные механическим полем. Екатеринбург: изд-во Уральского гос. Университета, 2001, 314с.
7. Гладышев, Г.П., Ершов Ю.А. Полимерные материалы. М.: Химия, 2001, 210с.
8. Кулезнев В.Н. Смеси полимеров. М.: Химия, 1984, 64с.
9. Кравченко Т.П., Ермаков С.Н., Кербер М.Л. и др. Научно-технические проблемы получения композиционных материалов на основе конструкционных термопластов. //Пластические массы, 2010, №10, с.32-37.
10. Новоселова М.В., Цветкова Л.Е. Физико-химические основы синтеза и переработки полимеров. М.: Химия, 1994, с.20-22.
11. Даринский А.А., Касперский А.В. Синтез, структура и свойства полимеров. Л.: Наука, 1996, с.180-185.
12. Скородумов В.Ф., Годовский В.К. //Композиционные полимерные материалы, 1987, т.32, №2, с.15.
13. Матвеев И.Ю., Беккер В.Я. //Журнал прикладной химии, 1999, т.69, №2, с.1040-1048.
14. Ермаков С.Н., Кравченко Т.П. //Пластические массы. 2003, №12. с.21-25.
15. Азизов А.Г., Каҳраманов Н.Т., Алиева Р.В. и др. Композиционные материалы на основе стирольных пластиков. //Процессы нефтехимии и нефтепереработки. 2010, 11,2 (42), с.178-189.
16. Папков С.П. Равновесие фаз в системе «полимер-растворитель». М.: Химия, 1981, 272с.
17. Нестеров А.Е., Липатов Ю.С. Фазовое состояние растворов и смесей полимеров. Киев: Наукова Думка, 1987, 168с.
18. Краузе С.В. в сб. Полимерные смеси. /Под ред. Пола Д. и Ньюмена С., М.: Мир, 1982, с.126-130.
19. Суханов П.П., Перухин М.Ю., Архиреев В.П. Структурно-динамический анализ полимерных смесей, содержащих различные по фазово-агрегатному состоянию добавки полиуретановой природы. //Пластические массы, 2011, №2, с.16-18.

20. Прут Э.В., Зеленецкий А.Н. Химиченская модификация и смешение полимеров в экструдере реакторе. //Успехи химии, 2001, 70,(1), с.72-86.
21. Помогайло А.Д. Молекулярные полимер-полимерные композиции. Синтетические аспекты. //Успехи химии, 2002, 71, №1, с.5-38.
22. Каҳраманлы Ю.Н. Несовместимые полимерные смеси и композиционные материалы на их основе. Баку: Элм, 2013, 152с.
23. Каҳраманлы Ю.Н., Билалов Я.М. Исследование свойств несовместимых полимерных смесей модифицированных компатибилизатором. // Пластические массы, Москва. 2011. №6. с.53-58.
24. Каҳраманлы Ю.Н. Физико-механические свойства несовместимых полимерных смесей на основе ПЭ и АБС-пластика. //Химические проблемы. 2012. №1. с.83-87.
25. Каҳраманлы Ю.Н., Билалов Я.М., Азизов А.Г. Прочностные свойства несовместимых полимерных смесей на основе полиамида и полистирола.//Пластические массы. Москва. 2012. №2. с.7-11.
26. Каҳраманлы Ю.Н. Проблемные вопросы технологической совместимости полимерных смесей. //Х-я Международная научная конференция «Теория и практика современной науки», Москва, 27-28 июня 2013г., с.42-46.
27. Каҳраманов Н.Т., Сеидов Н.М., Каҳраманлы Ю.Н., Алексеева Л.Н. Исследование совместимости эластомеров различной полярности.//Химические проблемы. 2004, №3, 67-72.
28. Будтов В.П., Бартенев Г.М. Введение в физико-химию полимеров. М.:Наука, 1996, с.358-363.
29. Баттерд Г., Трегер Д. Свойства привитых и блок сополимеров. /пер. с англ., Л. 1970.
30. Каҳраманов Н.Т., Аббасов А.М. Химическая модификация полимеров. Синтез, структура, свойства. Баку: Элм, 2005, 334с.
31. Сперлинг Л. Взаимопроникающие полимерные сетки и аналогичные материалы. /Пер. с англ. М.: Мир, 1984, 340с.
32. Мэнсон Дж., Сперлинг Л. Полимерные смеси и композиты. М.: Химия, 1989, 312с.
33. Русанов А.И. Фазовые равновесия и поверхностные явления. Л.: Химия, 2001, 260с.
34. Xantos M. Reactive extrusion: principles and practice. Munich^Hanser Publ., 2002, 250р.
35. Малышева Т.Л., Головань С.В. Структурно-механические особенности смесей поливинилхлорида с сегментированными полиуретанами. //Пластические массы, 2011, №1, с.8-11.
36. Малышева Т.Л. Смеси полимеров на основе поливинилхлорида и полиуретановых эластомеров. //Композиционные полимерные материалы, 1998, т.20, №1, с.32-37.
37. Липатов Ю.С., Шилов В.В., Близнюк В.Н. Кристаллизация в системе полиуретан на основе олигокапролактонгликоля-поливинилхлорид. //Высокомол. соед., т.28А., №8, с.1712-1718.
38. Чалых А.Е., Сапожников И.Н. Диффузия в полимерных системах. М.: Химия, 1999, 312с.
39. Гаджиева Р.Ш., Каҳраманов Н.Т., Гулиев А.М. Прочностные свойства полимерных смесей на основе полукристаллического полимера и акрилонитрил-бутадиен-стирольного сополимера. //Известия ВТУЗов. АГНА, 2013, №3(85), с.40-46.
40. Каҳраманов Н.Т., Гаджиева Р.Ш., Гулиев А.М. Свойства композиционных материалов на основе полукристаллического полимера и АБС сополимера. /Всероссийская конференция «Теоретические и прикладные аспекты химической науки, товарной экспертизы и образования», посвященная 75-летию со дня рождения В.Н.Николаева, г.Чебоксары, 25-26 апреля 2013, с.99.
41. Гаджиева Р.Ш., Каҳраманов Н.Т., Гулиев А.М. Полиамид вя полиуретан ясасында алынан полимер гарышылары./«Макромолекуллар кимасынын фундаментал вя тятбиги проблемлери конфрансы», Сумгait, 2013, с.152-153.
42. Каҳраманов Н.Т., Гаджиева Р.Ш., Гулиев А.М. Термоэластопласты на основе ПВХ и СКН. /Сборник. IX- международной научно-практической конференции, «Новости научной мысли-2013», Прага, 05 ноябрь 2013г., с.63-65.

THE REVIEW OF THE CONDITION OF THE PROBLEM OF RECEPTION AND RESEARCH OF THE MULTICOMPONENT POLYMERIC MIXES

N.T. Kahramanov, R.Sh. Gadzhieva, A.M. Guliev

In article the problem condition on reception of polymeric composite materials on the basis of the various is examined types of polymers. During the analysis of structure and properties incompatible polymeric mixes becomes obvious, that for the purpose of improvement of their technological compatibility it is necessary to use compatibilizer, promoting to improvement of a complex of their properties.

ОБЗОР СОСТОЯНИЯ ПРОБЛЕМЫ ПОЛУЧЕНИЯ И ИССЛЕДОВАНИЯ МНОГОКОМПОНЕНТНЫХ ПОЛИМЕРНЫХ СМЕСЕЙ

H.T. Каҳраманов, Р.Ш. Гаджиева, А.М. Гулиев

В статье рассматривается состояние проблемы по получению полимерных композиционных материалов на основе различных типов полимеров. В ходе анализа структуры и свойств несовместимых полимерных смесей становится очевидным, что с целью улучшения их технологической совместимости необходимо использовать компатibilизаторы, способствующие улучшению комплекса их свойств.

Новые печатные издания:

S.T. Mirzayeva.
Aviasiya psixologiyasının əsasları.
Bakı, 2014. - 146 səh.

Наш адрес:
A3. 1045, г. Баку, пос. Бина 25-ый км
Национальная Академия Авиации
Tel. 497-26-00, доп. 21- 85.
E-mail hasanov@naa.edu.az

ƏTRƏF MÜDÜRLÜKÜN QORUNVASI

XƏZƏR DƏNİZİ SAHİL ZONASININ İQLİM POTENSİALININ QiYMƏTLƏNDİRİLMƏSİ

R.M. Məmmədov, L.A. Həsənli

Milli Aviasiya Akademiyası

Məqalədə Xəzər dənizi Azərbaycan sahil zonasının meteoroloji parametrlərindən istifadə edilərək, hazırlanmış qrafiklər əsasında sahil zonasının iqlim potensialının qiymətləndirilməsi mövzusundan bəhs edilir.

Xəzər dənizi Azərbaycan sahil zonasının iqlim potensialının qiymətləndirilməsi mövzusu kifayət qədər aktual bir mövzudur. Beləki, başqa xəzəryəni ölkələrə nisbətən Azərbaycan Respublikasının sosial-iqtisadi həyatında Xəzər dənizinin rolü daha böyükdür. Onun sahili ölkə əhalisinin ən sıx məskunlaşduğu regiondur, burada əhalinin 40%-i məskunlaşmış, paytaxt Bakı şəhəri və demək olar ki, bütün sənaye obyektləri burada yerləşdirilmişdir. Və Azərbaycan üçün Bakının iqlim şəraitinin öyrənilməsinin hər baxımdan əhəmiyyəti böyükdür. Xəzər dənizi sahili torpaqları münbət olduğundan təmamilə mənimsənilmişdir.

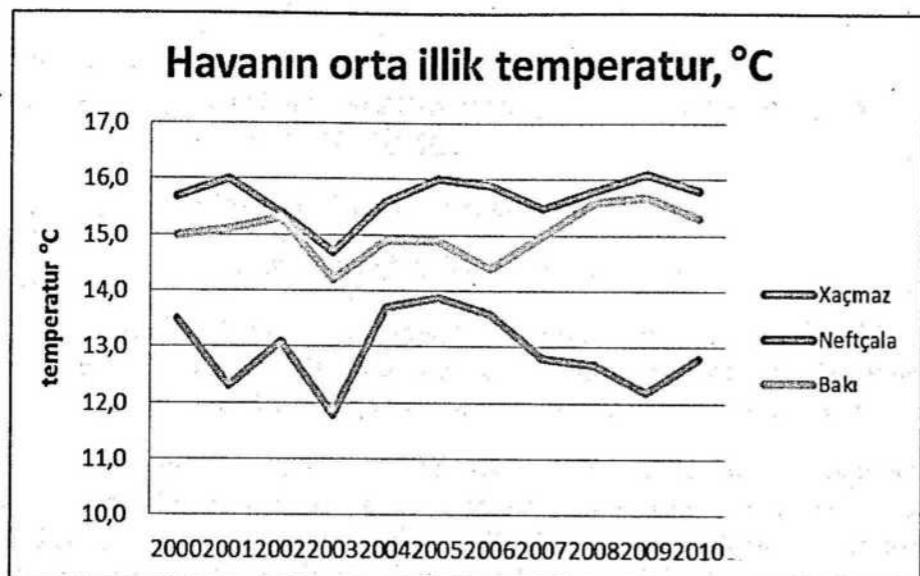
Bundan başqa kənd təsərrüfatı üçün əlverişli iqlim şəraitinin olması, rekreasiya potensialının qiymətləndirilməsi üçün də iqlim potensialı öyrənilməlidir. Azərbaycan iqtisadiyyat üçün vacib əhəmiyyəti olan neft və qaz ehtiyatlarında (hasilatı) sahil zonasında yerləşir. Əsas beynəlxalq nəqliyyat yolları sahil zonasından keçir. Həmçinin Heydər Əliyev adına beynəlxalq hava limanı sahil zonasındadır. Uçuşların təhlükəsiz şəraitdə keçirilməsi üçün meteoroloji şəraitin öyrənilməsinin mühüm əhəmiyyəti var. Bütün bu sadalanan faktlar Xəzər dənizinin Azərbaycan sahil zonasının iqlim potensialının qiymətləndirilməsi mövzusunun aktuallığını sübut edir. Bunun üçün hidrometeoroloji məlumatların araşdırılmasının böyük əhəmiyyəti vardır. Əsas problem Xəzər dənizinin səviyyəsinin tərəddüdü olmasıdır. Bu sənaye, kənd təsərrüfatı, turizm obyektlərinin, yaşayış məntəqələrinin sualtı qalmasına səbəb olur. Tədqiqatın əsas məqsədi hidrometeoroloji şəraiti öyrənmək, iqlim potensialını qiymətləndirməkdən ibarətdir. Bunun üçün sahil zonasında üç məntəqənin meteoroloji məlumatlarından istifadə edilərək, orta çoxillik informasiyanı özündə əks etdirən qrafiklər qurulmuşdur. Əsasən 10 illik məlumatlardan istifadə olunub. Bu məlumatlar meteoroloji stansiyalarından əldə edilib. Birinci şəkildə Xaçmaz, Bakı və Neftçala məntəqələrinin 10 il ərzində hesablanmış havanın orta temperatur məlumatlarından istifadə edilmişdir.

Qrafikdən alınan nəticəyə əsasən demək olar ki, adları çəkilən məntəqələrdə havanın orta çoxillik temperaturu qeyri-bərabər dəyişmişdir. Bakı ərazisində 2000-2002-ci illər ərzində temperatur artımı və sonrakı illərdə isə yenidən azalma müşahidə olunub. 2003-cu ildən sonra yenidən orta temperatur artımı başlanılıb. Yenidən azalma 2005-ci ildən sonra başlayıb. 2006-ci ildən sonra isə artım müşahidə olunub.

İkinci məntəqə kimi Neftçala stansiyasının məlumatlarından istifadə edilmişdir. Neftçala ərazisindəki orta illik temperatur dəyişikliyi Bakıda olduğu kimi iddir. Fərqli yalnızca temperatur göstəricilərindədir.

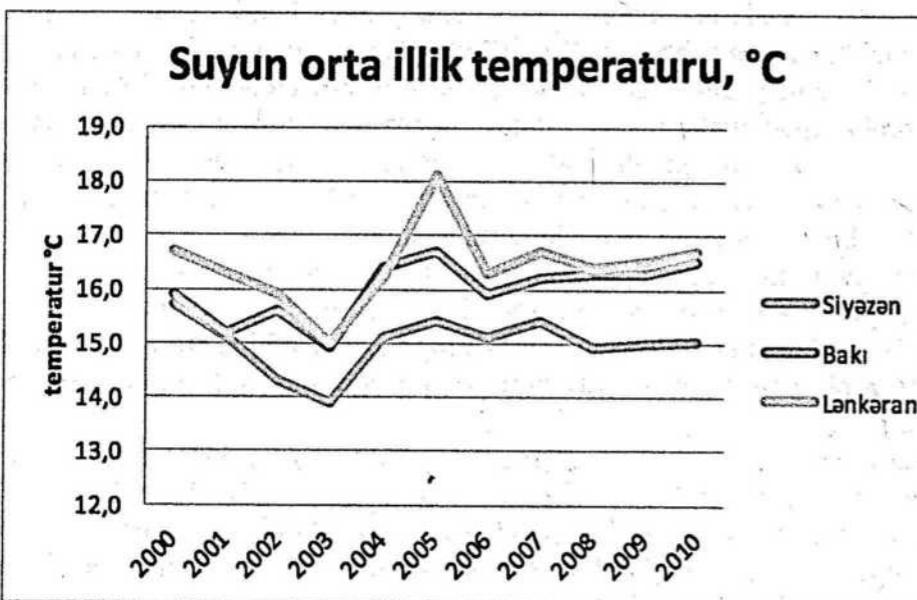
Üçüncü məntəqə şimal regionundan seçilmiştir. Məsələn Xaçmaz. Burada çoxillik temperatur göstəricisi belədir: 10 il ərzində temperaturun dəyişmə tempini demək olar digər məntəqələrdə olduğu kimi iddir. Yenə fərqli temperatur göstəricilərindədir. Əsasən göstərici şimal regionunda cənuba nisbətən daha azdır.

Beləliklə, Xəzər dənizinin sahil zonasında havanın illik orta temperaturunun şimaldan cənuba doğru artlığı görünür. Yəni, bütün illərdə Neftçala məntəqəsinin temperatur göstəriciləri Bakı məntəqəsindən çox, axırıcı isə öz növbəsində Xaçmaz məntəqəsindən çoxdur, və beləliklə ortaillik temperaturun şimaldan cənuba doğru artması qanuna uyğunluğunu müşahidə olunur.

Şəkil 1. Xəzər dənizinin Azərbaycan sahil zonasının müxtəlif məntəqələrində havanın illik orta temperaturunun zamana görə dəyişməsi

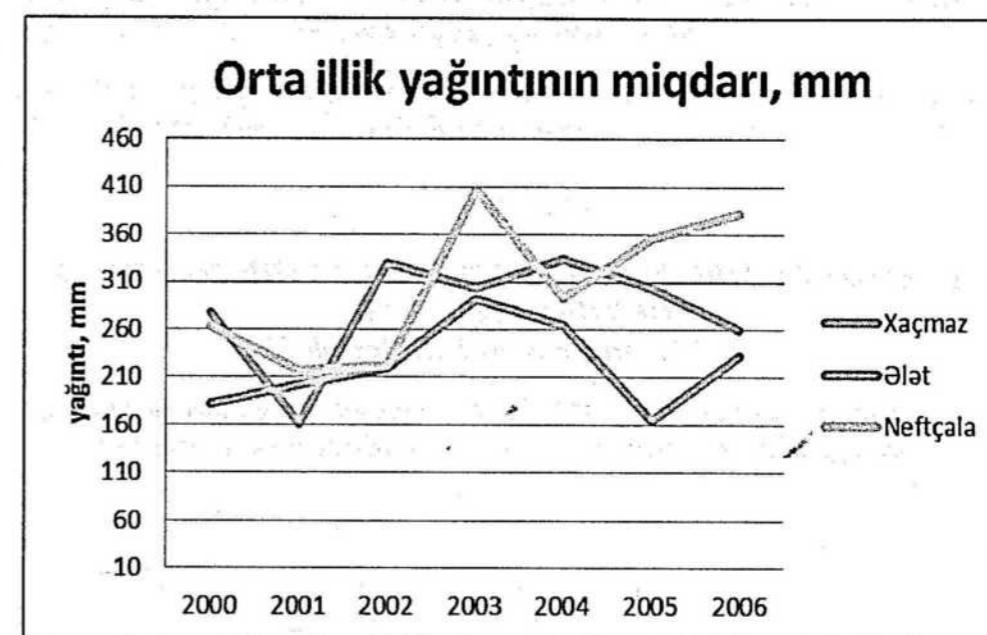
Sonrakı mərhələdə (şəkil 2) Xəzər dənizi suyunun temperatur məlumatları təhlil edilib. Bakı, Lənkəran, Siyəzən məntəqələrindən alınan göstəricilərdən istifadə edilmiş, orta rəqəmlər hesablanıb, təhlil aparılmışdır. Təhlilin nəticəsi aşağıdakı şəkildə öz əksini tapır. Birinci Bakı məntəqəsindən alınan məlumatlara nərəz yetirək (2000-2010-ci illər).

Şəkil 2. Azərbaycan sahil zonasının müxtəlif məntəqələrində Xəzər dənizi sularının illik orta temperaturunun gedisi

Göründüyü kimi, 2000-ci ildən başlayaraq suyun orta temperaturunda azalma müşahidə olunub. Sonrakı illərdə artıb-azalan temperatur 2008-ci ildən sonra artmaqdə davam etmişdir. Lənkəran və Siyəzən stansiyaların məlumatlarına diqqət yetirildiyində təxminə suyun orta temperaturunun dəyişmə tempi eynidir. Əlbəttə fərq temperatur göstəricilərindədir.

Yağıntı məlumatlarının çoxillik orta miqdarı üzərində də təhlil aparılmış, aşağıdakı qrafik əldə edilmişdir (şəkil 3). Birinci növbədə qrafikdə Əlet məntəqəsindən əldə edilən məlumatə əsasən belə nəticəyə gəlmək olar: 2000-2003-cü illərdə yağışının miqdarında artım, 2005-ci ilə qədər azalma və sonrakı illərdə yenidən artım müşahidə olunub.

Şəkil 3. Xəzər dənizinin Azərbaycan sahil zonasının müxtəlif məntəqələrində illik orta yağışının zamana görə dəyişməsi

Xacmaz stansiyasından əldə edilən məlumatlara əsasən 2000-2001-ci illərdə yağışının orta miqdarında artım, sonrakı illərdə isə azalma müşahidə olunduğunu söyləmək olar. Neftçala stansiyasında yağışının çoxillik miqdari 2000-2001-ci illərdə azalıb, 2002-ci ildən sonra kəskin artım və 2003-cü ildən sonra isə yenidən azalma müşahidə olunub.

Əldə edilən nəticələr Xəzər dənizinin sahil zonasının sadalanan meteoroloji parametrlərə əsasən iqlim potensialının qiymətləndirilməsinə imkan verir. Nəticələr ümumi şəkildə aşağıdakı cədvəldə verilmişdir.

Cədvəl 1

Xəzər dənizi Azərbaycan sahil zonasının iqliminin integrallının qiymətləndirilməsi

Iqlim elementləri	Bakı	Neftçala	Lənkəran	Xacmaz	Siyəzən
Havanın temperaturu, °C	15,01	15,67	-	13	-
Suyun temperaturu, °C	15,9	-	16,4	-	15
Yağıştı, mm	222	306	-	282	-

ƏDƏBİYYAT

1. Гидрология и гидрохимия морей. Том IV. Каспийское море. Выпуск 1. Гидрометеорологические условия. Санкт-Петербург «Гидрометеоиздат», 1992. 360 с.
2. Məmmədov R.M. Xəzər dənizinin hidrometeorologiyası. // Bakı, Avropa nəşr. 2013, 176 səh.
3. Mamedov R.M. Гидрометеорологическая изменчивость и экогеографические проблемы Каспийского моря // Изд. «Елм». -Баку. -2007. -454с.

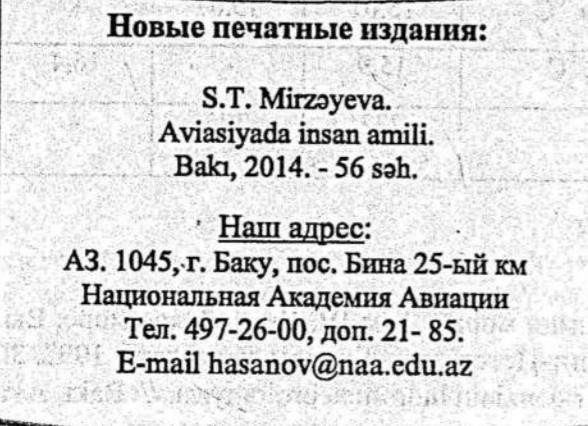
ОЦЕНКА КЛИМАТА ПРИБРЕЖНЫХ ЗОН КАСПИЙСКОГО МОРЯ
R.M. Маммадов, Л.А. Гасанлы

В статье использовались метеорологические параметры прибрежной зоны Каспийского моря и обсуждается тема оценки потенциала климата прибрежной зоны.

**EVALUATION OF THE CLIMATE POTENTIAL IN THE COASTAL ZONE
 OF THE CASPIAN SEA**

R.M. Mammedov, L.A. Hesenli

The article discusses evaluation of the climate potential of seashore according to developed graphs using meteorological parameters of the Caspian seashore area in Azerbaijan.

TƏHSİL MƏTHODOLOGIYASI VƏ TƏLİM

POLYSEMY OF WORDS IN THE ENGLISH LANGUAGE

V.M. Ivaşenko

National Aviation Academy

One of the features of the words in the English language – polysemy- is considered in the article. Many English words, having polysemy, still keep their first meaning, though it isn't always possible. Sometimes it is impossible to determine the transient distinction of polysemous words into homonyms.

Most words of the English language are polysemantic. Highly developed Polysemy is one of the characteristic features of the English language. We say that a word is polysemantic when it has many meanings. Thus the noun *air* has the meanings: "the mixture of gases that surrounds the earth and which we breathe"; "a very light wind"; "a tune or melody"; "a style or manner"; "a way of acting or behaving". In a polysemantic word the main (or central) and secondary meanings are distinguished. In the above case the main meaning of the word *air* is "the mixture of gases that surrounds the earth and which we breathe", all the other meanings are secondary. The word is polysemantic in the language but in actual speech it is always monosemantic, that is, it has only one meaning. It is the context that makes the polysemantic word monosemantic, e.g.

The air was close and dusky. (*E. Bowen*)

He looked at him with a piteous air of uncertainty. (*A. Christie*).

In the first sentence the meaning of the word *air* is "the mixture of gases", whereas in the second sentence the meaning is "a way of acting or behaving". There is an obvious semantic connection, direct or indirect, between the secondary meanings and the central meaning. Thus, the word *hand* is the name of the part of the body – 'the end of the arm beyond the wrist', and this meaning is its central meaning; its secondary meanings are: 'a worker in a factory or dockyard'; 'a member of a ship's crew'; 'a person who does something'; 'skill with the hands'; 'a pointer on a watch or clock'; 'a side or direction'; 'handwriting'; 'a signature'; 'a measurement (four inches, the breadth of the hand) . All these meanings are in some way or other connected with the central meaning – 'the terminal part of human arm'.

It is due to this particular semantic interrelation that we consider all these meanings as forming different meanings of one and the same word. There are cases, however, when the central and the secondary meanings of the same word drift apart to such an extent that there is no obvious semantic connection between them. Now polysemy is broken and gives place to lexical homonym, whereas the unity of the word is destroyed.

As an example of this process we may take the word *apron* : "a piece of clothing that covers the front part of your clothes and is tied around your waist, worn to keep your clothes clean, especially while cooking"; "the hard surface in an airport on which planes are turned around, loaded, unloaded, etc." There might be dubious cases when it is hardly possible to say where polysemy ends and where homonymy begins. To give only one example: *foot* – the part of your body and *foot* – a unit for measuring length. Are they the two meanings of the polysemantic word or are they homonyms?

The problem of polysemy is one of the vexed questions of lexicology. It is sometimes impossible to draw a line of demarcation between a derivative meaning of a polysemantic word and a separate word, i.e. a word that has broken its semantic ties with the head word and has become a homonym to the word it was derived from.

"Polysemy is a category of lexicology and as such belongs to language-as-a-system. In actual everyday speech polysemy vanishes unless it is deliberately retained for certain stylistic purposes.

A context that does not seek to produce any particular stylistic effect generally materializes but one definite meaning.

LITERATURE

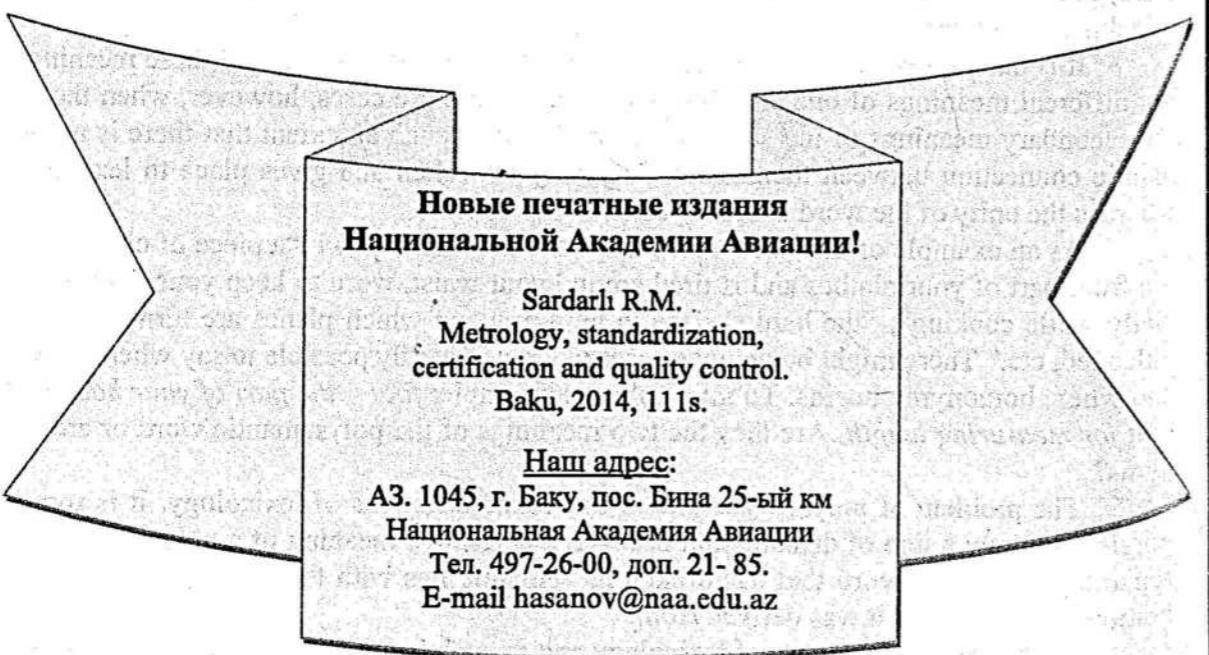
1. I.R. Galperin. Stylistics. M.: Высшая школа, 1981.
2. Longman. Dictionary of Contemporary English. New Delhi, 2003.
3. A.A. Уфимцева. Слово в лексико-семантической системе языка. М., 1968.
4. N.E. Enkvist. Linguistic Stylistics. Mouton, the Hague, 1973.

ПОЛИСЕМИЯ СЛОВ В АНГЛИЙСКОМ ЯЗЫКЕ
B.M. Иващенко

В данной статье рассматривается одна из особенностей слов в английском языке – полисемия. Многие слова английского языка, обладая полисемией, все же сохраняют свое первоначальное значение, однако это не всегда возможно. Определить грань перехода полисемии слов в омонимы порой становится невозможным.

İNGİLİZ DİLİNDE SÖZLƏRİN POLİSEMİYASI
V.M. İvaşenko

Bu məqalədə ingilis dilində sözlərin xüsusiyyətlərindən biri olan polisemiyadan bəhs olunur. Ingilis dilində polisemiyaya malik olan əksər sözlər öz ilkin mənalarını qoruyub saxlayırlar, lakin bu həmçə mümkin olmur. Polisemiyalı sözlərin omonim sözlərə keçməsini müəyyənləşdirmək bəzən çətinlik yaradır.

İQTİSAD İYYƏVƏT VƏ MƏQSƏDLƏR ÜÇÜN İSTİFADƏ EDİLƏN TARİF METODLARI

**BEYNƏLXALQ TİCARƏTİN TƏNZİMLƏNMƏSİNİN ZƏRURİLİYİ
VƏ BU MƏQSƏDLƏR ÜÇÜN İSTİFADƏ EDİLƏN TARİF METODLARI**

S.H. Pürhani, R.F. Kərimov

Milli Aviasiya Akademiyası

Elmi məqalədə beynəlxalq ticarətin tənzimlənməsinin vacibliyi, bu sahədə dövlətin rolü, funkisiyaları və vəzifələri, eləcədə xarici ticarətin tənzimlənməsində tarif metodlarından istifadə edilməsi, ticarətin tənzimlənməsi prosesində tarif metodlarının hansı alətlərin daha səmərəli istifadə olunması daha məqsəduygún kimi məsələlər izahlı şəkildə təhlil olılmışdır.

Beynəlxalq ticarətin dövlət tənzimlənməsinin zəruriliyi iqtisadi münasibətlərin mühüm hissəsini təşkil edən, proseslərin dünyanın tümü iqtisadi inkişafı fonunda institusional struktur baxımından daha sürətli mürəkkəbləşməsidir. Bu həm də ona görə vacibdir ki, müasir şəraitdə xarici əlaqələr bir çox hallarda iqtisadi səmərəlilik baxımından yaradılmışdır.

Xarici ticarət fəaliyyət milli istehsal prosesinin tərkib hissəsidir. Ölkənin həyata keçirməkdə olduğu iqtisadi isləhatlar göstərir ki, bu iqtisadi isləhatlar dövlətin xarici ticarət fəaliyyəti sahəsində həyata keçirdiyi siyasetin tərkib hissəsidir. Dövlət xarici iqtisadi münasibətlərin formallaşmasına makrosəviyyədə baxır və global iqtisadi münasibətləri həll edir. Beynəlxalq ticarətin tənzimlənməsi o vaxt səmərə verir ki, onun fəaliyyət mexanizmi, metod və prinsipləri respublikada aparılan iqtisadi isləhatların prinsiplərinə uyğun olsun. Bundan əlavə beynəlxalq ticarət sahəsində aparılan isləhatlar mövcud təsərrüfat mexanizminin dünya iqtisadiyyatına integrallaşmasına uyğun olmalıdır. Bu, respublikanın beynəlxalq bazara çıxməq imkanlarını genişləndirir. Onu da qeyd etmək lazımdır ki, xarici ticarət münasibətlərin formallaşması sahəsində aparılan isləhatlar keçid dövrünün üstünlükleri və çatışmazlıqlarını özündə eks etdirir. Xarici ticarət fəaliyyətin formallaşması zamanı ölkə suverenlik mövqeyindən çıxış etməlidir. O, hər şeydən əvvəl ölkənin vahidliyi baxımından araşdırılmalıdır. Ölkənin suverenliyi və xarici ticarət fəaliyyət sahəsindəki siyaseti aşağıdakı halların üstünlüyü baxımından nəzərə alınır:

- Ölkənin iqtisadiyyatı açıq olmalıdır;
- Xarici ticarət fəaliyyətdə ilk başlangıç iqtisadi münasibətlərin məqsədyönlü olmasıdır;
- Xarici ticarət resursa qənaət əsasında qurulmalıdır, yəni məhsul ixracatında son məhsul daha çox xüsusi çəkiyə malik olmalıdır.

Xarici ticarət fəaliyyətin dövlət tənzimlənməsində ticarət siyasetinin inzibati qanuna uyğunluğunun hüquqi normativ bazası. Məhdudlaşdırıcı məqsəd səviyyələri reqlamentləşdirilir (lisensiyanın verilməsi, yeni texnologiyannın alınması); xarici ticarət münasibətlərdə iştirak edən dövlətlərlə hesablaşma qaydası, maliyyə məsələləri, gömrük tarifi və vergi sistemi getdikcə təkmilləşməlidir; idxlə və ixrac və həmin münasiətlərdə iştirak edən şəxslər, subyektlər üzrə vətəndaşlıq qanunçuluğu təkmilləşdiilməlidir və xarici ölkələrlə beynəlxalq arbitraj və digər qanunların təkmilləşdirilməsi kimi məsələlər daha da təkmilləşdirilməlidir.

Xarici ticarət fəaliyyətin formaları dünya təsərrüfat sisteminin inkişaf səviyyəsindən və xüsusiyyətlərindən asılıdır. Ona görə də bu formaların tərkibinin yeniləşməsi, onların hər hansının prioritetliyini dəyişə bilir. Təbiidir ki, bu səbəblərin bu formalar üzrə fəaliyyəti dövlət tənzimlənməsinin xüsusiyyətlərini də dəyişir.

Xarici ticarət fəaliyyətin tənzimlənməsi əsasən liberal və proteksionist siyaseti formasında həyata keçirilir. Liberal siyasetdə əsasən dövlət xarici iqtisadi fəaliyyətə müdaxilə etmir, xarici ticarətin tələb, təklif və digər bazar amillərinin təsiri altında inkişafını eks etdirir.

Real həyatda nə dövlətin tamamilə xarici iqtisadi fəaliyyətə müdaxilə etməməsi və yaxud da dövlətin xarici iqtisadi fəaliyyətdən tam təcrid olunmasına gətirib çıxaran avtarkiyaya rast

gəlinməsə də, öz inkişafının müxtəlif mərhələlərində ayrı-ayrı dövlətlər ticarətin dünyadan tam təcridinə (Albaniya, Cənubi Koreya, Kuba) və xarici ticarətin rejiminin tam liberallaşmasına (İslandiya, Singapur) yaxınlaşmışdır. Proteksionist siyaset isə xarici ticarət fəaliyyətin məhdudlaşdırılmasına getirib çıxaran tədbirlər sistemidir.

Xarici ticarət fəaliyyətin dövlət tənzimlənməsi müxtəlif metodlarla həyata keçirilir. Təsnifləşdirmə əlamətlərindən asılı olaraq bu tənzimləmə iqtisadi və inzibati, tarif və qeyri-tarif tənzimlənməsinə bölünür. Xarici iqtisadi fəaliyyətin tənzimlənməsinin iqtisadi metodları ticarət siyasetinin iqtisadi vasitələrinə - gömrük rüsumları, vergiler və gömrük rüsumları, vergiler və gömrük yığımlarının tətbiqinə əsaslanır. İnzibati metodlara dövlət qaydaları, normativlər, qadağalar daxildir ki, onların köməkliyi ilə dövlət xarici ticarət fəaliyyətin subyektlərinə bilavasitə təsir göstərilməsini həyata keçirir, onların fəaliyyətinin müxtəlif tələblərini cəmiyyətin maraqları namənə reglamentləşdirir. Tarif metodları xarici iqtisadi fəaliyyətin iqtisadi tənzimlənməsinin əsası hesab olunur. O daxili bazarın xarici rəqabətdən qorunmasına yönəldilir.

Ümumilikdə götürüldükdə isə xarici iqtisadi fəaliyyətin dövlət tənzimlənməsi metodları iki qrupa ayrılır: tarif metodları və qeyri-tarif metodları. Sonuncu özü də üç yerdə bölünür: kəmiyyət məhdudiyyətləri, gizli və maliyyə.

Tarif metodları ilə xarici ticarət fəaliyyətin tənzimlənməsi zamanı bu kimi ticarət siyaseti alətlərindən istifadə edilir: gömrük rüsumları və tarif kvotları.

Dövlətin xarici ticarət fəaliyyəti tənzimləmə istiqamətlərinin əsas hissəsi daxili bazarın xarici rəqabətin arzuolunmaz təsirindən mühafizəsinə yönəldiyindən bu vəzifələr əsasən xarici iqtisadi fəaliyyətin tarif tənzimlənməsi vasitəsilə həyata keçirilir. Tarif tənzimlənməsi xarici ticarət fəaliyyətin tənzimlənməsinin həm ənənəvi, eyni zamanda aktiv istifadə edilən vasitələrindən hesab edilir. Tarif tənzimlənməsi mallara idxal və ixrac rüsum dərəcələrinin müəyyən edilməsi yolu ilə həyata keçirilir və dövlət həmin rüsum dərəcələrini qaldırıb-endirməklə xarici iqtisadi fəaliyyəti, bir sözə xarici ticarəti tənzimləyir. Tarif tənzimlənməsi milli iqtisadi təhlükəsizliyin müdafiəsini, ictimai qaydaların, insanların həyat və sağlığının, cəmiyyətin əxlaqi və mənəvi dəyərlərinin qorunmasını, həmçinin ölkənin gömrük sərhədlərindən malların keçirilməsi zamanı gömrük ödənişləri alınması yolu ilə dövlət bütçəsinin gəlir hissəsinin doldurulmasını təmin edir.

Xarici ticarət fəaliyyətin tarif tənzimlənməsinin əsas məqsədləri aşağıdakılardır:

- Azərbaycan Respublikası üzrə idxalın əmtəə strukturunu səmərəliləşdirmək;
- Azərbaycan Respublikası ərazisində malların gətirilməsi və çıxarılmasının, valyuta gəlirlərinin və xərclərinin əlverişli nisbətini təmin etmək;
- Valyuta sərvətlərinin Azərbaycan Respublikasının gömrük ərazisinə gətirilməsi və bu ərazidən çıxarılması üzərində səmərəli nəzarət etmək;
- Azərbaycan Respublikasında malların istehsal və istehlak strukturunda mütərəqqi dəyişikliklər üçün şərait yaratmaq;
- Azərbaycan Respublikasının iqtisadiyyatını xarici rəqabətin mənfi təsirindən qorumaq;
- Azərbaycan Respublikası iqtisadiyyatının dünya təsərrüfatı ilə səmərəli integrasiyasına şərait yaratmaq.

Müasir dövlətin gömrük tarifi – ticarət münasibətlərinin tənzimlənməsinin əsas vasitəsidir. Tarif təşkil edilməsində bir neçə əsas istiqamətlər vardır ki, onlar tarifin kəsərli olmasına təsir edir. Bunlar əsasən tətbiq edilən gömrük rüsumları növlərinin seçiləməsi, tariflərin strukturunun formalasdırılması, tarif təsnifatı sisteminin işlənilməsi, gömrük rüsumu tutulması məqsədilə idxal olunan malların mənşə ölkəsinin müəyyənləşdirilməsi metodikasının hazırlanması istiqamətləridir. Gömrük tarifinin iqtisadi rolü onunla bağlıdır ki, rüsumlar, malin qiymətinə təsir edərək və milli bazarı qoruyaraq, kapital yığımına, iqtisadiyyatın ayrı-ayrı sahələrində mənəfətin normasına və yaranma templərinə aktiv təsir göstərir, istehsalın milli və beynəlxalq şəraitlərdəki fərqləri tarazlaşdırır.

“Gömrük tarifi haqqında” Azərbaycan Respublikasının qanunu Azərbaycan Respublikasında daxili bazarın xarici bazarla səmərəli əlaqəsini təmin etməklə xarici ticarətin dövlət tənzimlənməsinin müəyyən vasitəsi olan gömrük tarifinin formalasdırılması və tətbiqi, həmçinin

Azərbaycan Respublikasının gömrük sərhədindən keçən mallardan rüsum tutulması qaydalarını müəyyən edir. Qanunda gömrük tarifinə aşağıdakı kimi tərif verilmişdir:

Tarif - Azərbaycan Respublikasının gömrük sərhədindən keçirilən mallara tətbiq edilən və xarici iqtisadi fəaliyyətin Əmtəə nomenklaturasına uyğun olaraq sistemləşdirilmiş gömrük rüsumu dərəcələrinin məcmusudur.

Gömrük tarifi bir qayda olaraq aşağıdakı əsas funksiyaları yerinə yetirir:

- müxtəlif malların idxalına rüsum dərəcələrinin diferensiasiyası yolu ilə idxalın optimal əmtəə strukturunu formalaşdırır;
- qiymətqoyma mexanizminin tərkib hissəsi kimi sosial mühitə və müəssisələrin fəaliyyətinin təsərrüfat nəticələrinə təsir göstərir;
- xarici rəqabətin əhəmiyyətli zərər vura biləcəyi iqtisadiyyatın ayrı-ayrı milli sahələrini müdafiə edir;

- aktiv xarici ticarət siyaseti aparılmasına, ölkə mallarının bazarlara çıxarılmasını asanlaşdırmaq haqqında ticarət danışçıları zamanı qarşı tərəfə təzyiq göstərməyə, azad ticarət zonaları, gömrük ittifaqları yaratmağa imkan verir;

- idxal və ixracın nisbətlərinin, valyuta xərclərinin və daxiləlmalarının nisbətlərinin optimallaşdırılmasına, əlverişli ticarət balansının yaranmasına kömək edir.

Gömrük tarifinin qiymət yaradıcı rolü (idxal malının qiymətini artıran dəyər bariyerinin yaradılması) daha çox nəzərə çarpar. Bu rol mallar üzrə müxtəlifdir. Bəziləri (xammal, yarımfabrikatların bəzi növləri) üzrə az əhəmiyyətli, digərləri (hazır sənaye məmulatları və kənd təsərrüfatı malları) üzrə isə çox əhəmiyyətlidir.

Gömrük rüsumu – mallar (Azərbaycan Respublikasının gömrük sərhədindən keçirilən istenilən əmlak, o cümlədən, istilik, elektrik enerjisi və enerjinin digər növləri) Azərbaycan Respublikasının gömrük ərazisinə gətirilərkən və ya bu ərazidən çıxarılarkən Azərbaycan Respublikasının gömrük orqanları tərəfindən tutulan haqq olmaqla yanaşı, həm də bu idxal və ixracın mühüm şərtidir.

Gömrük rüsumları üç əsas funksiyarı yerinə yetirir:

1. Fiskal funksiya. Bu funksiya həm idxal, həm də ixrac rüsumlarına aiddir, çünkü onlar dövlət bütçəsinin gəlir maddələrindən biri kimi çıxış edirlər. Bu funksiyanın mahiyyəti dövlət xərclərinin maliyyələşdirilməsini təmin etmək üçün ayrı-ayrı fiziki və hüquqi şəxslərin gəlirlərinin müəyyən hissəsinin dövlət xəzinəsinə cəlb edilməsidir. Ümumdövlət proqramlarının həyata keçirilməsi üçün vəsaitlərin dövlət bütçəsinə toplanması, məhz bu funksiya vasitəsilə həyata keçirilir.

2. Proteksionist funksiya. Bu funksiya idxal rüsumlarına aiddir, çünkü onların köməyi ilə dövlət yerli istehsalçıları arzuolunmaz xarici rəqabətdən qoruyur. Daxili bazarı qorumaq üçün idxal rüsumlarının artırılmasının əsas səbəbi yerli malların rəqabət qabiliyyətinin aşağı olmasına irəli gəlir. Eyni zamanda ölkəni xarici mallardan asılı vəziyyətə salmaq, nəinki iqtisadi təhlükəsizliyə, həm də milli təhlükəsizliyə ciddi problemlər yarada bilər.

3. Balanslaşdırıcı funksiya. Bu funksiya ixrac rüsumlarına aiddir, çünkü onların köməyi ilə daxili qiymətləri bu və ya digər səbəbdən dünya qiymətlərindən aşağı olan malların ixracının qarşısını alır.

Gömrük rüsumlarının qoyuluşunun üç metodu mövcuddur: advalor, spesifik və kombinə edilmiş.

Advalor rüsumlar malin gömrük dəyərinə əsasən faizlə hesablanır. Malin gömrük dəyəri malin “Gömrük tarifi haqqında” Azərbaycan Respublikası qanununa uyğun olaraq müəyyənləşdirilən və aşağıdakı məqsədlər üçün istifadə olunan dəyəridir:

- Maldan rüsum tutulması üçün;
 - Xarici iqtisadi əlaqələr və gömrük statistikasının aparılması, ticarət-iqtisadi münasibətlərin dövlət tənzimlənməsi, o cümlədən xarici iqtisadi əməliyyatlara valyuta nəzarəti;
 - Bu sahədə bank hesablaşmalarının həyata keçirilməsi ilə bağlı tədbirlər.
- Gömrük dəyəri bir neçə üsulla hesablanır və həmin üsullar aşağıdakılardır:
- gətirilən malların sövdələşmə qiyməti ilə;

- eyni malların sövdələşmə qiyməti ilə;
- eynicinsli malların sövdələşmə qiyməti ilə;
- dəyərin toplanması üsulu ilə;
- dəyərin çıxılması üsulu ilə;
- ehtiyat üsulu ilə.

Gətirilen malların sövdələşmə qiymətinə uyğun olaraq qiymətləndirilməsi gömrük dəyərinin müəyyən edilməsinin əsas üsuludur. Bu üsula görə gömrük ərazisine gətirilen malin gömrük dəyəri həmin mal gömrük sərhədindən keçirilərkən gətirilen mal üçün faktiki ödənilmiş və ya ödənilməli olan sövdələşmə qiymətidir (limana və ya digər gətirilən yerinədək). Gömrük dəyəri müəyyən edilərkən sövdələşmə qiymətində nəzərə alınmayan aşağıdakı xərc maddələri bu zaman həmin qiymətə daxil edilir:

a) malin hava və dəniz limanınadək, yaxud İdxal edilən ölkənin gömrük ərazisində daxil olduğu digər hər hansı bir yerədək gətirilməsi xərcləri:

- nəqliyyat xərcləri;
- malin yüklənmə, boşaldılma və yenidən yüklənmə xərcləri;
- sığorta xərcləri;

b) alicinin çəkdiyi xərclər:

- malin alınması üçün komisyon xərcləri istisna olmaqla, komisyon və broker mükafat-
- konteynerlərin və çoxişlənən taranın dəyəri
- qablaşdırma materiallarının və işlərinin dəyəri də daxil olmaqla qablaşdırma dəyəri və s.

Eyni malların sövdələşmə qiyməti üsulundan istifadə olunduqda əvvəlcə eyni mallar müəyyənləşdirilir və aşağıdakı parametrlərə uyğun gələn mallar seçilir:

- fiziki xüsusiyyətlərinə görə;
- keyfiyyətinə və bazardakı nüfuzuna görə;
- malin mənşə ölkəsinə görə;
- istehsalçısına görə.

Eyni malların sövdələşmə qiyməti gömrük dəyərini müəyyən etmək üçün o vaxt əsas götürüle bilər ki, bu mallar:

a) İdxal edilən ölkə ərazisində gətirilmək üçün satılsın;

b) qiymətləndirilən malların gətirilməsi ilə eyni bir vaxtda və ya 90 gündən artıq olmamaqla həmin vaxtdan əvvəl gətirilsin;

c) qiymətləndirilən mallarla eyni kommersiya şərtləri ilə təxminən eyni miqdarda gətirilsin.

Malin gömrük dəyərini müəyyən etmək üçün eynicinsli malların sövdələşmə qiyməti üsulu istifadə edildiyi halda, gətirilən mallarla eynicinsli malların sövdələşmə qiyməti əsas götürülür. Bu zaman eynicinsli mallar dedikdə, bütün xüsusiyyətlərinə görə eyni olmasa da, qiymətləndirilən mallarla eyni vəzifələri yerinə yetirən və kommersiya baxımından bir-birini əvəz edə bilən mallar başa düşülür. Malların eynicinsli olması onların keyfiyyətinə, əmtəə nişanının olmasına, bazardakı nüfuzuna və mənşə ölkəsinə görə müəyyən edilir.

Dəyərin çıxılması üsulu ilə gömrük dəyərinin müəyyən edilməsi qiymətləndirilən eyni və eynicinsli mallar ölkə ərazisində öz ilkin vəziyyətini dəyişdirmədən satıldıqda tətbiq olunur. Dəyərin çıxılması üsulu ilə malin gömrük dəyərini müəyyən etmək üçün mal vahidinin o qiyməti əsas götürülür ki, bu qiymətlə qiyamətləndirilən malin gətirildiyi tarixdən 90 gündən gec olmayıaraq ölkə ərazisində qiyamətləndirilən eyni və eynicinsli malların en böyük partiyası satıcı ilə qarşılıqlı asılılığı olmayan sövdələşmə iştirakçısına satılsın. Dəyərin toplanması üsulu ilə gömrük dəyəri müəyyən edilərkən, malin aşağıdakılardan toplanması yolu ilə hesablanmış qiyməti əsas götürülür:

- 1) materialların dəyəri və istehsalçı tərəfindən qiymətləndirilən malin istehsal xərcləri;
- 2) ixrac edən ölkədən eyni növlü malların idxl edilən ölkəyə satışı üçün səciyyəvi olan ümumi xərclər, o cümlədən nəqliyyat, yüklənmə yerinədək sığorta xərcləri və s.;
- 3) İdxal edilən ölkəyə belə malların göndərilməsi nəticəsində ixrac edən ölkənin əldə etdiyi mənfəət.

Əger malin gömrük dəyəri digər üsulların tətbiqi nəticəsində müəyyən edilə bilmirsə, onda qiymətləndirilən malların gömrük dəyəri beynəlxalq təcrlibəyə əsasən müəyyən edilir və ehtiyat üsulundan istifadə edilir.

Ehtiyat üsulu ilə malin gömrük dəyərini müəyyən etmək üçün aşağıdakılardan əsas götürüle bilər:

- ölkənin daxili bazarda malin qiyməti;
- ixrac edən ölkənin üçüncü ölkələrə göndərdiyi malların qiyməti;
- malin kortəbii müəyyən edilmiş və ya dəqiqləşdirilməmiş qiyməti.

Advalor rüsumlar əsasən malin satış qiymətinə proporsional olaraq müəyyən olunur və adətən bir mal qrupuna daxil olan müxtəlif keyfiyyət xarakteristikasına malik mallara tətbiq edilir. Advalor rüsumların müsbət cəhəti odur ki, malin qiymət dinamikasından asılı olmayaraq, daxili bazarın birmənali qorunmasına şərait yaradır, dəyişən isə yalnız bündə gəlirləri olur. Mənfi cəhəti isə odur ki, advalor rüsumun tətbiqi zamanı malin gömrük dəyərinin müəyyənləşdirilməsi məsəlesi ortaya çıxır ki, bu da qiymətə müxtəlif iqtisadi və hüquqi amillərin təsiri nəticəsində onların tez-tez dəyişilməsi ilə əlaqədar müəyyən çətinliklər yaradır. Digər tərəfdən, advalor rüsumun tətbiqi subyektiv qiymətləndirme ilə bağlı olduğundan sünə istifadə hallarına yol açır.

Spesifik rüsumlar isə malin hər vahidinə konkret rəqəmlə müəyyən edilir və əsasən standart mallara tətbiq edilir. Lakin spesifik rüsumlarla gömrük müdafiəsinin səviyyəsi malin qiymətinin dəyişməsindən səx asılıdır.

Kombinə edilmiş rüsumlar advalor və spesifik rüsumların birgə tətbiqi ilə müəyyənləşir.

Gömrük rüsumları bütün sərhədboyu dövriyyəyə şəmil olunur. Gömrük rüsumları gömrük sərhəddini keçməsi faktı ilə qüvvəyə minən və xarici ticarət dövriyyəsi mallarına tətbiq edilən dəyişikliklərindən biridir. Gömrük rüsumları bütün əsas vergi xüsusiyyətlərini özündə cəmləşdirmişdir:

- gömrük rüsumlarının ödənişi də məcburi xarakter daşıyır və dövlət hakimiyyət məcburiyyəti ilə təmin edilir;
- gömrük rüsumları göstərilən xidmətin əvəzi deyil və qarşılıqsız tutulur tutulur;
- gömrük ödənişlərindən daxil olmalar konkret dövlət xərclərini ödəmək üçün nəzərdə tutulmamışdır.

Gömrük rüsumlarının vergi təbiəti olması onları daha çox gömrük yığımları ilə müqayisə etdikdə gözə çarpar. Gömrük rüsumlarından fərqli olaraq, gömrük yığımları – mal qismində ölkənin gömrük sərhədindən keçirilən mal və nəqliyyat vasitələrinin, habelə müşayiət olunmayan baqajda, beynəlxalq poçt göndərişlərində keçirilən kommersiya məqsədləri üçün nəzərdə tutulmayan malların və yüklerin, həmçinin nəqliyyat vasitələrinin gömrük rəsmiləşdirilməsinə görə qanunvericiliklə müəyyən olunmuş ödəmələrdir. Deməli, gömrük yığımları idxl və ixracə məşğul olanlara gömrük orqanlarının göstərdiyi xidmətin qarşılığında aldığı ödəmələrdir.

Verginin bütün əsas elementləri gömrük rüsumlarına da xasdır. Vergi sistemində olduğu kimi, gömrük rüsumlarına da güzəştlər tətbiq olunur. Tarif güzəştləri (tarif preferensiyaları) dedikdə, ölkənin ticarət siyasəti həyata keçirilərkən qarşılıqlı və ya birtərəflə qaydada ölkənin gömrük sərhədindən keçirilən mallar üzərə əvvəl ödənilmiş rüsumun qaytarılması, rüsum ödənişindən azadetmə, rüsum dərəcələrinin aşağı salınması, malin preferensial gətirilməsi (çıxarılması) üçün tarif kvotaları şəklində verilən güzəştlər başa düşülür.

Ümumiyyətlə isə gömrük rüsumlarından aşağıdakılardan azad edilir:

- yüklerin, baqajın və sərnişinlərin beynəlxalq daşımalarını həyata keçirən nəqliyyat vasitələri, habelə onların yolboyu, dayanacaqlararası məntəqələrdə normal istismarı üçün lazım olan və ya həmin nəqliyyat vasitələrinin qəzasının (sinmasının) nəticələrini aradan qaldırmaq məqsədi ilə xaricdən alınmış maddi-texniki təchizat və tədarük malları, yanacaq, ərzaq və digər əmlak;
- dənizdə balıq ovlayan ölkənin gəmilərinin və ölkənin hüquqi və fiziki şəxsləri tərəfindən icarəyə (fraxta) götürülmüş gəmilərin fəaliyyətini təmin etmək məqsədilə ölkənin gömrük ərazisindən çıxarılan maddi-texniki təchizat və tədarük malları, yanacaq, ərzaq və başqa əmlak, habelə həmin gəmilərdə Azərbaycan Respublikasının gömrük ərazisinə gətirilən vətəgəçilik məhsulları;

- ölkənin qanunvericiliyinə uyğun olaraq, gömrük sərhədi ərazisindən çıxarılan ölkənin valyutası və bu əraziyə gətirilən xarici valyutalar, qiymətli kağızlar;
- texniki yardım da daxil olmaqla təmənnasız yardım və xeyriyyə məqsədi ilə dövlətlərin, hökumətlərin və beynəlxalq təşkilatların xətti ilə ölkənin gömrük ərazisinə gətirilən və ya bu ərazidən çıxarılan mallar, habelə qrant haqqında müqaviləyə və ya qərara əsasən qrant kimi alınan pul və (və ya) digər maddi yardımalar;
- üçüncü ölkələr üçün nəzərdə tutulmuş və ölkənin gömrük ərazisində tranzit rejimi ilə gömrük nəzarəti altında keçən mallar;
- ölkə ərazisinə qaytarılan milli mədəniyyət sərvətləri;
- kütləvi informasiya vasitələri — kütləvi informasiya vasitələri məhsullarının ixracına, habelə fəaliyyətinə təşkili üçün idxal etdikləri avadanlıq, zəruri xammal və digər vasitələrə görə.

Gömrük rüsumlarının növbəti elementi onun dərəcəsidir. Gömrük rüsumlarının dərəcələri Nazirlər Kabinetin tərəfindən təyin edilir. Gömrük rüsumlarının dərəcələri gömrük sərhədindən mal keçirən hüquqi və fiziki şəxslərdən, sövdələşmə növlərindən və digər amillərdən asılı olaraq dəyişdirilə bilməz. Cəlb olunma obyektlərinə görə gömrük rüsumları iki yerdə - idxal və ixrac gömrük rüsumlarına bölünür.

Idxal gömrük rüsumlarının dərəcələri malın mənşə ölkəsindən asılı olaraq differensasiya olunur. Əgər idxal olunan malın mənşə ölkəsi ilə həmin ölkə arasında əlverişli ticarət rejimi mövcuddursa, onda idxal gömrük rüsumlarının dərəcələri və gömrük rüsumuna cəlb olunmayan malların siyahısı ölkə tərəfindən müəyyən olunur. Idxl rüsumları ölkənin daxili bazarını xarici rəqabətdən qoruduğu halda proteksionist funksiyani yerinə yetirir. Bu halda təkcə idxal olunan malların deyil, həm də yerli malların qiyməti dünya qiymətləri səviyyəsinə qalxır.

Ixrac gömrük rüsumlarının dərəcələri de idxal gömrük rüsumlarının dərəcələri kimi müəyyən olunur. Ixrac rüsumları gömrük-tarif tənzimlənməsinin fiskal funksiyasının həyata keçirilməsində birinci dərəcəli rol oynayır. Gömrük orqanlarının yiğdiyi vergilərin 50%-dən çoxu məhz ixrac rüsumlarının payına düşür.

İnkişaf etməkdə olan ölkələrdə idxal rüsumlarının yüksək olmasının əsas səbəbi ölkə sənayesini xarici rəqabətdən qorumaqdır. Ölkələrin iqtisadi inkişafı ilə idxal rüsumlarının miqdarı tərs mütenasibdir. Malların ixracını və idxalını operativ tənzimləmək üçün bəzi mallara mövsümi rüsumlar tətbiq oluna bilər. Bu halda gömrük tarifində nəzərdə tutulmuş gömrük rüsumları dərəcələri tətbiq olunmur. Mövsümi rüsumların qüvvədə olduğu müddət ildə altı aydan çox ola bilməz.

Azərbaycan Respublikasının iqtisadi mənafeyini qorumaq üçün idxal edilən mallara müvəqqəti olaraq aşağıdakı xüsusi növ rüsumlar tətbiq oluna bilər: xüsusi rüsumlar; antidempinq rüsumları və kompensasiya rüsumları.

Xüsusi rüsumlar o hallarda tətbiq olunur mallar Azərbaycan Respublikası gömrük ərazisinə bu qəbildən olan malların yerli istehsalçılarına ziyan vuran və ya ziyan vura biləcək kəmiyyətdə və şərtlərlə gətirildiyi təqdirdə müdafiə tədbiri kimi və digər dövlətlərin və onların ittifaqlarının Azərbaycan dövlətinin mənafeyinə toxunan ayrı-seçkilik və digər hərəkətlərinə cavab tədbiri kimi.

Antidempinq rüsumları idxal olunan malların qiyməti ölkənin gömrük ərazisinə gətirildiyi anda ixrac olunduğu ölkədəki real dəyərindən xeyli aşağı olduqda və belə bir idxal bu qəbildən olan malların yerli istehsalçılarına ziyan vurduqda və ya bu hal istisna edilmədikdə, eyni zamanda həmin mallar ölkə daxilində onların istehsalının təşkilinə və ya genişləndirilməsinə maneçilik tərəfdildikdə tətbiq edilir.

Kompensasiya rüsumları ölkənin gömrük ərazisinə gətirilən malların istehsalı və ya ixracı zamanı birbaşa və dolayı subsidiyalardan istifadə olunduqda və belə bir idxal bu qəbildən olan malların yerli istehsalçılarına ziyan vurduqda və ya bu hal istisna edilmədikdə, habelə ölkədə bu malların istehsalının təşkilinə və genişləndirilməsinə maneçilik tərəfdildikdə tətbiq edilir.

Xüsusi növ rüsumların formallaşması və tətbiqi qaydası Azərbaycan Respublikasının qanunvericilik aktları ilə müəyyən olunur. Xüsusi növ rüsumların (xüsusi, antidempinq və kompensasiya) tətbiqindən əvvəl Azərbaycan Respublikasının müvafiq dövlət idarəetmə orqanlarının təşəbbüsü ilə Azərbaycan Respublikası qanunvericiliyinə uyğun olaraq on gün-

müddətində təhqiqat aparılır. Təhqiqat zamanı çıxarılan qərarlar kəmiyyətcə müəyyən edilmiş məlumatlara əsaslanır.

Hər bir xüsusi hal üçün aparılan təhqiqatın nəticələrinə görə rüsum dərəcələri Azərbaycan Respublikasının Nazirlər Kabinetin tərəfindən müəyyən edilir və onların dərəcələri təhqiqatın müəyyən etdiyi qiymətlərin dempinq azaldılmasının, subsidiyanın və aşkar edilmiş ziyanın məbləğinə mütənasib olmalıdır.

Beynəlxalq ticarətin inkişafı ilə əlaqədar tariflərin strukturu da mürakkəb olmuşdur. Belə ki, əvvəller fərqli qoyulmadan bütün ölkələrə qarşı bir rüsum tətbiq edildiyindən birsütunlu tariflər mövcud idi. Hazırda isə dövlətlərin iqtisadi-hüquqi münasibətlərindən asılı olaraq tətbiq edilən differential gömrük rüsumlarının, yəni avtonom, konvention və preferensial rüsumların səviyyəsini əhatə edən çoxsütunlu tariflər tətbiq edilir.

Avtonom rüsumlar — dövlət hakimiyyəti orqanları tərəfindən qəbul edilən birtərəfli qərarlara əsaslanaraq tətbiq edilən rüsumlardır. Adətən gömrük tarifinin tətbiqi dövlətin parlamenti tərəfindən qanun şəklində qəbul edilir. Ancaq gömrük rüsumlarının konkret dərəcələri əlaqədar idarələr, nazirliliklər tərəfindən müəyyən edilir.

Konvention (razılışdırılmış) rüsumlar — ikitərəfli və çoxtərəfli razılışmalar əsasında və ya gömrük ittifaqı haqqında müqaviləyə əsasən müəyyənləşdirilir.

Preferensial rüsumlar — çoxtərəfli müqavilələr əsasında inkişaf etməkdə olan ölkələrdən idxal olunan mallara tətbiq edilən, adı gömrük tariflərinə nisbətən aşağı dərəcələrə malik rüsumlardır. Bu rüsumların məqsədi ixracın genişləndirilməsi hesabına həmin ölkələrin iqtisadi inkişafını təmin etməkdir.

Dərəcə tipinə görə daimi (dövlət hakimiyyəti orqanları tərəfindən birdəfəlik qəbul edilən və hər hansı bir səbəbə görə dəyişdirilməyən) və dəyişkən (müəyyən səbəblərə - dünya və daxili qiymət səviyyələrinin dövlət subsidiyalarının dəyişməsinə və s. görə dəyişdirilə bilən gömrük tarifləri, dərəcələri) rüsumlar fərqləndirilir.

Hesablama üsuluna görə nominal (gömrük tarifində göstərilən tarif dərəcələri) və effektiv (hazır məhsula onun hissələrinin və detallarının onun idxalına qoyulan rüsumların səviyyəsinə görə hesablanan gömrük rüsumlarının real səviyyəsi) rüsumlar mövcuddur.

Bir çox ölkələrdə tariflərin strukturu hazır məhsulun milli istehsalçılarını qorusa da xammal və yarımfabrikat idxalına elə də təsir göstərmir. Buna tarif eskalasiyasının köməyi ilə nail olunur. Tarif eskalasiyası dedikdə, malların emal səviyyəsi artıqca onlara tətbiq edilən gömrük vergiqoymasının səviyyəsinin artımı başa düşülür. Xammaldan hazır məhsula hərəkət etdikcə rüsum dərəcələri nə qədər çox yüksəlirsə, hazır məhsul istehsalçılarının xarici rəqabətdən müdafiə səviyyəsi bir o qədər yüksək olur.

Idxal tarifi müəyyən mənada özündə daxili bir ziddiyyət daşıyır. Bu ziddiyyət özünü istehsalçıların və istehlakçıların maraqlarının üst-üstə düşməməsində göstərir. Bu, gömrük siyasetinin tarif kvotası adlandırılın aləti ilə aradan qaldırılır. Tarif kvotası dedikdə, dərəcələri idxalın həcmindən asılı olan dəyişkən gömrük rüsumlarının müxtəlifliyi başa düşülür. Müəyyən edilmiş kəmiyyət çərçivəsində həyata keçirilən idxal zamanı ona baza tarif dərəcəsi tətbiq edilir və əksinə, idxalın həcmi müəyyən edilmiş səviyyəni keçdiykdə ona münasibətdə daha yüksək tariff dərəcəsi tətbiq edilir.

ƏDƏBİYYAT

1. Azərbaycan Respublikasının gömrük məcəlləsi.
2. "Gömrük tarifi haqqında" Azərbaycan Respublikasının qanunu.
3. K. Heydərov, C. Həsənov.0 Azərbaycan gömrük xidməti yeni dünya-təsərrüfat münasibətləri şəraitində, Bakı-1998.
4. www.anl.az - Milli kitabxananın rəsmi saytı.
5. www.dgk.gov.az – AR-nın Dövlət Gömrük Komitəsinin rəsmi saytı.

**THE NEED FOR REGULATION OF INTERNATIONAL TRADE
AND TARIFF METHODS USED FOR THESE PURPOSES**
S.H. Purhani, R.F. Karimov

The need for state regulation of international trade and economic relations, which forms an important part of the process of world economic growth, complication of the background of the institutional framework in terms of speed. This is also why it is important that, in terms of economic efficiency in many cases the conditions have been created for foreign affairs. Foreign trade is an integral part of the process of national construction activity. Implementation of economic reforms in the country shows that the economic reforms carried out in the field of foreign trade policy is an integral part of the state. State looks at macroeconomic and global economic relations, foreign economic relations, the formation of a solution.

ВАЖНОСТЬ ГОСУДАРСТВЕННОГО РЕГУЛИРОВАНИЯ МЕЖДУНАРОДНОЙ ТОРГОВЛИ И ИСПОЛЬЗУЕМЫЕ ДЛЯ ЭТИХ ЦЕЛЕЙ ТАРИФНЫЕ МЕТОДЫ
С.Г. Пюрхани, Р.Ф. Керимов

Важность государственного регулирования международной торговли является важной частью экономических отношений и ее роль в общемировом экономическом развитии, с точки зрения институциональной структуры, очень сложна. Главной ролью государственного регулирования международной торговли является то, что связано с торговлей и является составной частью национального производственного процесса.

Проведение в стране экономических реформ во внешнеторговой сфере является целенаправленной политикой государства.

Новые печатные издания:
I. Amirov, M. Ahmadli
Transportation of dangerous goods by air.
(Approved by state civil aviation administration
of Azerbaijan Republic)
Baku 2014, 144s

Наш адрес:
A3. 1045, г. Баку, пос. Бина 25-ый км
Национальная Академия Авиации
Тел. 497-26-00, доп. 21-85.
E-mail hasanov@naa.edu.az

К ВОПРОСУ ГОСУДАРСТВЕННОГО РЕГУЛИРОВАНИЯ РЫНКА ТРУДА

Э.Н. Мамедов

Национальная Академия Авиации

Статья посвящена вопросам изучения состояния рынка труда в Азербайджане за последние 10 лет. Особое внимание обращается на правовую основу и материальную базу функционирования данной отрасли. На основе анализа динамики численности и уровня заработной платы работников воздушного транспорта, а также характера взаимодействия и сравнительного анализа с другими секторами экономики определяется степень влияния этого вида транспорта на социально – экономическую жизнь страны. В статье предлагается уделить особое внимание вопросам начисления пенсионных выплат работникам авиации и пр.

Важнейшим условием становления любого суверенного стабильно развивающегося государства является формирование эффективной социально ориентированной экономики, что предполагает рациональное использование всех имеющихся в государстве ресурсов, в том числе и человеческого потенциала. Экономика Азербайджана находится на этапе перехода к современному рыночному хозяйству, а азербайджанское общество переживает процесс трансформации и формирования новой социальной структуры рынка труда.

С приобретением независимости в Азербайджанской Республике стал создаваться новый механизм регулирования занятости. Существенная работа проведена в области правового регулирования занятости. Трудовой Кодекс, Закон "О занятости", Закон "О трудовой миграции" и другие нормативно-правовые акты отражают изменения социально-экономической формации и играют большую роль в становлении социально-ориентированного общества. Создание Главного Управления занятости, Государственной инспекции труда, Миграционного управления является результатом совершенствования структуры исполнительной власти, занимающейся регулированием занятости населения в республике. Также в Азербайджане набирает силу и совершенствует работу Государственная служба занятости. Дальнейшее продвижение страны по пути модернизации выдвигают на передний план проблему формирования эффективного рынка труда и результативной государственной системы его регулирования, соответствующей современным требованиям. Без решения этой задачи невозможно повысить эффективность экономического развития, обеспечить предложение рабочей силы соответствующего качества при одновременном повышении качества спроса на труд, что, в свою очередь, неразрывно связано с реформированием структуры экономики, обеспечением высоких темпов и качества экономического роста.

Характерными особенностями рынка труда в Азербайджане являются значительная разница в уровне занятости по отраслям и регионам республики, скрытая безработица в аграрном секторе в связи с преобразованиями в экономике, усиление оттока трудоспособного населения республики за пределы страны и из отдельных регионов в столицу, низкий уровень оплаты труда, высокие темпы роста занятости в неформальном секторе экономики, низкий уровень официально зарегистрированной безработицы, наличие беженцев и вынужденных переселенцев.

Для развития рынка труда необходимо присутствие государства, которое обеспечивает ряд мероприятий для его успешного функционирования. Государство обеспечивает всех граждан, независимо от расы, национальности, религии, языка, пола, семейного положения, общественно-социальной принадлежности, места жительства, имущественного положения, убеждений, принадлежности к политическим партиям, профессиональным союзам и другим общественным объединениям, равными возможностями для осуществления права на труд и свободный выбор занятости; Также оно создает условия для свободного волеизъявления граждан при выборе трудовой деятельности и вида занятости. Велика роль государства в

обеспечении социальной защиты безработных, осуществление специальных мер, оказывающих содействие обеспечению занятости граждан, испытывающих затруднения с трудоустройством, а также в координации деятельности в области занятости с другими направлениями экономической и социальной политики. Для нас особый интерес представляют роль государства в развитии транспортного рынка в Азербайджане в целом, и рынка воздушных перевозок – в частности. Для этого, в первую очередь, обратимся к официальным цифрам, отображающим состояние экономики в стране. По информации Государственного комитета статистики Азербайджана, на 1 мая 2012 года, численность экономически активного населения в Азербайджане составила 4 миллиона 632 тысячи человек, из которых 4 миллиона 385,6 тысячи человек задействованы в разных отраслях экономики и социальной сферы.

Сведения о количестве трудоспособного населения в Азербайджане по различным секторам экономики отражены в таблице 1.

Таблица 1. Количество экономического активного населения по секторам экономики Азербайджана (в тыс. человек)

	2000	2004	2008	2010	2011	2012
По всей экономике	3855,5	4016,9	4215,5	4329,1	4375,2	4445,3
Сельское хозяйство, рыболовство, лесная промышленность	1509,4	1551,6	1611,3	1655,0	1657,4	1673,8
Добычающая промышленность	41,2	42,1	44,2	41,5	41,2	41,8
Обрабатывающая промышленность	187,3	198,5	211,4	208,9	210,3	215,6
Производство, распределение и обеспечение электричеством и газом	25,2	25,2	34,9	30,6	30,8	31,2
Обеспечение водой, обработка бытовых отходов	24,0	23,5	27,5	25,2	24,6	24,7
Строительство	189,0	208,4	226,0	287,5	308,9	321,8
Торговля, ремонт транспортных средств	612,2	630,9	670,0	626,7	635,4	646,8
Транспортное хозяйство	165,7	172,6	181,2	179,1	181,8	182,7
Сфера общественного питания	20,2	24,0	26,0	46,9	48,1	48,9
Информация и связь	28,5	31,1	33,5	55,8	58,0	58,7
Финансовая и страховая деятельность	16,0	17,0	21,5	24,4	26,3	26,9
Операции по недвижимости	78,3	83,8	85,2	69,6	71,2	74,8
Профessionальная, техническая и научная деятельность	40,4	42,9	45,0	45,6	46,7	54,6
Оказание административных и прочих услуг	26,7	33,8	33,8	46,5	47,4	49,2
Государственное управление и социальное обеспечение	244,7	253,7	262,9	269,8	279,1	281,0
Образование	330,9	348,8	348,9	361,0	349,8	349,9
Оказание медицинских и социальных услуг населению	179,4	186,4	192,6	201,9	170,3	165,2
Отдых, развлечения искусство	48,8	51,4	53,2	56,9	59,6	60,3

Как видно из таблицы, работники транспорта составляют около 4% от общего количества экономически активного населения. Вопросам государственного регулирования данной сферы уделяется большое внимание. Достаточно обратиться к официальным данным Государственного Комитета Статистики Азербайджана по удельному весу транспортного сектора в экономике страны по определенным показателям.

Таблица 2. Удельный вес транспортного сектора в экономике Азербайджана по отдельным показателям (в процентах)

Показатель	1998	2004	2009	2010	2011	2012
НДС	9,4	7,2	6,8	5,6	4,9	2,5
Общей прибыли	8,6	6,6	7,3	6,0	5,5	5,6
По чистой прибыли	6,5	5,6	6,4	5,2	4,7	4,8
По среднегодовой численности работников	8,2	5,3	8,1	8,1	8,2	7,9
По среднемесячной номинальной зарплате	172,8	104,0	122,3	119,2	122,7	128,4
По основным фондам	11,3	8,7	8,2	8,6	8,9	9,3
По инвестициям в основной капитал	4,8	6,6	22,1	24,6	19,6	16,9

Высокая капиталоемкость транспортных ресурсов, особенно постоянных устройств (железнодорожных путей, автомагистралей, трубопроводов, аэропортов) и невозможность гибкого маневрирования ими в пространстве и времени ограничивают использование рыночных механизмов на транспортном рынке, а особая значимость отдельных видов транспорта требует государственного регулирования этим транспортным комплексом с учетом общенациональных интересов.

Воздушный транспорт является одним из самых динамично развивающихся видов транспорта в стране. Об этом свидетельствуют значения таблицы 3.

Таблица 3. Среднегодовая численность лиц, занятых в транспортном секторе Азербайджана

Годы	2000	2002	2004	2006	2008	2009	2010	2012
Общая численность работников трансп. сектора	75062	69395	80996	91094	109135	111851	112154	117276
Воздушный транспорт	2080	224	2529	3970	4536	6613	5109	5437

По состоянию на 2012 год, доля лиц, занятых в авиационной сфере, составляет 4,6 % от общей численности лиц, работающих в транспортном секторе Азербайджана. Воздушный транспорт, как постоянно развивающаяся и расширяющая свои границы сфера, безусловно нуждается в привлечении новых кадров, и данная таблица отражает динамику постоянного прироста среднегодовой численности работников с 2000 года. Этому способствует расширение парка ВС национального авиаперевозчика AZAL и грузовой авиакомпании Silkway, расширение сети маршрутов этих авиакомпаний, строительство нового аэровокзального комплекса, количественное увеличение материально-технической базы аэропорта и другие факторы.

В сфере воздушного транспорта из года в год (за исключением кризисных 2008-2009 годов) наблюдается повышение значения среднемесячной заработной платы, приходящейся на каждого работника данной отрасли.

Таблица 4. Среднемесячная заработная плата сотрудников авиационной сферы Азербайджана

Годы	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012
Воздушный транспорт	278,4	292	370	564,3	828,9	695,8	740,7	919,8	985,2
По всей транспортной системе	103,4	126,9	162,9	236,9	314,1	364,4	395,1	446,7	511,5

Динамика изменения среднемесячной заработной платы за период 2004 - 2012 гг

Рис.1. Динамика изменения среднемесячной заработной платы в сфере воздушного транспорта за 2004-2012 гг.

Таблица 5 . Сопоставление среднемесячных заработных плат по всем видам транспорта

В азербайджанских манатах (AZN)	2010	2011	2012
Всего	395,1	446,7	511,5
Железнодорожный транспорт	187,1	197,5	225,5
Метро	437,7	472,3	537,2
Трамвай	-	-	-
Троллейбус	-	-	-
Автомобиль	382,7	450,1	482
Автобус	377,9	396,5	385,4
Такси	696,6	710,1	688,8
Грузовые автомобили	400,1	484,7	556,4
Трубопроводный транспорт	434,8	518,1	630,2
Газ	397,9	501,9	627,4
Нефть	519,0	560,6	639,2
Морской транспорт	534,2	578,7	716,2
Воздушный транспорт	740,7	919,8	985,2

Таблицы 4 и 5 показывают, что значение среднемесячной заработной платы работника авиации в исследуемый период было намного выше усредненного значения среднемесячной заработной платы по всей транспортной системе в целом. Рассмотренные количественные параметры, характеризующие состояние воздушного транспорта в стране, способ-

ствуют лучшему пониманию и определению темпов развития в данной отрасли и выявлению направлений, в которых государство должно усилить свое присутствие для достижения намеченных целей. К примеру, подсчитано, что, по состоянию на 2012 год, удельный вес транспортного сектора в экономике страны по такому показателю как чистая прибыль, достигает отметки не более 5%. Для Азербайджана, который пытается диверсифицировать свою экономику и увеличить долю ненефтяных поступлений в государственный бюджет, уделение повышенного внимания разрешению проблем в транспортной сфере, может послужить одним из шагов в этом направлении. К примеру, несмотря на то, что по показателю среднемесячной заработной платы, воздушный транспорт находится на лидирующих позициях, сегодня существует проблема неопределенности по поводу пенсионных выплат работникам летного и кабинного экипажа. В данный момент заработная плата членов экипажа состоит из двух составляющих: фиксированный оклад и повременная оплата, варьирующаяся в зависимости от налета часов. Подоходный налог у них вычитывается с общей суммы заработной платы, тогда как пенсионные отчисления производятся исключительно из фиксированного оклада. Члены кабинного экипажа, безусловно, заинтересованы в разрешении данной проблемы в самое ближайшее время. Однако следует учитывать, что повторное рассмотрение вопроса о пенсионных начислениях не может коснуться исключительно работников воздушного транспорта, так как тогда придется пересматривать его и в других секторах, что приведет к увеличению государственных расходов. Помимо всего прочего перед авиационной отраслью стоят проблемы постоянной модернизации парка ВС, своевременного технического обслуживания существующих самолетов, развития авиационной инфраструктуры и другие.

Говоря в целом, существующие в настоящее время в Азербайджане отраслевые схемы использования трудовых ресурсов нуждаются в серьёзной корректировке. Необходима их переориентация в соответствии с общемировыми тенденциями. Для них характерны высокие темпы роста численности и доли работников в таких отраслях экономики, как сфера услуг, инновационные и информационные технологии, прикладная наука и научное обслуживание.

Наконец, профессионально-квалификационная структура работающих должна соответствовать потребностям экономики в квалифицированных специалистах, что требует соответствующего реформирования подготовки кадров. Всё это позволит оценить основные характеристики новой модели занятости, которую предстоит построить в Азербайджане, с позиций её эффективности и ускорить экономическое развитие Азербайджана, создав тем самым материальные предпосылки для подъёма общего уровня благосостояния в стране.

ЛИТЕРАТУРА

1. www.google.az
2. [www.day.az\)](http://www.day.az)
3. www.webeconomy.ru
4. <http://www.azerizv.az>
5. www.biznesinfo.az
6. Официальные данные Государственного Комитета Статистики Азербайджана (www.stat.gov.az)
7. Социально-экономические особенности занятости населения в переходный период: На примере Азербайджанской Республики", Исаев Анар Иса оглы, Научная библиотека диссертаций и авторефератов, М, 2005.

ƏMƏK BAZARININ DÖVLƏT TƏRƏFINDƏN İDARƏ OLUNMASI MƏSƏLƏSİ

E.N. Məmmədov

Bu məqalə son 10 il ərzində Azərbaycanda əmək bazarının vəziyyətinin öyrənilməsinə həsr olunub. Bu sənayenin hüquqi əsaslarına və fəaliyyətinin material bazasına xüsusi diqqət yetirilir. İqtisadiyyatın digər sektorları ilə müqayisə və qarşılıqlı əlaqələrin xüsusiyyətləri və aviasiya

işçilərinin sayı və əmək haqqlarının səviyyəsinin təhlili əsasında hava nəqliyyatının ölkənin sosial-iqtisadi həyatına təsiri təyin olunur. Məqalədə aviasiya işçilərinə pensiya ödənişlərinin hesablanması və digər məsələlərə xüsusi diqqət yetirilməsi təklif olunur.

THE ISSUE OF GOVERNMENT REGULATION OF THE LABOUR MARKET

E.N. Mammadov

Article is devoted to studying the state of the labour market in Azerbaijan for the last 10 years. Particular attention is drawn to the legal framework and the material basis of the functioning of the industry. Based on the analysis of dynamics of number and wage of aviation sphere workers, as well as the nature of the interaction and the comparative analysis with other sectors of the economy, it is determined the degree of impact of air transport on the socio - economic life of the country. The article proposes to pay special attention to calculating pension payments to employees and other problems.

BİRBAŞA XARİCİ İNVESTİSİYALARIN DÖVLƏT TƏNZİMLƏNMƏSİNİN ZƏRURİLİYİ

S.H. Pürhani, N.Ə. İbrahimov

Milli Aviasiya Akademiyası

Məqalə xarici investisiyaların dövlət tənzimlənməsinə və bu prosesin təşkil olunmasına həsr olunub. Burada respublikaya həm daxili, həm də xarici investisiyaların son beş ildə cəlb olunmasına, hansı sahələrə daha çox, niyə görə məhz bu sahələrə cəlb edilib, niyə məhz qeyri-neft sektorunun inkişafın a investisiyaların cəlb etmək düzgündür və eləcədə ölkədə investisiya fəaliyyətinin tənzimlənməsinin müxtəlif metodlarına baxılıb.

Birbaşa investisiyaların dövlət tənzimlənməsi respublikada vahid iqtisadi, elmi-texniki, sosial siyasetin həyata keçirilməsi üçün kompleks tədbirlər sistemi başa düşülür. Bu tədbirlərin maliyyələşdirilməsi respublika, yerli büdcələr və şəxsi vəsaitlər hesabına yerinə yetirilir. İnvestisiya qoyuluşları başlıca olaraq ölkənin ictimai tələbatının ödənilməsinə, iqtisadiyyatın strateji sahələrinin inkişafına yönəldilir. Təsərrüfat və mülkiyyət formalarından asılı olmayaraq respublikada investisiya qoyuluşları fəaliyyətdə olan ölkə qanunvericilik aktları ilə tənzimlənir. Dövlət, respublikanın sosial-iqtisadi inkişafını tənzimləmək və habelə, xalq təsərrüfatında lazımi nisbətlərin yaradılması, istehsal və sosial infrastrukturun formallaşmasına da ciddi nəzarət edir. Məlum olduğu kimi, hər hansı bir istehsal və sosial sahələrinin yaradılması, yenidən qurulması, genişləndirilməsi və beləliklə, məşğullüğün təmin edilməsi müvafiq investisiya qoyuluşlarını və ondan daha səmərəli istifadə edilməsini tələb edir. Bunun üçün ölkə lazımi maliyyə, material resurslarına malik olmalıdır. Əks halda milli iqtisadiyyatın formallaşdırılmasını və inkişafını təmin etmək məqsədilə ölkəyə xarici investorların cəlb edilməsi zəruriyyətə çevrilir. Məhz buna görə də, müasir bazar iqtisadiyyatı şəraitində respublikamızda xarici ölkələrin marağına və Azərbaycan milli iqtisadiyyatının inkişafına tam uyğun olaraq, qarşılıqlı investisiya qoyuluşlarının həyata keçirilməsi imkanı yaradılır.

Cəmiyyət üzvlərinin artmaqdə olan sosial-iqtisadi tələbatının ödənilməsi mövcud istehsal potensialından tam və səmərəli istifadə edilməsini bir vəzifə kimi qarşıya qoyur. Bu baxımdan xarici investisiya qoyuluşlarının rolü və əhəmiyyəti son dərəcə yüksəlmış olur. Ölkədə makroiqtisadi göstəricilərin yüksəldilməsi milli daxili məhsulun strukturunda aparıcı sahələrin, xüsusilə, strateji sahələrin rol və əhəmiyyətinin getdikcə artırılmasını tələb edir. Bu cəhətdən, respublikaya xarici investisiya qoyuluşlarının artırılması və onun dövlət tərəfindən tənzimlənməsi, iqtisadiyyatın inkişafında lazımi proporsiyaların təmin edilməsi böyük elmi və praktiki əhəmiyyət kəsb edir. Bütün bunlarla yanaşı dövlət investisiya fəaliyyətinin tənzimlənməsində müxtəlif metodlardan daha fəal istifadə etməlidir. Bu mexanizmlərə əsasən vergitutma subyektlərinin və obyektlərinin, vergi dərəcələrinin və güzəştlərinin fərqləndirildiyi vergi sisteminin tətbiqi; kredit və amortizasiya siyasetinin həyata keçirilməsi, o cümlədən əsas fondların sürətli amortizasiyası yolu ilə. Amortizasiya üzrə güzəştlər, ayri-ayrı iqtisadi sahələr, əsas fondların və avadanlığın müxtəlif növləri və elementləri üçün dəyişkən və fərqli müəyyən edilə bilər; ayri-ayrı region, sahə və istehsalatların inkişafı üçün subvensiya, subsidiya bütçə borclarının verilməsi; dövlət norma və standartlarının müəyyənləşdirilməsi; antiinhisar tədbirlərin görülməsi; mülkiyyətin dövlətsizləşdirilməsi və özəlləşdirilməni aid etmək olar [1, səh.65-67].

Həmçinin, investisiya fəaliyyətinin dövlət tənzimlənməsinə dövlət investisiyasının idarə olunması, habelə investisiya fəaliyyəti şərtlərinin tənzimlənməsi və bu şərtlərə investisiya fəaliyyətinin bütün subyektləri tərəfindən əməl edilməsinə nəzarət daxildir. Dövlət investisiyasının idarə olunması respublika və yerli hakimiyyət və idarəetmə orqanları tərəfindən həyata keçirilir və bildcə, bildcədənkənar vəsaitin və həmin orqanlar tərəfindən cəlb edilən başqa vəsaitin planlaşdırılmasından, investisiyanın şərtlərinin müəyyənləşdirilməsindən və bunlarla bağlı digər məsələlərin həllindən ibarətdir.

Müasir bazar iqtisadiyyatı şəraitində cəmiyyətin tələblərini ödənilməsi, mövcud istehsal potensialından tam və səmərəli istifadə olunması, aparıcı elmi-texniki tərəqqinin nailiyyətlərinin

Внимание!
В нашем журнале всегда найдется место для Вашей рекламы!
Обращайтесь в нашу редакцию.

Наш адрес:
A3. 1045, г. Баку, пос. Бина 25-ый км
Национальная Академия Авиации
Тел. 497-26-00, доп. 21- 85.
E-mail hasanov@naa.edu.az

istehsala tətbiqi və investisiya qoyuluşlarından asılıdır. Çünkü cəmiyyətin həyatında investisiya qoyuluşlarının əhəmiyyəti və rolü son dərəcə artmış olur. Ölkədə makroiqtisadi göstəricilərin yüksəldilməsi, ümummilli məhsulun strukturunda aparıcı sahələrin, xüsusilə strateji sahələrin rolunun və əhəmiyyətinin getdikcə artırılmasını tələb edir.

İqtisadi inkişafın səviyyəsindən asılı olmayaraq milli iqtisadiyyata investisiya qoyuluşu problemi həmişə diqqət mərkəzində olan aktual problemlərdən biridir. Lakin bu aktuallıq müstəqillik əldə etmiş və bazar iqtisadiyyat sisteminə keçən respublikamız üçün daha vacibdir. Bu onunla izah edilir ki, iqtisadiyyatın artım sürətinin təmin olunması onun sabit səviyyəsinin yaradılması milli iqtisadiyyatın bütün sahələrinin müvazinəli inkişafının qorunması, əhalinin mənafeyinə cavab verən bazar mühitinin formalasması, bilavasitə daxili və xarici investisiyanın səfərbərliyə alınmasından, onun düzgün istiqamətləndirilməsindən bilavasitə asılıdır. Investisiya milli iqtisadiyyatın inkişafının mühüm maliyyə mənbəyidir. Bu mənbə hesabına nəinki, ancaq istehsal inkişaf etdirilir, eyni zamanda iqtisadiyyatın strukturunda ciddi sosial yönümlü dəyişikliklərin baş verməsinə səbəb olur. Nəzərə alsaq ki, ümumiyyətlə investisiya anlayışları, məna etibarile mənfəət almaq məqsədilə həm ölkə daxilində, həm də xaricində tətbiq olunan maliyyə resursudur, onda, istər-istəməz onun iqtisadiyyatın bütün sahələri üzrə tətbiq olunması meydanı gəlir. Investisiya milli iqtisadiyyatın demək olar ki, bütün sahələrinə, xüsusən həm hasil, həm emal sahəsinə, eləcə də xidmət sferasına tətbiqi onun uzun və qısamüddətli xarakter daşımasına səbəb olur. Bu baxımdan tətbiq olunan investisiya resursları əgər qiymətli kağızların alınmasına yönəldilirsə, o, maliyyə resursu formasını alır. Investisiya resursları istehsal vasitələri istehsalını son istehlakçıya çatdırıldıqda istifadə olunan maşınları və avadanlıqları, fabrik-zavod, anbar, nəqliyyat vasitələrini və satış şəbəkələrini əhatə edir. Bu istehsal vasitələrinin istehsalı və yiğimi prosesi investisiya qoyuluşunu əks etdirir. Investisiya resursları istehlak olunan resurslardan onunla fərqlənir ki, əgər birinci şəraitdə istehlak mallarının istehsalına olan tələbat dolayı yolla ödənilirsə, ikinci şəraitdə bu proses birbaşa həyata keçirilir. Belə şəraitdə həm kapitalın, həm də səbəb olursa, digər tərəfdən gəlirlərin artırılması ilə əhalinin sərvətcəməna keçən gəlirlərin payı artmış olar ki, bu da sərvət formasında mövcud olur. Deməli, faktiki olaraq öz məzmununa görə investisiyaların maliyyə və real formasından asılı olmayıaraq, onlar birbaşa milli sərvətin artırılmasına kömək edən kapitalı ifadə edir. Burada kapital resursu hərəkətdə olan və daima maşınların, avadanlıqların, digər istehsal vasitələrinin alınmasına və bütövlükdə istehsal və xidmətlərin görülməsinin təşkili ilə bağlı sərf olunmuş pul resursları nəzərdə tutulur [2, səh.109-115].

Yalnız real fəaliyyətdə olan pul resursları iqtisadi resurs formasını almış olur və özlüyündə o, gələcəyə ayrılan perspektivdə daha çox istehlak etmək imkanı yaranan resurs kimi formalasır. Göründüyü kimi investisiya tətbiq olunması formasından asılı olmayıaraq cəmiyyətin real kapitalının artırılmasına, yəni istehsal vasitələrinin genişləndirilməsinə və onun infrastrukturunun möhkəmlənməsinə imkan yaradır.

Investisiya resurslarının formalasması və istifadəsi prosesi milli iqtisadiyyatın mərhələlər üzrə inkişaf prosesini əhatə etməlidir. Milli iqtisadiyyatın inkişafı prosesində investisiyalar mərkəzi rol oynayır və iqtisadi artım sürəti haqqında əvvəlcədən informasiya verir. Milli iqtisadiyyatın investisiya prosesi vasitəsilə inkişaf etdirilməsi milli gəlirin yüksəldilməsinə səbəb olur, bir sırada əmtəə və xidmətlər üzrə olan tələbatı ödəməklə rəqabət qabiliyyətli məhsulların istehsalına səbəb olur. Belə şəraitdə milli gəlirin həm yiğim, həmdə istehlak fondlarına yönəldilən vasitələrin həcmi artır. Bu prosesin fasılısızlığının təmin olunması yiğim və istehlak fondlarına yönəldilən vasitələrdən səmərəli istehlak olunmasını tələb edir. Milli gəlirin artımı hesabına yaranmış investisiyalar bir qayda olaraq daxili investisiyaların maliyyə mənbəyini təşkil edir. Milli gəlir hesabına yaranmış investisiyalar həm yiğim, həm də gəlir formasını alaraq istehsal olunması nəticəsində bir tərəfdən öz artımlarına, digər tərəfdən isə geniş təkrar istehsalı şərtləndirmək ilə milli iqtisadiyyatın miqyasının artmasına səbəb olur. Bu zaman investisiyalar nə qədər səmərəli tətbiq olunursa milli gəlirin artım sürəti bir o qədər yüksək olar, nəticədə isə istehlaka yönəldilən yiğimin həm mütləq, həm də nisbi həcmi yüksələr. Göstərməliyik ki, investisiyaların kifayət qədər

yüksək səmərəliliyinə nail olunması milli iqtisadiyyatın əsas göstəricisi olan ümumi daxili məhsulların artırılmasını təmin etmiş olur.

Yığima və istehlaka ayrılan vasitələr arasındaki uyğunluğun səmərəlilik meyari iqtisadiyyatın inkişaf səviyyəsi əsasında ölkə əhalisinin yaşayış vasitələri ilə təmin olunması dərəcəsidir. Bu baxımdan yığımla istehlak arasında uyğunluğun qurulmasında optimallıq meyari kimi iqtisadi inkişaf səviyyəsi göstəricisinə ilk növbədə diqqət vermək lazımlı gəlir. Yığının hər iki cəhəti - istehsal yiğimi və qeyri-istehsal yiğimi əlaqəli halda olsalar da hər halda iqtisadi artıma birbaşa təsir göstərən amil istehsal yiğimina nisbi üstünlük verilməlidir. Səmərəlilik meyari nəzərindən istehsal yiğimini tədqiq etdikdə ilk növbədə onun norması haqqında ilkin dəqiqləşdirmələr aparmalıyıq. Xüsusi ilə istehsal yiğimi normasının minimal və maksimal hədlərinin qurulmasına diqqət verilir. Bu ona görə lazımdır ki, yiğimin ölçüsü istehsalın və tələbatın artımına uyğun gələ bilsin.

İstehsal yiğiminin minimal həddində adambaşına düşən milli gəlir dəyişməz qalır. Buna görə də, istehsal yiğimi norması müntəzəm olaraq minimal həddən yuxarı olmalıdır. İstehsal yiğimi normasının minimal həddi nəzərdə tutur ki, mənfəətin ümumi kütləsi istehsalın maddi amillərinin geniş təkrar istehsalına sərf edilir, istehlak fondu isə dəyişməz qalır. Belə halda ölkədə məcmu işçilər özlərinin əmək qabiliyyətini geniş təkrar istehsal etmək üçün zəruri olan vasitələri ala bilmirlər [3, səh.45-51].

Buna uyğun olaraq istehsal yiğimi norması mənfəətin kütləsinə bərabər ola da bilməz. Öks halda istehsalın bütün amillərinin inkişafını təmin etmək olmaz. Başqa sözlə, əgər mənfəətin bütün kütləsi istehsalın maddi amillərinin geniş təkrar istehsalına istiqamət-ləndirilirsə, onda əhalinin əmək qabiliyyətinin təkrar istehsalı mənbələrindən olan sosial vasitələri artmayaçqdır. Beləliklə, dövlət təhsilin, səhiyyənin, mədəniyyətin və elmin genişləndirilməsi üçün zəruri olan qeyri-istehsal yiğimini yarada bilməyəcəkdir. İstehsal yiğimi norması mənfəət normasından aşağı olmalıdır ki, dövlət qeyri-istehsal yiğimini və bununla sosial vasitələrini təmin edə bilsin.

İqtisadiyyatın inkişafına sərf edilən vasitələrdən istifadə səmərəliliyi nə qədər yüksək olarsa, yiğimin hər bir vahidi hesabında daha çox hazır məhsul və milli gəlir yaradılacaq, eyni ilə iqtisadi inkişafın nəzərdə tutulan səviyyəsinə nail olmaq üçün bir o qədər az vaxt və vasitə tələb olunacaqdır. Belə şəraitdə yiğim normasının ixtisar edilməsi tələb ediləcək və əksinə yiğimin səmərəliliyin azalması şəraitində yiğim normasının artırılması zəruriliyi yaranar.

Bazar iqtisadiyyatlı ölkələrdə ümumi milli məhsulda əhalinin istehlakına yönəldilən son məhsulun payı 60-65%, yiğima yönəldilən son məhsulun payı isə 30-35% təşkil etmişdir. Azərbaycanda isə belə uyğunluğun təmin olunması zəruriliyi vardır. Azərbaycanın ümumi milli məhsulda əhalinin istehlakına yönəldilən son məhsulun miqdarı arasında kəskin uyğunsuzluq vardır və bu meyl vaxtaşırı olaraq daha da güclənir. İqtisadiyyatın belə halında özəl sektorun, xüsusən özəl istehsal strukturları qiymətləri müntəzəm qaldırmaq yoluna asanlıqla istiqamət götürə bilər. Əhalinin istehlakının makroiqtisadi tənzimsizliyi sözün əsl mənasında antibazar hal olub, tələbi və təklifi ixtisar edir, yiğima ayrılan resursların miqdarı ilə istehsalın artımı arasında uçurum yaradır.

Yığima və istehlaka ayrılan resursların makroiqtisadi tənzimsizliyi yalnız əhalinin yaşayış səviyyəsinin azalmasına aparıb çıxarır. Başlıca olaraq işləyən əhalinin əməyinin stimullaşdırılması, istehsalın son nəticələrinin artırılması imkanlarının qarşısını alır. Fikrimizcə yiğima və istehlaka ayrılan resurslar mikroiqtisadi səviyyədə (müəssisələr, sahələr səviyyəsində) həvəsləndirilmə məqsədi ilə tənzimlənsə belə, səmərəli əmək fəaliyyətinin oyadıldığı gücü nəinki artmayacaq, əksinə azalacaqdır.

Ümumiyyətlə son beş il ərzində Azərbaycan iqtisadiyyatının inkişaf etdirilməsinə, müxtəlif sosial və infrastruktur layihələrinin həyata keçirilməsinə 75,3 milyard manat (94,3 milyard dollar) həcmində investisiya yönəldilib.

Investisiyaların 67,8 faizi daxili mənbələr hesabına maliyyələşdirilib, 32,2 faizi isə xaricdən cəlb edilib. Bu dövr ərzində istifadə edilmiş investisiya vasitələrinin 30,1 milyard manatı (37,7 milyard dollar) neft-qaz sektorunun inkişafına, 45,2 milyard manatı (50,3 milyard dollar) və ya 60,2 faizi iqtisadiyyatın qeyri-neft sahələrinin və maliyyə bazarının inkişaf etdirilməsinə yönəldilib. Cədvəldən göründüyü kimi 2008-ci illə müqayisədə ölkədə ümumi investisiya qoyuluşlarının həcmi

0,6 dəfə artıb və bu göstəricinin artım səviyyəsinə görə Azərbaycan MDB-də lider olmaqla yanğı, digər ölkələrin göstəricilərini dəfələrlə qabaqlayır.

Cədvəl 1 2008-2012-ci illərdə Azərbaycanın iqtisadiyyatına yönəldilən investisiyalar

	2008	2009	2010	2011	2012
Bütün mənbələr üzrə investisiya qoyuluşları (xarici investisiyalar nəzərə alınmaqla):					
mln.manat	13 328,0	10 475,0	14 118,90	17 048,80	20 251,10
mln.dollar	16 222,0	13 033,50	17 591,40	21 588,90	25 777,80
Xarici investisiyalar:					
mln.manat	5 625,8	4 395,1	6 619,7	6 849,80	8 102,70
mln.dollar	6 847,4	5 468,6	8 247,8	8 673,90	10 314,00
Daxili investisiyalar:					
mln.manat	7 702,2	6 079,90	7 499,20	10 199,0	12 148,4
mln.dollar	9 374,6	7 564,9	9 343,60	12 915,0	15 463,8

Mənbə: Azərbaycan Respublikası Dövlət Statistika Komitəsinin rəsmi məlumatları.

2012-ci ildə əsas kapitala 15407,3 mln. manat vəsait yönəldilmişdir. 2011-ci il ilə müqayisədə 18,5% artmış əsas kapitala yönəldilmiş vəsait daxili mənbələr üzrə 17,3%, xarici mənbələr üzrə isə 23,4% artmışdır. Dövlət mülkiyyətli müəssisə və təşkilatlar əsas kapitala 9420,6 milyon manat, qeyri-dövlət müəssisələri isə 5986,7 milyon manat vəsait sərf etmişlər [4].

Əsas kapitala yönəldilmiş vəsaitin 78,8%-i daxili, 21,2%-i isə xarici mənbələrdən yönəldilmiş vəsaitlər təşkil etmiş, daxili mənbələrdən yönəldilən vəsaitlərin 72,8%-i dövlət mülkiyyətinə məxsus müəssisə və təşkilatların, 27,2%-i qeyri-dövlət mülkiyyətinə məxsus müəssisələrin payına düşmüştür.

2012-ci ildə əsas kapitala yönəldilmiş ümumi vəsaitin 11552,9 milyon manatı qeyri-neft bölməsinin, 3854,4 milyon manatı neft bölməsinin inkişafında istifadə edilmişədir. Son illərin tendensiyasına əsasən, qeyri-neft sektor üzrə yönəldilmiş investisiyaların həcmi neft sektor üzrə yönəldilmiş investisiyaların həcmini üstləyir. Belə ki, 2012-ci il üzrə ölkə iqtisadiyyatına yönəldilmiş xarici investisiyaların 4,6 milyard dolları neft sektorunun, 5,7 milyard dolları isə qeyri-neft sektorunun inkişafına yönəldilmişdir. Qeyri-neft sektorunda fəaliyyət göstərən birgə və xarici investisiyalı müəssisələri cəlb edən əsas sahələr sənaye, tikinti, nəqliyyat və ticarətdir. Qeyd olunan sahələrin gələcəkdə daha da inkişaf etdiriləcəyi nəzərdə tutulur [4].

İnvestisiyalar milli iqtisadiyyatın inkişafına uzunmüddətli perspektiv dövr ərzində təsir etməklə eyni zamanda həm əhalinin məşğulluq səviyyəsinə, həm də gəlirlərin əldə olunması səviyyəsinə birbaşa təsir göstərir. Təkcə bunu belə bir misal ilə izah etmək olar ki, əgər kənd təsərrüfatı sahəsinə investisiyalar azalırsa, onda bu sferada məşğul olanlar arasında işsizlik artacaq, eyni zamanda onların məcmu gəlirləri də aşağı düşəcəkdir. Deməli, bu sferada çalışanların nəinki başqa sahələrdə istehsal olunan mallara və xidmətlərə olan tələbatları azalır, eyni zamanda əhalinin bu sahənin məhsullarına olan tələbatı da ödənilməmiş qalacaqdır. Nəticədə həm bu sahədə, həm də bu sahə ilə bağlı olan digər sahələrdə məşğulluq səviyyəsi aşağı düşəcək və bütövlükdə gəlirlərin azalması meyli müşahidə olunacaqdır. Bundan başqa kənd təsərrüfatı sferasının investisiyanın azalması həmin sahəyə xidmət göstərən hasil və emalın ayrı-ayrı sahələrinə də mənfi təsir göstərəcəkdir. Göstərmək lazımdır ki, milli iqtisadiyyatın inkişafında heç də hər cür tətbiq olunan investisiya qoyuluşu mütləqəqqi hal oynamır. Belə ki, milli iqtisadiyyatın nisbətən perspektivsiz sektorlarına investisiya qoyuluşu onun milli iqtisadiyyatın formallaşmasındaki perspektiv rolü diqqət mərkəzində saxlamağı tələb edir. Bəzi hallarda investisiyalar haqqında qərarlar qəbul edən təsərrüfat, idarə orqanları sadəcə olaraq hansı məhsulun milli iqtisadiyyatın inkişafında daha sərfəli olacağını düzgün müəyyənləşdirə bilmədikdə bütövlükdə iqtisadi strategiyanın da düzgün istiqamət üzrə formalşamamasına səbəb olacaqdır. İqtisadi strategiyaya uyğun gəlməyən iqtisadi inkişafda

mühüm rol oynamayan sahələr üzrə düşünülməmiş investisiyaların tətbiqi vəsaitlərin dağıdılmasına səbəb olacaqdır. Çünkü, milli iqtisadiyyatın inkişafına səbəb olmayan layihələr üzrə vəsaitlərin xərclənməsi əslində bu resursların gələcək baxımdan səmərsiz istifadəsi deməkdir. Milli iqtisadiyyatın sabit artım sürətinə nail olunması üçün investisiyalar bir qayda olaraq təsərrüfatın en yüksək səmərə verən və milli mənafə baxımdan fayda verə biləcək sahələrinə yönəldilməlidir. Bu zaman istehsal təyinatlı sahələrə yönəldilən investisiyalardan əldə olunan gəlirlər buna alternativ olan xidmət sferasına olan qoyuluşlar üzrə gəlirlərdən çox olmalıdır. Bu prosesin baş verməsi üçün istehsal təyinatlı investisiyalar üçün risk etmə səviyyəsi olduqca olmalıdır [5].

Cədvəl 2 2008-2012-ci illərdə Azərbaycanın iqtisadiyyatına yönəldilən xarici investisiyalar (mln. ABŞ dolları)

	2008	2009	2010	2011	2012
Cəmi xarici investisiya o cümlədən:	6 847,4	5 468,6	8 247,8	8 673,90	10 314,0
Maliyyə kreditləri	2 357,9	1 438,3	3 405,9	3 692,5	3 135,5
Neft sənayesinə	3 350,7	2 412,7	2 955,3	3 407,8	4 287,8
Birgə və xarici investisiyali müəssisələr	494,1	624,4	659,6	886,0	1094,5
ondan:					
Türkiyə	60,8	76,8	147,5	89,1	185,9
Nederland	43,8	28,0	163,5	173,3	186,0
ABŞ	108,8	117,6	40,0	73,8	92,5
İran	-	6,8	3,2	11,2	-
Almaniya	48,2	38,8	17,0	32,5	45,6
Rusiya	5,8	50,3	11,7	35,0	21,8
Böyük Britaniya	146,4	160	144,0	148,8	149,3
Birləşmiş Ərəb Əmirlilikləri	38,5	43,2	30,3	75,3	92,4
İsveçrə	3,7	16	11,7	26,7	79,4
Fransa	-	4,5	6,2	14,3	14,4
Kipr	2,2	-	1,6	-	6,6
Çin	8,1	25,9	33,5	-	6,7
İtaliya	2	9,8	10,3	-	22,1
Pakistan	-	-	-	-	-
Yaponiya	0,4	2,8	1,4	2,5	5,4
Diger ölkələr	25,4	43,9	37,7	203,5	186,4
Neft bonusu	3,5	1	2	19,9	2,0
Diger investisiyalar	641,2	992,2	1 225,0	667,7	1794,2

Mənbə: Azərbaycan Respublikası Dövlət Statistika Komitəsinin rəsmi məlumatları.

Ölkə iqtisadiyyatında yaranmış makroiqtisadi sabitlik investisiya mühitinin normal fəaliyyət göstərməsinə şərait yaratmışdır. Hazırkı şəraitdə investisiya mühitinin daha əlverişli imkanlarla həm daxili, həm də xarici investisiyaların tətbiqinə bərabər səviyyəli imkan yaranmalıdır. Lakin qeyd etmək lazımdır ki, xarici investisiyaya nisbətən daxili investisiyanın tətbiqində müəyyən çətinlik fəaliyyət göstərir. Bu da hər şeydən əvvəl əhalinin malik olduğu əmanatların investisiya, transformasiya edilməsi üçün real imkanların məhdudluğu ilə əlaqədardır. Bu da hər şeydən əvvəl özəl banklara əhalinin inamının azalması ilə əlaqədardır. Halbuki dünya təcrübəsində bəlliidir ki,

əhalinin əmanətlərinin investisiyaya cəlb olunması prosesinin təşkilində kommersiya bankları xüsusi rol oynayırlar.

Ölkədə aparılan investisiya siyasəti daha çox xarici kapitalın ölkəyə axınının stimullaşması ilə əlaqədardır. Düzdür, hazırkı kapital axını əsasən neft və qaz sektorunun inkişafına yönəldilir. Lakin, milli iqtisadiyyatın formallaşması baxımından xarici investisiyalardan iqtisadiyyatın digər, xüsusən kənd təsərrüfatı, emal sənayesi istiqamətində də istifadə etmək vacibdir. Xarici investisiyanın milli iqtisadiyyatın inkişafında dönməz hal alması üçün ümumiyyətlə, həm iqtisadiyyatın strukturunun və texnoloji təminatını həyata keçirmək lazımdır, həm də sosial və ekoloji problemlərin həllini uzlaşdırmaq lazımdır.

ƏDƏBİYYAT

1. H.B.Allahverdiyev, K.S.Qafarov, Ə.H.Əhmədov. Milli iqtisadiyyatın dövlət tənzimlənməsi. Bakı-2012.
2. H.B.Allahverdiyev. İnvestisya proseslərinin tənzimlənməsi. Bakı-2008.
3. D.Veliyev, A.Əsədov. Beynəlxalq iqtisadiyyat. Bakı-2012.
4. www.azstat.gov.az - Dövlət Statistika Komitəsi rəsmi saytı
5. www.anl.az - Milli kitabxananın rəsmi saytı.

STATE IMPORTANCE OF REGULATION OF FOREIGN DIRECT INVESTMENT S.H. Purhani, N.A. Ibrakhimov

State regulation of foreign direct investment in the common economic, scientific-technical, social policy is understood as a system of comprehensive measures to implement the lack Financing of these measures, carried out at the expense of local budgets and private funds. Public needs major investments in the country, the economy is directed to the development of strategic areas. Economic and property investment in the country, regardless of the forming activity and is regulated in the country.

ВАЖНОСТЬ ГОСУДАРСТВЕННОГО РЕГУЛИРОВАНИЯ ПРЯМЫХ ИНОСТРАННЫХ ИНВЕСТИЦИЙ С.Г. Пурхани, Н.А. Ибрагимов

Государственное регулирование прямых иностранных инвестиций связано с такими системами как единая экономика, а также проведение мероприятий, связанных с научно-технической и экономико-социальной политикой. Финансирование проведения таких мероприятий выполняется в основном за счет государственного бюджета и инвестиций, привлеченных из-за рубежа. Основная причина привлечения инвестиций — удовлетворение общественных потребностей страны и, поэтому их стараются направлять в стратегически важные отрасли экономики. Вне зависимости от форм собственности и хозяйствования, деятельность, связанная с иностранными инвестициями, является важной государственной задачей и поэтому ее государственное регулирование имеет первостепенную задачу.

AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASININ NƏQLİYYAT SEKTORUNUN 2005-2012-ci ILLƏRDƏ İNKİŞAF DÖVRÜ

K.F. Axundzadə, A.A. Eyvazov

Milli Aviasiya Akademiyası

Məqalə nəqliyyat sektorunda fəaliyyət göstərən təsərrüfat subyektlərin həyata keçirdikləri daşımaların 2005 – ci il ilə 2012 – ci ilin təhlil əsaslanmışdır.

Nəqliyyat sisteminin inkişafı Azərbaycan Respublikası üçün böyük əhəmiyyət kəsb edir.

Ölkə iqtisadiyyatının infrastruktur sahələri olan enerji, rabitə, təhsil, səhiyyə ilə yanaşı, nəqliyyat cəmiyyətin həyat fəaliyyətinin ilkin tələbatını təmin etməklə sosial, iqtisadi, xarici siyaset və digər dövlət prioritetlərinə nail olmaq üçün mühüm rol oynayır.

1990 – ci illərin əvvəllərində Azərbaycan Respublikası bazar iqtisadiyyatına doğru addımlar ataraq seçim etmişdir. O zamandan bəri islahatlar nəqliyyat sektorunun tənzimedici mühitində nəzərə çarpan dərəcədə dəyişikliklərə səbəb olmuş, nəqliyyat xidmətlərinə olan tələbə böyük təsir göstərmışdır.

199 – cü ildən sonrakı dövr ərzində nəqliyyat sahəsində strukturların və idarəetmə institutlarının əsaslı yeniləşdirilməsi aparılmışdır. Təşkilati və tənzimləyici fəaliyyətlərin bölgüsünə keçidlə yanaşı inzibati idarəetmədən bazar iqtisadiyyatı şəraitində dövlət tənzimlənməsi sistemine keçirilmiş, nəqliyyat fəaliyyətinin müəyyən dərəcədə hüquqi əsası yaradılmışdır. Bunun ən bariz nümunəsi – nəqliyyat – yol kompleksinin tərkib hissələri olan dəmir yolu, su, avtomobil, mülki hava nəqliyyatı sub-sektorları avtomobil yolları sahələrində vahid dövlət siyasetini formalasdır və həyata keçirən, sahələrarası münasibətləri tənzimləyən mərkəzi icra hakimiyyəti orqanının – Azərbaycan Respublikası Nəqliyyat Nazirliyinin yaradılmasıdır.

Bu dövr ərzində sərnişin və yük daşımalarına olan tələbat yüksək dərəcədə artmış və beləliklə, nəqliyyat sektorunda islahatların aparılmasının sürətli inkişafına təkan vermişdir.

Azərbaycan Respublikası müstəqillik qazandıqdan sonra nəqliyyat sistemi inkişafının yeni mərhələsinə qədəm qoymuşdur.

Əsaslı struktur islahatları tamamlanmışdır. Ölkə iqtisadiyyatı sürətli inkişafın növbəti mərhələsinə keçmiş, bazar iqtisadiyyatı şəraitində nəqliyyatın işinin hüquqi bazasının yaradılmasına, tələbə yonelik, bazar iqtisadiyyatının tələblərini eks etdirən güclü fəaliyyətlərə üz tutmağa səbəb olmuşdur. Nəqliyyatda sektor islahatlarının tamalanması vahid nəqliyyat siyasetinin formallaşması üçün stimul yaratmışdır. Vahid nəqliyyat siyasetinin hədəflərindən biri sub sektroların integrasiyasından və nəqliyyat xidməti bazarında həm birləşmiş həm də multi-modelli nəqliyyat sistemlərində bacarıqların artırılmasından ibarətdir.

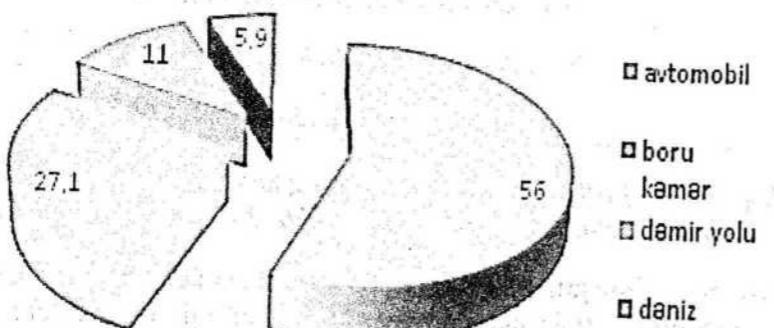
Nəqliyyatın artan fərdi çevikliyi, vətəndaşların nəqliyyatla hərəkət etmələri sahəsində hüquqlarının həyata keçirilməsini təmin etməklə yanaşı, həm də Azərbaycan Respublikasının müdafiə potensialının yüksəldilmesi üçün vacibdir.

Nəqliyyat sektorunun əsas rolu artmaqdə olan tələbin təmin edilməsi və eyni zamanda, Azərbaycan Respublikası tərəfindən hazırlanmaqdə olan sosial-iqtisadi inkişaf islahatları ilə uyğunluq prinsipləri ilə yanaşı addımlamasıdır.

2012-ci ildə nəqliyyat sektorunda fəaliyyət göstərən təsərrüfat subyekləri tərəfindən 210,862 min ton və ya 2005-ci il ilə müqayisədə 39,1 faiz çox yük daşınmışdır. Qeyri – neft yüklerinin hacmi 2005-ci il ilə müqayisədə 64,5 faiz azalmışdır. Nəqliyyat vasitələri ilə daşınmış yüklerin 56 faizi atonəqliyyat, 27,1 faizi boru kəməri, 11 faizi dəmir yolu, 5,9 faizi dəniz nəqliyyatı vasitələri ilə həyata keçirilmişdir.

2005-ci il ilə müqayisədə qeyri – nəqliyyat bölməsində yük daşınması 27,2 faiz azalmış, nəqliyyat vasitələri ilə yük daşınmasının payı nəqliyyat sektorunda 2005-ci il ilə müqayisədə 39,1 faiz artmışdır.

Yük daşınmasının ayrı – ayrı nəqliyyat növləri üzrə struktur, yekuna nisbətən (faiz)

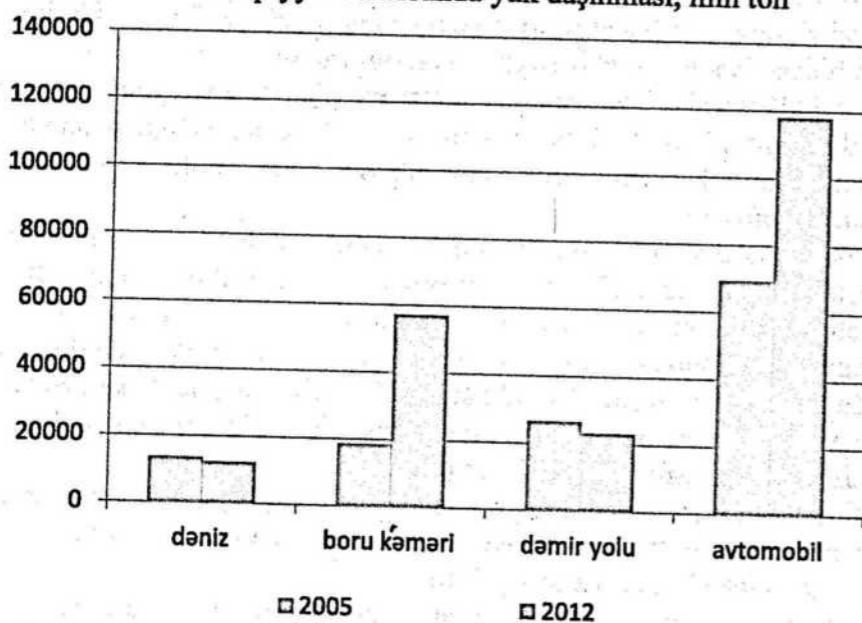

2012-ci il ərzində nəqliyyatçılar 1,617,339 min nəfərə xidmət göstərmişlər. 2005-ci il ilə müqayisədə 65,7 faiz çox sənişinə xidmət göstərmişlər. Sənişinlərin 87,6 faiz avtomobil, 12,1 faiz metro nəqliyyatının xidmətlərindən istifadə etmişlər.

Dəmir yolu nəqliyyatı ilə yük daşınması 2012-ci ildə 23,116 min ton olmuş və 2005-ci il ilə müqayisədə 12,8 azalmışdır. 2012-ci ildə dəmir yolu nəqliyyatı ilə 2,668 min sənişin daşınmışdır, bu da 2005-ci il ilə müqayisədə 51,4 faiz azalma müşahidə olunub.

Dəniz nəqliyyatında daşınmış yüklerin həcmi 12,371 min ton təşkil etmişdir. 2005-ci il ilə müqayisədə isə 9,6 faiz azalmışdır. Sənişin daşınması isə 17 min sənişin olmuşdur və 2005-ci il ilə müqayisədə eyniliy qeydə alınmışdır.

Nəqliyyat sektorunda yük daşınması, min ton

2012-ci ildə nəqliyyat sektorunda daşımaların həcmində görə ən böyük paya malik olan **avtomobil nəqliyyatı** ilə 118,123 min ton, 1,417,413 min sənişin daşınmış və 2005-ci il ilə müqayisədə müvafiq olaraq 41,1 faiz və 40,3 faiz artım qeydə alınmışdır. Sənişinlərin 96,4 faizi avtobus, 3,6 faizi isə minik taksilərinin xidmətlərindən istifadə etmişlər.

Metro nəqliyyatının xidmətlərindən 2012-ci ildə istifadə etmiş sənişinlərin sayı 195,642 min sənişin olmuşdur. 2005-ci il ilə müqayisədə bu göstərici 24,9 faiz artım qeydə alınmışdır.

Hava nəqliyyatı ilə 2012-ci ildə 1,599 min sənişin daşınmışdır və 2005-ci il ilə müqayisədə 24,3 faiz artmışdır. Yük daşınması isə 82 min ton, 2005-ci il ilə müqayisədə 9,8 faiz artmışdır.

Magistral neft kəmərləri ilə 2012-ci ildə 43,316 min ton neft nəql edilmişdir, bu da 2005-ci il ilə müqayisədə 73 faiz artmışdır. Nəqletmənin dördə üç hissəsi Bakı – Tbilisi – Ceyhan neft ixrac kəməri ilə həyata keçirilmişdir.

Magistral qaz kəmərləri ilə 2012-ci ildə 13,854 min kub – metr qaz nəql edilmiş və 2005-ci il ilə müqayisədə 50,6 faiz artım qeydə alınmışdır. Nəql edilmiş qazın əsas hissəsinə Bakı – Tbilisi – Ərzurum Cənubi Qafqaz boru kəməri vasitəsilə həyata keçirilir.

Nəqliyyat sektorunda 2012-ci ildə daşımalarдан əldə olunan gəlir 3,341,800 min manat olmuşdur, 2005-ci il ilə müqayisədə 79,9 faiz artmışdır.

Ümumiyyətlə, respublikamızda nəqliyyatda struktur islahatları bazar münasibətlərinin inkişafına, nəqliyyatın kommersiya fəaliyyətində dövlətin iştirakının azaldılmasına, potensial rəqabətçi və təbii-inhisarçı fəaliyyət növlərinin bir-birindən ayrılmamasına yönəldilmişdir.

Ölkə başçısının diqqəti və qayğısı nəticəsində həm Bakı şəhərində, həm də respublikamızın digər iri şəhərlərində nəqliyyat infrastrukturunun yeniləşdirilməsi, respublika səviyyəsində yolların yenidən qurulması və genişləndirilməsi, yeni və müasir yolların, körpülərin, yol ötürücülerinin, yeraltı keçidlərin, çoxmərtəbəli və yeraltı avtomobil dayanacaqlarının tikilməsi, habelə kiçik tutumlu sənişin avtobuslarının iri tutumlu avtobuslarla əvəz edilməsi, müvəffəqiyyətlə həyata keçirilir.

Qeyd etmək lazımdır ki, Azərbaycanın tranzit potensialından istifadə edilməsi nəinki nəqliyyat sisteminin inkişafının əsas prioritətlərini təşkil edir, eyni zamanda iqtisadi artım strategiyasının ayrılmaz bir hissəsidir. Ölkəmiz beynəlxalq miqyaslı tranzit layihələrdə olduqca fəal, aparıcı ölkə kimi iştirak edir, respublika üçün sərfəli beynəlxalq alyansların yaradılması, alternativ beynəlxalq layihələrə qarşı əks-təsir göstərməklə milli maraqların qorunmasını təmin edir. Azərbaycan Respublikasının hava məkanından keçən tranzit hava dəhlizlərdə texniki müasirləşdirmə və iqtisadi idarəetmənin təkmilləşdirilməsi də dövlətimizin diqqət mərkəzindədir. Bu gün ölkəmizin iştirakı olmadan regionumuzda heç bir qlobal layihə həyata keçirilə, beynəlxalq tranzit dəhlizlərinin yaradılması və inkişafi layihələrinin işlənilə hazırlanması reallaşdırıla bilməz.

2005-2012 illər ərzində Azərbaycan Respublikasının aviasiya nəqliyyatı sahənin trendsetteri kimi intensiv inkişaf mərhələsinə qədəm qoymuşdur. Göstərilən illərdə Azərbaycan aviasiyasının inkişafına və aerovağzal kompleksinin yenilənməsinə 956,3 milyon manat (təxminən 1,226 milyard ABŞ dolları) məbləğində investisiya yönəldilmişdir. Bu periodda müasir standartlara cavab verən Naxçıvan Beynəlxalq Aeroportu istifadəyə verilmişdir. “Regionların sosial-iqtisadi inkişafı Dövlət Proqramı” çərçivəsində 2005-2012-ci illərdə bir-birinin ardınca Gəncə, Zaqatala, Lənkəran və Qəbələdə aeroportlar istismara verilmişdir. Sənişin və yük daşımalarının daha müasir səviyyəyə çatdırılması üçün təyyarə və helikopter parkı yenilənmişdir. Hazırda “Azərbaycan Hava Yolları” Qapalı Şəhədar Cəmiyyətinin təyyarələri dönyanın 13 ölkəsinə, o cümlədən 20-dən çox şəhərə uçuşlar həyata keçirir. Azərbaycana isə 15 ölkənin 33 şəhərindən 19 şirkət tərəfindən aviareyslər reallaşdırılır. Nəhəng aviaşirkətə çevrilmiş “Azərbaycan Hava Yolları” həm regionda, həm də MDB-də yeni avialaynerlərin sayına görə də liderlərdən biri sayılır.

Heydər Əliyev Beynəlxalq Aeroportunda yeni aerovağzal kompleksinin tikintisi başa çatmaq üzrədir və bu aerovağzal Azərbaycan Respublikasının aviasiyasının regionda və dünyada rolunu daha da gücləndirəcək.

Əminliklə söyləyə bilərik ki, Azərbaycan ərazisindən keçən beynəlxalq nəqliyyat dəhlizləri respublikamızın nəqliyyat sisteminin inkişafının əsas prioritətlərindən olmaqla yanaşı, ölkəmizin iqtisadi qüdrətinin artırılmasına yönəldilmiş müstəqil sahəyə çevirilir.

ƏDƏBİYYAT

1. AR. DSK. “Sosial İqtisadi İnkişaf” – 2013-cü il.
2. H.M. Əhmədov. Nəqliyyat Sistemləri, 2009-cu il.
3. www.mot.gov.az
4. www.stat.gov.az

РАЗВИТИЕ ТРАНСПОРТНОГО СЕКТОРА АЗЕРБАЙДЖАНСКОЙ РЕСПУБЛИКИ НА ПЕРИОД 2005-2012 ГОДОВ
K.F. Axundzade, A.A. Эйвазов

В статье анализируется экономическая деятельность предприятий, осуществляемых в транспортном секторе Азербайджанской Республики за 2005 и 2012 годы. Показаны тенденции и основные направления развития транспортного сектора в Республике.

DEVELOPMENT OF THE TRANSPORT SECTOR OF AZERBAIJAN REPUBLIC FOR 2005-2012 PERIOD
K.F. Axundzade, A.A. Eyvazov

The article is based on a comparison of the activities carried out by companies in the transport sector of Azerbaijan Republic for 2005 and 2012. Shows the trends and direction of development of the transport sector in the country.

AZƏRBAYCANDA ŞƏHƏR CİNAYƏTKARLIĞININ KRİMİNOLOJİ ANALİZİ, PROQNOZLAŞDIRILMASI VƏ PROFİLAKTİKASININ BƏZİ MƏSƏLƏLƏRİ

Nazim Əliyev

Azərbaycan Respublikası Daxili İşlər Nazirliyi Polis Akademiyası

Məqalədə Azərbaycanda şəhər cinayətkarlığının kriminoloji analizi, proqnozlaşdırılması və profilaktikasının bəzi məsələləri nəzərdən keçirilmiş, urbanizasiya və miqrasiya kimi proseslərin, habelə bir sıra digər sosial, iqtisadi, demoqrafik və sair xarakterli amillərin şəhər cinayətkarlığının vəziyyəti, strukturu və dinamikasına təsiri ilə bağlı məsələlər tahlil edilmişdir. Respublikanın Bakı, Sumqayıt və Gəncə kimi böyük şəhərlərində cinayətkarlığın kriminoloji anılışı və qarşısının alınması sahəsində kriminoloji tədqiqatların əsas istiqamətləri müəyyən edilmişdir.

Azərbaycanda XX əsrin 50-ci illərindən başlayaraq əhalinin məskunlaşması prosesində baş vermiş əsas dəyişikliklərdən biri, heç şübhəsiz, respublikanın ümumi əhalisinin strukturunda kənd təsərrüfatı ilə məşğul olan əhalinin xüsusi çökisinin xeyli azalması, sənayenin və əhalinin əhəmiyyətli hissəsinin Bakı, Sumqayıt, Gəncə və Mingəçevir kimi şəhərlərdə təmərküzləşməsidir. Məsələn, 1959-cu ildə respublika əhalinin 48%-i şəhərlərdə yaşadığı halda, artıq 2004-cü ildə ölkə əhalisinin yarıdan çoxu - 51.5%-i şəhərlərdə yaşayırı (2, s.113).

Bu illər ərzində kənd sakinlərinin müəyyən hissəsi respublikanın şəhərlərini özləri üçün daimi yaşayış yerləri seçərək ağır və yüngül sənayedə, məişət xidməti sahələrində, ticarətdə və digər sahələrdə işləməyə başlamışdır. Qeyd olunanlarla yanaşı, respublika üzrə rayon mərkəzlərinin yüksək templə irileşməsi, öz sənayesi və onunla bağlı infrastruktur, ticarət və məişət xidməti, nəqliyyat şəbəkəsi olan kiçik və orta şəhərlərə çevriləməsi prosesi getmişdir.

F.Q.Quliyev və T.V.Ağayev, şəhərlərin insanların yerleşməsinin ərazi baxımından təmərküzləşmiş forması olduğunu, bu yaşayış məntəqələri üçün əhalinin əmək və istehsaldan kənar fəaliyyətinin müxtəlifliyi və rəngarəngliyi, sosial və peşə baxımından qeyri-yekcinsliyi, spesifik həyat tərzinin xarakterik olduğunu, şəhərlərin ilk önce sənaye, nəqliyyat, xidmət sahəsində istehsal funksiyalarının cəmləşdiyi yerlərə çevrildiyini, müasir şəhərlərin spesifik funksional struktur və əhali məşğulluğu ilə fərqləndiyini qeyd edərək, qloballaşan dünyada şəhərlərin bir sıra səciyyəvi cəhətlərin daşıyıcıları olduqların xüsusi olaraq vurgulayırlar:

- 1) nisbətən kiçik ərazidə xeyli sayıda əhali kütləsinin cəmləşməsi və deməli, yüksək əhali sıxlığı ilə bağlı məskunlaşma xüsusiyyətləri;
- 2) spesifik şəhər mühiti ilə şərtlənən arxitektura-planlaşdırma xüsusiyyətlərində, tikililərin nisbi kompleksliliyində eks olunan şəhərin özünəməxsus siması;
- 3) şəhərlərdə əhalinin sosial strukturu və şəhər həyat tərzi ilə şərtlənən sosial xüsusiyyətləri;
- 4) şəhərlərin bir qayda olaraq, yaxın ərazilərin siyasi-inzibati mərkəzləri olması ilə bağlı hüquqi xüsusiyyətlər (3, s.36).

Sənaye istehsalının, mədəniyyət və asudə vaxt keçirmə üzrə müəssisələrin cəmləşdiyi və inkişaf etmiş məişət xidmətinin mövcud olduğu şəhərlərdə əhalinin daha yüksək temp və sürətlə artımı baş verir.

Demoqraflar dünyanın bir çox ölkələrində kənd əhalisinin şəhərlərə miqrasiyası, urbanizasiya və eləcə də təbii artımın hesabına əhəmiyyətin sayının surətli artımını proqnozlaşdırırlar.

Məlum olduğu kimi, «urbanizasiya» (lat. urbanus – şəhərə məxsus, şəhərə aid) – «şəhər həyat tərzinin tarixi yayılma prosesi; bəşəriyyətin məskunlaşmasında şəhərlərin xüsusi çökisinin və roluun artması ilə bağlı məhsuldar qüvvələrin yerləşdirilməsində, cəmiyyətin sosial (istehsal-peşə, təhsis-ixtisas, demoqrafik) strukturunda, mədəniyyətdə və i.a. baş verən müvafiq dəyişiklikləri əhatə edir»(6, s.429). Azərbaycan dilinin izahlı lüğəti»ndə isə urbanizasiya olaraq «ölkənin və ya rayonun həyatında şəhərlərin əhəmiyyətinin artması,

Новые печатные издания
Национальной Академии Авиации:

C.S. Mehdiyev, G.C. Ömərova.
Analitik kimyadan laboratoriya işləri
(titrimetrik analiz)
Metodik vəsait
Bakı 2014, 50s.

Наш адрес:
A3. 1045, г. Баку, пос. Бина 25-ый км
Национальная Академия Авиации
Tel. 497-26-00, доп. 21- 85.
E-mail hasanov@naa.edu.az

sosial-iqtisadi inkişafla əlaqədar şəhər əhalisinin çoxalması prosesi» başa düşüldüyü qeyd olunur (1, s.405).

2001-ci ilin 6-8 iyununda Nyu-Yorkda BMT-nin Baş Assambleyası tərəfindən hazırlanmış geniş icmalda urbanizasiya prosesinin müsbət və mənfi nəticələri göstərilmiş və qeyd edilmişdir ki, 2007-2008-ci ildə dünya əhalisinin yarısı, 2030-cu ildə isə 60%-i şəhərlərdə məskunlaşacaqdır. BMT sənədində həmçinin hər il dünyada şəhər əhalisi 180 min artdığı göstərilir. İnkişaf etmiş ölkələrdə urbanizasiya prosesi sabitləşdiyi halda, inkişaf etməkdə olan ölkələrdə bu proses artma templəri ilə səciyyələnir. İstər kapital, istərsə də əmək nöqtəyinə nəzərdən artmaqda olan beynəlmiləşmə, transmilliləşmə, şəhərlərdə xarici investisiyaların qoyulması üçün əlverişli şəraitlərin yaradılması, sahibkarlığa dəstəyin artması «dünya şəhərlərinin» və ya «qlobal şəhərlərin» formallaşmasına gətirir. Özünün xüsusi iqtisadi struktur və spesifik funksiyaları olan «qlobal şəhərlərin» və ya «dünya şəhərləri»nin (Nyu-York, London, Tokio, Honkonq və s.) bütün dünya iqtisadi sistemini, həmçinin əhalinin yerləşməsinin qlobal sisteminə prosesinə təsiri daima artmaqdadır (15, s.148-149).

Bütünlükdə götürdükdə müsbət hadisə olan və əhalinin rifah səviyyəsinin yüksəlməsinə yönələn, respublikanın iqtisadi potensialının artması ilə bağlı olan urbanizasiya və miqrasiya kimi proseslər eyni zamanda, bir qayda olaraq lokal mühitin müxtəlif çevrilmələrini, əhalinin həyat stereotiplərində və düşüncə tərzlərində bir sıra ən müxtəlif xarakterli dəyişikliklər doğurduğu da qeyd edilməlidir. Bütün bunlar isə məcmu halda cinayətkarlığın vəziyyətinə, onun struktur və dinamikasına təsir etməyə bilməzdi. Amerika kriminoloqu Ulter Rekliss yazır: «Sənayeləşdirmə və urbanizasiya prosesləri gedən ölkələr hökmən cinayətkarlığın artması faktı ilə üzləşəcəklər». Bu fikir cinayətkarlığın qarşısının alınması və cinayətkarlarla davranış problemlərinə həsr edilmiş hüquqşunaslarının 1975-ci ildə Cenevrədə keçirilmiş 5-ci konqresində də söylənilmişdir (5, s.69).

S.A.Aluxanov düzgün olaraq qeyd edir ki, cinayətkarlığın vəziyyəti, struktur və dinamikasında dəyişmələrin baş verməsində demografik (doğum, ölüm, əhalinin yaşı qruplarının dəyişməsi, kəbinlər və boşanmalar və s.) amillər, miqrasiya və urbanizasiya, sosial-iqtisadi proseslər (istehsalın artması və ya aşağı düşməsi, əhalinin məşğulluğu, istehlak səviyyəsi, əhalinin mobilliyyi və s.), mədəni və etnososial proseslər (əhalinin etnososial strukturunun, sosial dəyərlər və üstünlükler sisteminin dəyişməsi və s.) müəyyən, bəzən isə həllədici rol oynayırlar (7, s.4).

V.A.Berzin, nəzarət edilməyən miqrasiya axınlarının bir çox regionlarda kriminogen və sosial-demografik şəraitə neqativ təsir göstərməyə başladığını, tənzimlənməmiş miqrasiya prosesinin yüksək kriminogen potensiala malik olduğunu qeyd edərək yazır: «Ənənəvi olaraq geniş və şaxələnmiş infrastruktura malik olmaqla daha çox inkişaf etmiş regionlar bütün kateqoriyalı miqrantlar üçün xüsusilə cəlbedicidir. Belə regionlar arasında böyük şəhərləri xüsusilə qeyd etmək lazımdır. Şəhər həyatı üçün xarakterik olan hadisələrin və proseslərin, formaların və üslubların müxtəlifliyi və çoxaspektliyi insanlarda bu fərqliliyə və müxtəlifliyə daha dözlən münasibəti şərtləndirir və şəhər həyatının daha yüksək dərəcədə anonimliyini təmin edir. Ona görə də şəhərlər, xüsusilə də böyük şəhərlər bir çox kateqoriyalı miqrantlar, o cümlədən də cinayətkarlar üçün maraqlı kəsb edir. Bu baxımdan böyük şəhərlərdə qanunsuz yaşayan miqrantların vaxtında üzə çıxarılması üzrə işin daha da aktivləşdirilməsi xüsuslu əhəmiyyət kəsb edir» (9, s.4-5).

Müxtəlif ərazi vahidlərində gedən urbanizasiya və miqrasiya prosesləri ilə cinayətkarlığın əhəmiyyət və keyfiyyət xarakterləri arasında birbaşa səbəb və nəticə əlaqələrinin olduğunu da hökm etmək düzgün olmazdı. Bu əlaqə və asılılıq bir sira digər hüquqi, sosial-iqtisadi, sosial-psixoloji, təşkilati-texniki və digər amillərlə dolayı surətdə bağlıdır.

Kriminologiyada regional istiqamətli tədqiqatlarda böyük şəhərlərdə cinayətkarlığın vəziyyəti, struktur və dinkamikasının, bu ərazi vahidlərində cinayətkarlığın səbəbiyyət kompleksinin və digər regional məsələlərin nəzərdən keçirilməsinə də xüsuslu önem verilir. Böyük şəhərlərdə cinayətkarlıq probleminin tədqiqinə müraciət edilməsi müasir əhəmiyyətin inkişafının ümumi qanuna uyğunluqlarından – urbanizasiya və miqrasiya proseslərindən və bununla bağlı şəhər cinayətkarlığında yeni kriminoloji problemlərin yaranmasından irəli gəlir.

Belə ki, digər şəhər və rayonlarla müqayisədə böyük şəhərlərdə spesifik sosial, iqtisadi, psixoloji və digər problemlər cəmləşmişdir. Bu ərazi vahidlərində cinayətkarlığın vəziyyətinə və onun inkişaf meyllərinə daha güclü təsir göstərən neqativ və pozitiv amillər kompleksi mövcuddur. Buna görə də böyük şəhərlər və şəhər aglomerasiyaları da regional kriminoloji tədqiqatların obyekti qismində çıxış etməlidirlər. Belə araşdırılmalar qeyd olunan ərazi vahidlərində cinayətkarlığın, onun ayrı-ayrı növlərinin sürətli artımına kömək edən səbəb və şəraitlərin müəyyən edilməsinə və onların aradan qaldırılması üzrə tədbirlərin işləniləb hazırlanmasına, bununla da hüquq-mühafizə və digər sosial nəzarət orqanlarının qüvvə və vasitələrini düzgün planlaşdırmağa imkan yaradacaqdır.

Kənd yerlərinin sakininin qapalı kənd cəmiyyəti mühitində yeni şəraitə – şəhər mühitinə düşməsi kimi amil də cinayətkarlığın kriminoloji tədqiqi zamanı nəzərə alınmalıdır. Bu şəxslərin şəhər mühitinə sosial adaptasiya prosesi ciddi çətinliklər və mürekkebliklərle müşayiət olunur. Belə uyğunlaşma həyatın bütün maddi, sosial, mənəvi tərəflərinin kəskin dəyişmə zərurəti ilə bağlıdır (17, s.14-15).

Şəhər əhalisinin xüsusi çəkisinin artımı, əhalinin sosial-demografik strukturunun dəyişməsi və sair kimi amillər ani olaraq kriminogen vəziyyətə təsir göstərmirlər. Eyni zamanda lazımi sosial-iqtisadi, mədəni, məişət bazası mövcud olmadığı təqdirdə, ayrı-ayrı şəhərlərə, və onların inzibati vahidlərinə miqrantların böyük axını qısa zamanda cinayətkarlığın sıçrayışla artımına şərait yarada bilər.

Kriminoloqlar sosial-hüquqi tədqiqatların müstəqil obyekti kimi iri şəhərlərin seçilməsini onuna əsaslandırırlar ki, məhz belə şəhərlər müəyyən mənada gelecek cəmiyyətin modelidir. Böyük şəhərlərdə cinayətkarlığın öz kriminoloji xüsusiyyətləri vardır. Respublikada qeyd olunan cinayətlərin yarıdan çoxu Bakı, Sumqayıt və Gəncə kimi böyük şəhərlərin payına düşür. Onların bəzilərində, xüsusən sənaye və ticarət mərkəzlərində çox vaxt mürekkeb kriminogen şərait yaranır. Cinayətkarlıqda arzuolunmaz meyllər müşahidə olunur, profilaktik iş xeyli çətinləşir. Adətən böyük şəhərlərdə əmlak xarakterli cinayətlər, məişət zəminində baş verən və zoraklı xarakter daşıyan kriminal əməllər, xuliqanlıq hallarının, yetkinlik yaşına çatmayan şəxslərin və gənclərin qrup halında cinayətkarlığının nisbətən yüksək intensivliyi qeyd olunur.

Kənddən şəhərə köçmə əməyin mahiyyətinin, adət, vərdiş və dəyərlər sisteminin dəyişməsinə gətirib çıxarırlar. Psixoloji aspektlərlə yanaşı kənd miqrantının şəhər həyatına, özü də Bakı, Sumqayıt və Gəncə kimi böyük şəhərlərin həyat tərzinə uyğunlaşması sırf maddi və mənəvi-məişət aspektlərinə də malikdir. Sonuncu bu və ya digər dərəcədə yararlı olan yaşayış yerlərinin əldə edilməsi, işə düzəlmə, kifayət qədər əmək haqqı alma, arzu olunan ali təhsil müəssisəsinə daxil olma və sairə ilə bağlıdır. Bundan başqa, şəhərin struktur və təşkilində miqrantlar uzun müddət ikinci dərəcəli yer tutmaları kimi amil də onların mənəvi-psixoloji durularına mənfi təsir göstərir.

E.S.Demidenko düzgün olaraq göstərir ki, böyük şəhərlər həm də bir sira sosial problemlərin də mənbəyidir. Onlara demografik vəziyyətdə baş verən neqativ xarakterli keyfiyyət dəyişiklikləri də aid edilə bilər: doğum və təbii artımın aşağı göstəriciləri, yüksək ölüm səviyyəsi, şəhər əhalisində uşaqların və yeniyetmələrin xüsuslu çəkisinin az olması və uyğun olaraq yaşlı, pensiya yanında olan əhalinin xüsusi çəkisinin yüksək olması və s. Böyük şəhərlərdə həyat tərzinin, ailə tərkibinin, ünsiyyət formasının, mobilliyyin, peşəkar və sosial-mədəni motivasiyanın, tələbatların, qonşuluq əlaqələrinin və s. bir çox xarakteristikaları da ciddi dəyişikliklərə uğrayır (13, s.85).

Amerika kriminoloqu E.Saterlend ABŞ timsalında cinayətkarların nəyə görə məhz böyük şəhər mərkəzlərinin yaxınlığında cəmləşdiklərini izah edir: «Amerikanın böyük şəhərlərində və xüsusən də Çıraqoda cinayətkarların cəmləşdiyi rayonlar və zonalar – fiziki pozulma, əhali artıqlığı, kasiblik və səfələt, əhalinin strukturunda xaricilərin və zəncilərin xüsuslu çəkisinin yüksəkliyi və s. xarakterik olan rayonlardır. Eyni zamanda bu rayonlarda cinayətkarlığın qarşısının alınması amilləri az olmaqla cinayətkarlığın profilaktikasında mütaşəkkillik zəif inkişaf etmişdir. Müəllim və valideyn assosiasiyanı, yerli əhali tərəfindən müdafiə olunan ictimai təşkilatlar da yox dərəcəsindədir. Əhali mobil olmayıb, müxtəlif

mənşəli və etnik qruplu olduğundan onlar qarşıya çıxan xüsusi problemlərini həll etmək üçün birgə razılaşdırılmış qərarlar qəbul etmək iqtidarında deyildirlər» (16, s.72-73).

Cinayətkarlar adətən insanların daha çox toplaşdıqları, iqtisadi fəaliyyət mərkəzlərində, geniş nəqliyyat şəbəkəsinin olduğu yerlərdə, yəni aşkar edilmələrinin daha çatın olduğu yerlərdə cinayət törətməyə can atırlar. Digər səbəblər kimi şəhərlərdə kommersiya strukturlarının (marketlərin, mağazaların və s.) çoxluğu, ailə üzvlərinin (valideynlərin) işləməsi nəticəsində evə nəzarətin, həmçinin qonşu həməyliyinin əhəmiyyətli dərəcədə zəifləməsi, çoxmərtəbəli binaların sakinlərinin bir-birilərini tanımadaları və s. göstərmək olar.

Tədqiqatlar «şəhər» cinayətkarlığının strukturunda yeni sakinlər tərəfindən törədirilən cinayətlərin xüsusi çəkisinin daha yüksək olduğunu göstərir. Bu isə təşəkkül tapmış bir çox əlaqə və vərdişlərin pozulması, şəhər hayatında psixologici və əsəb gərginliyinin yüksəkliyi, yəni yerlərdə adaptasiya çətinlikləri və sairə ilə bağlıdır. Şəhəri yeni yaşayış və ya iş yeri seçmiş şəxslər arasında ailə qurmamış gənclərin sayı da çoxdur. Yeni şəhər sakinləri ilə hüquq qaydalarını pozmağa meylli olan şəxslər və o cümlədən əvvəller məhkum olmuş şəxslər ilə arzuolunmaz ünsiyyət və təmas imkanları da xeyli artır.

Böyük şəhərlərdə daha çox vətəndaşların həyatı, sağlamlığı və təhlükəsizliyi, mülkiyyət əleyhine ağır və xüsusilə ağır tamah və zorakı xarakterli cinayətlər törədirilir. Kənd yerlərinə nisbətən şəhər şəraitində quldurluq, soyğunçuluq, oğurluq, xüsusən də mənzillərdən edilən oğurluq kimi cinayətlərin səviyyəsi (cinayətkarlıq əmsalı) daha yüksəkdir. Bunlar əsasən gənclər və əvvəller məhkum olunmuş şəxslər tərəfindən də törədirilir. Avtonəqliyyatın oğurluğu «şəhər», mal-qara oğurluğu isə əsasən «kənd» cinayətkarlığı sayılır.

A.B.Vasilyev qeyd edir ki, xüsusi qəddarlıqla törədirilən, qurbanları yetkinlik yaşına çatmayanlar və qadınlar olan cinayətlərin əhəmiyyətli hissəsi böyük şəhərlərdə törədirilir. Böyük şəhərlərdə ailə, məsiət, asudə vaxt sahələrdə, narkotik və alkool sərənəşləri vəziyyətində törədirilən ağır və xüsusilə ağır zorakı cinayətlərin xüsusi çəkisi də yüksəkdir. Bu zaman müəllif, böyük şəhərlərdə, xüsusi halda Moskvada ağır zorakı cinayətkarlığının törədilməsi spesifikasının bir çox cəhətdən şəhər əhalisinin sosial anonimliyi, sosial nəzarətin zəifləməsi, insanlar arasında qarşılıqlı əlaqələrdə fərdiliyinitməsi, gəlmələrin xüsusi çəkisinin kifayət qədər yüksək olması, əhalinin daxili və xarici miqrasiyəsinin yüksəkliyi və sair kimi şəhər mikromühitinin xüsusiyyətləri ilə müəyyən olunduğunu göstərir (11, s.4-5).

D.V.Borovkov hesab edir ki, böyük şəhərlərdə cinayətkarlıq özünəməxsus səciyyəvi əlamətlərin daşıyıcısıdır, bu yaşayış məntəqələrində zoraklıq isə əsasən küçə cinayətkarlığı ilə bağlıdır. Müasir küçə cinayətkarlığı – ilk növbədə böyük şəhərlərin problemidir. Bu da başa düşüləndir, çünki məhz əhalinin sıxlığı arttıkça böyük şəhərlərin küçələrində cinayətkar nəticələrə gətirən münaqışlərin baş vermə ehtimalı da artır (10, s.3-4).

Y.V.Kiviç şəhər şəraitində küçə cinayətkarlığının kriminoloji xarakteristikası və qarşısının alınması problemlərinə həsr olunmuş dissertasiya işində yazar: «Məlumdur ki, ictimai təhlükəsizliyin təminini, əhalinin qanuazidd qəsdlərdən müdafiəsi sahəsində təşəkkül tapmış mürəkkəb vəziyyət sərf kriminoloji problem həddindən kənarə çıxmışdır. Belə bir vəziyyət cəmiyyətdə sosial-siyasi iqlimə aktiv təsir etməklə şəhər küçələrində özünü daha açıq və aydın şəkildə göstərir. Şəhər küçələrində törədirilən cinayətlərin təhlükəliliyi ilk növbədə böyük sayda əhali kütlesinin şüuruna aktiv surətdə təsir göstərməsindədir. Nəticədə ictimai sakitlik, əmin-amanlıq pozulur, əhalidə öz təhlükəsizlikləri üçün inamsızlıq və qorxu hissi, ümumi sosial gərginlik yaranır. Böyük şəhərlərdə küçə cinayətkarlığının miqyasları sosial nəzarət orqanlarından antikriminal nəzarətin təminini zəruri olan təşkilati, maliyyə, maddi, texniki və digər resurslar və məsəflər tələb edir. Bu hal böyük şəhərlərdə küçə cinayətkarlığı haqqında müstəqil və spesifik kriminoloji problem olduğunu söyləməyə əsas verir» (14, s.3-4).

Cinayətlərin əksəriyyəti şəhərlərdə qəsdən törədilsə də ehtiyatsızlıq nəticəsində törədirilən cinayətlərin artması kimi neqativ meyl də qeyd edilməlidir.

Eyni zamanda, şəhərlərin ölçüləri, əhali sıxlığı arasında fərqlər hələ öz-özlüyündə cinayətlərin sayında olan fərqləri izah etmir. Hərçənd ki, bəzi asılılıqları görmək, aşkar etmək mümkündür.

Bu baxımdan əhalisinin sayına görə bir birindən cox az fərqlənən Sumqayıt və Gəncə şəhərlərinin kriminogenlik faktorlarının müqayisəli təhlili xüsusi maraq doğurur.

2012-ci ilde əhalisi 325 000 olan Sumqayıtda 935, əhalisi 323 000 olan Gəncədə isə 597 cinayət qeydə alınmış, cinayətkarlıq əmsalı (əhalinin 10 000 nəfərinə düşən cinayətlərin sayı) isə uyğun olaraq 28,4 və 18,4 olmuşdur.

Göründüyü kimi cinayətkarlığın əmsalı Sumqayıt şəhərində daha yüksəkdir (1,5 dəfə). Qeyd edilən hal ayrı-ayrı cinayətlərin göstəriciləri, şəhərlərin, onlarda məskunlaşan əhalinin xüsusiyyətləri, sosial-dəmoqrafik, iqtisadi xarakteristikalar üzrə də araşdırılmalı və kompleks profilaktik tədbirlərin hazırlanmasında və həyata kezirilməsində nəzərə alınmalıdır. Belə ki, cinayətkarlıq əmsalında əhəmiyyətli fərqlərin mövcud olduğu şəhərlərdə bu «uyğunsuzluğun» səbəblərini, köklərini araşdırarkən yalnız onların əhalisinin sayını nəzərdə tutmaq azdır. Şəhərlərin sosial, iqtisadi, siyasi və s. kriminoloji əhəmiyyət kəsb edən tərəflərini üzə çıxarmaq lazımdır. Xüsusi halda yüksək inkişaf etmiş sənaye infrastrukturunu, şəhər ərazisinin yiğcamlığı, nəqliyyat şəbəkəsi, əhalinin sosial və demoqrafik strukturu, şəhərlərdə məhkumların, o cümlədən, məhkum qadınların, işsizlərin, miqrantların xüsusi çəkisi və s. nəzərə almaq lazımdır.

Digər yaşayış məntəqələrindən böyük şəhərləri fərqləndirən və onlarda mövcud kriminoloji xarakteristikaya təsir edən səciyyəvi cəhətlərdən biri də əhalinin mobilliyyətinin yüksəlməsidir. Bu problemin bir sıra aspektləri mövcuddur.

Birincisi, böyük şəhərlərinin özünün daxilində daima böyük insan kütləsinin yerdiyi məsələdən ibarət. Bu isə çox zaman əhalinin böyük hissəsinin inzibati yaşayış yeri ilə iş yerinin üst-üstə düşməməsindən irəli gəlir. Bura həmçinin əhalinin şəhərin ucqarlarından, yaşadıqları yerlərdə ticarət və mədəni-istirahət müəssisələrinə getmək məqsədi ilə yerdiyi məsələləri də aid edilə bilər. Əhalinin şəhərdaxili miqrasiyəsinin kriminoloji əhəmiyyəti cinayətkarlığın mobilliyyində, onun diffuzluğunda və şəhərin müxtəlif rayonlarının qarşılıqlı surətdə bir-birinə təsir etmələrində ifadə olunur.

İkinci, şəhər hədudlarından kənarda (şəhər ətrafında), yaşayan insanların daimi rəqqası və ya əmək miqrasiyası da qeyd olunur. Böyük şəhərlər özərinin təserrüfat və mədəni təsir dairəsinə ona yaxın olan rayonları, kəndləri, qəsəbələri məqnit kimi özüne çəkir. Bununla da aqlomerasiyalar və ya meqapolislər yaranır. Böyük şəhərlərdə işləmek o qədər calbedicidir ki, bir sıra yaxın ətraf rayonlardan və şəhərlərdən hər gün bura əmək qabiliyyəti olanların böyük kütlesi galib işləyərək geri qayıtmaları baş verir. Təbii ki, bu hal da böyük şəhərlərdə kriminoloji şəraitə öz təsirini göstərir.

Üçüncü, böyük şəhərlər, bir qayda olaraq ictimai, siyasi, iqtisadi, elmi, mədəni, nəqliyyat mərkəzi olmaqla ölkənin digər regionlarında və onun hədudlarından kənarda yaşayan çoxsaylı insanları özüne cəlb edir. V.I.Qladkix bununla bağlı göstərir ki, məşğulluq və asudə vaxt keçirmənin formalarının və növlərinin genişliyi, fəaliyyət stereotiplərinin dəyişməsi üzrə geniş imkanlar bu yaşayış məntəqələrinə çoxsaylı turistlərin, qonaqların, ezam olunmuş şəxslərin daimi axını şərtləndirir (12, s.8). B.V.Baranov qeyd edir ki, son illərin cinayət statistikasına əsaslanıq görə ki Moskva şəhərində daimi sakinlər tərəfindən qeydə alınan cinayətlərin 60%-ə qədəri törədirilir. Deməli, şəhərdə qeydə alınmış cinayətkar qəsdlərin 40%-i və daha çoxu müxtəlif kateqoriyalı xərici vətəndaşların payına düşür (8, s.5).

Beləliklə, daxili və xarici miqrasiyanın, o cümlədən kriminal aktiv şəxslərin genişmiqyaslı miqrasiyası böyük şəhərlərdə hüquq-mühafizə orqanlarının qarşılıqlıları ciddi və mürəkkəb problemlərdən biridir.

Qeyd olunanlar, böyük şəhərlərdə cinayətkarlıqla mübarizənin en müxtəlif formalarına və üsullarına müraciət etməyi, digər yaşayış məntəqələrindən fərqli olaraq böyük şəhərlərdə kriminoloji profilaktikanın daha geniş forma və metodlarını işləyib hazırlanması zərurətini diqtə edir.

Azərbaycanın böyük şəhərlərində cinayətkarlığın kompleks tədqiqi, proqnozlaşdırılması və qarşısının alınmasının mürəkkəbliyi və çoxaspektliyi bu problemlərin en yüksək elmi-texniki səviyyədə həllinin vacibliyini göstərir. Eyni zamanda keçirilən

tədqiqatlar təşkilati və metodiki cəhətdən hələ də müasir tələblərə cavab vermir. Nəticədə onların praktiki səmərəsi cüzdır. Tətbiqi xarakter daşıyan kriminologiya elminin böyük nailiyətləri ilə şəhər cinayətkarlığının tədqiqi, proqnozlaşdırılması və profilaktikası məqsədilə kriminoloji biliklərdən istifadə arasında böyük uğurumun mövcudluğu haqqında danışmağa tam əsasımız vardır.

Fikrimizcə, bunun əsas səbəblərini cinayətkarlığın təzahür formaları ilə mübarizənin daha səmərəli təmin etməyə imkan verən regional yönümlü kompleks tədqiqatların, şəhər cinayətkarlığı ilə mübarizənin elmi əsaslı konsepsiyasının, strategiya və taktikasının olmamasında axtarmaq lazımdır.

Böyük şəhərlərin əsas struktur elementlərindən birinə çevrilən aqlomerasiyalarda cinayətkarlığın tədqiqi problemləri demək olar ki, kriminoloji ədəbiyyatda işıqlandırılmış. Hərçənd ki, böyük şəhərlərin inkişaf istiqamətləri məhz aqlomerasiyaların inkişafı ilə bağlıdır. Məhz onlarda işlə və digər səfərlərlə bağlı yerdəyişmələrin hesabına əhalinin rəqqası məqrasiyasının ən böyük səviyyəsi müşahidə olunur. Bir sıra şəhərlərdə şəhərtrafi rayonlar daha intensiv cinayətkar fəaliyyət yerlərinə çevrilmişdir.

Yaşayış məntəqələri arasında olan kiçik məsafə, yaxşı inkişaf etmiş yollar şəbəkəsi belə aqlomerasiyaları cinayətkar elementlər üçün olduqca əlverişli edir. Eyni zamanda aqlomerasiyalar şəraitində cinayətkarlıqla mübarizəni təşkil edərkən əsas diqqətin hər halda onun mərkəzinə – iri şəhərə yönəldilməsi də yaddan çıxarılmamalıdır.

Hesab edirik ki, bu və ya digər şəhərdə cinayətkarlığı şərtləndirən səbəbləri, ümumən cinayətkarlığın strukturunda ağır tamah və zoraki cinayətlərin xüsusi çəkisinin artmasına gətirib çıxaran halları, bu ərazilərdə regional kriminoloji əhəmiyyətli şəraitin mövcudluğu məsələlərini tədqiq edərkən bu ərazi vahidləri üçün xarakterik olan sosial, iqtisadi, demoqrafik və sair kimi hadisələrin, proseslərin kompleks öyrənilməsi zəruridir.

B.V.Baranov düzgün olaraq göstərir ki, böyük şəhərlərdə cinayətkarlığın spesifikliyinin öyrənilməsinin metodoloji və metodiki təminatı məqsədilə bu yaşayış məntəqələrindəki həyat üçün səciyyəvi olan şəraitlərə xas olan əsas kriminoloji əhəmiyyətli amilləri müəyyən etmək zəruridir. Bu zaman müəllif, bu tip amillər kompleksinə aşağıdakılardı aid edir:

- əhalinin yüksək sıxlığı, bu da nəqliyyatın, ticarət, əyləncə və digər müəssisələrin həddən artıq yüksəlməsinə gətirir;
- qruplararası, şəxsiyyətlərəarası temasların yüksək tezliyi, insanlar arasında ünsiyyətin anonimliyi;

- çoxsaylı stress vəziyyətlərini doğuran yüksək psixoloji yüksəlmələr;
- şəhərdaxili məqrasiyanın yüksək səviyyəsi, nəticədə şəhərin inzibati rayonları arasında cinayətkarlıqla «qarşılıqlı mübadilə» baş verir;

- hüquq pozuntularının vaxtında açılmasını, uçotu və profilaktikasını həyata keçirməyi çətinləşdirən hüquqi və faktiki sərhədlərin üst-üstə düşməməsi (şəhər aqlomerasiyası);

- məqrantların cinayətkarlığını və onlara münasibətdə tərəfdilən cinayətləri doğuran xarici aləmlə əlaqələrin genişmiqyaslılığı («gəlmələrin», turistlərin, xaricilərin «rəqqası» məqrasiyasının mövcudluğu);

- narkomaniya və narkotizmin yüksək səviyyəsi;
- cinayətkarlara hadisə yerindən tez bir zamanda qaçıb gizlənməyə imkan verən inkişaf etmiş nəqliyyat əlaqələri sisteminin mövcudluğu (8, s.29).

Respublikanın Bakı, Sumqayıt və Gəncə kimi böyük şəhərlərdə cinayətkarlığın kompleks tədqiqi, proqnozlaşdırılması və qarşısının alınması sahəsində kriminoloji araştırma və analiz, fikrimizcə, aşağıdakı istiqamətlərdə aparılmalıdır:

1. Tədqiqatın konseptual modelinin, metodoloji və metodiki əsaslarının işlənib hazırlanması;
2. Ümumən respublika, habelə Bakı, Sumqayıt və Gəncə şəhərləri üzrə cinayət, sosial-iqtisadi və demoqrafik statistika məlumatlarının toplanması;
3. On - on beş illik dövr ərzində Bakı, Sumqayıt və Gəncə şəhərlərində cinayətkarlığın vəziyyəti, strukturu və dinamikasının təhlili;

4. Cinayət statistikası məlumatlarına əsasən şəhərlərdə cinayətkarlığın kəmiyyət və keyfiyyət xarakteristikasının təhlili və müqayisəli analizi;
5. Respublikanın böyük şəhərlərində latent cinayətkarlığın tədqiqi;
6. Şəhərlərdə tərəfdilən müxtəlif zorakı və tamah xarakterli cinayətlər üzrə cinayət işlərinin materiallarının seçmə üsulla öyrənilməsi.

7. Əhalinin müxtəlif qrup və təbəqələri, habelə hüquq-mühafizə orqanları əməkdaşları və azadlıqdan məhrum etmə yerlərində məhkumlar arasında müxtəlif sorğuların və anketləşdirmənin keçirilməsi;

8. Bakı, Sumqayıt və Gəncə şəhərlərində əhalinin xarakteristikalarında, o cümlədən sosial-dəmoqrafik strukturunda, sosial-etnik tərkibində, kriminal və sosial-hüquqi aktivliyində mövcud fərqlərin müqayisəli təhlili;

9. Sosial-dəmoqrafik proseslərin (urbanizasiya, miqrasiya və s.) şəhərlərdə cinayətkarlığa təsirinin sistemli-struktur təhlili;

10. Cinayətkar davranışının formasına şəxsiyyətin sosial-dəmoqrafik və mənəvi-psixoloji əlamətlərinin təsirinin tədqiqi;

11. Bakı, Sumqayıt və Gəncə şəhərlərində cinayətkarlıqla mübarizə aparan hüquq-mühafizə orqanlarının işinin səmərəliliyinin öyrənilməsi;

12. Respublikanın böyük şəhərlərdə cinayətkarlığın proqnozlaşdırılması və qarşısının alınmasının metodiki əsaslarının yaradılması.

Bələliklə, Azərbaycanın böyük şəhərlərdə cinayətkarlığın kriminoloji tədqiqi, proqnozlaşdırılması və profilaktikası kimi kompleks vəzifənin həlli məqsədilə aşağıdakı istiqamətlərdə kriminoloji tədqiqatların aparılması zəruri hesab edilməlidir: böyük şəhərlərdə cinayətkarlığın kriminoloji tədqiqinin ilkin elmi-nəzəri şərtlərinin və əsaslarının müəyyən edilməsi; Azərbaycanın böyük şəhərlərdə (Bakı, Sumqayıt və Gəncə) cinayətkarlığın kriminoloji xarakteristikasının sistemli analizinin elmi-nəzəri və metodiki əsaslarının işlənib hazırlanması; respublikanın böyük şəhərlərdə cinayətkarlığın vəziyyəti, struktur və dinamikasının, əsas meyllərinin müəyyən edilməsi; böyük şəhərlərdə cinayətkarın şəxsiyyətinin və onun məzmununu (strukturunu) təşkil edən əsas elementlərin təhlili; ərazi fərqləri nəzərə alınmaqla böyük şəhərlərdə cinayətkarlığın statistik-kriminoloji analizi; böyük şəhərlərdə cinayətkarlığın regional spesifikasına təsir edən kriminogen amil kimi məqrantların cinayətkarlığının nəzərdən keçirilərək öyrənilməsi; böyük şəhərlərin inzibati rayonlarının kriminoloji tipologiyasının işlənib hazırlanması; böyük şəhərlərdə cinayətkarlığın profilaktikasının təşkilinə kompleks yanışmanın işlənib hazırlanması; şəhər cinayətkarlığının qarşısının alınması üzrə xarici ölkələrin təcrübəsinin öyrənilməsi; ərazi xüsusiyyətləri nəzərə alınmaqla böyük şəhərlərdə cinayətkarlığın qarşısının alınması, o cümlədən daxili işlər orqanları tərəfindən profilaktikası üzrə tədbirlər kompleksinin işlənib hazırlanması (8, s.3-4; 12, s.4).

Şəhər cinayətkarlığının kriminoloji tədqiqinin əsas vəzifələri sırasında həmçinin göstəri-
lə bilər: 1) bu və ya digər şəhərdə cinayətkarlığı səciyyələndirən xarakterik cəhətlərin, ci-
nayətkarlığı determinə edən kriminogen və antikriminogen amillər məcmusunun müəyyən
edilməsi; 2) şəhər və onun ayrı-ayrı ərazi vahidləri səviyyəsində cinayətkarlıqla mübarizə üzrə
elmi, təcrubi və maddi-texniki potensialın qiymətləndirilməsi; 3) cinayətkarlığın səviyyəsinin və
intensivliyinin yüksək, orta və aşağı olduğu şəhərlərin müəyyən edilməsi; 4) cinayətkarlıqla
mübarizə sahəsində ayrı-ayrı şəhərlərdə mövcud vəziyyətin, kriminoloji mənzərənin müəyyən
edilməsi; 5) cinayətkarlıq kimi mürəkkəb və çoxaspektli sosial-hüquqi hadisənin ayrı-ayrı
şəhərlər səviyyəsində modelləşdirilməsi və proqnozlaşdırılması.

Şəhərlərdə cinayətlərin tərəfdiləsi ehtimalı yüksək olan rayonların növlərə bölgüsü
kriminoloji tədqiqatlar zamanı öyrənilən sahələrdən biridir. Belə şəhər rayonlarını təxminini
olaraq aşağıdakı kimi qruplaşdırmaq olar:

- ticarət obyektlərinin, bankların, nəqliyyat vasitələrinin daha zox cəmləşdiyi yerlər.
Belə yerlər əsasən şəhərlərin mərkəzi hissələri olur;
- həyat əhəmiyyətli obyektlərin şəhərin mərkəzində deyil, ətrafında yerləşdiyi bölgələr.
İri ticarət obyektlərinin, bankların, nəqliyyat vasitələrinin cəmləşdiyi yerlər bir növ kiçik

hissələrə bölünərək şəhərin ətrafına paylanır. Belə bölgələrdə kriminogen durum da yalnız bir yerdə daha gərgin olmayıraq, qüvvə və vasitələrin planlı bölüşdürülməsinə zəmin yaradır;

- şəhərin daha çox əyləncə və istirahət mərkəzlərinin yerləşdiyi hissələr;
- şəhərin əhalisinin daha imkanlı təbəqəsinin yaşadığı küçə və məhəllələr və s.

Hesab edirik ki, Azərbaycanın böyük şəhərlərində kriminoloji şəraitin xüsusiyyətləri, ayrı-ayrı şəhərlərdə cinayətkarlığın kəmiyyət-keyfiyyət parametrlərinin öyrənilməsi, kriminoloji baxımdan qiymətləndirilməsi, istər bütövlükdə şəhər çərçivəsində, istərsə də onun ayrı-ayrı hissələrində təzahür edən cinayətkarlığın növləri, səbəbləri, xüsusiyyətləri, yeni inkişaf meyilləri ilə bağlı tədqiqatlar aparılmalı və bu iş intensivləşdirilməlidir. Azərbaycan Respublikasında şəhər cinayətkarlığının statistik-kriminoloji və informasiya-analitik təhlilinin, ayrı-ayrı şəhərlər səviyyəsində cinayətkarlığın qarşısının alınması və proqnozlaşdırılmasının elmi-nəzəri və metodoloji ilkin şərtləri və əsasları işlənib hazırlanmalıdır.

ƏDƏBİYYAT

1. Azərbaycan dilinin izahlı lüğəti. 4 cilddə. Cild 4. Bakı, 2006.
2. Azərbaycan Əhalisi, 2006.
3. Vahidov F.Q., Ağayev T.V. Sosiologiya. Ali məktəblər üçün dərs vəsaiti. Bakı, 2008.
4. Kazimov M.R., Abdullayev Y.S. Cinayətlərin «coğrafiyası»: tarixi: hüquqi baxış. Bakı, 1996, s.20.
5. Rəhimov İ.M., Həsənov E.H., Abdullayev Y.S. Cinayətkarlıq və kibernetika. Bakı, 1995.
6. Fəlsəfə ensiklopedik lüğəti. B., 1997.
7. Alуханов С.А. Криминологическая характеристика преступности в городах и сельской местности (по материалам Республики Дагестан). Диссерт....к.ю.н. М., 2003.
8. Баранов Б.В. Предупреждение преступности в сверхкрупном городе с учетом ее территориальных различий (на материалах г.Моквы). Диссерт....канд.юрид.наук. М., 2005.
9. Берзин В.А. Криминологическая характеристика и профилактика преступности мигрантов в условиях сверхкрупного города (на материалах города Москвы). Диссерт....к.ю.н. М., 1999.
10. Боровков Д.В. Криминологическая характеристика и предупреждение рецидива тяжких и особо тяжких насилиственных преступлений против жизни и здоровья в сверхкрупном городе. Диссерт....к.ю.н. М., 2004.
11. Васильев А.Б. Криминологическая характеристика и предупреждения насилиственных преступлений против личности, совершаемых в условиях крупного города (на материалах г.Москвы). Диссерт....к.ю.н. М., 2003.
12. Гладких В.И. Проблемы предупреждения органами внутренних дел преступности в сверхкрупном городе. Диссерт....докт.юрид.наук. М., 1997.
13. Демиденко Э.С. Демографические проблемы и перспективы больших городов. М., 1980.
14. Фатеев В.С. Современные тенденции в развитии городов мира/Устойчивое развитие современных крупных городов: теория, опыт, проблемы (материалы Международной научно-практической конференции: «Устойчивое развитие современных крупных городов: теория, опыт, проблемы». Минск, 2002, с.148-149.
15. Фокс В. Введение в криминологию М., 1985.
16. Яковлев А.М. Проблема социальной адаптации и противоправного поведения. Ученые записки. Вып.14. М., 1989.

КРИМИНОЛОГИЧЕСКИЙ АНАЛИЗ ГОРОДСКОЙ ПРЕСТУПНОСТИ В АЗЕРБАЙДЖАНЕ, ВОПРОСЫ ПРОГНОЗИРОВАНИЯ И ПРОФИЛАКТИКИ

Назим Алиев

В статье приведен криминологический анализ городской преступности, рассмотрены некоторые вопросы прогнозирования и профилактики, а также процессы урбанизации, миграции и вопросы влияния социальных, экономических, демографических и др. факторов на состояние, структуру и динамику городской преступности. Определены основные направления криминологических исследований в сфере криминологического анализа и пресечения преступности в таких крупных городах Республики, как Баку, Сумгайит и Гянджа.

CRIMINOLOGICAL ANALYSIS OF URBAN CRIME IN THE AZERBAIJAN, PREDICTION AND PREVENTION

Nazim Aliev

In this article analyzed the city crime, has been shown questions of prognoses and prophylactic, in addition to those was shown the influence of urbanization, migration, social, economic, demographic and other factors to the condition, structure, dynamics of the city crime. Has been determined main directions of criminology investigation in areas of analysis and struggle of crime in such big cities of republic as Baku, Sumgait and Gyanja.

Наш адрес:
 АЗ. 1045, г. Баку, пос. Бина 25-ый км
 Национальная Академия Авиации
 Тел. 497-26-00, доп. 21- 85.
 E-mail hasanov@naa.edu.az

DÖVLƏTİN ƏRAZİ QURULUŞUNUN SABİTLİYİNİN TƏMİN EDİLMƏSİNİN KONSTITUSİON-HÜQUQI MEXANİZMLƏRİ

S.Z. Hüseynov, Ş.M. Kərimov

Daxili İşlər Akademiyası

Ərazi quruluşunun yaranması və inkişafı ilə əlaqədar münasibətlərin konstitusion-hüquqi tənzimlənməsi dövlətin vəzifəsidir və ölkədə inzibati-ərazi bölgüsünün həyata keçirilməsi üçün mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Dövlət hakimiyyətinin ərazi hüdudlarının müəyyən edilməsi və müdafiəsinin təşkili ölkənin təhlükəsizliyini təmin edir, onun milli təhlükəsizliyi isə bütünlükdə dövlətin inkişafının və ictimai-siyasi quruluşun sabitliyinin təmin edilməsinin əsas şərtlərindən biridir (8, s.21).

Azərbaycan Respublikasının dövlət suverenliyinin, ərazi bütövlüyünün və dövlət sərhəddinin toxunulmazlığının təmin edilməsi sahəsində hüquqi, təşkilati və iqtisadi xarakterli tədbirlərin həyata keçirilməsinin əsas məqsədi dövlətin ərazi quruluşunun sabitliyinə nail olmaqdan ibarətdir. Dövlətin ərazi quruluşunun sabitliyi ölkədə daxili siyasi vəziyyətin sabitliyindən və dövlət sərhəddinin qorunmasından asılıdır. Beləliklə, ərazi quruluşunun sabitliyini onun tərkib ünsürlərini nəzərə alaraq ərazinin daxili və xarici sabitliyi kimi xarakterizə etmək mümkündür.

Ərazi rejiminin daxili sabitliyi üçün təhlükə ərazidə məskunlaşan əhalinin qrupunun xaricdən qaynaqlanan separatçılığa məruz qalması nəticəsində yaranır. 1919-cu ilin may-avqust aylarında Azərbaycan Respublikasının cənub bölgəsində qondarma "Muğan Sovet Respublikası"nın mövcud olması, 1993-cü ilin avqustunda "Talış-Muğan Respublika"nın yaradılması və ləğv edilməsi, sadvalçıların ölkənin şimal-şərq sərhəddində "Ləzgistan" adlanan dövlətin yaradılması uğrunda mübarizəyə qalxmasının faktlarının gələcək dövrə yenidən təkrar olunmasının mümkünülüyüünü təsəvvür etmək çətindir. Hesab edirik ki, Azərbaycan Respublikasının ərazisinin parçalanması ilə nəticələnə bilən təhlükənin aradan qaldırılması üçün milli azlıqların məskunlaşlığı bölgələrdə əhalinin sosial-mədəni ehtiyaclarının dövlət təminatının gücləndirilməsi zəruridir.

Azərbaycan Respublikasının ərazi rejiminin sabitliyinin təmin olunmasının hüquqi mexanizmləri ilk növbədə beynəlxalq ümumi hüququn ərazinin bütövlüyü, sərhədlərin toxunulmazlığı, güc tətbiq etməmək, beynəlxalq mübahisələri dinc yolla həll etmək prinsiplərinə əsaslanır. İndiyədək özünün ədaləti həllini tapmamış Ermənistan-Azərbaycan, Dağlıq Qarabağ münaqişəsi Azərbaycan Respublikasının ərazi bütövlüyü üçün ən böyük təhlükə olaraq qalmaqdır. Ermənistanın 1988-1994-cü illərdə həyata keçirdiyi işgal nəticəsində Azərbaycan Respublikasının ərazisinin 20 faizi hərbi işgal zonasına çevrilmişdir. Müasir mərhələdə Azərbaycan Respublikasının dövlət ərazisinin bütövlüyü və əvvəlki sərhədlərinin bərpa olunması Ermənistan-Azərbaycan, Dağlıq Qarabağ münaqişəsinin həllindən bilavasitə asılıdır. Qeyd etmək lazımdır ki, bu münaqişənin həll edilməsi üçün Azərbaycan Respublikası Prezidentinin Azərbaycan Respublikasının Milli Məclisinin razılığı ilə Ermənistan əleyhinə müharibə elan edilməsi və onunla sülh müqaviləsi bağlanması barədə qərarı beynəlxalq hüququn prinsiplərinə zidd ola bilməz.

Azərbaycan Respublikasının ərazi rejiminin sabitliyinin təmin olunması sahəsində ciddi problemlər dövlət ərazisinin tərkibinə daxil edilən ərazi dənizinin və kontinental şelfin hüdudlarının təyin edilməsi ilə əlaqədardır (5, s.250). Bu problemlər təbii sərvətlərin kəşfiyyatı və istismarı məqsədile kontinental şelf üzərində suveren hüquqların həyata keçirilməsi ilə əlaqədar olaraq yaranır. Məlumdur ki, 1921-1991-ci illərdə Xəzər dənizində Azərbaycana yaxın sahədə kontinental şelfin kəşfiyyatı və istismarı ilə bağlı münasibətlər 26 fevral 1921-ci il və 25 mart 1940-ci il tarixli SSRİ-İran müqavilələri ilə tənzimlənmişdir. SSRİ-nin süqutundan sonra müstəqil Azərbaycan Respublikası əvvəller istismar edilmiş kontinental şelfin ərazisine münasibətdə özünün varisliyini qəbul edərək müvafiq dəniz ərazisi hüdudlarında yeraltı ehtiyatları istismar etməkdə davam edir. Rusiya və İran isə Azərbaycanın Xəzər dənizində özünə yaxın sahədə birtərəfli fəaliyyətinin əleyhinə olduqlarını gizlətmir, Xəzər dənizinin mineral və başqa təbii ehtiyatlarından birgə istifadə etməkdə israrlı olduqlarını bəyan edirlər. SSRİ dönyanın siyasi xəritəsində silindikdən sonra sahilyanı dövlətlər Xəzər dənizinin hüquqi statusu haqqında Konvensiyadan qəbul edilməsinin

zəruriyini etiraf etsələr də, 1992-ci ildən bugündək Konvensiyadan dənizin dibinin və oradakı ehtiyatların bölünməsinə dair müddəalarını əsaslandırma bilmirlər. Son dövrədə sahilyanı dövlətlər arasında bağlanmış müqavilələr, o cümlədən: Azərbaycan Respublikası və Rusiya Federasiyası arasında dostluq, əməkdaşlıq və qarşılıqlı təhlükəsizlik haqqında 1997-ci il 3 iyul tarixli Müqavilə, Azərbaycan Respublikası ilə Rusiya Federasiyası arasında Xəzər dənizinin dibinin həmhüdud sahələrinin bölünməsi haqqında 2002-ci il 23 sentyabr tarixli Saziş, Xəzər dənizində təhlükəsizlik sahəsində əməkdaşlıq haqqında 2010-cu il 18 noyabr tarixli Saziş Xəzər dənizinin statusu, habelə onun dibi və orada olan təbii ehtiyatlardan istifadə olunması ilə bağlı məsələlərin həllinin etibarlılığını təminat vermir. Fikrimizcə, sahilyanı dövlətlər arasında həll edilməsi mümkün olmayan mübahisələrə son qoymaq üçün Xəzər dənizinin hüquqi statusu, dənizin dibi və oradakı ehtiyatlar üzərində müstəsna hüquqların həyata keçirilməsi ilə bağlı məsələlər Dəniz hüququ üzərə 1982-ci il Konvensiyasının normalarına uyğun surətdə həll edilməlidir. Həmin Konvensiyasının "Qapalı və yarımqapalı dənizlər" adlanan IX hissəsinin normalarının daxili dənizlərə aid edilməməsinin səbəblərini aydınlaşdırısaq, bu səbəblərin müasir mərhələdə aradan qaldırıldığını görərik. Məlumdur ki, Dəniz hüququ üzərə Konvensiya 1982-ci ildə qəbul edilərkən iştirakçı dövlətlər Xəzər dənizini Sovet İttifaqı ilə İran arasında bölünmüş, başqa dənizə və ya okeana çıxışı olmayan daxili su ərazisi hesab edərək, onu beynəlxalq dəniz hüququnun obyektlərinin sırasına daxil etməmişlər. Başqa sözə, Konvensiyanın iştirakçıları olan dövlətlər, habelə Beynəlxalq Dəniz Təşkilatı 1982-ci ildə Dəniz hüququ üzərə Konvensiya qəbul edilərkən tekçə SSRİ-nin Xəzər dənizindəki su ərazisinin yaxın gələcəkdə dörd müstəqil dövlət arasında bölünəcəyini proqnozlaşdırıbilməmişlər. Elə bu səbəbdən də, Konvensiyanın 122-ci maddəsinə uyğun olaraq "başqa dənizə və okeana çıxışı olmayan" dənizlər, "Qapalı və yarımqapalı dənizlər"in sırasına aid edilməmişdir. SSRİ-nin süqutundan sonra Xəzər dənizinin hüquqi statusu ilə bağlı hər hansı məsələ beş sahilyanı dövlətin ümumi razılığı ilə həll edilməlidir və bunun üçün ayrıca Konvensiyanın qəbul olunması və ya Dəniz hüququ üzərə 1982-ci il Konvensiyasının normalarının birbaşa tətbiq edilməsi mümkün ola bilər. Beləliklə, SSRİ-nin süqutundan sonra Xəzər dənizinin (gölünün) beynəlmiləşməsi ilə əlaqədar olaraq onun statusunun, dəniz dibi və oradakı təbii ehtiyatlar üzərində müstəsna hüquqların sahilyanı dövlətlər arasında beynəlxalq dəniz hüququnun normalarına uyğun surətdə tənzimlənməsinin məqsədə uyğunluğu inkar edilməməlidir.

Azərbaycan Respublikasının ərazi quruluşu və inzibati ərazi bölgüsü ilə bağlı münasibətlər nəzərdən keçirilərkən unitar dövlətin vahid ərazisinin bölünməsi nəticəsində yaranan muxtar respublikanın və inzibati ərazi vahidlərinin siyahısının Əsas Qanunda və "Ərazi quruluşu və inzibati ərazi bölgüsü haqqında" Azərbaycan Respublikasının Qanununda (13 iyun 2000-ci il) təsbit edilməməsi diqqətdən yoxlanır. Əgər, Azərbaycan Respublikası, əhalisi bir yaşayış məntəqəsində məskunlaşmış ölkədən (məsələn, Vatikan) fərqli olmasayıd, onun Konstitusiyasının və qanununun qüsursuzluğu haqqında müddəə əsaslandırıla bilərdi.

Xarici ölkələrin konstitusiyalarında dövləti yaradan subyektlərin tərkibi (vilayətlərin, torpaqların, muxtar qurumlarının və s.) təsbit edilir. Məsələn, İtalya Respublikasının Konstitusiyasının (22 dekabr 1947-ci il) 114-cü maddəsində respublikanın vilayətlərə, əyalətlərə və icmalara bölünməsi və 131-ci maddəsində isə vilayətlərin adları təsbit olunmuşdur (4, s.60). Almaniya Federasiyası Konstitusiyasının (23 may 1949-ci il) müqəddimə hissəsində və 23-cü maddəsində federasiyaya birləşən əyalətlərin adları göstərilmişdir (4, s.76). Rusiya Federasiyası Konstitusiyasının (12 dekabr 1993-ci il) 65-ci maddəsi Federasiyasının tərkibinə daxil olan respublikaların, diyarlarının, vilayətlərin, federasiya əhəmiyyətli şəhərlərin, muxtar vilayətin və muxtar mahalların adlarını təsbit edir (6, s.114-116).

Sovet dövründə qəbul edilmiş Azərbaycan SSR-in konstitusiyalarında respublikanın ərazi quruluşunu yaradan subyektlərin adları əks etdirilirdi. Məsələn, Azərbaycan Sovet Sosialist Respublikası Konstitusiyasının (21 aprel 1978-ci il) 78-ci maddəsində Azərbaycan SSR-in tərkibinə daxil olan Naxçıvan Muxtar Sovet Sosialist Respublikası və Dağlıq Qarabağ Muxtar vilayəti ilə yanaşı 55 rayonun və 9 respublika tabeliyində olan şəhərlərin adları təsbit olunmuşdur (2, s.27).

Azərbaycan Respublikasının rayon bölgüsü və inzibati ərazi quruluşu haqqında müddəələrin Konstitusiyada təsbit edilməsi indiki dövrədə mövcud olan və gələcək dövrlərdə yarana bilən

mübahisələrinin tarixi köklərinin öyrənilməsi üçün mühüm əhəmiyyətə malikdir. Bununla əlaqədər olaraq eyd etmək lazımdır ki, suveren Azərbaycan Respublikasının rayon bölgüsünün Azərbaycan Respublikasının 12 noyabr 1995-ci ildə qəbul edilmiş Konstitusiyasında təsbit edilməməsini Əsas Qanunun nöqsanı kimi qiymətləndirmək məqsədə uyğun deyildir. Hesab edirik ki, 1988-1994-cü illərdə Azərbaycan Respublikasının Ermanistan ordusu tərəfindən işgal edilmiş 14 rayonunun hüquqi müqəddarati həll edildikdən sonra Azərbaycan Respublikasının tərkibinə daxil olan muxtar respublika ilə yanaşı rayonların və respublika tabeli şəhərlərin adlarının tam siyahısının Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyasında təsbit edilməsi mümkün olacaq.

Azərbaycan Respublikasının inzibati ərazi quruluşunun tədqiqi yerlərdə dövlət hakimiyyətinin və özünüidarənin ərazi təşkili ilə bağlı münasibətlərin konstitution-hüquqi vasitələrlə tənzimlənməsinin zəruriliyini təsdiq edir. Azərbaycan Respublikası Konstitusiyasının 2-ci və 142-ci maddələrinə uyğun olaraq Azərbaycan Respublikasında xalq hakimiyyəti dövlət hakimiyyəti orqanları və yerli özünüidarə orqanları vasitəsilə həyata keçirilir. Ona görə də, hakimiyyətin ərazi təşkili baxımından inzibati ərazi bölgüsü, bir tərəfdən, dövlət hakimiyyətinin həyata keçirilməsi mexanizmi, digər tərəfdən isə, yerli özünüidarənin təşkili üsulu kimi çıxış edir (7, s.16). Deməli, yerli özünüidarə orqanlarının yaradılması və onların dövlət hakimiyyəti orqanları ilə qarşılıqlı münasibətləri dövlətin inzibati-ərazi quruluşu ilə sıx əlaqədardır.

Ərazi quruluşu haqqında qanunvericiliyin normalarının təhlili göstərir ki, inzibati ərazi vahidlərinin əraziləri bələdiyyələrin adiyyətində olan ərazilərlə üst-üstə düşə bilər. Bu tərzdə uyğunluq onu göstərir ki, eyni bir ərazi eyni bir vaxtda həm bələdiyyə qurumuna və həm də inzibati ərazi vahidinə aiddir. Funksional planda isə dövlət və yerli özünüidarə orqanlarının adiyyətindəki ərazilərin ölçülərinin üst-üstə düşməsi mümkün deyildir. Çünkü, dövlət hakimiyyəti orqanlarının funksiyaları mahiyyətinə görə fərqli olmalıdır. Hesab edirik ki, yerlərdə dövlət hakimiyyətinin və yerli özünüidarənin həyata keçirilməsinin ərazi hüdudlarının əsaslandırılması ilə bağlı məsələlərin konstitution-hüquqi qaydada həll edilməsinin ilkin şərti kimi həmin orqanların funksiyalarını və qarşılıqlı fəaliyyətini tənzimləyən Azərbaycan Respublikası Qanunun qəbul edilməsi və tətbiqi zəruridir.

Azərbaycan Respublikası Avropa Şurasına üzvlüyü qəbul olunarkən götürdüyü öhdəliklərdən biri də "Bələdiyyələr yerli icra hakimiyyəti orqanlarının qarşılıqlı fəaliyyəti haqqında" Qanunun qəbul olunmasıdır. Qeyd etmək lazımdır ki, tələb olunan bu qanunun Milli Məclis tərəfindən indiyədək qəbul olunmaması yerli icra hakimiyyəti orqanları ilə bələdiyyələr arasında torpaq mübahisələrinin aradan qaldırılması yolunda bir sıra çətinliklərin yaranmasına səbəb olur. Beləliklə, "Bələdiyyələr yerli icra hakimiyyəti orqanlarının qarşılıqlı fəaliyyəti haqqında" Azərbaycan Respublikası Qanunun qəbul edilməsi yerli hakimiyyətin səmərəli təşkili üçün mühüm əhəmiyyət kəsb edəcək.

ƏDƏBİYYATI

1. Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyası. Bakı, 2012.
2. Azərbaycan Sovet Sosialist Respublikasının Konstitusiyası (Əsas qanunu). 1978-ci il aprelin 21-də qəbul olunmuşdur. Bakı, Azərbaycan Dövlət nəşriyyatı, 1990.
3. "Ərazi quruluşu və inzibati ərazi bölgüsü haqqında" Azərbaycan Respublikasının Qanunu (13 iyun 2000-ci il)-Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, № 10(40), 30 noyabr 2000-ci il.
4. Xarici dövlətlərin konstitusiyaları. Azərbaycan dilində Bakı, Qanun, 2010.
5. Hüseynov L.H.Beynəlxalq hüquq. Dərslik Bakı:Qanun nəşriyyatı, 2012.
6. Пастухова Н.Б. Проблемы государственного суверенитета. М., Норма, 2006.
7. Шугрина Е.С. Муниципальное право. М., 2009.
8. Воронин А.А. Территориальная организация: теоретические и исторические аспекты: дисс.... к.ю.н. Ярославль, 2003.

КОНСТИТУЦИОННО – ПРАВОВЫЕ МЕХАНИЗМЫ ОБЕСПЕЧЕНИЯ СТАБИЛЬНОСТИ ТЕРРИТОРИАЛЬНОГО УСТРОЙСТВА ГОСУДАРСТВА

C.3. Guseynov, Sh.M. Kerimov

Целью настоящей статьи является рассмотрение на основе комплексного анализа элементов, составляющих стабильность территориального устройства государства, выявление направлений обеспечения безопасности правового режима государственной территории, а также определение конституционно – юридических механизмов их разрешения.

Основное внимание в статье уделяется вопросам, связанным с односторонними территориальными претензиями Армении на часть территории Азербайджана. По мнению автора, урегулирование Карабахского конфликта возможно только через признание над территорией Нагорного Карабаха суверенитета Азербайджанской Республики.

Статья указывает на отсутствие надежных гарантий стабильности режима морской территории, находящейся под исключительным суверенитетом Азербайджана. В статье обосновывается предложение о распространении на Каспийское море норм ст. 122 Конвенции ООН по морскому праву, регулирующих права прибрежных государств на месторождения, расположенные в своих частях моря.

Далее, вносятся предложения о закреплении в Конституции районного деления территории республики и принятия Закона Азербайджанской Республики «О взаимодействии муниципалитетов и органов местной исполнительной власти».

CONSTITUTIONAL – LEGAL MECHANISMS of MAINTENANCE of STABILITY of the TERRITORIAL ARRANGEMENT of the STATE

S.Z.Guseynov, Sh.M. Kerimov

The objective of present article is the consideration on the basis of the complex analysis of the elements making stability of a territorial arrangement of the state, revealing the directions of a safety of a legal regime of the state territory, as well as the definition of constitutional - legal mechanisms of their permit.

The basic attention of the article is given the questions connected with unilateral territorial claims of Armenia on a part of territory of Azerbaijan. In opinion of the author, settlement of the Karabakh conflict is possible only through a recognition above territory Nagorno Karabakh of the sovereignty of Azerbaijan Republic.

The article specifies absence of reliable guarantees of stability of a mode of the marine territory which is being under the outstanding sovereignty of Azerbaijan. The article explains the proposal to extend to Caspian Sea the norms of Art.122 of the Convention of the United Nations on a marine law, the coastal states adjusting the right to the deposits located in the parts of the sea.

Further, suggestions are made on consolidation in the Constitution of the district division of the territory of the republic and acceptance of the Law of Azerbaijan Republic «About interoperability of municipalities and bodies of local executive authority».

mübahisələrinin tarixi köklərinin öyrənilməsi üçün mühüm əhəmiyyətə malikdir. Bununla əlaqədar olaraq eyd etmək lazımdır ki, suveren Azərbaycan Respublikasının rayon bölgüsünün Azərbaycan Respublikasının 12 noyabr 1995-ci ildə qəbul edilmiş Konstitusiyasında təsbit edilməməsini Əsas Qanunun nöqsanı kimi qiymətləndirmək məqsədəyən deyildir. Hesab edirik ki, 1988-1994-cü illərdə Azərbaycan Respublikasının Ermənistən ordusu tərəfindən işğal edilmiş 14 rayonunun hüquqi müqəddarati həll edildikdən sonra Azərbaycan Respublikasının tərkibinə daxil olan muxtar respublika ilə yanaşı rayonların və respublika tabeli şəhərlərin adlarının tam siyahısının Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyasında təsbit edilməsi mümkün olacaq.

Azərbaycan Respublikasının inzibati ərazi quruluşunun tədqiqi yerlərdə dövlət hakimiyyətinin və özünüidarənin ərazi təşkili ilə bağlı münasibətlərin konstitution-hüquqi vasitələrlə tənzimlənməsinin zəruriliyini təsdiq edir. Azərbaycan Respublikası Konstitusiyasının 2-ci və 142-ci maddələrinə uyğun olaraq Azərbaycan Respublikasında xalq hakimiyyəti dövlət hakimiyyəti orqanları və yerli özünüidarə orqanları vasitəsilə həyata keçirilir. Ona görə də, hakimiyyətin ərazi təşkili baxımından inzibati ərazi bölgüsü, bir tərəfdən, dövlət hakimiyyətinin həyata keçirilməsi mexanizmi, digər tərəfdən isə, yerli özünüidarənin təşkili üsulu kimi çıxış edir (7, s.16). Deməli, yerli özünüidarə orqanlarının yaradılması və onların dövlət hakimiyyəti orqanları ilə qarşılıqlı münasibətləri dövlətin inzibati-ərazi quruluşu ilə six əlaqədardır.

Ərazi quruluşu haqqında qanunvericiliyin normalarının təhlili göstərir ki, inzibati ərazi vahidlərinin əraziləri bələdiyyələrin aidiyətində olan ərazilərə üst-üstə düşə bilər. Bu tərzdə uyğunluq onu göstərir ki, eyni bir ərazi eyni bir vaxtda həm bələdiyyə qurumuna və həm də inzibati ərazi vahidinə aiddir. Funksional planda isə dövlət və yerli özünüidarə orqanlarının aidiyətindəki ərazilərin ölçülərinin üst-üstə düşməsi mümkün deyildir. Çünkü, dövlət hakimiyyəti orqanlarının funksiyaları mahiyyətinə görə fərqli olmalıdır. Hesab edirik ki, yerlərdə dövlət hakimiyyətinin və yerli özünüidarənin həyata keçirilməsinin ərazi hüdudlarının əsaslandırılması ilə bağlı məsələlərin konstitution-hüquqi qaydada həll edilməsinin ilkin şərti kimi həmin orqanların funksiyalarını və qarşılıqlı fəaliyyətini tənzimləyən Azərbaycan Respublikası Qanunun qəbul edilməsi və tətbiqi zəruridir.

Azərbaycan Respublikası Avropa Şurasına üzvlüyü, qəbul olunarkən götürdüyü öhdəliklərdən biri də "Bələdiyyələrə yerli icra hakimiyyəti orqanlarının qarşılıqlı fəaliyyəti haqqında" Qanunun qəbul olunmasıdır. Qeyd etmək lazımdır ki, tələb olunan bu qanunun Milli Məclis tərəfindən indiyədək qəbul olunmaması yerli icra hakimiyyəti orqanları ilə bələdiyyələr arasında torpaq mübahisələrinin aradan qaldırılması yolunda bir sıra çətinliklərin yaranmasına səbəb olur. Beləliklə, "Bələdiyyələrə yerli icra hakimiyyəti orqanlarının qarşılıqlı fəaliyyəti haqqında" Azərbaycan Respublikası Qanunun qəbul edilməsi yerli hakimiyyətin səmərəli təşkili üçün mühüm əhəmiyyət kəsb edəcək.

ƏDƏBİYYATI

1. Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyası. Bakı, 2012.
2. Azərbaycan Sovet Sosialist Respublikasının Konstitusiyası (Əsas qanunu). 1978-ci il aprelin 21-də qəbul olunmuşdur. Bakı, Azərbaycan Dövlət nəşriyyatı, 1990.
3. "Ərazi quruluşu və inzibati ərazi bölgüsü haqqında" Azərbaycan Respublikasının Qanunu (13 iyun 2000-ci il)-Azərbaycan Respublikasının Qanunvericilik Toplusu, № 10(40), 30 noyabr 2000-ci il.
4. Xarici dövlətlərin konstitusiyaları. Azərbaycan dilində Bakı, Qanun, 2010.
5. Hüseynov L.H.Beynəlxalq hüquq. Dərslik Bakı:Qanun nəşriyyatı, 2012.
6. Пастухова Н.Б. Проблемы государственного суверенитета. М., Норма, 2006.
7. Шугрина Е.С. Муниципальное право. М., 2009.
8. Воронин А.А. Территориальная организация: теоретические и исторические аспекты: дисс.... к.ю.н. Ярославль, 2003.

КОНСТИТУЦИОННО – ПРАВОВЫЕ МЕХАНИЗМЫ ОБЕСПЕЧЕНИЯ СТАБИЛЬНОСТИ ТЕРРИТОРИАЛЬНОГО УСТРОЙСТВА ГОСУДАРСТВА С.З. Гусейнов, Ш.М. Керимов

Целью настоящей статьи является рассмотрение на основе комплексного анализа элементов, составляющих стабильность территориального устройства государства, выявление направлений обеспечения безопасности правового режима государственной территории, а также определение конституционно – юридических механизмов их разрешения.

Основное внимание в статье уделяется вопросам, связанным с односторонними территориальными претензиями Армении на часть территории Азербайджана. По мнению автора, урегулирование Карабахского конфликта возможно только через признание над территорией Нагорного Карабаха суверенитета Азербайджанской Республики.

Статья указывает на отсутствие надежных гарантий стабильности режима морской территории, находящейся под исключительным суверенитетом Азербайджана. В статье обосновывается предложение о распространении на Каспийское море норм ст. 122 Конвенции ООН по морскому праву, регулирующих права прибрежных государств на месторождения, расположенные в своих частях моря.

Далее, вносятся предложения о закреплении в Конституции районного деления территории республики и принятия Закона Азербайджанской Республики «О взаимодействии муниципалитетов и органов местной исполнительной власти».

CONSTITUTIONAL – LEGAL MECHANISMS of MAINTENANCE of STABILITY of the TERRITORIAL ARRANGEMENT of the STATE S.Z.Guseynov, Sh.M. Kerimov

The objective of present article is the consideration on the basis of the complex analysis of the elements making stability of a territorial arrangement of the state, revealing the directions of a safety of a legal regime of the state territory, as well as the definition of constitutional - legal mechanisms of their permit.

The basic attention of the article is given the questions connected with unilateral territorial claims of Armenia on a part of territory of Azerbaijan. In opinion of the author, settlement of the Karabakh conflict is possible only through a recognition above territory Nagorno Karabakh of the sovereignty of Azerbaijan Republic.

The article specifies absence of reliable guarantees of stability of a mode of the marine territory which is being under the outstanding sovereignty of Azerbaijan. The article explains the proposal to extend to Caspian Sea the norms of Art.122 of the Convention of the United Nations on a marine law, the coastal states adjusting the right to the deposits located in the parts of the sea.

Further, suggestions are made on consolidation in the Constitution of the district division of the territory of the republic and acceptance of the Law of Azerbaijan Republic «About interoperability of municipalities and bodies of local executive authority».

**İSLAM HÜQUQUNDA SİLAHLI MÜNAQİŞƏLƏR ZAMANI İNSAN HÜQUQLARININ
QORUNMASI MƏSƏLƏLƏRİ
(İSLAM TARİXİNDƏN VƏ AZƏRBAYCANIN XIII-XV ƏSRLƏR TARİXİNƏ AİD
MİSALLAR ƏSASINDA)**

S.H. Məmmədov, M.Əliyeva

AMEA Fəlsəfə, Sosiologiya və Hüquq İnstitutu, Milli Aviasiya Akademiyası

Məqalədə, İslam tarixindən və XIII-XV əsr Azərbaycan tarixindən gətirilən konkret misallar əsasında silahlı münaqişələr zamanı insan hüquqlarının təmin olunması məsələsi: müsəlman ordusunun münaqişələrin mərkəzində yer alan mülki əhalinin müxtəlif təbəqələrinə münasibətdə vəzifələri, hərbi əməliyyatlar zamanı onların hüquq və azadlıqlarına riayət olunması məsələsi, əsirlərin hüquqları, onlara münasibətdə işgancılara yol verilməməsi və s. tədqiq edilir.

İslam hüququnda insan hüquqlarının qorunmasına böyük diqqət yetirilir. İslama əsas müddəalardan biri odur ki, insan Allah (c.c.) tərəfindən yaradılmış ən böyük varlıq olduğuna görə, onun hüquq və azadlıqları toxunulmaz olmalıdır. İnsan hüquqlarının, o cümlədən silahlı münaqişələr zamanı təmin edilməsinin hüquqi əsasları Quran və Sünndə təsbit edilmişdir.

Həz.Peyğəmbər(s.a.v.) məkkəlilərlə birlikdə Mədinə şəhərinə hicrət etdiğən sonra, 622-ci ildə «Mədinə Konstitusiyası» adlanan mühüm əhəmiyyət kəsb edən hüquqi sənəd qəbul edilmişdir. Məlumdur ki, dövlətin ictimai və inzibati quruluşunu, hakimiyyət orqanlarının təşkil edilmə prinsiplərini, vətəndaşlarının əsas hüquq və vəzifələrini ümumi şəkildə müəyyən edən əsas qanun «konstitusiya» adlanır. Göstərilən sənəd bu tələblərə cavab verdiyinə görə, elmi ədəbiyyatda konstitusiya adlandırıldı [24, s.167; 33, s. 247]. Təxminən 50 maddədən ibarət olan bu sənəd insan hüquq və azadlıqlarının təminini özündə əks etdirmişdir [24, s.167]. Nəcəran xristianları ilə bağlanan sülh müqaviləsində onların hüquq və azadlıqları eyni qayda ilə əks edilməklə, Həz.Peyğəmbər (s.a.v.) bunların müddətsiz qorunmasını tələb etmişdi [25, s.99-100; 30, s.308-309]. İnsanların təbii və ayrılmaz hüquqları ilə yanaşı digər hüquqları, o cümlədən qanun və məhkəmə qarşısında bərabərlik, şəxsi toxunulmazlıq, imkan bərabərliyi, şəxsi azadlıq, dini etiqad, inanc və ibadət azadlığı, iş azadlığı, mülk əldə etmə azadlığı, ictimai yardımından istifadə etmə haqqı və s. haqlar islam hüququnda elə islamın ilk çağlarından elan edilmişdir [23, s.31-43].

İslam hüququnun müxtəlif hərbi-hüquq normalarının təhlilində göründüyü kimi, müharibə aparılan zaman qanun çərçivəsində hərəkət edilməsi, qanuni həddi aşmaması tələbi keşkin şəkildə əks edilmişdir. Bu müddəalar ümumiyyətlə müharibə faktından yaranan hüquqi məsələlərin islam normalarına uyğun həll edilməsinin təməlini qoyurdu. Zərurət olmadan adam öldürmə, dağıtmə, məhv etmə və s. bu kimi hərəkətlərə yol verilməsi qəti qadağan idi. İlk növbədə adam öldürmə qadağası mühüm əhəmiyyət kəsb edir, çünki islamda əsas müddəalardan biri adam öldürmənin qadağası və insanın təqsirsizliyidir 5/32 [35, s. 93]. İslam hüquqçularının göstərdikləri kimi, ümumiyyətlə insan qanının axıdlılması yasaqlanmışdır [17, s.73-74]. Zərurət olmadığı halda, müharibə başlamaq, insan öldürmək, qan tökmək qanunla qəti qadağan edilmiş və müvafiq olaraq cəzalandırılırdı. Müharibə zamanı, şəxsən döyüşlərdə iştirak etməyən və döyüşü olmayan müxtəlif mülki şəxslər, qadınlar, uşaqlar, kəndliyər, əllillər, yaşılılar, xəstələr və din adamları heç bir halda öldürilməməli, onlara xəsarət də yetirilməməli idi. Bu qrupa hənəfilərə görə, ağır, o cümlədən iflic olan xəstələr, fiziki və ruhi cəhətdən əllillər, kəmağlılılar, zahidler və çox sərxoş olanlar aid edilmişdir. Burada fiziki əllillər qrupuna sağ qolu kəsilən və çarpezvari olaraq bir qolu və bir ayağı kəsilmişlər də nəzərdə tutulur. Eyni zamanda belə kateqoriyalı şəxslərdən kimsə müsəlman ordusuna qarşı hər hansı bir formada vuruşursa, sünni məzhəb alimlərinin ümumi fikrinə əsasən, o, təqib edilə və öldürülə bilər [17, s.71-72]. Müharibə zamanı sərkərdələr mülki şəxslərə ziyan yetirməməyə çalışırdılar. Məhz bu səbəbdən dövrün bir çox salnaməçiləri müqavimət göstərmiş məntəqənin yaşından asılı olmayaraq bütün əhalisini monqol qoşunları tərəfindən qılıncdan keçirməsini vəhşilik nümunəsi kimi qiymətləndirirdi.

634-cü ildə Əbu Bəkr (r.a.) müsəlman qoşununu yürüşə yola salaraq, sərkərdəyə aşağıdakı göstərişləri vermişdir: «Düşmənlə qarşılaşdırığın zaman Allah sənə qələbə verərsə, acıga düşüb, düşmənərin bədənlərini eybəcər hala salma, namərdlik etmə və qorxma. Uşaqları, qocaları, qadınları öldürmə. Xurma ağaclarını yandırmayı, onların qabığını soymayı, meyvə ağaclarını qırmayı və heyvanı lazım olandan artıq kəsməyin. Təkiyədə olan insanları görüb, onlardan «Biz özümüzü Allaha həsr etmişik» sözüni eşidərən onlara işiniz olmasın...» [19, s.18]. Azərbaycan dövlətlərinin sərkərdələri əksər hallarda mülki əhaliyə ziyan vurulmasına çalışır, bununla bağlı xüsusi fərمانlar da verirdilər. Belə ki, Cahanşah Qaraqoyunlu Herat ərazisində gedən döyüşlər zamanı yerli əhali və onun əmlakına ziyan vurulmasına ciddi qadağa qoymuşdur. Təsadüfən əkin sahəsinə girən mal-qara müsədirə olunmaqla, onların sahibləri cəzalandırılmışdır [13, s.188].

Quranda qanunla nəzərdə tutulmuş həddlərin aşilmaması, müharibəyə aid olmayan şəxslərlə yaxşı və ədalətlə davranışma tələbi bir sıra ayələrdə buyurulmuşdur: «Allah din yolunda sizinlə vuruşmayan və sizi yurdunuzdan çıxartmayan kimsələrə yaxşılıq etməyi və onlara ədalətlə rəftar etməyi sizə qadağan etməz. Allah ədalətli olanları sevər!», «Allah sizə ancaq sizinlə din yolunda vuruşan, sizi yurdunuzdan çıxardan və çıxartmağa kömək edən kimsələrlə dostluq etmənizi qadağan edər...» 60/8-9 [35, s. 568].

Qadınların hüquqları qanunla qorunurdu. Hz.Peyğəmbər (s.a.v.) buyurmuşdu ki: «Qadın haqlarının qorunmasında Allahdan qorxun. Onları Allahın əmanəti olaraq aldınız. Allahın qanunu əsasında onlarla ər-arvad oldunuz və doğru yoldan dönməyib azmamanız üçün sizə Allahın Kitabı göndərildi» və bir sıra başqa hədislərdə əks edilmiş normalar qadına qarşı olan münasibətin hüquqi əsasını təşkil edirdi [25, s.99, 100]. Əsir düşmən düşmən qadınlarının zorlanması, onlara hər hansı bir formada təcavüz edilməsi cəza ilə nəticələnirdi [17, s.146].

Mülki əhalinin - qadın və uşaqların, həmçinin əsir düşmən şəxslərin, o cümlədən hərbi əsirlərin qalxan kimi istifadə edilməsi islam hüququnda qətiyyətlə qadağan edilmişdir. Məhz bu səbəbdən monqollar tərəfindən tətbiq edilən bu kimi hərəketlər müasirlər tərəfindən böyük qəzəb və hiddətlə qarşılanırı [2; 5; 8]. Göstərilən müddəə müasir qanunvericilikdə də öz əksini tapmışdır. Belə ki, AR CM-nin 115.2-ci maddəsinə əsasən əsirləri, beynəlxalq humanitar hüquqla müdafiə olunan digər şəxsləri öz qoşunlarını və ya obyektləri hərbi əməliyyatlardan qorumaq məqsədilə onlardan sıpər kimi istifadə etmə, yaxud belə şəxsləri girov kimi saxlama cinayət hesab edilərək, ciddi cəzalandırılır [18, s. 100]. Əgər düşmən mülki əhalini, o cümlədən qadın və uşaqları, həmçinin əsir düşmən müsəlmanları qalxan kimi istifadə edirdi və ya onları mancanaq və s. başqa atıcı mexanizm vasitəsi ilə mərmilənəsi mühüm yerlərdə yerləşdirirdi, islam hüquqçularının bu məsələ ilə əlaqədar fikrincə, imkan daxilində atəş açılmamalı, əgər döyüş şəraitli ilə əlaqədar bu mümkün deyildirsə, döyüş mümkün qədər dar çərçivədə aparılmalı idi [17, s.140]. Düşmənin girov saxlanılan şəxslərini öldürmək qeyri-qanunudur. Hətta düşmən müsəlman girovlarını öldürürse də, qarşılıqlı olaraq girovların öldürüləməsi qəti qadağan idi. Nəsəvi (XIII əsr) öz əsərində Xarəzmşah Muhəmmədin anası Türkən Xatun haqqında xoş kəlmələr deyir, lakin 1220-ci ildə baş veren hadisəni təsvir edəndən sonra, onun bu qadına münasibəti tamamilə dəyişir. Belə ki, Türkən Xatun Xarəzm qalasında saxlanılan 22 nəfər müsəlman girovlarını (əvvəller Xarəzmşahlara qarşı vuruşmuş və əsir götürülmüş əyanlar) edam etdirmişdir [12, s.83]. Bu misal hətta ən ağır anlarda belə girovların öldürüləməsinin qadağan olunduğunu göstərir.

İnsanın Allah yolunda öldürüləməsi üçün dua edib, bunu arzulamasına icazə verilirdi, çünkü bu yasaqlanmış ölüm arzusu deyildi. Hz.Peyğəmbərin (s.a.v.) müasiri Abdullah b.Cahşın dediyi kimi: «Allahım, məni müşriklərdən yaxşı kafir və çox təcrübəli bir adamlı qarşılaşdır, onunla vuruşum, məni Sənin uğrunda öldürsün, soysun, sonra burnumu və qulaqlarımı kəssin və Sənə qovuşanda: «Ey Abdullah b. Cahş! Nəyin uğrunda kəsildin, biçildin?» sualına, mən də: «Sənin uğrunda ya Rəbb!» deyim» [9, c. 3, s. 255]. Hz.Peyğəmbər (s.a.v.) Uhud savaşında ağır yaralanan və yarası daha da ağırlaşlığı halda özünü intihar edən Kuzman adlı döyüşü haqqında: «O cəhənnəmliklərdəndir» buyurulması özünə hətta ağır vəziyyətdə, əzabına son qoyulması məqsədilə də qəsd edilməsinin yasaqlandığını və bu kimi hərəkətlərin haram hesab olduğunu göstərir [9, c. 3, s. 255-256]. Burada evtanaziya, yəni xəstənin xahişi ilə onun ölümünü hər hansı bir vasitə ilə, yaxud hərəkətlə tezleşdirmə və onun həyatının davam etməsinə kömək edən sünə tədbirlərin

dayandırılması da haram hesab edilməsi barədə fikir söyləmək olar [18, s.118].

Sülh və müharibə zamanı başqa dinlərin nümayəndələri ilə hörmətlə davranılması, onlara münasibətin mehribanlıq və xeyirxahlıq əsasında qurulması vacib hesab edilirdi. Kitab əhlinə olan sülhpərvər münasibəti özünü aşağıdakı ayədə tapmışdı: «Kitab əhlinin zülm edənləri istisna olmaqla, onlarla ən gözəl tərzdə mücadilə edin! Və belə deyin: «Biz həm özümüzə nazil olana, həm də sizə nazil olana inanrıq. Bizim də Allahımız, sizin də Allahınız bədir. Biz yalnız ona itət edirik!» 29/46 [35, s.393]. Bu mövqe bir çox başqa hədislərdən də görünür və bunların ümumi tezisini Hz.Peyğəmbərin (s.a.v.) sözləri ilə ifadə etmək olar: «Kim zimmini incidirsə, məni incitmış olur» [7, s.86]. Mənbələrdə müsəlman Şərqində orta əsrlərdə Kitab əqli olan qeyri-müsəlmanlara böyük hörmətlə yanaşılması göstərilir. Hətta müsəlman ölkələrində çoxlu sayıda xristian məmər olduğuna görə, bəzən müsəlmanlar öz ölkələrində faktiki xristianlara tabe olmuşlar. Hətta IX əsrə Ərəb Xilafətində xristianlar iki dəfə hərbi nazir vəzifəsinə təyin edilmişdilər [14, s.54]. Azərbaycanda göstərilən dövrə yəhudi və xristianların hüquqlarının necə qorunub təmin olunmasını aşağıdakı misaldan görmək olar. 1487/88-ci ildə Ərdəbil şeyxi Heydər Ağqoyunu hökmədəri sultan Yaqubdan çərkəzlərə qarşı cihad edilməsinə icazə almış, bunu bir bəhanə kimi istifadə edərək, Bərdə vilayətində yaşayan və hökmdara müvafiq müqavilə əsasında cizyə və öşür (1/10 vergisi) verən zimmiləri talan etmişdir. İslam hüquq normalarına əsasən bu və digər cinayətlərinə görə, o, ittiham olunmuş, ona qarşı cihad başlanmış və o, cəzalandırılmışdır [7, s. 83, 86]. Lakin zimmilərin ehtiyac yaranan zamanlarda İslam yurdundan çıxarılib sürgün edilməsinə icazə verilə bilərdi [9, c. 3, s.107].

Müharibə zamanı insanların həmçinin dini hüquqlarının qorunması zərurəti hüquq norması kimi hədislərdə göstərilmişdir. Belə ki, Hz.Peyğəmbər (s.a.v.) Xeybəri fəth etdikdən sonra ələ keçən bütün Tövrat nüsxələrinin yəhudilərə qaytarılmasını əmr etmişdi [17, s.145]. Amma islam dininə qarşı çıxış edən, üşyan ocaqları və günah mərkəzləri olan müşrikənin türbələri və bütürən yerlərin dağıdılması, burada aşkar edilmiş malların cihada və müsəlmanların ehtiyacına sərf edilməsi qanuni hesab edilirdi. Döyüş zamanı qarşı tərəfdə düşmən arasında olan qeyri-müsəlman qohum-aqrəbanın öldürülməsi bəzi hüquqcular tərəfindən qanuni hesab edilsə də, Hz.Peyğəmbərdən (s.a.v.) öz qohumlarını öldürmək üçün izn istəmiş bəzi müsəlmanlara belə icaza verilməmişdir [17, s.140, 143; 9, c. 4, s.1431].

İslam hüququnda mühüm əhəmiyyət kəsb edən institutlardan biri də insanpərvərlik prinsipinə əsaslanan «aman» hərbi-hüquq institutudur. Müasir beynəlxalq hüquqda yalnız XX əsrin sonlarında «aman» məfhumunun analoqu olan anlayışdan istifadə olunmağa başlanılsa da, bu islamdakı «aman» məfhumun mahiyyətini tam şəkildə ehtiva etmir. Belə ki, Beynəlxalq Silahlı münaqişələrdə tələfatların qorunmasına dair 12 avqust 1949-cu il tarixli Cenevre Konvensiyalarında və bu Konvensiyalara 08 iyun 1977-ci il tarixli Əlavə Protokolunda (protokol I) rus tərcüməsində «Pohada» adlanan 40-ci maddə «heç kimi sağ qoymamaq əmrinin verilməsi qadağası və hərbi əməliyyatların bunun əsasında aparılmasının qadağan edilməsi» mənasını bildirir. Növbəti, 41-ci maddə isə münaqişədə əsir düşənə təminat verilməsindən bəhs edir [27, s. 239]. İslamdakı aman anlayışı isə daha geniş və hərbi əsirliyə səbəb olmayan hüquqi vəziyyətdir. Müharibə prosesində və ya döyüş zamanı aman verilməsinin hüquqi əsasları Quran və Sünndə göstərilmişdir. Quran'da bu əsaslar aşağıdakı kimi buyurulmuşdur: «Əgər (basqına uğrayan) müşrikələrdən biri səndən aman istəsə, ona aman ver ki, Allah kələməni (Quranı) dinləsin. Sonra (islami qəbul etmədiyi təqdirdə) onu əmin olduğu (müşrikənin yaşadığı) yerə çatdır. Çünkü onlar (haqqı) bilməyən bir tayfadır!» 9/6 [35, s.158]. Aman verilən şəxslərin təhlükəsizliyi təmin edilməli, onların özləri, arvad-uşaqları öldürülməməli, əsir alınmamalı, mallarına, namuslarına təcavüz edilməməli idi. Bu qanun normasına riayət etməyən şəxs cəzalandırılırdı. Əgər müharibə vaxtı müsəlman əsgərlərindən kimse hər hansı qeyri-müsəlmana aman vermişdirsə, bunu digər əsgər dəstəsi bilməyərək, həmin şəxslərə təcavüz edib mallarını almış, qadın və uşaqlarını əsir götürmüştər, kişilərini isə öldürmüştər, belə halda, malları, qadın və uşaqları qaytarılmalı, öldürülmüş kişilərin isə diyələri verilməli idi [9, c. 3, s.382]. Aman hər bir müsəlman tərəfindən verilə bilərdi. Səhīh bir hədisdə göstərildiyi kimi, Hz.Peyğəmbər (s.a.v.) buyurmuşdur ki: «Müsəlmanların amanı bədir, status baxımından on aşağıda olan müsəlman da aman verə bilər. Kim bir müsəlmanın amanına təcavüz edərsə, Allahın,

mələklərin və bütün müsəlmanların lənəti onun üzərinə olsun...» [9, c. 3, s.163]. Bu normaya əsaslanan hüquqcular hesab edirdilər ki, əgər hansıa bir müsəlman kiməsə aman vermişdirsə, bu aman hüquqi qüvvəli olaraq, tam şəkildə etibarlı hesab edilirdi. Aman verən müsəlman, anlaqlı, həddi-bülüğə çatmış şəxs olmalıdır idi. Onun qadın və ya kölə olması heç bir əhəmiyyət kəsb etmirdi [28, c. 3, s.379]. Eyni zamanda, müharibə zamanı qalmaqalın qarşısını almaq məqsədilə aman verilmə hadisələri müvafiq qaydada dövlət tərəfindən tənzimlənə bilərdi. Aman üç formada elan edilə bilərdi. Birinci, hər hansı bir şəxslə deyilməsi, ikinci hər hansı bir işarə ilə bildirilməsi və üçüncü, «aman-namə» adlanan sənədin göndərilməsi formalarında. Burada amanın hansı dildə elan edilməsi rol oynamır. Əsas şərt amanın mahiyyəti düşmənə aydın olmalı və eyni zamanda aman istəmənin real imkanı da nəzərə alınmalıdır. Məsələn, müsəlman əsgərləri düşmən əsgərləri ilə bir-birlərindən uzaq məsaflədə olduqlarından, düşmən əsgərinin səsi uzaqdan eşidilmədiyi halda o, səs eşidiləcək məsafləyə yaxınlaşır aman isteyirdi, ona aman verilməli idi [28, c. 3, s. 384]. Amanlar müddət etibarilə «aman-i müvəqqat», yəni müvəqqəti, hansıa bir müddət ərzində etibarilə olan, «aman-i mütləq», yəni tam ixtiyarlı və «aman-i müəbbəd», yəni, daimi, vaxt etibarilə məddətsiz olanlar kimi səciyyələndirilir. Aman verilənlərə müəyyən və məhdud olub-olmamaları etibarilə də aman «aman-i has» (xüsusi aman) və «aman-i am» (ümmüti aman) növlərinə bölündür [28, c. 3, s. 378-379]. Bəzən aman verilən zaman onu verən şəxs and içirdi. Belə ki, xarəzmşah Cəlaləddin feodal Qiyasəddinə aman verərən «öz sözünü and içməklə təsdiqlədi» [12, s.190]. Lakin bu bir qayda deyildi, təsadüfi xarakter daşıyır. Sülh və aman verilməsi hər hansı bir şərtlə də bağlanır bilərdi. Nəsəvi 1225-ci il Təbriz ərafında xarəzmşahla döyüş haqqında xəbər verərən qeyd edir ki, şəhərin hökmədəri «Toğrulun qızı özü, öz qulları və qulluqçuları, həmçinin əmlakı üçün» Xarəzm qoşunun komandanından aman istəmişdir. O, şəhəri bu şərtlə təhvil verirmişdir ki, Xoy şəhəri onun əmlakı olsun [12, s.156]. Bir sıra hallarda sərkərdələr amanı onu isteyənlərin mallarını müsadirə edilməsi şərtlə verirdilər: sultan Cəlaləddin tərəfindən Tiflis şəhərinin işğalı belə amanın nümunəsidir [12, s.168]. Eyni hadisə Qaq və Kavazin qalalarının mühasirəsi zamanı baş vermişdir [12, s. 226]. Aman verən tərəf amanla yanaşı, eyni zamanda aman verilən tərəfi təhlükəsizlik və sığınacaqla təmin edirdi [12, s.152]. Sultan Cahanshah Qaraqoyunu qoşunla Herat şəhərinə gəldikdə, şəhərin və vilayətin amanda olacağı və qorunacağı barədə elan edilmişdi [13, s.188]. Digər bir epizodda göstərildiyi kimi, aman bəzi hallarda qeyri-müsəlmanlara onların islam dinini qəbul edilməsi şərtlə verilmişdi [12, s.171]. Lakin bu qeyri-qanuni idi, çünkü islamı qəbul etmiş şəxsin amana ehtiyacı yox idi. Müharibə zamanı hər hansı bir şəhəri döyüşlə ələ keçirən və yaxud şəhər əhalisində narazı qalan hökmdar onlardan aman malı kimi böyük məbləğdə pul, qiymətli əşyalar və s. tələb edirdi. 1453/54-cü ildə Cahanshah İsfahan şəhərini azyaşlı oğlu Muhəmməd Mirzəyə vermiş və onun əvəzinə şəhəri idarə etməkdən ötrü lələsini göndərmişdi. Lələ və İsfahanlılar arasında narazılıq yarandığına görə hökmdar şəhər əhalisinin üzərinə 3000 tūmen aman malı qoymuşdu [22, s.84]. İslam hüquqcuları tərəfindən verilən aman anlayışını təhlil edib aşağıdakı kimi təqdim etmək olar: «Aman - Allah haqqı olaraq, təslim olan şəxs və onun yaxınları üçün həyat və tam təhlükəsizlik təminatının vəd etməsi və bunun dürüst icrası, aman altında olan şəxs(lər) əsir düşərsə, əsir vəziyyətindən qanunla nəzərdə tutulmuş qaydada azad olunması təminatıdır». «Allah haqqı olaraq» verilən amanın Allahın adı ilə verildiyini, buna görə də bu haqqın qəti şəkildə riayət edilməsinin zəruriliyini göstərir. Aman hərbi-hüquqi institutu XIII-XV əsrlərdə bütün Şərqdə və, o cümlədən Azərbaycanda müharibələr zamanı geniş tətbiq olunmuş və öz aktuallığını hal-hazırda tətbiq etməmişdir. Ona görə də, beynəlxalq silahlı münaqişələrin mövcüdüluğunu, onların bir çoxunun əsasən müsəlmanlar yaşayan Xəzin Şərqdə baş verəsini nəzərə alaraq, bu institutun beynəlxalq hüquqa daxil edilməsini məqsədəməvafiq hesab etmək olar. Fikrimizcə, aman institutunun beynəlxalq hüquq sistemine gətirilməsi və islam hüququndakı prinsiplərə uyğun tətbiqi silahlı münaqişələr zamanı insan həyatının qorunması, münaqişələrin sülh yolu ilə həll edilməsi, sülhün bərəqərər olunması istiqamətində böyük rol olsarı.

Əsir düşmən əsgərlərə müləyim və insani rəftar qaydaları qədim dövrlərdən etibarən tədricən formalşamışa başlamışdı. Belə ki, artıq Manu qanunlarında (II əsr) silahsız, yaralı, əsir düşmən, yaralı olan düşmən əsgərlərinin öldürülməsi qadağan edilmişdir. Qələbə çalmış tərəf uduzmuşlara qarşı öz tələbərində mötədil olmalıdır idi. Bu kimi normaların bəziləri Qədim

Yunanistanın şəhər-dövlətlərində də tətbiq olunurdu [31, s.22]. Hüquq tarixində ilk dəfə islam hüququnda əsirlərin hüquqi vəziyyəti qanunla insanpərvər şəkildə etrafı tənzimlənmiş və XIII-XV əsrlərdə Azərbaycanda bu normalar dövrə uyğun olaraq tətbiq edilmişdir. Əsirlərin öldürülməməsi, onlarla insanı rəftar edilməsi, hüquqlarının qorunması və s. bu kimi mühüm müddəalar beynəlxalq hüquqda 1899 və 1907-ci illərdə Haaqa Konvensiyalarında, daha sonra təkmilləşdirilmiş şəkildə yuxarıda göstərilən Konvensiyalarda və Əlavə Protokolda (protokol I) öz əksini tapmışdır [27, 57-135; 15, s. 98]. Əsirlərin hüquqi statusu Quran və sünndə təsbit edilmişdir. Hərbiasır müsəlmanlar tərəfindən canlı olaraq ələ keçirilən və kişi cinsindən olan düşmən döyüşçüsü hesab edildi [34, s. 226]. Quran ayələri əsirlərlə mülayim və yaxşı rəftar edilməsini bəyan etmişdir 8/71 [36, s. 115]. Hədislərdə də əsir düşənlərlə mülayim rəftar edilməsi tələb edildi. XIV əsrin gorkəmli islamşunas alimi İbn Qayyim göstərir ki, Hz.Muhammed (s.a.v.) əsirlərin əksər hissəsini şərtsiz və qarşılıqsız azad edir, bir qismini fidye olaraq mal alıb azadlığa buraxır, bir qismini əsir düşmən müsəlmanlarla dəyişirdi. Quranda əsirlərlə davranış qaydaları belə buyurulmuşdur: «...onları məğlub etdikdə (əsir alıb, qacmasınlar deyə, əl-ayaqlarını) kəndirlə möhkəm bağlayın. Sonra da müharibə bitdikdə onları ya (boyunlarına minnət qoyub) məccani, ya da fidye müqabilində azad edin! (İstəsəniz əsirləri bağışlayıb pulsuz-parasız azad edər, ya onları mübadilə edər, ya da müəyyən məbləğ pul, mal müqabilində buraxarsınız)...» 47/4 [35, s.514]. Ölümə cəzalandırılanlar isə başqa cinayətlər törətmüş şəxslər idi. Bu qərar ümumi məsləhətləşmə nəticəsində bütün müsəlmanların maraqlarına uyğun olaraq qəbul olunmuşdu [9, c. 3, s.143]. Bu da ki, islamın humanizmini göstərən bir amil olaraq, islam dininin yayılmasına daha bir təkan verirdi. İslam hüququnda əsirlər haqda olan normaların təhlili bu sahədə aşağıdakı əsas müddəaları irəli sürməyə imkan verir. Birinci, əsir öldürülməməli idi. Quranda əsirlərin öldürülməsi barədə heç bir ayə yoxdur və islam hüququna görə əsir öldürülə bilməz və bu barədə Quran ayələrinə və Hz.Peyğəmbərin (s.a.v.) iştirak etdiyi müharibələrdə əsirlərlə davranış nümunələrinə əsaslanan ümumi fikir birliyi vardır. Məsələn, Məkkənin fəthi zamanı Hz.Peyğəmbər (s.a.v.) qaçanların təqib edilməməsini, heç bir yaralı və əsirin öldürülməməsini əmr etmişdir. Fəthdən sonra isə onun özüne və ümumiyyətlə müsəlmanlara etdikləri zülm və əziyyətlərə baxmayaraq, o, məkkəlilərin hamısını bağışlamışdı [26, c. 9, s.384]. Bu və digər çoxsaylı nümunələrdə əsirlərin öldürülməməsi, onlara qarşı əsl mənada insanı rəftarın vacibliyigöstərilir. Düşmən əsgəri əsir götürüldükdə onun taleyini, əsirin barəsində hər hansı bir hökm yalnız dövlət başçısı tərəfindən verilə bilərdi. Əsiri öldürən müvafiq qaydada məsuliyyət daşıyır. Əsirin malları da onu əsir kimi tutana yox, dövlətə təhvil verilməli idi [16, s.56]. Dörd sünni məzhəbinin hüquqçularına görə, düşmən əsgəri əsir düşdükdən əvvəl islamı qəbul etmiş olarsa, onun həyatı və azadlığına tam təminat verilir, onun öldürülməsi və ya kölələşdirilməsi qeyri-qanuni hesab edildi [16, s.382]. Lakin əgər əsir tabe olmasa, qacmağa cəhd etsə və onun bu kimi hərəkətləri təhlükə yaratırsa id, onun öldürülməsi məğbul hesab edildi. Quranda bu aşağıdakı kimi buyurulmuşdur: «Əgər əsirlər sənə xəyanət etmək istəsələr, (bilsinlər ki,) bundan (Bədr vuruşundan) əvvəl Allaha xəyanət etmişdilər...» 8/71 [35, s.157]. Burada xəyanət dedikdə ilk növbədə əsirin qacması nəzərdə tutulur. Əsir qacmaq istəsə və ya tabe olmayıaraq, savaşsa, digər təhlükəli hərəkətlər etsə, təhlükənin dərəcəsindən asılı olaraq onun öldürülməsinə icazə verilirdi. Eyni zamanda o, öz ordusuna və ya öz olkəsinə çatmağa nail olduğu halda, artıq azad hesab edilir və onun heç bir məsuliyyəti yaranır. Bədr döyüşündən sonra əsir düşən Sühəyl b. Amr qacmiş, Hz. Peyğəmbər (s.a.v.) onu kim tutarsa, öldürməsini buyurmuş, lakin həmin şəxs yaxalanıb getirdikdə, ona heç bir cəza verilməmişdir. Hətta Hz.Ömer (r.a) onun dişlərini çıxartmağı təklif etmiş, amma bu təklifi Hz.Peyğəmbər (s.a.v.) qətiyyətlə redd etmişdir. Əsirlidən qacmış əsir ikinci dəfə yenə əsir düşdüyü halda qacğına görə cəzalandırılmışdır. Əgər o, qacmazdan əvvəl hər hansı bir başqa cinayət törədirdi, bu halda cəzalandırılmışdır [15, s. 69-70]. Bu müddəalar göstərilən Konvensiyadan 91-94-cü maddələri ilə uyğun gəlir [27, s. 98-99].

Nəsirəddin Tusi (XIII əsr) yaşadığı dövrün əsirlərə olan baxışı nümayiş etdirərək, aşağıdakılardı bildirir: «Diri əsir tutmaq mümkün olanı öldürməməlidir, çünki əsirdən çox fayda götürmek olar, məsələn: biyar işlətmək, girov qoymaq, mal ilə dəyişmək, bağışlayıb boynuna minnət qoymaq və s., öldürməkdən isə heç bir xeyir olmaz» [6, s.218].

İkincisi, əsirlərin qida ehtiyacları, paltar və s. məsələlərinin təmin edilməsinin əsiri götürən

dövlət tərəfindən icra edilməsinin əsasını Hz.Peyğəmbər (s.a.v.) Bədr döyüşündən sonra təyin etmişdir. Müsəlman ordularında əsirlərə rəftar edilməsi qaydaları Quranın aşağıdakı ayəsində göstərir: «Onlar öz iştahaları çəkdiyi, özləri yemək istədikləri halda, yeməyi yoxsula, yetimə və əsirə yedirərlər» 76/8[35, s.606; 16, s.57]. Belə ki, əsir götürmiş tərəf əsirin məisət problemlərini təmin etməyə borclu idi. İslam hüququnda əsirlərin yaşamaq və sosial hüququnun təminatının vacibliyini göstərən müddəalar müasir beynəlxalq hüquqda yalnız 12 avqust 1949-cu il tarixli «Hərbi əsirlərə rəftar haqqında» Cenevre Konvensiyasının 3, 15, 20, 26 - 28-ci maddələrdə öz əksini tapmışdır [27, s. 58, 64, 67, 70, 71]. İslam dövlətinin bu vəzifənin icrasında hərbi əsirlərin dini mənsubiyəti rol oynamırı [26, c. 9, s.384].

Üçüncüsü, düşməndən əsir almaq, sonra onları satıb mal qazanmaq məqsədilə müharibə aparmaq da mənfi qarşılanır və bu öz əksini Quranda tapmışdır 8/67 [35, s.156]. XIII-XV əsrlərdə müsəlman ordularında hərbi əsirlərə olan münasibət Əmir Teymurun tüzüklerində eks edilmişdir. O göstərirdi ki: «...Əmr elədim ki, düşmənin tərəfindən hər kim əsir düşüb, bizim tərəfimizə keçə, əldənməsinə, onlara sərbəstlik verilsin. Əgər hərbi xidməti qəbul eləsələr, qoşuna götürsünlər, qəbul eləməyən əsirləri azadlığa buraxsınlar. Buna misal, Qeyser ilə müharibədə biza teslim olan dörd minlik rum əsgərini azad elədim...» [4, s.75].

Dördüncüsü, Quran ayələrində insana işgəncə verilməsi mənfi və çirkin əməl kimi qiymətləndirilməklə, cinayətin araşdırılması prosesində təhqiqt, istintaq orqanı tərəfindən, müharibə zamanı tətbiqi qadağan edildi 33/48, 57-59; 3/195, 6/34, 29/10, 9/61, 14/11-12, 4/135 [37, s.164; 23, s.72-76]. Hətta döyüş prosesində təslim olmuş düşmən əsgəri öldürüləməli, tutulduqdan sonra işgəncələrə məruz qalmamalı, ona insani münasibət göstərilməli idi [9, c. 3, s. 139]. Bu hüquq norması hazırda qüvvədə olan cinayət qanunvericiliyində də öz əksini tapmışdır (AR CM-nin 116.0.13. maddəsi)* [18, s. 102].

Beşinci, islam hüququnda hərbi əsirləri sıpar kimi istifadə etmək - qoşun arxada, onları isə qabağa buraxmaq kimi hərəkətlər qadağan olunmuş və bu hüquqi norma azərbaycan cinayət qanunvericiliyində də öz əksini tapmışdır (AR CM-nin 115.2-ci maddəsi) [18, s. 101].

Altıncısı, əsir düşmən müsəlman əsgəri hər bir əsulla əsirlidən qurtarılmalı idi. Bu Hz.Peyğəmbərin buyruğudur: «Əsiri qurtarın, acı doyuzdurun və xəstəni ziyarət edin» [10, c. 6, s. 404]. Bu tələbə XIII-XV əsr Azərbaycan dövlətlərində ciddi riayət edildi. Məsələn, 14 avqust 1472-ci il tarixdə baş verən Bəyşehir döyüşündə 200 aqqoyunu döyüşüsü osmanlılar tərəfindən əsir götürülüb, geriye qaytarılmırdılar. Aqqoyunlu hökmdarı sultan Həsən hər bir döyüşçiyə görə onun çəkisi qədər qızıl ödəmiş və beləliklə də, döyüşçülərini azad edə bilmışdır [1, s. 45]. Bu və digər nümunələr azərbaycan ordularında əsirlərin azad edilməsi məsələsində islam hüquq normalarının böyük ciddiliklə riayət edilməsini göstərir [21, s.127-128; 12, s.169].

Beləliklə, göstərilənləri təhlil edərək belə qənaətə gəlmək olar ki, XIII-XV əsrlərdə islam hüququnda insan haqları yüksək səviyyədə qorunur və təmin edilirdi. İslam hüququnun tərkibində olan hərbi-hüquqi normalar Azərbaycanda mövcüd olmuş dövlətlərdə müharibə aparılmasının hüquqi əsaslarını, müharibə və hərbə bağlı dövlətlərə münasibətləri, müharibə zamanı insan hüquqlarının qorunması məsələlərini, ümumiyyətlə hərbi münaqişə ilə əlaqədar yaranan bütün hüquqlarının qorunması məsələlərini, əlaqədar yaranan bütün hüquqi münasibətləri hərtərəfli tənzimləyirdi. İslam hüquq insanı dəyərlər baxımından başqa hüquqlardan fərqlənmiş, onun bir çox hərbi-hüquqi normaları hal-hazırda nəinki öz aktuallığını itirməmiş, hətta daha da aktuallaşmışdır.

ƏDƏBİYYAT

1. Ал – Халаби Мухаммед. Поход эмира Йашбека. Пер. с арабского языка З.М. Бунягова, Т.Б. Гасанова. Баку: Элм, 1985, 97 с.
2. Армянские источники о монголах. Извлечения из рукописей XIII-XIVв.в. Пер.с древнеарм., предисл. и прим. А.Г.Галстяна. М.: Изд-во восточной литературы, 1962, 154 с.
3. El-Marqinani Ebu l-Hasen Ali, el-Hidaye. cilt 2, 3, İstanbul, 1987, 182 s.; 287 s.
4. Əmir Teymurun vəsiyyətləri. Özbəkcədən çevirəni M. Osmanoğlu. Bakı: Azəməş, 1991, 112s.

5. Гандзакеци Киракос. История Армении. Пер. с древнеарм., с предисл. и коммент. Л.Ханларяна. М.: Наука, 1976, 357 с.
6. Xacə Nəsirəddin Tusi. Əxlaqi-Nasiri. B.: Elm, 1998, 254 s.
7. Xundji Fazlullah ibn Ruzbihan. Tariх-i Alam-Ara-iyi Aminи. Пер. с перс. на англ., введ., предисл., коммент. В.Ф. Минорского, пер. с англ. на русский Т.А. Минорской. Вступит.статья З.М. Бунягова, О.А.Эфендиева, Баку: Элм, 1987, 172 с.
8. Ibn al-Asir Al Kamil fi-t tarix. Per. P. K. Juze. Materialy po istorii Azerbajdzhan. B.: AzFAH, 1940, 183 с.
9. İbn Kayyim el-Cevziyye. Rahmet Peyqamberi «Zadu'l-Mead», Cilt: 1, 3, 4 İstanbul, 1989, 517 s., 520 s., 1522 s.
10. Sahih-i Buhari muhtasarı tecrid-i sarıh tercemesi ve Şerhi. 8 cilt. Ankara.: Diyanet işleri başkanlığı yayınları, 1987, 508 s.; 10 cilt. Ankara.: Diyanet işleri başkanlığı yayınları, 1993, 480 s.; 6 cilt. Ankara.: Diyanet işleri başkanlığı yayınları, Türk Tarih Kurumu Basımevi, 1993, 573 s.
11. Sami Nizaməddin. Zəfər-namə. Azərbaycanın və qonşu ölkələrin tarixinə dair iqtibaslar. Türk dilindən tərcümə Z.M.Bünyadovundur. Bakı: Elm, 1992, 38 s.
12. Şıxhab ad-Din Muhamməd an-Nasavi. Jizneopisanie sultana Jalal ad-Dina Mankburny. Bakı: Elm, 1973, 450 с.
13. Tehrani Əbübəkr. Kitabi-Diyarbəkriyyə. Fars dilindən tərcümə edən, ön söz, göstəricilər və şərhlərin müəllifi R.Şükürovadır. Bakı: Elm, 1998, 336 s.
14. Adam Meç. Mysulmanskij renessans. M.: Nauka, 1973, 473 с.
15. Ahmet Özel. İslam devletler hukukunda savaş esirleri. Ankara.: Türkiye diyanet vakfi yayınları, 1996, 134 s.
16. Ahmet Özel. İslam hukukunda ülke kavramı: Darulislam, Darulharb. İstanbul.: İklim yayınları, 1991, 426 s.
17. Ahmet Yaman. İslam devletler hukukunda savaş. İstanbul., 1998, 192 s.
18. Azərbaycan Respublikası Cinayət Məcəlləsi. 1999-cu il 30 dekabr tarixli qanunla təsdiq edilmiş, 2000-ci il sentyabrın 1-dən qüvvəyə minmişdir. Bakı: Hüquq ədəbiyyatı, 2000, 350 s.
19. Большаков О.Г. История халифата, в 3-х томах. Том ЫЫ, М.: Восточная литература, 2000, 294 с. 20. Cəlilov E. Azərbaycanın dövlət və hüququ (XIII-XIV yüz illər). Bakı: Dövlət kitab palatası. 1995, 420 s.
21. Əhmədov S.Ə. XIII-XV əsrlərdə Azərbaycanda hərb sənəti tarixi. T.e.n. dissertasiyasının əlyazması. Bakı: 2001.
22. Fərzəliyev Ş. Azərbaycan XV-XVI əsrlərdə. (Həsən bəy Rumlunun «Əhsən ət-təvarix» əsəri əsasında). Bakı: Elm, 1983, 151 s.
23. Hakkı Aydin. İslam ve modern hukukta işkence. Ankara. İstanbul: Çağaloğlu, 1995. 269 s.
24. Hayreddin Karaman. Anahatlarıyla İslam hukuku. Giriş və amme hukuku., cilt 1, İstanbul: Ensar nəşriyat TİS. A.Ş., Süleymaniye, 1979, 352 s.
25. Hayreddin Karaman. İslam hukuk tarixi. İstanbul: Kadıköy, 1976, 405 s.
26. İslam Ansiklopedisi. Türkiye Diyanet vakfi. İstanbul.: Ali Rıza Vaskan Güzel Sanatlar Matbaası A.S., Yenibosna, Cilt 8, 1993, 560 s., Cilt 9, 1994, 560 s.; Cilt 11, 1995, 383 s., Cilt 13, 1996, 555 s.
27. Женевские Конвенции от 12 августа 1949 года и дополнительные Протоколы к ним. Международный комитет Красного Креста. М.: 1994, 320 с.
28. Ömər Nasuhi Bilmən. «Hukuki İslamiyye ve İstlahati Fikhiiyye» kamusu. 3, 8 Cilt, İstanbul.: Bilmən yayimevi, 1968, 442 s.; 1970, 348 s.
29. İslam hukukunda ceza. Abdurrahman Maliki. Birinci baskı, 2002.
30. Панова В.Ф., Вахтин Ю.Б. Жизнь Мухаммеда. М.: Изд-во полит. лит-ры., 1990, 495 с.
31. Права человека и вооруженные конфликты. Учебник для вузов. Отв. ред. В.А.Карташкин. М.: Норма, 2001, 384 с.
32. Sabri Şakir Ansay. Hukuk tarihinde İslam hukuku. Ankara: Acans-Türk Matbaası, 1958, 323 s.
33. Словарь иностранных слов. М.: Русский язык, 1987, 608 с.

34. Vehbe Zunaylı. İslam fıkı ansiklopedisi. Tercumesi: Ahmet Efe ve başqları. 10 Ciltlə, İstanbul, Risale Vəsin Yayın Ltd, Cilt 8., 1994, 367 s.
35. Qurani-Kərim. Tərcüməsi: Z. Bünyadovun və V. Məmmədəliyevindir., Ön söz V.Məmmədəliyevindir. Bakı: Azərnəşr, 1991, 711 s.
36. Koran. Per.I.Y.Kratchovskogo. M.: NPIO «Vektor SP», 1991, 399 с.
37. Петрушевский И.П. Ислам в Иране в VII-XV веках. Л.: ЛГУ, 1966, 398 с.
38. Ərdəbili Cəmal əd-Din Yusif. Əl-Ənvər li əməl ul-Əbrar. Azərbaycan EA Əlyazmalar institutu. D-417/10394-20661.
39. Müslim, es-Sahih, Beyrut, Daru ihyai-t-turasi-l-arabi, cilt 2, s. 782.

ВОПРОСЫ ОБЕСПЕЧЕНИЯ ПРАВ ЧЕЛОВЕКА В ВООРУЖЕННЫХ КОНФЛИКТАХ В ИСЛАМСКОМ ПРАВЕ

*(На Основе Исторических Фактов из Истории Ислама
и Истории Азербайджана XIII-XV вв.)*
С.Г. Мамедов, М.Е. Алиева

В статье на конкретных примерах из истории Ислама и примерах из истории Азербайджана XIII-XV вв. рассматриваются вопросы всестороннего обеспечения прав человека в ходе вооруженных конфликтов: обязанности воюющих мусульманских войск по отношению к различным категориям мирного населения, оказавшихся в орбите конфликта, соблюдения их прав и защита их в ходе ведения боевых действий, права военнопленных, недопустимость жестокого обращения к ним и т.д.

THE ISSUES OF PROTECTION OF HUMAN RIGHTS DURING WARS IN ISLAMIC LAW APPLIED IN AZERBAIJAN IN XIII-XV CENTURIES

S.H. Mammadov, M.E.Alieva

In the Islamic right gives the large value to protection both ensuring of the various rights and individual liberties and the basis of ensuring them is Koran and «sunna», in which is advanced Islamic rule about of the man as most best essence created by Allah on ground, in this connection his rights and freedom should be inviolable, that is why are protected by the law. Therefore to begin war without need, and thus, without need to spill human blood was considered as a grave sin and categorically was provided against.

КРИМИНОЛОГИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ УГОЛОВНОЙ ОТВЕТСТВЕННОСТИ ЗА ПОХИЩЕНИЕ ЧЕЛОВЕКА

Т.Б. Гаджиев

Академии Государственного Управления
при Президенте Азербайджанской Республики

Несмотря на то, что большинство преступлений с первого взгляда выглядят как преступления бытового характера, но на самом деле по мотивации более сложные, потому что, они определяются множественными объективно - социальными и психологическими факторами. Криминалисты считают, что предел влияния причин формирует мотивация человеческого поведения.

Похищение человека и криминологическая характеристика лиц, осуществляющих похищение, создается на основе общепринятого в криминологической науке положений, относящихся к характеристике личности преступников, преступлению, группе и виду преступлений.

Ключевые слова: преступление, динамика, похищение, уголовная ответственность, корысть, личность, мотивация, признак, детерминация, криминология.

Следует учитывать то обстоятельство, что каждое преступление обладает определенной индивидуальностью и особенностями. Совершение любого общественно опасного деяния обусловлено рядом определенных факторов, присущих только ему. Поэтому отождествлять, например, похищение человека и убийство нельзя. Многие преступления, даже если они выглядят бытовыми, в действительности являются более сложными по мотивации, поскольку она детерминируется многочисленными объективными социальными и психологическими факторами. Как полагают криминологи, область действия причин - это формирование мотивации поведения человека.

Криминологическая характеристика похищения человека и лиц, его совершающих, основана на общепринятых в науке криминологии положениях о криминологической характеристике преступности, групп и видов преступлений, а также личности преступника. (11,35-41)

В связи с этим криминологическая характеристика похищения человека должна быть нацелена на получение таких групп данных, как: состояние, структура и динамика похищения человека; характеристика лиц, совершивших похищение человека; характеристика лиц, в отношении которых совершено похищение человека; способы совершения похищения человека; факторы, детерминирующие совершение похищения человека; причины и условия, способствующие совершению похищений людей; меры, направленные на предупреждение и профилактику похищений людей.

Таким образом, применительно к изучаемому преступлению речь идет об анализе и получении по возможности максимально проверенной и пригодной к использованию информации о реальных показателях, состоянии, структуре и динамике похищения человека, его субъектной основе (участниках отношений), порождающих факторах и др. Изучение криминологической характеристики похищения человека именно в совокупности указанной группы элементов, выявление особенностей и тенденций развития рассматриваемого преступления позволит правильно выработать меры, направленные на совершенствование борьбы с похищениями людей.

Вместе с тем статистические сведения не являются и закономерно не могут быть абсолютно полными и исчерпывающими, так как не все преступления регистрируются вследствие того, что о них либо не известно правоохранительным органам, либо они скрываются от учета работниками этих органов. Число латентных преступлений неодинаково в зависимости от их видов и ряда иных факторов. Как справедливо отмечается в научных источниках по криминологии, похищение человека как вид преступлений характеризуется высокой латентностью, обусловленной рядом причин, в том числе боязнью родственников и близких

за жизнь и здоровье похищенного... Поэтому имеющиеся данные уголовной статистики далеко не полностью отражают реальное положение дел». (10, 18) Хотя приведенное положение основано на изучении материалов Российской Федерации, оно согласно данным, полученным нами в результате опроса работников правоохранительных органов и представителей судебной власти Азербайджанской Республики, полностью распространяется и на Азербайджанскую Республику. В этой связи при анализе статистических сведений о похищении человека необходимо учитывать « поправку » на латентность этого вида преступлений.

Мотивация преступления не всегда может быть определена достаточно четко. Порой преступление совершено с целым комплексом мотивов. При определении мотивации похищения человека существенную роль играет ситуация, предшествующая совершению преступления, личностные особенности преступника, его образ жизни, социальный статус, а также осуществляемая им деятельность.

Анализ данных о состоянии, уровне, динамике похищений человека и их доле в структуре преступности в 1997-2001 гг. не позволяет сделать какие-либо определенные выводы о более или менее ярко выраженных тенденциях рассматриваемого вида преступлений. Можно лишь констатировать, что, начиная с 2001 г. и по настоящее время, количество этих преступлений резко сократилось по сравнению с их числом в предыдущие годы, а их доля уменьшилась в числе всех видов преступлений и преступлений против личности, но возросла среди преступлений против свободы и достоинства личности.

Так в 1997 г. было зарегистрировано – 1140 деяний, предусмотренных ст. 126 УК РФ, в 1998 г. – 1415, в 1999 г. – 1554, в 2000 г. – 1291, в 2001 г. – 1417, в 2002 г. – 1535, в 2003 г. – 1367, в 2004 г. – 1108, в 2005 г. – 1135, в 2006 г. – 994, в 2007 г. – 837 (19), в 2008 г. – 698 (17), в 2009 г. – 633 (9), в 2010 г. – 651 (10), 2011 г. 621 (9). Одновременно с этим было зарегистрировано в 1997 г. – 8258 в 1998 г. – 12030, в 1999 г. – 18472, в 2000 г. – 18578, в 2001 – 15023, в 2002 г. – 11971, в 2003 г. – 12402, в 2004 г. – 16112, в 2005 г. – 19785, в 2006 г. – 21043 (5,19), в 2007 г. – 23093, в 2008 г. – 24469, в 2009 г. – 25570, в 2010 г. – 26471, в 2011 г. – 26659 преступлений, закрепленных законодателем в главе 17 УК РФ «Преступления против свободы, чести и достоинства личности» (главу 19 УК АР «Преступления против свободы и достоинства личности»). (8, 105). Доля похищения человека в данной группе преступлений соответственно составила в 1997 г. – 13,8%, в 1998 г. – 11,7%, в 1999 г. – 8%, в 2000 г. – 6,9%, в 2001 г. – 9,4%, в 2002 г. – 12,8%, в 2003 г. – 11%, в 2004 г. – 6,8%, в 2005 г. – 5,7%, в 2006 г. – 4,7%, в 2007 г. – 3,6%, в 2008 г. – 2,8%, в 2009 г. – 2,4%, в 2010 г. – 3,8%, в 2011 г. – 2,9%.

Следует отметить, что в настоящее время в Азербайджанской Республике отсутствует единая система регистрации преступлений, что значительно затрудняет исследованию структуры и динамики преступности. В связи с чем предлагаем поставить вопрос о создании подобного учета и в Азербайджанской Республике.

От криминологической характеристики следует отличать уголовно-правовую характеристику преступлений, которая имеет иную природу. Данная категория тождественна понятию состава преступления, его элементов, которые согласно уголовному закону определяют, какое общественно опасное деяние является преступлением. (9, 74-75)

Главной задачей уголовно-правовой характеристики является обеспечение правильной квалификации преступных деяний и определение степени их общественной опасности. Данная категория имеет решающее значение для разработки методов установления обстоятельств, которые подлежат доказыванию по уголовному делу.

На практике довольно часто имеют место случаи, когда похищение человека является способом разрешения возникших между гражданами противоречий. При этом требования, выдвигаемые виновными лицами, носят законный характер (возврат ранее выданного кредита, оплата проданного имущества и т.д.). В подобных ситуациях возникает как бы особая мотивация поведения, ориентирующая человека на самостоятельное разрешение конфликтов и затруднительных положений, причем исходя преимущественно из личных интересов и с использованием самых разнообразных способов. Среди них предпочтение отдается тому, который кажется наиболее легким и действенным. Жестокость начинает восприниматься как

определенная норма взаимоотношений, человеческая жизнь теряет свою ценность. С другой стороны, человек, ощущая действительное или мнимое безразличие общества к своим проблемам, формирует готовность отстаивать собственные интересы любым путем. По нашему мнению, причиной подобного мотива совершения преступления является недостаточно четкое регулирование возникающих конфликтов гражданским и гражданско-процессуальным законодательством, а также чрезмерная загруженность судебных органов.

Таким образом, вышеизложенное свидетельствует, что мотивация поведения человека при совершении преступления, предусмотренного статьей 126 УК РФ (ст. 144 УК АР), играет существенную роль в определении факторов, способствующих его позитивной динамике.

Криминологическая характеристика лиц, совершивших похищение человека, основана на понятии личности преступника. Под личностью преступника в юридической литературе понимается совокупность социально значимых негативных свойств личности человека, умышленно или по неосторожности совершившего общественно опасное деяние, предусмотренное уголовным законом, образовавшихся в процессе многообразных и систематических взаимодействий с другими людьми. (2, 20)

В научных трудах по данной отрасли науки сформулированы и другие определения личности преступника, которые принципиально не отличаются от приведенного выше. В совокупности признаки, свойства и т.д., характеризующие личность преступника, образуют определенную систему, которую принято называть структурой личности преступника, подразделяемой на подструктуры. Этими подструктурами являются: 1) социально-демографическая (социальное происхождение и положение, семейное и должностное положение, уровень материальной обеспеченности, национальная принадлежность, пол, возраст и т.д.); 2) культурно-образовательная (знания, умения, уровень образования, профессиональные навыки и т.д.); 3) нравственная (взгляды, интересы, потребности, ориентация и т.д.); 4) психологическая (эмоции, воля и т.д.); 5) уголовно-правовая (наличие или отсутствие судимости, характер, направленность преступных посягательств, виды и количество совершенных преступлений и т.д.). (11, 35-41) Криминологическая характеристика похитителя человека предполагает конкретизацию перечисленных подструктур применительно к личности виновного в совершении этого преступления посредством проектирования на каждую из них фактических данных о личности, отраженных в материалах уголовных дел о похищении человека.

Успех изучения личности преступника определяется прежде всего тем, что оно должно также осуществляться как распознавающий (опознающий и дифференцирующий) процесс, позволяющий выявить сильные и слабые черты личности, ее специфические свойства, конкретизировать профилактическое воздействие, сделать его действительно индивидуальным.

Анализ материалов уголовных дел, исследованных в рамках настоящего исследования (112 расследовались и рассматривались в Российской Федерации, 89 – в Азербайджанской Республике) позволяет выявить ряд новых тенденций и специфических черт лиц, совершивших похищение человека.

Выделим для анализа лиц, совершивших похищение человека, следующие подструктуры:

- социально-демографическую (сюда войдут такие элементы подструктуры как пол, возраст, семейное положение, трудовая занятость);
- культурно-образовательную (здесь будет проанализирован такой признак, как уровень образования);
- нравственно-психологическую (здесь рассматриваются мотивы совершения преступления);
- уголовно-правовую (здесь в первую очередь необходимо рассмотреть наличие или отсутствие судимости на момент совершения похищения человека).

В Азербайджанской Республике основную массу обвиняемых в силу обстоятельств совершения данного преступления составляют мужчины (98%). Женщины же в большинстве случаев принимали участие в данном преступлении при совершении их группой лиц по

предварительному сговору. При этом анализ уголовных дел показывает, что роль женщин, как правило, сводилась к наблюдению за похищенным в момент удержания, поиску информации о потенциальной жертве, ведению переговоров о выкупе и получении выкупа.

В качестве основных мотивов совершения похищения выступали: корысть - 74%; возврат выданного в долг имущества и денежных средств - 16%; похищение ребенка из «благородных соображений» - 3%, а также в отдельных случаях - изнасилование.

Для изучения уголовно-правовой характеристики лиц, совершивших данное преступление, в силу периодических изменений статистических показателей предлагается рассмотреть их за указанный нами период по годам.

Рассматривая такой уголовно-правовой признак, как судимость, следует отметить, что, исходя из результатов нашего исследования, доля ранее судимых лиц, совершивших похищение человека, в среднем составляла порядка 16,8%. При этом по данному критерию весьма трудно вынести объективную оценку. Это в первую очередь обусловлено высокой латентностью данного вида преступления. Во-вторых, практика свидетельствует, что значительное количество лиц скрылось от правосудия, выехав на место постоянного жительства в другие регионы. В целом же в течение последних 6-ти лет приведенный нами процент остается относительно стабильным, хотя и имеет некоторую нарастающую тенденцию, связанную с общим увеличением количества рассматриваемых преступлений.

ЛИТЕРАТУРА

1. Власть: криминологические и правовые проблемы. – М., 2000.
2. Игошев К.Е. Типология личности преступника и мотивация преступного поведения. Горький, 1974. С. 20.
3. Криминология. / Под ред. В.Н. Кудрявцева, В.Е. Эминова. - М.: Юристъ, 1999. С. 26.
4. Криминология. Учебник / Под ред. В.Н. Кудрявцева и В.Е. Эминова. - 2-е изд., перераб. и доп. – М.: Юристъ, 1999. С. 74-94, 124-149.
5. Кузнецов А.П. Маршакова Н.Н. Особенная часть Уголовного кодекса Российской Федерации: система преступления и их классификация учебное пособие. – Нижний Новгород: Нижегородская правовая академия, 2008. С. 19.
6. Курс советской криминологии. Предмет. Методология. Преступность и ее причины. Преступник. - М., 1985. С. 258-260.
7. Личность преступника / Под ред. В.Н. Кудрявцева, Г.М. Миньковского, А.Б. Сахарова. - М., 1975. С. 16.
8. Преступность в России начала XXI века и реагирование на нее. – М., 2004. С. 105.
9. Российское уголовное право. Общая часть. Учебник / Под ред. В.Н. Кудрявцева и А.В. Наумова. - М., 1997. С. 74-75.
10. Ситников Д.А. Уголовно-правовая и криминологическая характеристика похищения человека. Автографат. Диссертации на соискание ученой степени кандидата юридических наук. М., 2001. С. 18.
11. Учебно-методические материалы по дисциплине «Криминология» для слушателей факультета № 2. - М.: Академия МВД СССР, 1988. С. 35-41, 53-56.

ADAM OĞURLUĞUNA GÖRƏ CİNAYƏT MƏSULİYYƏTİNİN KRİMİNOLOJİ ƏSASLARI T.B.Hacıyev

Coxsaylı cinayətlər ilk baxışdan məişət xarakterli cinayətlər kimi göründüklərinə baxmayaraq, əslində motivasiyalarına görə daha mürəkkəbdür, cünki o, coxsayılı obyektiv sosial və psixoloji faktorlarla müəyyən olunur. Kriminoloqlar hesab edirlər ki, səbəblərin təsir sahəsi insan davranışının motivasiyasının formallaşmasıdır.

Adam oğruluğu və onu törədən şəxslərin kriminoloji xarakteristikası kriminologiya elminda ümumi qəbul edilmiş, cinayətkarlığın, cinayətlərin qrup və növlərinin və cinayətkarların şəxsiyyətinin kriminoloji xarakteristikasına aid müddəalar əsasında qurulur.

Acar sözlər: cinayət, dinamika, adam oğruluğu, cinayət məsuliyyəti, tamahkarlıq, şəxsiyyət, motivasiya, əlamət, müəyyənləşdirilmə, kriminologiya.

CRIMINOLOGICAL FOUNDATIONS OF CRIMINAL LIABILITY FOR KIDNAPPING T.B. Gadjiev

Although many crimes seem to be of a domestic nature they are in fact more complex in terms of motivation, since it is determined by numerous objective social and psychological factors. As believed by criminologists, scope of reasons is the formation of motivation of human behavior.

Criminological characteristics of kidnapping and persons committing it is based on provisions regarding criminological characteristics of criminality, groups and types of crimes and personality of the offender generally accepted in the science of criminology.

Keywords: crime, dynamics, kidnapping, criminal liability, self-interest, personality, motivation, sign, determination, criminology.

Новые печатные издания:

Əhmədli M.V.

Təhlükeli yüklerin hava nəqliyyatı ilə daşınması.

Tədris-metodiki vəsait
(IATA DGR 1.5 A Cədvəli üzrə)
Bakı – 2014, 116s.

Наш адрес:

A3. 1045, g. Bakı, pos. Bina 25-ый км
Национальная Академия Авиации
Tel. 497-26-00, доп. 21- 85.
E-mail hasanov@naa.edu.az

YERLİ ÖZÜNÜİDARƏNİN ANLAYIŞI VƏ AZƏRBAYCAN CƏMIYYƏTİNİN DÖVLƏT-HÜQUQI STRUKTURUNDA YERİ VƏ ROLU

R.R. İbrahimov

Azərbaycan Respublikası Prezidenti yanında DİA-nın

Məqaladə yerli özünüidarəetməyə verilən müxtəlif anlayışlar və bələdiyyələrin cəmiyyətin dövlət-hüquqi strukturunda tutduğu yeri və rolu işqalandırılır. Eyni zamanda göstərilir ki, yerli özünüidarəetmə cəmiyyət və dövlətin demokratik idarəcilik mexanizmində xüsusi yer tutur.

Cəmiyyəti nizama salmaq, təkmilləşdirmək və inkişaf etdirmək məqsədi ilə ona təsir vasitəsi kimi sosial idarəetmə hər bir cəmiyyətin mühüm daxili xassəsidir. Azərbaycanda idarəetmənin tarixi çox dərindir. Lakin yerli özünüidarəetmə institutunun - bələdiyyələrin təməli müstəqil dövlətimizin 12 noyabr 1995-ci il Konstitusiyasında qoyulmuşdur. Ali qanunumuzun "Yerli özünüidarəetmə" adlanan IV bölməsinin beş maddədən ibarət olan IX fəsli bələdiyyələrə həsr edilmişdir. (1)

Azərbaycan Respublikasının tarixində bələdiyyə sezikləri ilk dəfə 1999-cu il dekabr ayının 12-də keçirilmişdir. O vaxt Respublikanın kənd, şəhər və qəsəbələrində 2700-ə qədər müstəqil bələdiyyə yaradıldı. Bələdiyyə üzvlüyüne 23 minə yaxın vətəndaş seçildi. Bələdiyyə üzvlüyüne seçilmiş vətəndaşların əksəriyyəti yerlərdə əhalinin yaxşı tanıdıqları və etibar etdikləri şəxslər idi.

Bu gün Azərbaycanda yerli özünüidarə sistemi tam vətəndaşlıq hüququ qazanmış, yerli sosial-iqtisadi, mədəni məsələlərin müəyyən hissəsini onlar öz üzərlərinə götürmişlər. Hər bir bələdiyyənin Konstitusiyaya uyğun mülkiyyəti, əmlakı, maliyyə mənbələri, səlahiyyətləri var və əhali qarşısında məsuliyyət daşıyır.(5,s.9)

Yerli özünüidarəetmə hüquqi dövlətin həyatında mühüm rol oynayır. Müasir dövlətlərin çoxunda yerlərdə yaranan məsələlər yerli özünüidarəetmə sisteminin vasitəsilə həll edilir. Yerli özünüidarəetmə qeyri-dövlət sistemidir. Onu dövlət hakimiyyəti, dövlət idarəetməsi hesab etmək olmaz. Qeyd etmək lazımdır ki, yerli özünüidarəetmə də hakimiyyətdir, lakin dövlət hakimiyyəti deyildir. Yerli özünüidarəetmə ictimai-kütləvi hakimiyyətdir. Bu cür hakimiyyət cəmiyyətin idarə olunmasına vətəndaşların iştirak forması olub, xalq hakimiyyətini ifadə edir. O, yerlərdə xalq hakimiyyətinin forması sayılır. Yerli özünüidarəetmə əhalinin yaşıdlıları ərazilərdə öz daxili iş və məsələlərini öz iradəsi və istəyi ilə həll etməsi deməkdir. Lakin həll edilən məsələlər qanun çərçivəsində olmalıdır.

Yerli özünüidarəetmə sisteminde dövlət hakimiyyətinin elementlərinə də rast gəlmək mümkündür. Belə ki, yerli özünüidarəetmə sistemi yerli vergi və ödəniçlər barədə qərar qəbul edir, vergi yiğirlər və s.

Yerli özünüidarəetmə dedikdə, vətəndaşların fəaliyyətinin elə bir qeyri-dövlət sistemi başa düşülür ki, bu sistemin vasitəsilə onlar qanun çərçivəsində yerli əhəmiyyətli məsələləri müstəqil və sərbəst surətdə həll edirlər.(2,s.99)

Yerli özünüidarəetmə bütün deyilənlərdən göründüyü kimi dövləti fəaliyyətlə yaxın fəaliyyətdir. Eyni ilə dövlət idarəciliyi kimi bu idarəcilik də ictimai maraqların təmin olunmasına yönəlib. Bunu o da sübut edir ki, yerli özünüidarəetmə bir sırada sərf dövlət hakimiyyəti funksiyalarına malikdir. Yerli özünüidarəetmə mahiyyətcə bu və ya digər ərazinin əhalisinə öz işlərini həll etmək üçün müəyyən muxtarriyyatın verilməsidir. Burada yerli kollektivin marağın stimullaşdırıcı vasitə kimi çıxış etməsinə səbəb odur ki, o, yerli kollektivə öz marağına uyğun davranış forması seçməyə imkan verir. (2.s.104)

Özünüidarəetməni törədən zəruri səbəblərdən biri də yerli özünüidarəetmənin səmərəliyi məsəlesi olmuşdur. Muxtarriyyat bütün bunların hamısını özündə birləşdirir və qarşıya qoyulan məqsədə çatmağa imkan verir. Yerli özünüidarəetmənin əmələgəlməsi səbəbi də bu iki başlıca faktordur. Birinci, dövlət öz işlərinin bir hissəsini müəyyən subyektlərə verir (müvəkkil edir) və bununla da, idarəcilik imkanlarına qənaət olunur, ikinci, idarəcilik verilən subyektlərə məsələləri

öz nöqtəyi - nəzərinə və deməli, öz marağın uyğun həll etmək imkanı verməklə onun qarşıya qoyulan məqsədlərə çatmaq istəyini stimullaşdırır və beləliklə, özünüidarəetmənin səmərəli olması müəyyən qədər təmin olunmə olur. (4,s.475)

Yerli özünüidarəetmənin vahid elmi anlayışı yoxdur və ayrı-ayrı müəlliflər tərəfindən müxtəlif cür izah edilir. Məsələn, İ.İ.Yevtixiev "sosial qruplar tərəfindən dövlətin daxili idarəetməsinin obyektiv hüququn sərhədləri daxilində idarəəsilik mərkəzlərinin seziklər vasitəsi ilə yaradılması və özünüidarəetmə orqanlarının muxtarlıyyəti şərtləri ilə sərbəst həyata keçirilməsi", B.E.Nolde "dövlətin funksiyalarının bu və ya digər dərəcədə müstəqil şəxs və ya təşkilat tərəfindən həyata keçirilməsi forması", B.N.Ciçerin "təmsilziliyin və məsuliyyətin yerli idarələrə təhvil verilməsi" kimi xarakterizə etmişlər (7,s.13-14).

Yerli özünüidarə dedikdə, yerli özünüidarə orqanlarının qanun çərçivəsində, məsuliyyəti öz üzərinə götürərək və yerli əhalinin mənəfeyi naminə dövlət ielərinin böyük bir hissəsini nizama salmaq və onu idarə etmək hüququ və real bacarığı başa düşülür. Bu anlayış 15 oktyabr 1985-ci ildə Avropa Şurası dövlətlərinə imzalamaq üçün təqdim edilmiş və 1 sentyabr 1988-ci ildə qüvvəyə minmə "Yerli özünüidarəetmə haqqında Avropa Xartiyası"nın 3-cü maddəsində verilmədir. (28 dekabr 2001-ci ildə Azərbaycan Respublikası Milli Məclisində ratifikasiya edilmişdir) Göründüyü kimi, Xartiyada da birbaşa göstərilir ki, yerli özünüidarə dövlət ielərinin yerinə-yetirilməsidir. Lakin bu hər cür dövlət işləri deyil, öz mənafeyi naminə həyata keçirilən dövlət ielərinin idarə olunmasıdır. Yəni yerli əhəmiyyəti məsələlərin həllini öz üzərinə götürməsidir. Başqa sözlə, dövlət yerli əhaliyə özünü idarə etmək imkanı verir. Əlamətlərdən biri də yerli özünüidarəetmənin qanun çərçivəsində və öz məsuliyyəti ilə həyata keçirməsidir. Məsuliyyət yerli özünüidarəetmənin atributiv əlaməti olan muxtarlıyyatdan yaranır. Muxtar subyekt davranışına görə yalnız özü məsuliyyət daşımalıdır.

Anlayışa görə yerli özünüidarəetmə nizamasalma və idarəetmə hüququndur. Buradan aydın olur ki, yerli özünüidarəetmə, sadəcə, icraedici-sərancamverici fəaliyyəti deyil, müəyyən qədər normayardıcılığını da özündə ehtiva edir. Məcburi qayda müəyyən etmədən yerli özünüidarə orqanlarının tam muxtar olacağını düşünmək qeyri-mümkündür. Xartiyadakı real bacarıq ifadəsi yerli özünüidarəetmənin təminatlarını nəzərdə tutur. Bu təminat həm hüquqi, həm də maddi olmalıdır. Belə ki, qanunvericilik səviyyəsində hüquqi təminatları olmayan və ya belə təminatı olub, lakin səlahiyyətlərinə uyğun maddi cəhətdən təchizatı olmayan yerli idarəəcilik qarşıya qoyulan məqsədi tam ödəyə bilməz.

Yerli özünüidarəetməni, həqiqətən, özünüidarəetmə kimi təşkil edən onun formallaşma sisuludur. Yerli özünüidarəetmə ərazi kollektivinin və dolayısı ilə hər bir vətandaşın dövlətlə və cəmiyyətlə qarşılıqlı münasibətlərində özünü ifadə üsuludur. Tamamilə yuxarıdan təşkil edilməkə və təyinatla qurulan idarəəcilik özünüidarə adlanı bilər, lakin mahiyyətə özünüidarəetmə ola bilməz.

Ödər ki, həm beynəlxalq aktlarda, həm də milli qanunvericilikdə yerli özünüidarəetmənin təşkili üsulu kimi əhali tərəfindən seçilmə göstərilir. Deyilənlərə əsasən yerli özünüidarəetmənin əsas əlamətlərini ayırməq olar:

Yerli özünüidarəetmə sistematik, ictimai fəaliyyət sferasıdır.

Bu fəaliyyət yerli sakinlərin mənafələri ilə bağlıdır və bu mənafələr idarəetmənin səmərəliliyi üçün nəzərə alınır.

Bu fəaliyyət qeyri-dövlət fəaliyyətidir.

Onu xüsusi subyektlər-seçkili qeyri dövlət orqanları həyata keçirir.

Yerli özünüidarəetmə müəyyən prinsiplərə söykənir. Bu prinsiplər yerli özünüidarəetmənin təşkili ilə bağlı qanunvericilik konsepsiyasını, onun təşkili məqsədlərini, müstəqilliyinin əsaslarını özündə yiğcam şəkildə eks etdirir. Prinsiplər ölkədən-ölkəyə fərqlidir, ancaq bir sıra prinsiplər vardır ki, onlar beynəlxalq hüquqi aktlarda təsbit olunublar. Bu prinsiplər yerli özünüidarəçiliyi özünüidarəetmə kimi xarakterizə edir və onların fəaliyyəti üçün zəruri minimum təminatları eks etdirir.

Ayri-ayrı ölkələrdə müxtəlif adla adlandırılmasına baxmayaraq, bir qayda olaraq, yerli özünüidarəetməni bələdiyyələr həyata keçirir. Bələdiyyə ərəb sözü olub "ölkə, ölkəni idarə edən

yer" deməkdir. Bir çox Avropa dillərində bu sözün qarşılığı kimi "munisipasiya" və ya "munisipalitet" sözü işlədir. Latin mənşəli bu söz qədim Roma imperiyasında bizim eranın III əsrində başlayaraq işlədilmişdir. Roma imperiyasında İtaliyanın özündən kənardə yerleşən və ona tabe olan özünüidarəetmə hüququna malik, əhalisi qismən və ya tam həcmində Roma vətandaşlığını qəbul etmiş şəhərlərə munisipasiya deyilirdi. O dövrə şəhərlərin özünüidarə hüququ, indi qəbul olunduğu kimi, xalqın özünüidarəetmə hüququ ilə əlaqələndirilmirdi və təbiətinə görə demokratik deyildi. Bu yerli özünüidarəetmə zərurətdən doğurdu. Belə ki, İtaliya ərazisində uzaqda yerleşən şəhərlərin mərkəzdən birbaşa idarə olunması çətinlik törədir və bu da yerli xarakterli işlərin idarə olunması üçün həmin şəhərlərə özünü idarə etmə imkanının verilməsini tələb edirdi.

Yerli özünüidarəetmə qədim tarixə malik olsa da özünüidarəetmənin demokratik vasitəsi kimi çox-çox sonralar formalaşıb. Bu mənada bələdiyyələr hüquqi dövlətə məxsus sosial təsisatın, vətandaş cəmiyyətinin qurulmasında vasitədir.

Bələdiyyələr və ya seçkili yerlər üçün idarə orqanları yerli özünüidarəetmə sisleminin tərkib hissəsidir. Bu sistem yalnız bələdiyyələrlə məhdudlaşdırır. Yerli özünüidarəetmə sisteminə lokal xarakterli məsələləri əhalinin özü tərəfindən həll etməyə imkan verən üsul və vasitələr, o cümlədən yerli referendum, yerli seziklər və sair addır. Bələdiyyələr özü bir sistem kimi müstəqildir və dövlət orqanları sisteminə birbaca tabe deyil. Bələdiyyələrin öz aralarında təbəçilik münasibətləri yoxdur. Bələdiyyə idarəəcilik sistemi həm seçkili orqanları, həm də onlara tabe olan yerli inzibati xidməti əhatə edir.

1995-ci il Konstitusiyası qəbul edilməklə ölkədə yerli özünüidarəetmənin bələdiyyələr vasitəsi ilə həyata keçirilməsi prinsipi qəbul edildi. Konstitusiyanın 4-cü bölməsi (142-146-ci maddələr) "Yerli özünüidarəetmə" başlığı, IX Fəsli isə "Bələdiyyələr" yarı� başlığı daşımaqdadır. 142-ci maddənin birinci bəndində açıqca yerli özünüidarəərinin bələdiyyələr vasitəsi ilə həyata keçirildiyi qeyd edilib. Bu maddənin ikinci bəndində isə bələdiyyələrin seziklər əsasında yaradılması gösiərişi vardır. Bələdiyyələrə seziklərin əsasını Azərbaycan Respublikası Konstitusiyası və Azərbaycan Respublikası Seçki Məcəlləsi təşkil edir. Qeyd edək ki, 2003-ci ildə Seçki Məcəlləsinin qəbulunadək göstərilən quruma seziklər "Bələdiyyələrə seziklərin qaydaları haqqında" Azərbaycan Respublikasının Qanunu ilə tənzimlənirdi.

Ümumiyyətlə, hər hansı bir dövlət və ya qeyri-dövlət hakimiyyət strukturunun təşkili müvafiq qanunvericilik bazası olmadan mümkün deyil. Bu cəhətdən yerli özünüidarəetmə də istisna deyil. Azərbaycan Respublikasında yerli özünüidarəetmənin hüquqi bazasını 12 noyabr 1995-ci ildə Ümumxalq səsverməsi-referendumda qəbul edilmiş Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyası, Azərbaycan Respublikası Milli Məclisi tərəfindən qəbul edilmiş qanunlar. Azərbaycan Respublikasının Prezidentinin fərmanları, sərəncamları, Azərbaycan Respublikası Nazirlər Kabinetinin qərarları və ayri-ayrı mərkəzi icra hakimiyyəti orqanlarının normativ aktları təşkil edir.

Respublikamızda yerli özünüidarəetmə sisteminin yaradılmasının əhəmiyyəti və bunun yerli məsələlərin həllinin demokratik prinsipi olması Azərbaycan xalqının ümummilli lideri Heydər Əliyevin 12 dekabr 1999-cu il tarixdə bələdiyyə sezikləri ilə əlaqədar xalqa müraciətində öz əksini tapmışdır: "Bələdiyyə sezikləri Azərbaycanda gedən demokratiya prosesinin böyük bir hissəsi, böyük bir qoludur. Demokratik, hüquqi dövlət, dünyəvi dövlət qurmaq prosesinin bir hissəsi, bir sahəsidir.., Biz Azərbaycanda..., tam müstəqil yerli özünüidarəetmə orqanları yaradırıq. Bu, həm demokratiyanın inkişafi deməkdir, eyni zamanda, ölkəni idarə etməkdə vətəndaşlarımıza imkanlar yaradılmasının göstəricisidir".

Yerli özünüidarəəni xalq hakimiyyəti kimi xarakterizə edən tərif "Bələdiyyələrin statusu haqqında" Qanununun 1-ci maddəsində öz əksini tapmışdır. "Azərbaycan Respublikasında yerli özünüidarəə vətəndaşların fəaliyyətinin tərkilinin elə bir sistemidir ki, bu sistem onlara qanun çərçivəsində yerli əhəmiyyəti məsələləri müstəqil və sərbəst şəkildə həll etmək hüququnu həyata keçirmək və yerli əhalinin mənafeyi naminə Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyasının 144-cü maddəsinin 2-ci hissəsinə uyğun olaraq dövlət işlərinin bir hissəsini yerinə yetirmək imkanı verir". Azərbaycan Respublikası Konstitusiyası tərəfindən təsdiq edilən və zəmanət verilən əhalinin müstəqil və öz məsuliyyəti altında yerli əhəmiyyəti məsələlərin həlli üzrə əhalinin mənafeyini, onun tarixi və digər ənənələrini nəzərə alaraq bilavasitə və ya yerli özünüidarəə orqanları vasitəsilə

fəaliyyətidir. Bu tərif yerli özünüidarəni xarakterizə edən əsas xüsusiyyətləri, onun xalq hakimiyyəti sistemində yerini qeyd etməyə imkan verir.

"İnsan hüquqlarının Ümumi Bəyannaməsinin" 21-ci maddəsirdə göstərilib ki, hər bir insan öz ölkəsinin idarə edilməsində ietirak etmək hüququna malikdir. Xalqın idadəsi hakimiyyətin əsası olmalıdır: bu iradə, vaxtaşırı və saxtalaşdırılmadan, ümumi və bərabər sezki hüququ əsasında, gizli səsvermə yolu ilə və yaxud səsvermə azadlığını təmin edən digər eynimənalı formalar vasitəsilə kezirilən seziklərdə tapmalıdır.

Bunula yanaşı "Vətəndaş hüquqları və siyasi hüquqlar haqqında" Beynəlxalq Paktin 25-ci maddəsinə əsasən hər bir vətəndaşın hər hansı ayrı-seçkiliyə və əsəssiz məhdudiyyətlərə məruz qalmadan dövlət ielərinin həyata keçirilməsində ietirak etmək hüququ və imkanı vardır. Yerli özünüidarə konsepsiyası ilk növbədə ona əsaslanır ki, yerli ictimaiyyət hər hansı bir demokratik rejimin əsas elementlərindən biridir. Vətəndaşların dövlət işlərini idarə etməkdə ietirak etmək hüququ isə əksər müasir dövlətlərin qurulmasının demokratik prinsiplərinin tərkib hissəsidir. İbrahim Quliyevin fikrincə vətəndaşlann bilavasitə dövlət işlərini idarə etməkdə ietirakı məhz yerli səviyyədə reallaca bilər. Belə bir nəticəyə gəlmək olar ki, real səlahiyyətlər verilmiş yerli idarəciliyin mövcudluğu əhalinin tələbatına daha effektli və maksimal surətdə yaxınlaşdırın bir idarəetmənin təmin olunmasına şərait yaradır. (6.s.9).

Təhlillər göstərir ki, əgər biz həqiqətən sivil şəkildə çalışan və beynəlxalq standartlara cavab verən yerli özünüidarəetmə sistemini fəaliyyətdə görmək istəyirik, ilk növbədə ona verilən səlahiyyətlər çərçivəsinə yenidən baxmalıyıq. Yerlərdəki icra nümayəndələrinin ləğvi və ya bir çox hallarda onların bələdiyyələrlə birləşdirilməsi bələdiyyələrin işini və məsuliyyətini artırıb bilər.

Fikrimizcə, ilk önce icra strukturları ilə üst-üstə düşən məsələlər və "paralel səlahiyyətlər" aradan qaldırılmalı, sezki yolu ilə hakimiyyətə gələnlərə geniş səlahiyyət paketi təqdim edilməlidir.

ƏDƏBİYYAT

1. Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyası. Bakı, Qanun – 2010.
2. S.Allahverdiyev. Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyası və hüququn əsasları. Bakı, Digesta, 2009.
3. "Yerli özünüidarəetmə haqqında Avropa Xartiyası." 01 sentyabr 1988-ci il.
4. Z. Əsgərov. Konstitusiya hüququ. Bakı, 2011.
5. Sevinc Əzim qızı. İdarəetmə, yerli və regional özünüidarəetmə. Bakı, 2008.
6. İ.O. Quliyev. Yerli özünüidarəetmə orqanlarının fəaliyyətinin nəzəri və hüquqi əsasları. Bakı, 2006.
7. Б.Н. Чичерин. Основные теории местного самоуправления: происхождение и развитие. Москва, 1996.

ПОНЯТИЕ О МЕСТНОМ САМОУПРАВЛЕНИИ И РОЛЬ АЗЕРБАЙДЖАНСКОЙ ОБЩЕСТВЕННОСТИ В ГОСУДАРСТВЕННО - ПРАВАВОЙ СТРУКТУРЕ

P.P. İbragimov

В статье анализируются понятия о местных органах самоуправления и роль муниципалитетов в государственно-правовой структуре общества. Одновременно, отмечается особое место местных органов самоуправления в механизме демократического управления общества и государства.

В статье особо отмечается, что органам местного самоуправления, не входящим в структуру органов государственной власти, однако уполномоченным разрешать вопросы местного значения, могут быть переданы и отдельные полномочия органов государственной власти.

THE CONCEPT OF LOCAL SELF-GOVERNMENT AND THE ROLE OF AZERBAIJAN

R.R. İbragimov

The article to local government, in different concepts and legal state of society - the place and the role of municipalities in which the structure is illuminated. At the same time indicates that the local government of the state of society and democratic governance mechanism occupies a special place.

The article emphasizes that public authorities outside, but local authority delegated to local governments and can be separate powers of public authorities to resolve the issues.

AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASINDA AQRAR İSLAHATLARIN HÜQUQI ƏSASLARI

İ.O. Quliyev, Ə.Ə. Kazimov*

Milli Aviasiya Akademiyası, Azərbaycan Dövlət Aqrar Universiteti*

Məqalədə müəllif qeyd edir ki, torpaq islahatının məqsədi iqtisadi azadlıq və sosial ədalət prinsipləri əsasında torpaq üzərində yeni mülkiyyət münasibətlərini yaratmaq, bazar iqtisadiyyatını və sahibkarlıq təşəbbüsünü inkişaf etdirmək, ölkənin iqtisadi müstəqilliyinə, o cümlədən ərzaq təminatına nail olmaq və nəticə etibarı ilə Azərbaycan xalqının maddi rifahını yüksəltməkdən ibarətdir.

Açar sözlər: aqrar islahat, torpaq məcəlləsi, sahibkar, özləşdirmə, mülkiyyət

Respublikamız müstəqillik qazandıqdan sonra, digər keçmiş ittifaq respublikalarında olduğu kimi, Azərbaycanın da iqtisadiyyatında, o cümlədən aqrar sahədə tənəzzül və iqtisadi böhran yaranmağa başladı. O vaxtlar kənd təsərrüfatında əsas təsərrüfat formaları olan kolxoz və sovxozi əhəmiyyətli dərəcədə fəaliyyət göstərə bilmir və iqtisadi tənəzzül günü-gündən dərinleşirdi.

Bələ bir şəraitdə Ümummilli Lider Heydər Əliyev iqtisadiyyatın böhrandan xilas edilib inkişaf etdirilməsinin yegənə yolunun islahatlar olduğunu bildirdi. Onun rəhbərliyi və təşkilatçılığı ilə aqrar islahatın aparılması üçün hüquqi baza yaradılmış və həyata keçirilmişdir. Bələ ki, 1995-ci il 18 fevral tarixdə 17 maddədən ibarət Azərbaycan Respublikasının aqrar-sənaye kompleksinin (aqrar bölmənin) islahatının əsas istiqamətlərini və onların hüquqi təminatını müəyyən edən «Aqrar islahatın əsasları haqqında» Azərbaycan Respublikası Qanunu (1), 25 maddədən ibarət sovxozi, kolxozların, təsərrüfatlararası və digər kənd təsərrüfatı istehsalı müəssisələrinin istifadəsindəki (balansındaki) torpaqdan və əmlakdan pay almaq hüququ olan şəxslər tərəfindən təsərrüfatın (müəssisənin) hər hansı təşkilati hüquqi formasının könüllü seçilməsinə və yaradılmasına təminat verən «Sovxozi və kolxozların islahatı haqqında» Azərbaycan Respublikası Qanunu (2) və 1996-ci il 16 iyul tarixdə isə 26 maddədən ibarət Azərbaycan Respublikasında torpaq islahatının aparılmasının hüquqi əsaslarının və qaydalarının müəyyən edən «Torpaq islahatı haqqında» Azərbaycan Respublikası Qanunu (3) qəbul edilmişdir.

«Aqrar islahatın əsaslan haqqında», Azərbaycan Respublikası Qanununun «Aqrar islahatın məqsəd və vəzifələri» adlanan 1-ci maddəsində deyilir: «İslahatın məqsədi aqrar bölməni böhrandan çıxarmaq, iqtisadiyyatı sabitləşdirmək, əhalinin sosial-iqtisadi vəziyyətini yaxşılaşdırmaqdır.

İslahatın vəzifələri torpaq və əmlak üzərində yeni mülkiyyət münasibətlərinin formalasdırılmasından, bazar iqtisadiyyatına uyğun istehsal və infrastruktur sahələrində müxtəlif növlü təsərrüfatların yaradılması və inkişafı ilə istehsal münasibətlərinin dəyişdirilməsindən və təkmilləşdirilməsindən ibarətdir.

İslahat torpaqların dövlət və bələdiyyə mülkiyyətinə ayrılmamasını, müəyyən edilmiş normalar əsasında torpaqların xüsusi mülkiyyətə əvəzsiz verilməsini, mülkiyyət formasından asılı olmayaraq torpaq istifadəçilərinə təsərrüfat fəaliyyəti üçün bərabər şərait yaradılmasını nəzərdə tutur. Torpaq mülkiyyətçisinin Azərbaycan Respublikasının torpaq qanunvericiliyinə uyğun olaraq torpağı satmaq, bağışlamaq, dəyişmək, girov qoymaq icarəyə və vərəsəliyə vermək, əlavə torpaq sahəsi satın almaq hüquqları vardır.

Torpaq islahatı zamanı ərazinin təbii-coğrafi şəraiti, əhalinin sixlığı və kənd təsərrüfatı istehsalında iştirakı, torpaqların keyfiyyəti, torpaqdan istifadənin yerli xüsusiyyətləri nəzərə alınır, torpaqlardan təyinatına görə istifadə olunması və ətraf mühiti mühafizə tələbləri gözlənilir.

«Sovxozi və kolxozların islahatı haqqında» Azərbaycan Respublikası Qanununun «İslahatın məqsəd və vəzifələri» adlanan 2-ci maddəsində qeyd olunur ki, islahatın məqsədi bazar iqtisadiyyatına uyğun müxtəlif növlü təsərrüfat formalarını yaratmaq və aqrar bölmədə sahibkarlığı inkişaf etdirməkdir. Islahatın vəzifələri sovxozi və kolxozların kəndli (fermer) təsərrüfatına bölünməsindən, bərə sahibkarlığı əsaslanan xüsusi mülkiyyətli kənd təsərrüfatı müəssisələrinə əvəziləşməsindən, sovxozi bazasında dövlət kənd təsərrüfatı müəssisələrinin yaradılmasından,

şəxsi yardımçı təsərrüfatların inkişafından, yaradılmış təsərrüfatların kooperasiyası və xidmət sahələrinin təşkilindən ibarətdir.

«Torpaq islahatı haqqında» Azərbaycan Respublikası Qanununda göstərilir ki, torpaq islahatının məqsədi iqtisadi azadlıq və sosial ədalət prinsipləri əsasında torpaq üzərində yeni mülkiyyət münasibətlərini yaratmaq, bazar iqtisadiyyatını və sahibkarlıq təşəbbüsünü inkişaf etdirmək, ölkənin iqtisadi müstəqilliyinə, o cümlədən ərzaq təminatına nail olmaq və nəticə etibarı ilə Azərbaycan xalqının maddi rifahını yüksəltməkdən ibarətdir.

Torpaq islahatının vəzifələri Azərbaycan Respublikası ərazisində dövlət torpaqlarının müəyyən edilməsini, torpaqların bələdiyyə və xüsusi mülkiyyətə verilməsini, mülkiyyətçilərin torpağa sahiblik, istifadə və sərəncam hüquqlarını təmin etməkdir.

Aqrar islahatların birinci mərhələsində torpağın və əmlakin özəlləşdirilməsi başa çatdırılmışdır. Xüsusi mülkiyyətə veriləcək torpaq sahələrinin 99,8 faizi, əmlakin isə 98,9 faizi özəlləşdirilmişdir. Ölkəmizdə həyata keçirilən aqrar islahatı nəticəsində 867 minə yaxın ailə torpaq payı almış, mülkiyyətçilər yaranmışdır. Aqrar sahədə yaradılmış əlverişli şərait nəticəsində 842 minə qədər xırda (ailə-kəndli) təsərrüfatı, 36 dövlət təsərrüfatı (məhdud məsuliyyətli cəmiyyət), 79-dan çox kənd təsərrüfatı istehsal kooperativi, 2409 kənd təsərrüfatı müəssisəsi (birgə təsərrüfatlar), 2571 fərdi sahibkarlar (hüquqi şəxs yarananlar) və 220 sair kənd təsərrüfatı müəssisəsi (elmi-tədqiqat, tədris, təcrübə və s.) təsərrüfat formaları yaradılmışdır.

Aqrar islahatın əsas nəticələri aşağıdakılardan ibarət olmuşdur:

- kənd təsərrüfatında torpaq və əmlak üzərində xüsusi mülkiyyətçilik bərqərar olunmuşdur;
- kənddə sahibkarlar təbəqəsi yaranmış, kiçik və orta sahibkarlığın inkişafına şərait yaxşılaşmışdır;
- aqrar sahədə müasir texnika və texnologiyalar, yeni bilik və informasiyalar şəbəkəsi genişlənir;
- kənd təsərrüfatında torpaq və əmlakdan səmərəli istifadəyə imkanlar artmış, iqtisadi tənəzzülün qarşısı alınmış, istehsalın dinamik inkişafına zəmin yaranmışdır;
- kənd təsərrüfatında istehsalın mərkəzdən planlı idarə edilməsi özünüdərə ilə əvəz edilmişdir və s.

25 iyul 1999-cu ildə Azərbaycan Respublikası Torpaq Məcəlləsi qəbul edildi. Azərbaycan Respublikasının Torpaq Məcəlləsi Azərbaycan Respublikasında torpaq üzərində mülkiyyətin müxtəlif növlərinin tətbiqi əsasında yaranan torpaq münasibətlərinin tənzimlənməsinə, torpaq mülkiyyətçiləri, istifadəçiləri və icarəçilərinin torpaqla bağlı vəzifələrinin yerinə yetirilməsinə və torpaq üzərində hüquqlarının müdafiəsinə, torpaqlardan səmərəli istifadə və onların mühafizəsi üçün şərait yaradılmasına, torpağın münbitliyinin bərpasına və artırılmasına, texnogen çirkənmə və dağılmadan korlanmış torpaqların rekultivasiyasına, təbii mühitin qorunub saxlanması və yaxşılaşdırılmasına yönəlmüşdür.

Torpaq münasibətləri - dövlət orqanları, bələdiyyələr, hüquqi və fiziki şəxslər arasında torpağa sahiblik, torpaqdan istifadə və torpaq barəsində sərəncam vermək sahəsində, habelə torpaq resurslarından istifadənin dövlət tərəfində idarə edilməsi sahəsində ictimai münasibətlərdir.

Torpaq münasibətlərinin iştirakçıları Azərbaycan Respublikası, dövlət orqanları, bələdiyyələr, Azərbaycan Respublikasının vətəndaşları və hüquqi şəxsləri, habelə əcnəbilər və vətəndaşlığı olmayan şəxslər, xarici hüquqi şəxslər, beynəlxalq birliklər və təşkilatlar, xarici dövlətlərdir.

Əcnəbilər və vətəndaşlığı olmayan şəxslər, xarici hüquqi şəxslər, beynəlxalq birliklər və təşkilatlar, habelə xarici dövlətlər torpaq münasibətlərinin iştirakçıları kimi Torpaq Məcəlləsinin 48-ci maddəsində nəzərdə tutulmuş məhdudiyyətlərlə çıxış edə bilərlər. Torpaq münasibətlərinin obyekti torpaq sahəsi və onun üzərində hüquqlardan ibarətdir.

Torpaq qanunvericiliyi sistemi özündə Azərbaycan Respublikası torpaq hüququnun mənbələri olan aşağıdakı hüquqi aktları birləşdirir:

- 1) Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyası;
- 2) Azərbaycan Respublikasının Torpaq Məcəlləsi;
- 3) Torpaqla əlaqədar olan digər qanunlar;

- 4) Azərbaycan Respublikası Prezidentinin fərmanları;
- 5) Azərbaycan Respublikası Nazirlər Kabinetinin qərarları;
- 6) Müvafiq nazirliklərin və komitələrin əmrləri və təlimatları;
- 7) Bələdiyyələrin hüquqi aktları (5, s. 28-29).

Qanunvericiliyə görə, qonşu torpaq sahələrinin mülkiyyətçilərinin üzərinə qanunda nəzərdə tutulmuş hüquq və vəzifələrdən əlavə, bir-birinə qarşılıqlı hörmət bəsləmək kimi, əxlaq normasını ehtiva edən müddəə formasında və qanunda nəzərdə tutulduğu üçün məcburi xarakter daşıyan vəzifə qoyulmuşdur. Deklarativ (bəyanetmə) xarakterli bu müddəəanın gerçəkləşdirilməsi üçün qanunda bir sıra konkret davranış qaydaları müəyyən edilmişdir. Öncə iki tərəfli təsirlerin törəyəcəyi hər bir torpaq sahəsi xüsusi hüquqi rejimi olan sahə elan edilmişdir. Məsələn, iki qonşunun torpaq sahələrinin bir hissəsini əhatə etməklə, onların sərhədindən keçən axar çayın vadisi bu qonşularından hər biri üçün digərinin sahəsi hesab olunur. Odur ki, həmin çayla bağlı hər hansı bir hərəkət hər iki qonşunun qarşılıqlı razılıqları əsasında həyata keçirilməlidir. Hər iki qonşunun torpaq sahəsindən keçən çayın təbii axımını qonşunun ziyanına dəyişdirmək olmaz. Əks təqdirdə, öz həyatını və təsərrüfatını suyun təbii axımına uyğun qurmuş qonşu torpaq mülkiyyətçisinin hüquqları kobud şəkildə pozulmuş olar.

Hal-hazırda ölkədə aparılan islahatlar keyfiyyətcə yeni mərhələyə qədəm qoymuşdur. İqtisadiyyatın strukturunda köklü dəyişikliklər baş verir, yeni təsərrüfat sisteminin tələblərinə uyğun təsisatlar və iqtisadi münasibətlər formalaşır. Kend təsərrüfatında aparılan radikal islahatlar - ictimai və dövlət mülkiyyətində olan əmlakın özəlləşdirilməsi, torpaqların xüsusi mülkiyyətə verilməsi, mülkiyyət formalının dəyişdirilməsi, kəndlidə həqiqi sahibkarlıq hissələrinin yaradılması öz müsbət nəticələrini vermiş və Azərbaycanda ərzaq problemi aradan qaldırılmışdır. Ölkə iqtisadiyyatında həyata keçirilən dəyişikliklər və bunun nəticəsində nail olduğumuz inkişaf dövlətə əhalinin sosial vəzifələrini yaxşılaşdırmaq, elmə, mədəniyyətə təhsilə daha çox vəsait cəlb etmək imkanı yaradır.

ƏDƏBİYYAT

1. "Aqrar islahatın əsasları haqqında" 1995-ci il 18 fevral tarixli Azərbaycan Respublikasının Qanunu. Bakı: Qanun, 1995.
2. "Sovxozi və kolxozların islahati haqqında" 1995-ci il 18 fevral tarixli Azərbaycan Respublikasının Qanunu. Bakı: Qanun, 1995.
3. "Torpaq islahati haqqında" 1996-ci il 16 iyul tarixli Azərbaycan Respublikasının Qanunu. Bakı: Qanun, 1996.
4. Azərbaycan Respublikasının 25 iyun 1999-cu il tarixli Torpaq Məcəlləsi. Bakı: Qanun, 1999.
5. Nuriyev C.Q., Atakişiyev M.C., Əsgərov Ə.T. Torpaq hüququ: Dərs vəsaiti. Bakı: 2009.

ПРАВОВЫЕ ОСНОВЫ АГРАРНОЙ РЕФОРМЫ В АЗЕРБАЙДЖАНСКОЙ РЕСПУБЛИКЕ

И.Г. Гулиев, А.А. Кязимов

В статье автор указывает, что целью земельной реформы является создание новых отношений собственности на землю на основе принципов экономической самостоятельности и социального равенства, развитие рыночной экономики и предпринимательской инициативы, достижение экономической независимости страны, включая обеспечение населения продовольствием, и повышение, в результате этого, материального благосостояния Азербайджанского народа.

Ключевые слова: аграрная реформа, земельный кодекс, предприниматель, приватизация, собственность.

I.O. Quliyev, A.A. Kazimov

The author points out that aim of land reform is create land ownership relations based on the principles of economic independence and social equality the development of market economy and entrepreneurship. Economical independence of the country including the provision of food and the resulting increase in material well-being of the Azerbaijani people

Key words: agrarian reform, land code, ownership, privatizing, property.

Ünvanımız:

AZ 1045 Bakı ş., Binə qəs. 25-ci km

Milli Aviasiya Akademiyası

tel. 497-26-00, əlavə 21-85.

E-mail ramazanzade@rambler.ru

Milli Aviasiya Akademiyasının
yeni nəşrləri:

A.M. Paşayev, A.S. Mehdiyev,

T.I. Nizamov.

Su mühitinin akustik monitorinqinin əsasları Bakı:

MAA - 2013-, 230 səh.

Ünvanımız:

AZ 1045 Bakı ş., Binə qəs. 25-ci km

Milli Aviasiya Akademiyası

tel. 497-26-00, əlavə 21-85.

E-mail ramazanzade@rambler.ru

CİNAYƏT İŞLƏRİNİN BİRLƏŞDİRİLMƏSİNİN QANUNİLİYİ

Ü.I. Ağamaliyev

Milli Aviasiya Akademiyası

Məqalədə AR CPM-də cinayət işlərinin birləşdirilməsinin qanuniliyi qaydaları tədqiq edilmişdir. Həmçinin məqalədə göstərilmişdir ki, cinayət işlərinin birləşdirilməsini nəzərdə tutan normalar mükəmməl deyil və istintaq təcrübəsinin tələblərini tam şəhət edə bilmir.

Azərbaycan Respublikasının qüvvədə olan Cinayət-Prosessual Məcəlləsi, qəbul edilən prosessual qərarların əsaslılığı tələbi ilə bərabər, belə qərarların qəbulunda qanunçuluğa ciddi əməl olunması prinsipini də nəzərdə tutur. Belə ki, Cinayət-Prosessual Məcəllənin 10.1-ci maddəsinə uyğun olaraq məhkəmələr və bir cinayət prosesinin iştirakçıları Azərbaycan Respublikası Konstitusiyasının, Cinayət-Prosessual Məcəllənin, Azərbaycan Respublikasının digər qanunlarının habelə Azərbaycan Respublikasının tərəfdar çıxdığı beynəlxalq müqavilələrin müddəələrinə ciddi əməl etməlidirlər.

Azərbaycan dilinin izahlı lügətində qanunçuluq dedikdə, qanuna müvafiqlik (uyğunluq), qanuna əməl etmək, qanuna əsaslanmaq başa düşülür (1, s. 193).

Artıq qeyd edildiyi kimi qanunçuluqla (qanunılıklə) əsaslılıq arasında sıx və qırılmaz əlaqə mövcuddur. Göstərilən qırılmaz əlaqə bağlılığı nisbi xarakter daşımaqla müstəqil tələbdər və bu anlayışlardan hər biri özüne məxsus spesifikasiya malikdir.

Qanunçuluq cinayət mühakimə icraatinin müəyyənedici prinsipidir, çünki cinayət prosesinin bütün subyektlərinin fəaliyyətinin məzmunu, cinayət işlərinin həm istintaqın, həm də onlara məhkəmə baxışının qaydası və şərtləri məhz qanunçuluq vasitəsilə şərtləndirilir.

Cinayət prosesinə aid hüquq ədəbiyyatında qanunçuluğa (qanuniliyə) cinayət prosessual fəaliyyətin subyektləri tərəfindən qanunun göstərişlərinə ciddi və dürüst əməl edülməsi və qanunların düzgün, olduğu kimi icra olunması qismində baxılır (9,s.14). Hüquq ədəbiyyatında dəfələrlə qeyd olunmuşdur ki, cinayət-prosessual qanunvericilikdə nəzərdə tutulmayan hərəkətlərin yerinə vətirilməsi həmişə qanunçuluğun kobud surətdə pozulması (5,s.64) kimi qiymətləndirilir. Belə prosessual hüquq pozuntuları ilk növbədə insan hüquqlarına əməl edilməməsi, habelə dövlət hakimiyyət orqanlarının nüfuzdan salınması ilə müşayiət olunur. Qəbul edilməli olan prosessual qərarın qanuni olması üçün o, hər şeydən əvvəl, bilavasitə qanunun özündə nəzərdə tutulmalıdır.

Hüquq ədəbiyyatında cinayət işlərinin birləşdirilməsinə münasibətdə müvafiq qərarın qəbul edilməsi zamanı qanunçuluğun tələblərinə əməl olunmasına imkan verəcək aşağıdakı əlamətlər fərqləndirilir:

- 1) qəbul edilməli olan qərarın cinayət-prosessual qanunvericilikdə nəzərdə tutulması;
- 2) qəbul edilməli olan prosessual qərarın əsaslılığı;
- 3) prosessual qərarı çıxaran vəzifəli şəxsin müvafiq səlahiyyətinin (belə qərarı çıxarmaq səlahiyyətinin) olması;
- 4) prosessual qərarın çıxarılması üçün qanunvericilikdə nəzərdə tutulan şərtlərin olması;
- 5) cinayət işlərinin birləşdirilməsi haqqında qərarda mənafelərinə toxunulan şəxslərin hüquqlarına əməl edilməsi;
- 6) sənədin qanunda nəzərdə tutulmuş prosessual formasına əməl olunması;
- 7) prosessual qərarın realizə edilməsinin qanula müəyyən edilmiş qaydalarına əməl edilməsi.

Göstərilən əlamətlərdən birincisi o deməkdir ki, çıxarılması yalnız qanunda nəzərdə tutulmuş qərar qanuni ola bilər. Həmin tələbin pozulması qanunla nəzərdə tutulmamış hərəkətlərin yerinə yetirilməsi formasında təzahür edə bilər (7,s.98).

Cinayət işlərinin birləşdirilməsi haqqında qərarın ən mühüm əlamətlərindən biri onun əsaslılığıdır. Cinayət işlərinin birləşdirilməsi haqqında qərarı qəbul edən vəzifəli şəxsin müvafiq səlahiyyətinin olması da qanunçuluğun zəruri tələbidir. Bu müddəənin əhəmiyyəti, hər şeydən

əvvəl, qanunçuluğun səmərəliliyini daha yüksək səviyyədə təmin etməklə təzahür edir. Hüquq ədəbiyyatında düzgün olaraq göstərilir ki, cinayətkarlıqla mübarizədə həm ayrı-ayrı vətəndaşların, həm də cəmiyyətin və bütövlükdə dövlətin mənafelərinə dönmədən əməl olunması buna səlahiyyəti olan orqanların və onların vəzifəli şəxslərinin məqsədyönlü fəaliyyətdən xeyli asılıdır. Yalnız səlahiyyətli şəxslər qanunçuluğun tələblərinin yerinə yetirilməsi işinin səmərəliliyini təmin edə bilərlər (4,s. 534-541).

Azərbaycan Respublikası Cinayət-Prosessual Məcəlləsinin 49.5-ci maddəsinə uyğun olaraq cinayət işi üzrə icraatin birləşdirilməsi müstəntiqin və ya prokurorun, xüsusi ittiham qaydasında icraat işi məhkəmənin qərarı əsasında həyata keçirilə bilər.

Həmin maddənin məzmunundan göründüyü kimi, cinayət işlərinin birləşdirilməsi haqqında müvafiq qərarın çıxarılması səlahiyyəti əsasən müstəntiq və prokurora həvalə edilmişdir. N.I. Abbasovun fikrincə, cinayət işlərinin bir icraatda birləşməsi haqqında qərar qəbul edilərkən müstəntiq və prokror iş üzrə aşadırmanın aparılmasının obyektivliyi haqqında düşünməli və prosessual qanunvericiliyin vəzifələrini yerinə yetirməlidir. İş üzrə ədalətli qərarın çıxarılmasının amillərindən biri həmin iş üzrə aşadırmanın obyektiv aparılmasıdır (3, s. 100).

Hüquq ədəbiyyatında göstərilir ki, cinayət işləri üzrə icraatin birləşdirilməsi müstəntiqin, prokurorun və ya məhkəmənin qərarı ilə rəsirilədirilir. Təhqiqatçı həmin səlahiyyətlərə malik deyildir və o, bunun üçün zərurət olduqda ibtidai aşadırmaya prosessual rəhbərliyi həyata keçirən prokuror qarşısında vəsatət qaldıra bilər. Məhkəmə isə yalnız xüsusi ittiham qaydasında şikayət üzrə icraatin birləşdirilməsi səlahiyyətinə malikdir (bu zaman nəzərə almaq lazımdır ki, xüsusi ittiham qaydasında cinayət təqibi yalnız xüsusi ittiham qaydasında cinayət təqibi ilə birləşdirilə bilər). Deməli, cinayət işi (məhkəməyədək sadələşdirilmiş icraatın materialları) məhkəməyə göndərildikdən sonra cinayət təqibi üzrə icraatın birləşdirilməsi mümkün deyildir (2, s. 132).

Cinayət işlərinin birləşdirilməsi haqqında qərarın qəbulu zamanı qanunçuluğun təmin edilməsində qanunla müəyyən edilən bir sıra şərtlərin mühüm əhəmiyyəti vardır. Belə ki, cinayət işlərinin birləşdirilməsi haqqında qərarın qəbul olunması üçün cinayət işinin başlanması faktı mühüm rol oynayır. Birləşdirilməli olan işlərdən hər biri üzrə istintaqın müddətləri bitməməlidir. İşlərin özü isə dayandırılmamalı və ya icraata xitam verilməməlidir. Dayandırılmış və ya xitam verilmiş cinayət işinin birləşdirilməsi üçün əsasən müəyyən edildiyi halda, hər şeydən əvvəl, müstəntiq işi öz icraatına qəbul etmək haqqında qərar çıxarı və həmin qərarın surətini prokurora göndərir. Xitam verilmiş icraatın məcburi qaydada birləşdirildiyi halda, müvafiq cinayət işinə xitam verilməsi haqqında qərarın ləğv olunması barədə məsələ prokuror tərəfindən həll edilməlidir. Əgər birləşdirilməli olan cinayət işinin icraati dayandırılmışdırsa, müstəntiq həmin iş üzrə icraati təzələyir.

Azərbaycan Respublikasının 2000-ci il Cinayət-Prosessual Məcəlləsinin qüvvəyə minməsinədək cinayət işlərinin birləşdirilməsi təsbit edilməmişdir. Lakin, birləşdirilmiş icraat üzrə ibtidai istintaqın müddətinin hesablanması olduğu anın müəyyən edilməsi haqqında məsələ olduqca vacib və əhəmiyyətlidir.

Ona görə ki, həmin məsələnin həllinə vahid yanaşmaya kömək etməklə və pozuntuların meydana çıxmasına zəmin yaradır. Bununla əlaqədar olaraq hüquq ədəbiyyatında belə bir fikir mövcud idi ki, cinayət işlərinin birləşdirilməsi zamanı istintaqın müddətini birləşdirilmiş icraatların xarakterindən asılı olaraq hesablaşmamaq lazımdır. Bu zaman müddətlərin hesablanması qaydası birləşdirilmiş cinayət işləri üzrə təqsirləndirilən şəxslərin hüquqlarını və qanuni mənafelərini məhdudlaşdırılmamalıdır (8,s. 12).

Təqsirləndirilən şəxsin hüquqlarına əməl edilməsi zəruriliyi hissəsində sonuncu mövqeyə tərəfdar çıxan bəzi prosessualist alımlar göstərilər. ki, istintaqın müddətini qalan işlərin birləşdirildiyi əsas işin başlanması anından hesablaşmamaq zəruridir(6,s.108).

Lakin, biz hesab edirik ki, göstərilən bu fikir hüquq ədəbiyyatında haqlı olaraq təqnid edilmişdir. Tədqiqatçı alım A.S. Denisov aşağıdakı müləhizələrə görə bu müddəəni düzgün hesab etmir. Birincisi, istintaqın müddətinin əsas işin başlanması anından hesablaşmamaq birləşdirilmiş cinayət işi üzrə təqsirləndirilən şəxsin hüquqlarının təmin olunmasına köməklik etməsi imkanını azaldır. İkinci, məsələyə belə yanaşma birləşdirilmiş iş üzrə istintaqın müddətinin bir hissəsinin

birləşdirilmiş icraatm istintaq müddətləri xaricində qalmış olardı. Cinayət işi üzrə sübutların toplanmasına istiqamətləndirilən istintaq hərəkətlərinin və sair prosessual hərəkəflərin icraatına qanunla ancaq cinayət işi başlamadan (hadisə yerinə baxış istisna olmaqla) sonra və istintaq müddətinin müəyyən edildiyi həddə yol verilir. Bundan başqa, müddətlərin hesablanmasıın belə qaydası hansı cinayət işinin əsas iş hesab olunması haqqında məsələnin həlli üçün əlavə çətinliklər yaradardı (7, s. 103).

Azərbaycan Respublikasının qüvvədə olan cinayət-prosessual qanun-vericiliyində birləşdirilmiş cinayət işlərinin istintaq müddətlərinin hesablanmasına dair konkret norma nəzərdə tutulmamışdır. Təcrübə göstərir ki, bu məsələ cinayət işlərinin birləşdirilməsi (ayrılması) haqqında qərar vermək səlahiyyətlərinə malik olan müstəntiqin, prokurorun və məhkəmənin mülahizəsi əsasında həll edilir. Lakin qanunçuluq prinsipi baxımından birləşdirilmiş cinayət işi üzrə istintaq müddətinin hesablanması müstəntiqin, prokurorun və ya məhkəmənin mülahizəsindən asılı olması, fikrimizcə, məqsədə uyğun hesab oluna bilməz. Ona görə də bu qüvvədə olan cinayət-prosessual qanunvericilikdə konkret olaraq müvafiq bir normada öz həllini tapmalıdır.

ƏDƏBİYYAT

- 1) Azərbaycan dilinin izahlı lügəti, II cild, Bakı: Çıraq, 1999, 412s.
- 2) Azərbaycan Respublikası Cinayət Prosesual Məcəlləsinin Kommentariyası. C.H. Mövsümovun, B.C. Kərimovun və Ə.H. Hüseynovun redaktəsi ilə. Bakı, Digesta, 2008, 1320 s.
- 3) Abbasov N.İ. Cinayət işlərinin birləşməsinin xüsusiyyətləri/ Məhkəmə ekspertizası, kriminalistika və kriminologianın aktual problemləri. Elmi məqalələr məcmuəsi, Bakı, 2007, №45, s.99-102.
- 4) Əliyev Z.Ə. İbtidai istintaq və məhkəmə istintaqının qarşılıqlı əlaqəsinin məzmunu, əhəmiyyəti və bu əlaqəni şərtləndirən amillər. /Azərbaycan Respublikasında dövlət və hüquq quruculuğunu aktual problemləri. / Elmi məqalələr məcmuəsi, Bakı, 2005, s.534-541.
- 5) Беловеров Г.П., Грязнова В.М. Соединение и выделение уголовных дел// Социалитическая законность, 1974, №1, с.58-63.
- 6) Беловеров Г.П., Грязнова В.М. Соединение и выделение уголовных дел// Социалитическая законность, 1974, №1, с.58-63.
- 7) Денисов С.А. Законность и обоснованность соединения и выделения уголовных дел. М.: Юрлтингформ, 2004, 192 с
- 8) Маслов И.В. Актуальные проблемы правовой регламентации процессуальных сроков в досудебном производстве по уголовным делам. Автореф. дисс..канд. юрид. наук. М.: 2003, 25 с.
- 9) Сливинский К.О. Алгоритмизация деятельности следователя. Автореф. дисс... канд. юрид. наук, М., 2004, 25 с.

ЗАКОННОСТЬ ОБЪЕДИНЕНИЯ УГОЛОВНЫХ ДЕЛ У.И. Агамалиев

В статье исследованы вопросы законности и обоснованности соединения уголовных дел в УПК. АР. В статье также указано, что нормы, предусматривающие соединение уголовных дел, несовершенны и не охватывают требования следственной практики.

LEGALITY OF THE PROSECUTION U.I. Agamaliev

The article investigates the issues of legality and validity of the compound of criminal cases in the CPC. AR. The article also pointed out that the rules for the connection of criminal cases, incomplete and do not cover the requirements of investigative practices.

NOTARIAT FƏALİYYƏTİNİN ÜMUMİ XARAKTERİSTİKASI

D.R. Davudov

Milli Aviasiya Akademiyası

Hal-hazırda Azərbaycan Respublikasında həm dövlət, həm də xüsusi notariuslar fəaliyyət göstərir.

Məqələdə göstərilir ki, xüsusi notarius heç kəslə əmək münasibatlarına daxil olmur, çünkü müstəqil maliyyələşmə sisteminə malikdir. Xüsusi notariusun ədliyyə organları tərəfindən vəzifəyə təyin edilməsi isə əmək münasibatlarını yaratır. Dövlət xüsusi notariusu yalnız ədliyyə orqanının şəxsində səlahiyyətlər həvalə edir.

Açar sözər – Azərbaycan Respublikası, qanun, xüsusi, problem, notarius.

Azərbaycan Respublikasında notariat dedikdə, "Notariat haqqında" 1999-cu il 26 noyabr tarixli Azərbaycan Respublikasının Qanunu ilə nəzərdə tutulmuş hüquqi hərəkətləri aparmağa müvəkkil edilmiş şəxslər birlikdə başa düşülür.

Azərbaycan Respublikasında rəsmi və doğru sənədlərin tərtibi üçün hüquqların, hüquqi əhəmiyyətli faktların təsdiqi və digər notariat hərəkətlərinin aparılması notariat fəaliyyətinə məxsusdur və belə fəaliyyət yalnız "Notariat haqqında" Azərbaycan Respublikasının Qanunu ilə müəyyən edilmiş qaydada və nəzərdə tutulmuş şəxslər tərəfindən həyata keçirilə bilər.

"Notariat haqqında" Azərbaycan Respublikasının Qanununa əsasən Azərbaycan Respublikasında həm dövlət idarələrində, həm də xüsusi qaydada notariat fəaliyyəti həyata keçirilir.

"Notariat haqqında" Azərbaycan Respublikası Qanununun 3-cü maddəsinə müvafiq olaraq notariat fəaliyyəti ilə peşəkarasına məşğul olan şəxs notarius adlanır.

Dövlət və ya xüsusi notarius kimi işləmək istəyen Azərbaycan Respublikasının hər bir vətəndaşı ali hüquq təhsilli olmalı, mənəvi keyfiyyətlərə və peşə biliklərinə malik olmalıdır.

İkili vətəndaşlığı, digər dövlətlər qarşısında öhdəlikləri olan şəxs, din xadimi vəzifəsinin icrası ilə bağlı əvvəller qanunvericiliyin tələblərini pozduğuna görə işdən azad edilmiş, qanunla müəyyən edilmiş qaydada fəaliyyət qabiliyyəti olmayan və ya məhdud fəaliyyət qabiliyyətli hesab olunan, əvvələr qəsdən cinayət törətmüş və buna görə məhkum olunmuş, barəsində notariat fəaliyyəti ilə məşğul olmasının məhdudlaşdırılması və ya tibbi xarakterli məcburi tədbirlərin tətbiq edilməsi haqqında qanuni qüvvəyə minmiş məhkəmə qərarı çıxarılmış, habelə bərətverici əsaslar olmadan cinayətin törədilməsi üzrə cinayət işinin xitam olunması haqqında qanuni qüvvəyə minmiş istintaq orqanı və ya məhkəmənin qərarı olan, tibbi rəyə əsasən fiziki və əqli qüsurlarına görə notarius işləməyə qadir olmayan, 65 yaşına çatmış şəxs nə dövlət notariusu, nə də xüsusi notarius ola bilməz (1, s. 3).

Fikrimizcə, "Notariat haqqında" Azərbaycan Respublikası Qanununun 3-cü maddəsinin 3-cü hissəsində dəyişiklik edilərək 70 yaşına çatmış şəxsin notarius ola bilməməsinin öz əksini tapması məqsədə uyğun olardı.

Qeyd etmək istərdik ki, 27 dekabr 1973-cü ildə qəbul edilən və 30 yanvar 2000-ci ilə kimi qüvvədə olmuş "Dövlət notariati haqqında" Azərbaycan SSR Qanununda (2), ümumiyyətlə SSRİ dağılana kimi SSRİ-nin tərkibində olmuş bütün müttəfiq respublikaların notariat haqqında Qanunlarında yalnız dövlət idarələrində notariat fəaliyyətinin həyata keçirilməsi nəzərdə tutulmuşdu. Yəni, keçmiş SSRİ-də xüsusi notariuslar fəaliyyət göstərmirdi.

Xüsusi notariusların adı ilə bağlı Rusiya Federasiyasında nəşr olunan hüquq ədəbiyyatında qeyd olunur ki, "xüsusi notarius" termini düzgün deyildir, çünkü xüsusi notariusların bütün fəaliyyəti qanunla tənzimlənir. Qanunda aydın şəkildə göstərilir ki, xüsusi notariuslar fəaliyyətlərini dövlətin adından həyata keçirirlər. Ona görə də xüsusi sistem təşkil edə bilməzler (3, s. 12).

Azərbaycan Respublikasından fərqli olaraq Rusiya Federasiyasında, Qazaxistanda və bir sıra digər ölkələrdə notariat dövlətin adından çıxış edir (həm dövlət, həm də xüsusi notariuslar nəzərdə tutulur), notariuslar notariat hərəkətlərini qanunvericiliyə uyğun olaraq aparmaqla mülki-hüquqi münasibatlarda dövlətin maraqlarını təmsil edirlər.

Z.Ə. Məmmədov haqlı olaraq hesab edir ki, "Notariat haqqında" Azərbaycan Respublikası Qanununun 1-ci maddəsində dəyişiklik edilərək notariat hərəkətlərinin Azərbaycan Respublikasının adından aparılmasının öz əksini tapması respublikamızda notariatin nüfuzunu artırır və insanlar norariat hərəkətlərinin aparılması üçün notariat kontorlarına daha inamlı müraciət edərlər. Yəni, artıq insanlarda belə bir fikir formallaşacaq ki, məhkəmənin qəbul etdiyi qərarlar dövlətin adından çıxarıldığı kimi, həm dövlət notariusunun, həm də xüsusi notariusun təsdiq etdiyi sənəd də dövlətin adından təsdiq edilir və dövlət bu sənədə təminat verir. Məhz buna görə, Z.Ə. Məmmədov düzgün olaraq "Notariat haqqında" Azərbaycan Respublikası Qanununun 1-ci maddəsinə aşağıdakı məzmunda 3-cü hissənin əlavə edilməsini təklif edir:

"Notariat hərəkətlərini aparmağa müvəkkil edilmiş şəxslər notariat hərəkətlərini Azərbaycan Respublikasının adından aparırlar" (4, s. 142-143).

Hal-hazırda Azərbaycanda həm dövlət, həm də xüsusi notariusların fəaliyyətinə Ədliyyə Nazirliyinin Qeydiyyat və Notariat Baş İdarəsi nəzarət edir. Xüsusi notariusların fəaliyyət göstərdiyi ölkələrdə, o cümlədən Rusiya Federasiyasında, Qazaxistanda xüsusi notariusların müstəqilliyini təmin etmək üçün onların fəaliyyətinə notariat palatası nəzarət edir.

Xüsusi notarius heç kəslə əmək münasibətlərinə daxil olmur, çünki müstəqil maliyyələşmə sistemine malikdir. Xüsusi notariusun ədliyyə orqanları tərəfindən vəzifəyə təyin edilməsi isə əmək münasibətlərini yaratmır. Dövlət xüsusi notariusa yalnız ədliyyə orqanının şəxsində səlahiyyətlər həvalə edir.

Ədliyyə orqanlarının xüsusi notariusların fəaliyyətinə nəzarətinin gücləndirilməsi məsəlesi bu sahədə problem məsələlərdən biridir. Hələlik nəzarət notariusun vəzifəyə təyin edilməsi, notariat fəaliyyəti ilə məşğul olmaq və notariat fəaliyyətini aparmaq hüquqlarına dair şəhadətnamənin verilməsi mərhələsində həyata keçirilir. Fikrimizcə, xüsusi notariusların dövlətin həqiqi təmsilçisinə چəvrilməsi məqsədilə, xüsusi notariusların fəaliyyəti üzərində nəzarətin həyata keçirilməsi ilə bağlı səlahiyyətlərin tam şəkildə ədliyyə orqanlarında saxlanılması məqsədə uyğun olardı.

"Notariat haqqında" Azərbaycan Respublikası Qanununun 17-ci və 26-ci maddələrinə görə dövlət notariusu və xüsusi notarius aşağıdakı notariat hərəkətlərini aparırlar:

- 1) əqdləri və etibarnamələri təsdiq edir;
- 2) miras əmlakin mühafizə olunması üçün tədbirlər görür;
- 3) vərəsəlik hüququ haqqında şəhadətnamələr verir;
- 4) ər-arvadın ümumi əmlakındakı paya mülkiyyət hüququ haqqında şəhadətnamələr verir;
- 5) yaşayış evlərinin, mənzillərin açıq hərracdan əldə olunmasına dair şəhadətnamələr verir;
- 6) sənədlərin surətlərinin və sənədlərdən çıxarışlarının düzgünlüyü təsdiq edir;
- 7) sənədlərdəki imzaların həqiqiliyini təsdiq edir;
- 8) sənədlərin bir dildən başqa dilə tərcüməsinin düzgünlüğünü təsdiq edir;
- 9) şəxsin sağ olması faktını təsdiq edir;
- 10) şəxsin müəyyən yerdə olması faktını təsdiq edir;
- 11) şəxslə fotosəkildəki şəxsin eyniliyini təsdiq edir;
- 12) sənədlərin təqdim olunması vaxtını təsdiq edir;
- 13) fiziki və hüquqi şəxslərin ərizələrini başqa fiziki və hüquqi şəxslərə verir;
- 14) öhdəliyin icra predmetini saxlamağa, pul məbləğlərini, qiymətli kağızları və vəsiyyətnamələri depozitə qəbul edir;
- 15) icra qeydləri aparır;
- 16) veksellərə protestlər tərtib edir;
- 17) çekləri ödənilmək üçün təqdim edir və çeklərin ödənilmədiyini təsdiq edir;
- 18) sənədləri saxlanmaq üçün qəbul edir;
- 19) dəniz protestləri tərtib edir;
- 20) sübutları təmin edir.

"Notariat hərəkətləri" anlayışı notariat hərəkətlərinin dinamikliyi, yəni hər hansı bir əməliyyat aparıllarkən hüquqi faktlar sisteminin ardıcılıqla müəyyən edilməsi üzrə notariat fəaliyyətinin həyata keçirilməsini özündə əks etdirir. P.P.Qluşenko və A.M. Sedov qeyd edirlər ki, notariat hərəkətlərinin nəticəsi kimi hüquqi fakt çıxış edir, yəni notariat hərəkətləri statik xarakter

daşıyır (5, s. 35).

Notariat hərəkəti anlayışının dinamik və statik olmasından asılı olmayaraq, onlar mülki dövriyyə iştirakçılarının hərəkətləri, məhkəmə aktları, icra hakimiyyəti orqanlarının aktları da daxil olmaqla müxtəlif hüquqi aktlardan xarakterik xüsusiyyətləri ilə seçilən müəyyən hüquqi əlamətlərə malikdirlər. Bununla yanaşı, həmin əlamətlər notariat hərəkətlərinin başa çatmış və əhəmiyyətli olması şərti ilə vahidlik təşkil etməlidir. Bu əlamətlərdən hər hansı birinin olmaması məhkəmə qaydasında notariat hərəkətinin əhəmiyyətsiz olması barədə mübahisəyə zəmin yarada bilər.

I.A. Kosaryova notariat hərəkətlərini hüquqi fakt hesab edir (6, s. 169). Amma, qanunvericilikdə notariat hərəkətlərinin legal anlayışı təsbit edilməmişdir. Buna baxmayaraq, müxtəlif normativ hüquqi aktların müddəələrinin kompleks təhlili belə nəticəyə gəlməyə imkan verir ki, "notariat hərəkəti" çoxmənalı anlayış olub, eyni zamanda həm prosedura, həm də hüquqi fakt kimi çıxış edir.

Bələliklə, notariat hərəkətinin aparılması prosedurası səlahiyyətli şəxsin işin faktiki hallarının müəyyən edilməsi, müvafiq hüquq normasının seçilməsi və notariat aktı ilə rəsmiləşdirilən qərarın qəbul edilməsindən ibarət olan idrak fəaliyyətinin məntiqi ardıcılığını özündə əks etdirir.

I.A. Kosaryovanın fikrincə, notariat hərəkətlərinin sistemləşdirilməsi, onların təsnifatı, təsnifat meyarlarının müəyyən edilməsi mühüm təcrübə əhəmiyyətə malikdir. O, aşağıdakı qrup təsnifati elmi cəhətdən məqbul sayır:

1) hüquq münasibətlərinin yaranmasına, dəyişməsinə, xitam olunmasına və təsdiq edilməsinə yönələn notariat hərəkətləri:

- a) əqdlərin təsdiq edilməsi;
- b) vərəsəlik hüququ haqqında şəhadətnamələrin verilməsi;
- c) ər-arvadın ümumi əmlakındakı paya mülkiyyət hüququ haqqında şəhadətnamələrin verilməsi;

ç) açıq hərrac yolu ilə tikintinin əldə edilməsi haqqında şəhadətnamələrin verilməsi.

2) mülki hüquq münasibətlərinin təmin edilməsinə və həyata keçirilməsinə yönələn notariat hərəkətləri:

- a) yaşayış evinin özgənkiləşdirilməsinə qadağa qoyulması;
- b) pul məbləğinin və qiymətli kağızların depozitə qəbul edilməsi;
- c) icra qeydlərinin aparılması;
- ç) veksellərə protestlərin tərtib edilməsi;
- d) çeklərin ödənilmək üçün təqdim edilməsi və çeklərin ödənilmədiyinin təsdiq edilməsi.

3) mühafizə əhəmiyyəti daşıyan notariat hərəkətləri:

- a) miras əmlakin mühafizə olunması üçün tədbirlər görülməsi.
- 4) birbaşa və ya dolayı şəkildə müxtəlif hüquq münasibətlərinə toxunan universal xarakterli notariat hərəkətləri:

a) sənədlərin surətlərinin və sənədlərdən çıxarışlarının düzgünlüğünün təsdiq edilməsi;

b) sənədlərdəki imzaların həqiqiliyinin təsdiq edilməsi;

c) sənədlərin bir dildən başqa dilə tərcüməsinin düzgünlüğünün təsdiq edilməsi;

ç) vətəndaşın sağ olması faktının təsdiq edilməsi;

d) vətəndaşın müəyyən yerdə olması faktının təsdiq edilməsi;

e) vətəndaşla fotosəkildə təsvir edilmiş şəxsin eyniliyinin təsdiq edilməsi;

ə) sübutların təmin edilməsi;

f) dəniz protestlərinin tərtib edilməsi;

g) vətəndaşların və təşkilatların ərizələrini başqa vətəndaşlara və təşkilatlara verilməsi;

ğ) sənədlərin saxlanmaq üçün qəbul edilməsi (6, s. 60-62).

Bələliklə, aparılmış tədqiqat nəticəsində qanunvericiliyin təkmilləşdirilməsi məqsədilə aşağıdakı təklifləri vermək olar:

1) "Notariat haqqında" Azərbaycan Respublikası Qanununun 1-ci maddəsinə aşağıdakı məzmunda 3-cü hissə əlavə edilsin:

"Notariat hərəkətlərini aparmağa müvəkkil edilmiş şəxslər notariat hərəkətlərini Azərbaycan

Respublikasının adından aparırlar".

2) "Notariat haqqında" Azərbaycan Respublikası Qanununun 3-cü maddəsinin 3-cü hissəsində dəyişiklik edilərək 70 yaşına çatmış şəxsin notarius ola bilməməsinin öz əksini tapması məqsədəmüvafiq olardı.

ƏDƏBİYYAT

1. "Notariat haqqında" 26 noyabr 1999-cu il tarixli Azərbaycan Respublikasının Qanunu. Bakı: Qanun, 2013, 48 s.
2. "Dövlət notariati haqqında" 27 dekabr 1973-cü il tarixli Azərbaycan SSR Qanunu. Ведомости Верховного Совета Азербайджанской ССР, 1973, № 24, ст. 212.
3. Административное право: Учебник / Под ред. Л.Л. Попова. М.: Юристъ, 2002, 696 с.
4. Мəmmədov Z.Ə. Notariat fəaliyyətinin hüquqi əsasları. Bakı:Təknur, 2011,160 s.
5. Глущенко П.П., Седов А.М. Основы нотариальной деятельности. СПб.: Изд. В.А. Михайлова, 2001, 367 с.
6. Косарева И.А. Роль нотариальных действий в гражданско-правовом регулировании: Дисс. ... канд. юр. наук. Хабаровск, 2004, 206 с.

ОБЩАЯ ХАРАКТЕРИСТИКА НОТАРИАЛЬНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ

Д.Р. Давудов

В статье указывается, что в Азербайджанской Республике удостоверение прав и фактов правового значения и совершение других нотариальных действий для оформления официальных и подлинных документов относится к нотариальной деятельности, которая может осуществляться лишь в установленном Законом порядке и предусмотренными в нем лицами.

Ключевые слова - Азербайджанская Республика, закон, частный, проблема, нотариус.

GENERAL CHARACTERISTIC OF NOTARIAL ACTIVITY

D.R. Davudov

In article it is specified that in the Azerbaijan Republic the certificate of the rights and the facts of legal value and commission of other notarial actions for registration of official and original documents belongs to notarial activity which can be carried out only in the order established by the law and the persons provided in it.

Keywords - Azerbaijan Republic, law, private, problem, notary.

BEYNƏLXALQ VALYUTA FONDU ÇƏRÇİVƏSİNDE DÖVLƏTLƏRİN VALYUTA SİYASƏTİNƏ NƏZARƏT

L.R. Fərzəliyeva

Baki Dövlət Universiteti

Bu məqalədə BVF-nun bir təşkilat kimi valyuta siyasətinə toxunmaqla global maliyyə nizamı təqib etmək, birja, valyuta məzənnələri, ödəmə planları kimi mövzularda yoxlama və təşkil etmə, eyni zamanda texniki və maliyyə dəstəyini təmin etmə kimi funksiyaları araşdırılmışdır. Hazırda BVF-nun səlahiyyətləri onun pul vəsaitlərinə ehtiyac duyan üzv dövlətlərə yardım edilməsi prosedurları çərçivəsində daha da artırılmışdır.

Açar sözlər: valyuta məzənnələri, dünya iqtisadiyyatı, kredit, tədiyyə balansı, kvota, fond.

Bazar şəraitində valyuta nəzarəti iqtisadi və sosial inkişafın, bündə və qeyri-bündə fondları qarşısında öhdəliklərin yerinə yetirilməsi fəaliyyətinin yoxlanılmasına, təsərrüfat subyektləri arasında qarşılıqlı ödəmələrin sürətləndirilməsinə yönəlməlidir. Onun köməyi ilə bütün resurslardan rasional istifadə probleminin həll edilməsi, mülkiyyətin bütün formalarının subyektləri tərəfindən maddi vəsaitlər və maddi dəyərlərin qorunub saxlanması, dövlət və bələdiyyə maliyyə resurslarının ümumi təyinat üzrə istifadəsinə kömək edir. Bu sahədə Beynəlxalq Valyuta Fonduñun dövlətlərin valyuta siyasətinə nəzarətini xüsusi qeyd etmək lazımdır.(bax:6; 625-626).

Beynəlxalq Valyuta Fondu (BVF) Bretton Vuds Razılaşması çərçivəsində 1944-cü ildə Dünya Bankı ilə birlikdə qurulmuş və 27 dekabr 1945-ci ildə fəaliyyətə başlamışdır.(bax:7). BVF 44 üzv dövlət tərəfindən təsis olunmasına baxmayaraq, hazırda onların sayı 187-yə çatmışdır. BVF-nun quruluş məqsədi maddi problemi olan ölkələrə maliyyə yardımını göstərmək və Bretton Vuds sabit valyuta quru rejiminin davamlılığı üçün qaydalar müəyyən etməklə dünya ticarətinin inkişafına təsir etmək idi. BVF global maliyyə nizamı təqib etmək, birja, valyuta məzənnələri, ödəmə planları kimi mövzularda yoxlamaq və təşkil etmək, eyni zamanda texniki və maliyyə dəstəyini təmin etmək kimi vəzifələri olan beynəlxalq bir təşkilatdır. Ancaq, Bretton Vuds rejiminin 1971-ci ildə yىxilmasından sonra, beynəlxalq pul sistemindəki dəyişikliklər çərçivəsində BVF-nin məqsədləri də dəyişikliklərə məruz qalmışdır.

Birinci və ikinci Dünya Müharibəsindən sonra beynəlxalq iqtisadi məsələlər qarşıq hala gəlmiş, I Dünya Müharibəsindən sonra yaranan iqtisadi böhranla döyüş sonrası iqtisadi depresiyalar da iqtisadi əlaqələri təhdid edər bir vəziyyət almışdır. Avropa dövlətlərinin II Dünya Müharibəsi sonrası xarab və depressiya içindəki iqtisadi vəziyyətlərinin əksinə Amerika Birləşmiş Ştatlarının döyüş boyunca ixracatının, qızıl ehtiyatlarının artması, iqtisadi baxımdan kömək edəcək tək ölkə vəziyyətinə gəlməsinə səbəb oldu. ABŞ Avropa dövlətlərinə birbaşa kömək etmək yerinə maliyyə müəssisələri quraraq kömək edilməsi tərəfdarı oldu və 1944-cü ildə Bretton Vudsda 45 dövlətin iştirakı ilə bir sıra qərarlar qəbul olundu. Bretton Vuds razılaşmasında; biri Beynəlxalq Valyuta Fondu, digəri Beynəlxalq Yenidənqurma və İnkışaf Bankı (IBRD) yaxud qısaca Dünya Bankı adları ilə iki iqtisadi müəssisənin qurulması qərarlaşdırılmışdır.

BVF Avropa dövlətlərinin tədiyyə balanslarında ortaya çıxa biləcək müvəqqəti (=qısa müddətli) ödəmə çətinliklərinə kredit verərək beynəlxalq ticarətin buna görə daralmasını qabaqlamaq; Dünya Bankı da uzun müddətli investisiya kreditləri vermək şərtiyələ, Avropa dövlətlərinin yenidən dirçəlişini təmin etmək, tədiyyə balanslarındakı dünyəvi balanssızlıqları aradan qaldırmaq üçün yaradılıb.

Şimali Koreya, Kuba, Andorra, Lixtensteyn, Tuvalu və Nauru xaric bütün Birləşmiş Millətlər Təşkilatının üzv dövlətləri BVF-na birbaşa olaraq qoşulmuşlar.

Vatikan, Çin Xalq Respublikası (Tayvan), Fələstin xalqı (BVF-nin texniki yardımını almasına baxmayaraq) və Səhravi Ərəb Demokratik Respublikası (Qərb Səhra) Birləşmiş Millətlər Təşkilatının tam üzvü deyillər.

BVF-nin tədiyyə balansları açıq və ya çoxluq təşkil edən ölkələrə tənzimləyici müdaxilə etmə imkanı vardır. Fondu ən səlahiyyətli orqanı üzv ölkələrin nümayəndələrindən təşkil olunan

Respublikasının adından aparırlar".

2) "Notariat haqqında" Azərbaycan Respublikası Qanununun 3-cü maddəsinin 3-cü hissəsində dəyişiklik edilərək 70 yaşına çatmış şəxsin notarius ola bilməməsinin öz əksini tapması məqsədəmüvafiq olardı.

ƏDƏBİYYAT

1. "Notariat haqqında" 26 noyabr 1999-cu il tarixli Azərbaycan Respublikasının Qanunu. Bakı: Qanun, 2013, 48 s.
2. "Dövlət notariati haqqında" 27 dekabr 1973-cü il tarixli Azərbaycan SSR Qanunu. Ведомости Верховного Совета Азербайджанской ССР, 1973, № 24, ст. 212.
3. Административное право: Учебник / Под ред. Л.Л. Попова. М.: Юристъ, 2002, 696 с.
4. Мәммədov Z.Ә. Notariat fəaliyyətinin hüquqi əsasları. Bakı:Təknur, 2011,160 s.
5. Глущенко П.П., Седов А.М. Основы нотариальной деятельности. СПб.: Изд. В.А. Михайлова, 2001, 367 с.
6. Косарева И.А. Роль нотариальных действий в гражданско-правовом регулировании: Дисс. ... канд. юр. наук. Хабаровск, 2004, 206 с.

ОБЩАЯ ХАРАКТЕРИСТИКА НОТАРИАЛЬНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ

D.R. Davudov

В статье указывается, что в Азербайджанской Республике удостоверение прав и фактов правового значения и совершение других нотариальных действий для оформления официальных и подлинных документов относится к нотариальной деятельности, которая может осуществляться лишь в установленном Законом порядке и предусмотренными в нем лицами.

Ключевые слова - Азербайджанская Республика, закон, частный, проблема, нотариус.

GENERAL CHARACTERISTIC OF NOTARIAL ACTIVITY

D.R. Davudov

In article it is specified that in the Azerbaijan Republic the certificate of the rights and the facts of legal value and commission of other notarial actions for registration of official and original documents belongs to notarial activity which can be carried out only in the order established by the law and the persons provided in it.

Keywords - Azerbaijan Republic, law, private, problem, notary.

BEYNƏLXALQ VALYUTA FONDU ÇƏRÇİVƏSİNDE DÖVLƏTLƏRİN VALYUTA SİYASƏTİNƏ NƏZARƏT

L.R. Fərzəliyeva

Baki Dövlət Universiteti

Bu məqalədə BVF-nun bir təşkilat kimi valyuta siyasətinə toxummaqla global maliyyə nizamı təqib etmək, birja, valyuta məzənnələri, ödəmə planları kimi mövzularda yoxlama və təşkil etmə, eyni zamanda texniki və maliyyə dəstəyini təmin etmə kimi funksiyaları araşdırılmışdır. Hazırda BVF-nun səlahiyyətləri onun pul vəsaitlərinə ehtiyac duyan üzv dövlətlərə yardım edilməsi prosedurları çərçivəsində daha da artırılmışdır.

Açar sözlər: valyuta məzənnələri, dünya iqtisadiyyatı, kredit, tədiyyə balansı, kvota, fond.

Bazar şəraitində valyuta nəzarəti iqtisadi və sosial inkişafın, bütçə və qeyri-bütçə fondları qarşısında öhdəliklərin yerinə yetirilməsi fəaliyyətinin yoxlanılmasına, təsərrüfat subyektləri arasında qarşılıqlı ödəmələrin sürətləndirilməsinə yönəlməlidir. Onun köməyi ilə bütün resurslardan rasional istifadə probleminin həll edilməsi, mülkiyyətin bütün formalarının subyektləri tərəfindən maddi vəsaitlər və maddi dəyərlərin qorunub saxlanması, dövlət və bələdiyyə maliyyə resurslarının ümumi təyinat üzrə istifadəsinə kömək edir. Bu sahədə Beynəlxalq Valyuta Fonduğun dövlətlərin valyuta siyasətinə nəzarətini xüsusi qeyd etmək lazımdır.(bax:6; 625-626).

Beynəlxalq Valyuta Fondu (BVF) Bretton Vuds Razlaşması çərçivəsində 1944-cü ildə Dünya Bankı ilə birlikdə qurulmuş və 27 dekabr 1945-ci ildə fəaliyyətə başlamışdır.(bax:7). BVF 44 üzv dövlət tərəfindən təsis olunmasına baxmayaraq, hazırda onların sayı 187-yə çatmışdır. BVF-nun quruluş məqsədi maddi problemi olan ölkələrə maliyyə yardımını göstərmək və Bretton Vuds sabit valyuta quru rejiminin davamlılığı üçün qaydalar müəyyən etməklə dünya ticarətinin məqsədləri də dəyişikliklərə məruz qalmışdır.

Birinci və ikinci Dünya Müharibəsindən sonra beynəlxalq iqtisadi məsələlər qarşıq hala gəlmiş, I Dünya Müharibəsindən sonra yaranan iqtisadi böhranla döyüş sonrası iqtisadi depresiyalar da iqtisadi əlaqələri təhdid edər bir vəziyyət almışdır. Avropa dövlətlərinin II Dünya Müharibəsi sonrası xarab və depressiya içindeki iqtisadi vəziyyətlərinin əksinə Amerika Birləşmiş Ştatlarının döyüş boyunca ixracatının, qızıl ehtiyatlarının artması, iqtisadi baxımdan kömək edəcək tək ölkə vəziyyətinə gəlməsinə səbəb oldu. ABŞ Avropa dövlətlərinə birbaşa kömək etmək yerinə maliyyə müləssisələri quraraq kömək edilməsi tərəfdarı oldu və 1944-cü ildə Bretton Vudsda 45 dövlətin iştirakı ilə bir sıra qərarlar qəbul olundu. Bretton Vuds razılığında; biri Beynəlxalq Valyuta Fondu, digəri Beynəlxalq Yenidənqurma və İnkişaf Bankı (IBRD) yaxud qısaca Dünya Bankı adları ilə iki iqtisadi müləssisənin qurulması qərarlaşdırılmışdır.

BVF Avropa dövlətlərinin tədiyyə balanslarında ortaya çıxa biləcək müvəqqəti (=qısa müddətli) ödəmə çətinliklərinə kredit verərək beynəlxalq ticarətin buna görə daralmasını qabaqlamaq; Dünya Bankı da uzun müddətli investisiya kreditləri vermək şətiylə, Avropa dövlətlərinin yenidən dirçəlişini təmin etmək, tədiyyə balanslarındakı dünyəvi balanssızlıqları aradan qaldırmaq üçün yaradılıb.

Şimali Koreya, Kuba, Andorra, Lixtensteyn, Tuvalu və Nauru xaric bütün Birləşmiş Millətlər Təşkilatının üzv dövlətləri BVF-na birbaşa olaraq qoşulmuşlar.

Vatikan, Çin Xalq Respublikası (Tayvan), Fələstin xalqı (BVF-nin texniki yardımını almasına baxmayaraq) və Səhravi Ərəb Demokratik Respublikası (Qərb Səhra) Birləşmiş Millətlər Təşkilatının tam üzvü deyillər.

BVF-nin tədiyyə balansları açıq və ya çoxluq təşkil edən ölkələrə tənzimləyici müdaxilə etmə imkanı vardır. Fondu ən səlahiyyətli orqanı üzv ölkələrin nümayəndələrindən təşkil olunan

İdarəedicilər Şurasıdır. Bu şurada hər bir üzv ölkə idarəedici və onun müavini qismində təmsil olunur. Bunlar adətən maliyyə naziri və mərkəzi bankın sədrindən təyin olunur. İldə bir dəfə toplanır. Bu heyət öz arasından 12 nəfərlik bir müdir Məclisi seçərək səlahiyyətini burlara təhvil verir. Bundan sonra orqan İdarəedici Şuradır, ənənəyə görə direktor vəzifəsini Avropa ölkələrində birinin vətəndaşı daşıyır. BVF-nin qərargah-evi isə Vaşinqtonda yerləşir (bax:3, s.60-61). Bundan əlavə BVF-nin nümayəndəlikləri Paris, Cenevə, Tokio, Nyu-York şəhərlərində da yerləşir.

İdarəedicilər Şurası hər üzv ölkə, sadə səs çoxluğuna yanında fondda iştirak hissəsiylə nisbi səs çoxluğuna da malikdir. Buna görə en çox səs haqqına sahib ölkə, en çox sərmaya ilə iştirak edən ABŞ-dir.

BVF (və Dünya Bankı) tez-tez müxtəlif alımlar və siyasetçilər tərəfindən təqnid olunur. Səbəbləri çoxdur, lakin en çox təqnid olunan məsələ, hərəkətin amerikansayağı xarakter alması və onun böhrandan çıxməq üçün verdiyi tövsiyyələrin effektsiz olmağıdır.

Nəzərə almaq lazımdır ki, Fondun fəaliyyəti haqqında qərarların qəbulu zamanı səslər proporsional qaydada paylanır. Fondun qərarlarının təsdiqi üçün səslərin 85%-i lazımdır. ABŞ bütün səslərin təxminən 17%-nə sahibdir. Bu müstəqil olaraq qərar qəbul etmək üçün kifayət etmir, ancaq Fondun hər hansı bir qərarının qarşısını almaq üçün imkan yaradır. ABŞ Senati Beynəlxalq Valyuta Fonduñun hansısa konkret tədbirlər görməsinə qadağa qoya bilər, məsələn, ölkələrə kreditlərin ayrılmamasını qadağan edən qanun layihəsi qəbul edə bilər. (7).

Her hansı bir ölkə mütləq həm Beynəlxalq Valyuta Fondu (IMF) və həm də Dünya Bankına (IBRD) bir yerde üzv olmalıdır. Fonda üzv olan dövlətlərin hissələrinə kvota deyilir. Kvotaların 25%-i qızıl ilə, qalan 75%-i milli pul ilə ödənməlidir. Başlanğıcda 8 milyard dollar olan Fondun sərmayəsi sonrakı illərdə çox artmışdır. Bununla yanaşı azad valyutalı ölkələrdə fond bülçəsini artırmaq imkanı əldə etmişdir. Fond hər bir üzvə kvotasının 25% -i məbləğində avtomatik olaraq kredit verməlidir. Fondun verdiyi kreditlərin müddəti 5 ili keçə bilməz.

BVF məlumatlarına görə (2006) fondun borc vermə qaynağı 174 milyard dollar olmuşdur. Alacaqları isə 75 ölkədən 34 milyard dollardır. 2010-cu ilin məlumatlarına görə BVF-nin en çox borcu olan ölkələrin sırası belədir: Yunanistan (30 Milyard), Rumınıya (13,9 milyard), Ukraine (12,66 milyard), Macarıstan (11,7 Milyard) dollardır. (bax:15).

BVF üzv ölkələr ilə aparılan danışıqlar və qiymətləndirmələr nəticəsində həmin məlumatları yüksəraq regional və global qiymətləndirmələr və təkliflər verir. Bu qiymətləndirmələr toplanaraq ilda iki dəfə "World Economic Outlook" və "Global Financial Stability Report" adlı jurnallarda çap olunur.

BVF-nin hesablarından istifadə hesab vahidi olan Xüsusi Çekmə Hüquqları (Special Drawing Rights-SDR), 1969-cu ildən beynəlxalq ehtiyat hissəsi olaraq yaradılmış və üzv ölkələrə kvotalar ilə mütənasib bir şəkildə təsis edilmişdir. SDR-in yaradılmaq məqsədi, beynəlxalq likidite darlığınnı həllidir. Başlanğıcda, SDR-nin dəyəri ABŞ dolları kimi $35 \text{ SDR} = 1 \text{ unsiya qızıl olaraq təyin olunmuş}$ və bu səbəblə SDR-ə "kağız qızıl" adı verilmişdir. Bretton Wuds valyuta quru sisteminin süqutundan sonra SDR-in dəyəri ABŞ dolları, Alman markası, Fransız frankı, İngilis sterlinqi və Yapon yenindən ibarət olan bir istifadə səbəti hesablanmağa başlanılmışdır. Avronun Avropa Birliyinin pul vahidi olaraq qəbul edilməsindən sonra isə səbətdə Alman markası və Fransız Frankının yerini Avro almışdır.

SDR-nin real bir qarşılığı olmayıb, üzv ölkələrin qəbul etməsiylə etibarlılıq qazanan bir beynəlxalq likidite vasitəsidir. SDR bir ehtiyat vasitəsi olmasa səbəbiylə qanuni olaraq pulun funksiyalarına sahib deyil. BVF maliyyə yardımını SDR üzərindən etməkdə və üzv ölkələr, hesablarında olan SDR-larla borclu olduqları üzv ölkələrə ödəmə edə bilməkdədir. Buna əlavədən SDR beynəlxalq Ödəniş Bankı, Afrika İnkışaf Bankı, Ərəb Valyuta Fondu, Asiya İnkışaf Bankı, Beynəlxalq Telekomunikasiya Birliyi kimi beynəlxalq maliyyə təşkilatları tərəfindən də hesab vahidi olaraq istifadə edilməkdədir.

SDR-nin dəyəri ABŞ dolları, Avro, İngilis sterlinqi və Yapon yenidən ibarət olan bir səbətin dəyəri əsas alınaraq təyin olunan və ABŞ dolları qismində açıqlanmaqdadır. SDR səbətinə olan pul vahidlərinin ağırlıqları, BVF tərəfindən 5 ildən bir nəzərdən keçirilir. Bu nəzərdən keçirmənin

məqsədi səbətdə olan pul vahidlərinin beynəlxalq əməliyyatlarda en çox istifadə edilən pul vahidlərindən meydana gəlməsini və pul vahidlərinin səbətdəki ağırlıqlarının dünya ticarəti və beynəlxalq maliyyə sistemində əhəmiyyətlərini əks etdirməsini təmin edə bilməkdir. Son 5 il içərisində en çox mal və xidmət ticarəti edən 5 ölkənin pul vahidləri SDR səbətini meydana gatırməkdədir. On son nəzərdən keçirmə 2010-ci ildə edilmiş olub, 1 yanvar 2011 tarixində SDR səbəti içərisindəki pul vahidləri, miqdaları və ağırlıqları Cədvəl 1-də göstərilmişdir.

Cədvəl 1. BVF SDR səbətinin təskili (1 yanvar 2011.). (bax:9)

Nº	Pul Vahidi	Dəyəri (%)	Pul miqdarı
1	Avro	37,4	0,4230
2	Yapon yeni	9,4	12,1000
3	İngilis sterlinqi	11,3	0,1110
4	ABŞ dolları	41,9	0,6600

SDR-nin dəyəri gündəlik olaraq London valyuta bazarında günorta saatında elan edilən valyuta məzənnələri hesabına hesablanır və BVF-nin internet saytında qeyd edilir. SDR-nin dəyəri belə hesablanır: Avro və İngilis sterlinqi üçün, 1 vahid Avro və İngilis sterlinqinin ABŞ dolları qarşılıqları, Yapon yeni üçün isə 1ABŞ dollarının Yapon yeni qarşılığı olan bazar valyuta məzənnələri alınır. Bu valyuta məzənnələri, səbətdəki pul miqdaları ilə vurulur (Yapon yenidən isə səbətdəki pul miqdarı valyuta məzənnəsinə bölünər). Daha sonra olan dəyərlər toplanaraq 1 ABŞ dolları qarşılığı SDR-nin dəyəri tapılır. Cədvəl 1-də 20 İyun 2011-ci il tarixli SDR dəyərinin hesablanması göstərilmişdir. Bu hesablanmağa görə 20 İyun 2011 tarixində 1 SDR-nin dəyəri 1,59216 ABŞ dollarıdır.

Cədvəl 2. SDR-nin dəyərinin hesablanması (20 İyun 2011). (bax:9)

Nº	Pul Vahidi	Səbətdəki pul vahidi (1)	Valyuta quru ¹ (2)	1 ABŞ dollarının SDR qarşılığı $= \sum (1) \times (2)$
1	Avro	0,4230	1,42320	0,602014
2	Yapon yeni	12,1000	80,31000	0,150666
3	İngilis sterlinqi	0,1110	1,61690	0,179476
4	ABŞ dolları	0,6600	1,00000	0,660000
1 ABŞ dolları=SDR				0,628079
1 SDR=ABŞ dolları				1,59216

SDR faiz nisbəti səbətdə olan pul vahidlərinə aid qısa müddəli borc vasitələrinin illik bazarda bildirilən faiz dərəcələri istifadə etməklə həftəlik olaraq hesablanır. SDR faiz nisbəti Fond tərəfindən verilən maliyyə yardımından "təməl faiz nisbəti" olaraq tətbiq olunub, Fondun üzv ölkələrdən aldığı kreditlərə də SDR faiz nisbəti tətbiq olunmaqdadır. BVF-yə üzv ölkələr SDR hesablarında özlərinə təsis edilən SDR miqdardından daha çox SDR saxlaya bilər. Bu digər ölkələrin borclarını SDR ilə ödəməsini qaynaqlanmaqdadır. Borcunu SDR ilə ödəyən ölkə, SDR ilə borc ödəməsini qəbul edən ölkəyə SDR faiz nisbəti üzərindən faiz ödəməsi edir. Digər tərəfdən, SDR hesabında özünə təsis edilən SDR-dən daha az miqdarda SDR saxlayan ölkə də faiz ödəməsi edir. (bax:4; s.541-543).

Öz üzvləri ilə mütəmadi məsləhətləşmələr keçirmək yolu ilə BVF-u hər bir ölkənin ümumi iqtisadi vəziyyəti və bir də ayri-ayrı ölkələrin və fərdi şəxslərin onun (BVF) valyutasının alınması və satılması şərtləri müəyyən edilərkən nə qədər açıq və məsuliyyətli hərəkət etdiyinə dair məlumat toplayır. Bu məsləhətləşmələr həmçinin BVF-na üzv ölkələrdən hər hansı birində milli valyutanın

¹ valyuta quru 1 vahid Avro və İngilis sterlininin ABŞ dollarının Yapon yeni qarşılığı olaraq istifadə edilməkdədir

İdarəedicilər Şurasıdır. Bu şurada hər bir üzv ölkə idarəedici və onun müavini qismində təmsil olunur. Bunlar adətən maliyyə naziri və mərkəzi bankın sədrindən təyin olunur. İldə bir dəfə toplanır. Bu heyət öz arasından 12 nəfərlik bir müdir Məclisi seçərək səlahiyyətini burlara təhvil verir. Bundan sonra orqan İdarəedici Şuradır, ənənəyə görə direktor vəzifəsini Avropa ölkələrində birinin vətəndaşı daşıyır. BVF-nin qərargah-evi isə Vaşinqtonda yerləşir (bax:3, s.60-61). Bundan əlavə BVF-nin nümayəndəlikləri Paris, Cenevrə, Tokio, Nyu-York şəhərlərində də yerləşir.

İdarəedicilər Şurası hər üzv ölkə, sadə səs çoxluğuna yanında fondda iştirak hissəsiylə nisbi səs çoxluğuna da malikdir. Buna görə ən çox səs haqqına sahib ölkə, ən çox sərmayə ilə iştirak edən ABŞ-dir.

BVF (və Dünya Bankı) tez-tez müxtəlif alımlar və siyasetçilər tərəfindən təqdim olunur. Səbəbləri çoxdur, lakin ən çox təqdim olunan məsələ, hərəkətin amerikansayağı xarakter alması və onun böhrandan çıxməq üçün verdiyi tövsiyyələrin effektsiz olmığıdır.

Nəzərə almaq lazımdır ki, Fondun fəaliyyəti haqqında qərarların qəbulu zamanı səslər proporsional qaydada paylanır. Fondun qərarlarının təsdiqi üçün səslərin 85%-i lazımdır. ABŞ bütün səslərin təxminən 17%-nə sahibdir. Bu müstəqil olaraq qərar qəbul etmək üçün kifayət etmir, ancaq Fondun hər hansı bir qərarının qarşısını almaq üçün imkan yaradır. ABŞ Senati Beynəlxalq Valyuta Fondunun hansısa konkret tədbirlər görməsinə qadağa qoya bilər, məsələn, ölkələrə kreditlərin ayrılmamasını qadağan edən qanun layihəsi qəbul edə bilər. (7).

Hər hansı bir ölkə mütləq həm Beynəlxalq Valyuta Fondu (IMF) və həm də Dünya Bankına (IBRD) bir yerde üzv olmalıdır. Fonda üzv olan dövlətlərin hissələrinə kvota deyilir. Kvotaların 25%-i qızıl ilə, qalan 75%-i milli pul ilə ödənməlidir. Başlanğıcda 8 milyard dollar olan Fondun sərmayəsi sonrakı illərdə çox artmışdır. Bununla yanaşı azad valyutalı ölkələrdə fond büdcəsini artırmaq imkanı əldə etmişdir. Fond hər bir üzvə kvotasının 25% -i möbləğində avtomatik olaraq kredit verməlidir. Fondun verdiyi kreditlərin müddəti 5 ili keçə bilməz.

BVF məlumatlarına görə (2006) fondun borc verme qaynağı 174 milyard dollar olmuşdur. Alacaqları isə 75 ölkədən 34 milyard dollardır. 2010-cu ilin məlumatlarına görə BVF-nin ən çox borcu olan ölkələrin sırası belədir: Yunanistan (30 Milyard), Rumınıya (13,9 milyard), Ukraine (12,66 milyard), Macarıstan (11,7 Milyard) dollardır. (bax:15).

BVF üzv ölkələr ilə aparılan danışqlar və qiymətləndirmələr nəticəsində həmin məlumatları yığaraq regional və global qiymətləndirmələr və təkliflər verir. Bu qiymətləndirmələr toplanaraq ilda iki dəfə "World Economic Outlook" və "Global Financial Stability Report" adlı jurnallarda çap olunur.

BVF nin hesablarından istifadə hesab vahidi olan Xüsusi Çəkmə Hüquqları (Special Drawing Rights-SDR), 1969-cu ildən beynəlxalq ehtiyat hissəsi olaraq yaradılmış və üzv ölkələrə kvotalar ilə mütənasib bir şəkildə təsis edilmişdir. SDR in yaradılmaq məqsədi, beynəlxalq likidite darlığınn həllidir. Başlanğıcda, SDR-nin dəyəri ABŞ dolları kimi $35 \text{ SDR} = 1 \text{ unsiya qızıl}$ olaraq təyin olunmuş və bu səbəblə SDR-ə "kağız qızıl" adı verilmişdir. Bretton Wuds valyuta quru sisteminin süqtundan sonra SDR-in dəyəri ABŞ dolları, Alman markası, Fransız frankı, İngilis sterlinqi və Yapon yenindən ibarət olan bir istifadə səbəti hesablanması başlanılmışdır. Avronun Avropa Birliyinin pul vahidi olaraq qəbul edilməsindən sonra isə səbətdə Alman markası və Fransız Frankının yerini Avro almışdır.

SDR-nin real bir qarşılığı olmayıb, üzv ölkələrin qəbul etməsiylə etibarlılıq qazanan bir beynəlxalq likidite vasitəsidir. SDR bir ehtiyat vasitəsi olması səbəbiylə qanuni olaraq pulun funksiyalarına sahib deyil. BVF maliyyə yardımlarını SDR üzərindən etməkdə və üzv ölkələr, hesablarında olan SDR-larla borclu olduqları üzv ölkələrə ödəmə edə bilməkdədir. Buna əlavədən SDR beynəlxalq Ödəniş Bankı, Afrika İnkışaf Bankı, Ərəb Valyuta Fondu, Asiya İnkışaf Bankı, Beynəlxalq Telekomunikasiya Birliyi kimi beynəlxalq maliyyə təşkilatları tərəfindən də hesab vahidi olaraq istifadə edilməkdədir.

SDR-nin dəyəri ABŞ dolları, Avro, İngilis sterlinqi və Yapon yenidən ibarət olan bir səbətin dəyəri əsas alınaraq təyin olunan və ABŞ dolları qismində açıqlanmaqdadır. SDR səbətinə olan pul vahidlərinin ağırlıqları, BVF tərəfindən 5 ildən bir nəzərdən keçirilir. Bu nəzərdən keçirmənin

məqsədi səbətdə olan pul vahidlərinin beynəlxalq əməliyyatlarda ən çox istifadə edilən pul vahidlərindən meydana gəlməsini və pul vahidlərinin səbətdəki ağırlıqlarının dünya ticarəti və beynəlxalq maliyyə sistemində əhəmiyyətlərini əks etdirməsini təmin edə bilməkdir. Son 5 il içərisində ən çox mal və xidmət ticarəti edən 5 ölkənin pul vahidləri SDR səbətinə meydana gətirməkdədir. Ən son nəzərdən keçirmə 2010-ci ildə edilmiş olub, 1 yanvar 2011 tarixində SDR səbəti içərisindəki pul vahidləri, miqdaları və ağırlıqları Cədvəl 1-də göstərilmişdir.

Cədvəl 1. BVF SDR səbətinin təşkili (1 yanvar 2011.). (bax:9)

Nº	Pul Vahidi	Dəyəri (%)	Pul miqdarı
1	Avro	37,4	0,4230
2	Yapon yeni	9,4	12,1000
3	İngilis sterlinqi	11,3	0,1110
4	ABŞ dolları	41,9	0,6600

SDR-nin dəyəri gündəlik olaraq London valyuta bazarında günorta saatında elan edilən valyuta məzənnələri hesabına hesablanır və BVF-nin internet saytında qeyd edilir. SDR-nin dəyəri belə hesablanır: Avro və İngilis sterlinqi üçün, 1 vahid Avro və İngilis sterlinqinin ABŞ dolları qarşılıqları, Yapon yeni üçün isə 1ABŞ dollarının Yapon yeni qarşılığı olan bazar valyuta məzənnələri alınır. Bu valyuta məzənnələri, səbətdəki pul miqdaları ilə vurulur (Yapon yenidən isə səbətdəki pul miqdari valyuta məzənnəsinə bölünər). Daha sonra olan dəyərlər toplanaraq 1 ABŞ dolları qarşılığı SDR-nin dəyəri tapılır. Cədvəl 1-də 20 İyun 2011-ci il tarixli SDR dəyərinin hesablanması göstərilmişdir. Bu hesablanmağa görə 20 İyun 2011 tarixində 1 SDR-nin dəyəri 1,59216 ABŞ dollarıdır.

Cədvəl 2. SDR-nin dəyərinin hesablanması (20 İyun 2011). (bax:9)

Nº	Pul Vahidi	Səbətdəki pul vahidi (1)	Valyuta quru ¹ (2)	1 ABŞ dollarının SDR qarşılığı $= \sum (1) \times (2)$
1	Avro	0,4230	1,42320	0,602014
2	Yapon yeni	12,1000	80,31000	0,150666
3	İngilis sterlinqi	0,1110	1,61690	0,179476
4	ABŞ dolları	0,6600	1,00000	0,660000
1 ABŞ dolları=SDR				0,628079
1 SDR=ABŞ dolları				1,59216

SDR faiz nisbəti səbətdə olan pul vahidlərinə aid qısa müddəli borc vasitələrinin illik bazarda bildirilən faiz dərəcələri istifadə etməklə həftəlik olaraq hesablanır. SDR faiz nisbəti Fond tərəfindən verilən maliyyə yardımlarından "təməl faiz nisbəti" olaraq tətbiq olunub, Fondun üzv ölkələrdən aldığı kreditlərə də SDR faiz nisbəti tətbiq olunmaqdadır. BVF-yə üzv ölkələr SDR hesablarında özlərinə təsis edilən SDR miqdardından daha çox SDR saxlaya bilər. Bu digər ölkələrin borclarını SDR ilə ödəməsini qaynaqlanmaqdadır. Borcunu SDR ilə ödəyən ölkə, SDR ilə borc ödəməsini qəbul edən ölkəyə SDR faiz nisbəti üzərindən faiz ödəməsi edir. Digər tərəfdən, SDR hesabında özüne təsis edilən SDR-dən daha az miqdarda SDR saxlayan ölkə də faiz ödəməsi edir. (bax:4; s.541-543).

Öz üzvləri ilə mütəmadi məsləhətleşmələr keçirmək yolu ilə BVF-u hər bir ölkənin ümumi iqtisadi vəziyyəti və bir də ayrı-ayrı ölkələrin və fərdi şəxslərin onun (BVF) valyutasının alınması və satılması şərtləri müəyyən edilərkən nə qədər açıq və məsuliyyətli hərəkət etdiyinə dair məlumat toplayır. Bu məsləhətleşmələr həmçinin BVF-na üzv ölkələrdən hər hansı birində milli valyutanın

¹ valyuta quru 1 vahid Avro və İngilis sterlininin ABŞ dollarının Yapon yeni qarşılığı olaraq istifadə edilməkdədir.

xarici valyutaya dəyişdirilməsinə qoyulan istənilən məhdudiyyətin aradan qaldırılmasına təsir göstərmək imkanı verir. Əvvəlcə bu məsləhətləşmələr yalnız valyuta mübadiləsinə məhdudiyyət qoyan üzv ölkələr üçün məcburi idi. Ancaq 1978-ci ildən başlayaraq BVF həmin məsləhətləşmələri üzv ölkələrin hamısı ilə aparır. (bax:2; s.68-70).

Bundan əlavə, üzv dövlətləri tərəfindən qəbul edilmiş valyuta məzənnələri ilə əlaqədar müddəalara riayət edilməsi istiqamətində nəzarətin həyata keçirilməsi öhdəliyi² çərçivəsində Fond xüsusi ikitərəfi konsultasiya şəbəkəsi yaratmışdır, bu, çox zaman "IV maddə çərçivəsində konsultasiyalar" adlandırılır. Onlar Fondun ekspertlərinin hesabatlarında əks olunan dövlətlərin mikroiqtisadi siyasetlərinə aid edilirlər. Məsələyə inzibati şurada baxılır və sədr maraqlı ölkəyə müsbət və mənfi məqamları çatdırır. Əgər bu prosedur prinsipcə məxfi saxlanıllarsa, o zaman BVF inzibati şurunun üzv dövlətlərin iqtisadi siyasetlərini necə qiymətləndirməsi aydın olsun deyə, bütün elementləri ictimai fikir üçün əlcətan edir. (bax:12).

Bretton Vuds institutlarının dünya iqtisadiyyatına xüsusilə, soyuq müharibə illərindəki təsiri çox müzakirə olunur. BVF-nin bilsərkən Amerika və Avropa mənşəli şirkətlərlə yaxşı əlaqələr quran hərbi diktatorluqları dəstəklədiyi iddia edilir. (bax:13). Hətta bəzi tənqidçilər BVF-nin demokratiya, insan hüquqları, işçi hüquqlar mövzularına mənfi, hətta təcavüzkar bir mövqə nümayiş etdirdiyini iddia etməkdədirler. Bu fikirlər dünyadakı qloballaşma əleyhdəri hərəkətə TƏCİLİ qazandırmışdır. BVF tərəfdarları isə Fondun əsl gücünün və ya vəzifəsinin demokratiya deyil, iqtisadi sabitlik olduğunu, iqtisadi sabitliyin də demokratianın təməl daşı olduğunu iddia edirlər.

Müstəqillik əldə edəndən sonra Azərbaycan Respublikası bir çox beynəlxalq təşkilatlara üzv qəbul olunmuşdur. Beləki, Azərbaycan Respublikasının qoşulduğu ilk beynəlxalq təşkilatlardan biri məhz Beynəlxalq Valyuta Fondu olmuşdur. Azərbaycan Beynəlxalq Valyuta Fonduna 18 sentyabr 1992-ci il tarixində qoşulmuşdur.

"Azərbaycan dövləti bazar münasibətləri əsasında iqtisadiyyatın inkişafına şərait yaradır, azad sahibkarlığa təminat verir, iqtisadi münasibətlərdə inhisarlılığı və haqsız rəqabətə yol vermir" (bax:1). Dünya İqtisadi Forumunun dərc etdiyi "Global Competitiveness Report 2012-2013" adlı hesabatında bildirilir ki, Azərbaycan qlobal rəqabət qabiliyyətlilik indeksinə görə dönyanın 140 ölkəsi arasında 46-ci yeri tutur. Hesabata əsasən, Azərbaycan ötən il tutduğu mövqeyini (55-ci yer) yaxşılaşdıraraq 9 pillə irəliləyib. Qonşu ölkələrdən Gürcüstan 77-ci, Ermənistan 82-ci, Türkiyə 43-cü, Rusiya isə 67-ci yeri tutub. Siyahıya ötən ilki kimi İsveçrə, Singapur və Finlandiya başçılıq edir. (bax:5) (məlumat 2005-ci ilə aiddir).

Azərbaycan Respublikası Beynəlxalq Valyuta Fonduna üzv qəbul edilərkən ilkin kvota 168 mln. ABŞ dolları olmuşdur. BVF-nin proqramları xüsusilə inkişaf etməkdə olan ölkələr üçün bir qayda olaraq Struktur İslahatları Proqramı (SIP) çərçivəsində həyata keçirilir. Azərbaycan Respublikasının Maliyyə naziri Azərbaycanın Beynəlxalq Valyuta Fondundakı Müdiri, Azərbaycan Mərkəzi Bankının Sədri isə əvəzedici müdiridir. (bax:3, s.60-61).

BVF-nin proqramları xüsusilə inkişaf etməkdə olan ölkələr üçün bir qayda olaraq Struktur İslahatları Proqramı (SIP) çərçivəsində həyata keçirilir. BVF-nin Azərbaycanla əməkdaşlıq əlaqələri də SIP kontestində qurulmuşdur.

Qeyd etmək lazımdır ki, əməkdaşlıq əlaqələrinin ilkin qiymətləndirilməsi dövründə BVF-nin Azərbaycanda həyata keçirdiyi proqramların iqtisadi səmərəsi böyük olmuşdur. Belə ki, 1992-1994-cü illərdə ölkənin üzləşdiyi dərin iqtisadi böhrandan çıxməq məqsədilə BVF-nin maliyyə dəstəyi ilə aparılmış struktur İslahatları proqramı daxili və xarici balansın tarazlaşdırılması və iqtisadi sabitliyin təmin edilməsinə imkan vermişdir. 1995-ci ildən başlayaraq struktur İslahatları çərçivəsində aparılmış sərt fiskal və monetar siyaset nəticəsində dövlət bütçəsinin kəsirinin inflasiya mənbələri hesabına maliyyələşdirilməsinə son qoyulmuş, bu sahədə xarici maliyyə mənbələrinə üstünlük verilmiş və bununla da inflasiya 1996-ci ildən özünü hiperinflasiya səviyyəsindən - 6%-dən də aşağı düşmüş, manatın ABŞ dollarına olan məzənnəsi sabitləşmiş və real iqtisadi artımı nail olunmuşdur.

BVF ilə Azərbaycan Hökuməti arasında Maddələr Sazişinin IV Maddəsinə uyğun olaraq indiyədək Azərbaycan hökumətinə iqtisadi proqramların həyata keçirilməsinin dəstəklənməsinə təqdim edilmiş maliyyə yardımçıları ilə yanaşı BVF texniki yardım, institusional və monetar idarəetmə üzrə potensialın artırılması üzrə Azərbaycanda bir sıra sahələrdə, o cümlədən dövlət xərclərinin idarə olunması, vergi-gömrük siyaseti və idarə olunması, mərkəzi bankçılıq, bank nəzarəti, pul siyaseti və statistika sahələrində texniki yardımçılar da göstərmişdir. Azərbaycanda makroiqtisadi təhlillər və siyaset, maliyyə proqramlaşdırılması, fiskal siyaset və idarəcilik, mərkəzi bank mühasibatlığı və bank nəzarəti sahələrində BVF tərəfindən təmin edilmiş təlimlərdən bəhrələnmişdir. (bax:14).

Hazırda Azərbaycanın strateji valyuta ehtiyatları 40 milyard dolları keçir ki, bu da ölkəyə mal və xidmetlərin dördüncü ixracını təmin edir. Azərbaycan Mərkəzi Bankının sərəncamındaki valyuta ehtiyatları ilin 9 ayının yekununa əsasən, 6943,3 milyard dollara, ölkənin Dövlət Neft Fondu aktivləri isə 32 242,5 milyard dollara çatıb. (bax:15).

Hazırda Azərbaycanın valyuta ehtiyatları ölkə ÜDM-nin 65,7 faizini təşkil edir. Azərbaycan strateji valyuta ehtiyatlarının ÜDM-ə nisbətinə görə dünyada qabaqcıl mövqelərdə qərarlaşır. Belə ki, Braziliyada bu göstərici 15,1 faiz, Rusiyada 32,8 faiz, Hindistanda 22,6 faiz, Çində 47,6 faiz, Qazaxistanda 39,4 faiz, Qətərdə 31,5 faiz, Küveytdə 15,1 faiz, İndoneziyada isə 21,8 faiz təşkil edir. Parlamentin İqtisadi siyaset komitəsinin sədri Ziyad Səmədzadənin fikrincə, növbəti 10 il ərzində Azərbaycanın strateji valyuta ehtiyatları 100 milyard dollara çata bilər. (bax:16).

Yuxarıda qeyd olunanları nəzərə alaraq demək olar ki, BVF ilə əməkdaşlıq Azərbaycan Respublikasının dünya valyuta sistemində əhəmiyyətli rol oynayır və buna görə də ölkəmizdə valyuta ehtiyatlarının artırılması ümdə vəzifələrdən biri olmalıdır.

ƏDƏBİYYAT

1. Azərbaycan Respublikasının Konstitusiyası. Bakı: Biznes xəbərləri, 2011, 64 s.
2. Quliyev N.R., Mahmudov M.M., Beynəlxalq maliyyə münasibətləri, Bakı 2011, 78 s.
3. Rəcəbli H.M. BMT-nin Ixtisaslaşmış Qurumları. Bakı: Azərbaycan, 2003, 256 s.
4. Abuzer Pınar, Bahar Erdal "Para-Banka Mali Kuruluşlar və uluslararası mali sistemi", II cild, Ankara 2011, 567 s., ISBN: 978-605-5593-57-5.
5. Шумилов В.М. Международное финансовое право. Учебник. М.: Международные отношения, 2005, 300 с.
6. "Финансы". Учебник. Под редакцией доктора экономических наук, профессора, академика Международной академии информатизации В.П. Литовченко, М.: 2005, Сəh. 625-626.
7. http://ru.wikipedia.org/wiki/Международный_валютный_фонд 20.04.2013.
8. IMF (1995). Financial Organization and Operation of the IMF, Pamphlet Series, No.45. www.imf.org.
9. IMF (www.imf.org/external/np/sec/pr/2005/pr05265.htm), ET: 24.06.2011.
10. IMF (www.imf.org/external/np/fin/data/rms_sdrv.aspx), ET: 21.06.2011.
11. Bax: misal üçün 1997-ci il illik hesabat. Hesabatda təxminən 40 dövlət haqqında maraqlı informasiya yer almışdır. Baxmayaraq ki həmin il "IV maddə çərçivəsində konsultasiyalar" 150 üzv dövləti əhatə etməli idi. 46-112s.
12. <http://www.fondad.org/publications/helpingpoor/contents.htm> 25.04.2013.
13. <http://dejure.az/mqallr/3128-azrbaycan-respublikasının-beynəlxalq-valyuta-fondu-l-mkdaliinin-sas-stqamtlr-mmmdli-sbin-bak-2012> t: 01.05.2013.
14. <http://www.milli.az/news/economy/77771.html> t: 01.05.2013.
15. http://tr.wikipedia.org/wiki/Uluslararası_Para_Fonu 24.04.2013.

**КОНТРОЛЬ НАД ВАЛЮТНОЙ ПОЛИТИКОЙ ГОСУДАРСТВ В РАМКАХ
МЕЖДУНАРОДНОГО ВАЛЮТНОГО ФОНДА**
L.R. Farzaliyeva

В данной работе исследуется валютная политика МВФ по таким вопросам, как организация мировой финансовой системы, фондовый рынок, курсы валют, контроль плановых выплат, а также оказание технической и финансовой поддержки. В настоящее время есть необходимость увеличения мандата МВФ для оказания помощи в рамках процедур странам-участницам.

Ключевые слова: Курсы валют, мировая экономика, кредиты, платежный баланс, квоты, фонды.

**CONTROL UNDER THE MONETARY POLICY OF STATES WITHIN THE FRAMEWORK
OF THE INTERNATIONAL MONETARY FUND**
L.R. Farzaliyeva

In this paper the IMF exchange rate policy on issues such as the organization of the global financial system, the stock market, exchange rates, control of scheduled payments, as well as turning out the technical and financial support. Currently, there is need to increase the IMF's mandate to assist in the procedures the participating countries.

Key words: exchange rates, the world economy, credit, balance of payments, quotas, fund.

Diqqət!
Sizin reklama ehtiyacınız varmı?
Redaksiyamiza müraciət edin.

Ünvanımız: AZ 1045 Bakı ş., Binə qəs. 25-ci km

Milli Aviasiya Akademiyası.
Tel: 497-26-00, əlavə 24- 88.

ЖЕНЩИНА В НЕБЕ АЗЕРБАЙДЖАНА

O.B. Alineva, T.A. Kuлиева

Национальная Академия Авиации

В статье рассмотрена социально-психологическая роль женщины-авиатора. Профессии и сегодня негласно делятся на «мужские» и «женские». Гендерный типаж – по-прежнему основа разделения профессий, но глобальный авиационный рынок уверенно следует по стопам других отраслей, где пол специалиста не играет первостепенной роли.

Женщинам приходится работать и доказывать окружающим свою состоятельность в два раза активнее, чем мужчинам. Лидерство в коллективах достигается силой характера и воли, интеллектуальными способностями, опытом, профессионализмом и готовностью к разумному риску людьми обоих полов. Взаимоотношения полов проявляются не только в том, что их представители дружат, выходят замуж или женятся друг на друге. Очень важный аспект выражается в социальном и бытовом планах. Так называемые женские и мужские профессии были с давних времен одним из критериев выбора работы для людей.

Традиционно сложилось, что все профессии делятся на мужские и женские. Например, нам трудно представить женщину в роли пожарного, шахтера или лесоруба. В законодательстве даже есть перечень профессий, где женщине запрещено работать в виду тяжелого и опасного труда, существующего в ряде отраслей. В основном, сугубо женскими профессиями считаются: экономист, менеджер, воспитатель в дошкольных учреждениях. Женщины лидируют в области рекламы, юриспруденции. Однако, в нашем современном мире, женщины все больше и больше начали осваивать профессии, которые совсем недавно считались сугубо мужскими и вовсе не свойственны женщинам. Хрупкие и нежные женщины уже давно перестали быть просто жёнами, хранительницами домашнего очага и матерями. Их социальная роль стала гораздо шире. В наше время женщин можно встретить практически во всех профессиональных областях. Уже никого не удивит женщина-политик, инженер-проектировщик, лётчик или программист. Но легко ли представительницам прекрасного пола реализоваться в исконно мужских областях деятельности? Традиционно считается, что женщина – это хранительница очага, а мужчина должен быть добытчиком. Женщина начинает конкурировать с мужчиной, и, соответственно, мужчина начинает воспринимать её, как соперника. Потому что это некий слом социальных стереотипов, которые управляют нашим поведением и, в частности, определяют разделение профессий на женские и мужские. Причина в социальных ожиданиях, касающихся ролей полов в общественной жизни. Согласно этим ролям, женщины – мягкие, покладистые, женственные, хрупкие; мужчины – сильные, мужественные, напористые. Именно в этих качествах лежит основа разделения профессий. С профессиями, где гендерный (т.е. связанный с различиями людей по полу) типаж обусловлен психологическими качествами, грань всё больше стирается, т.к. женщина всё больше демонстрирует «мужские» качества. Но гендерные предрассудки окончательно не изжили себя. Мужчины считают, что женщину, выбирающую сугубо мужскую профессию, толкают на это либо обстоятельства, либо особая внутренняя потребность. Американские ученые к этому добавляют, что некоторые женщины ещё в утробе матери поддавались серьезному влиянию мужских гормонов. И именно это добавляет им брутальности в жизни.

Разные профессии требуют от нас разного поведения. Не важно, кто вы биологически – мужчина или женщина, важно то, как вы в рамках своей профессии будете действовать: как мужчина или как женщина. Женщинам приходится прикладывать гораздо больше усилий, чтобы доказать свою состоятельность, и не потому что женщины менее умные, а просто требования к женщинам выше. Именно поэтому зачастую женщины в «мужских»

профессиях становятся более жёсткими и даже более мужчинами, чем сами мужчины в этих же профессиях. И всё же, несмотря на то, что в последние десятилетия половое разделение труда потеряло свою былую жёсткость и количество исключительно мужских и исключительно женских занятий резко уменьшилось, превалирование мужчин или женщин в ряде профессий остается, и на то имеются, очевидно, основательные причины. В качестве этих причин одни авторы видят только социальные факторы, другие — как социальные, так и биологические.

В годы советской власти азербайджанская женщина прошла чрезвычайно сложный и славный путь. Главными достижениями того периода являются эмансипация женщины, ликвидация в кратчайшие сроки неграмотности среди женщин, приобщение женщин к специальности учителя, врача, инженера, поэта и обладание равными с мужчинами правами в обществе, возможность реализации своего таланта и умений.

Во время Великой Отечественной войны женщины шли в авиацию практически наравне с мужчинами. Ещё до войны сотни девушек занимались в аэроклубах Осоавиахима. В авиации из-за острой нехватки боевых пилотов женщины получили беспрецедентную возможность продемонстрировать свою компетентность и патриотизм. Однако у каждой воюющей страны была своя специфика службы женщин в рядах военно-воздушных сил.

После окончания войны, с развитием гражданской авиации женщины перестали активно идти в профессию, и со временем небо стало принадлежать в основном мужчинам. В наше относительно мирное время женщины-пилоты гражданской авиации довольно редкое явление: в лётные училища девушек берут неохотно, и даже после окончания вуза и получения лётной лицензии устроиться на работу в авиакомпанию им весьма проблематично. И всё же бывают исключения.

Баку 30-х ... На Бакинском бульваре возвышается парашютная вышка, всегда окружённая толпой, наблюдающей за прыжками с парашютами. Вышку, в излюбленном месте отдыха горожан, установил Бакинский рабочий завод. С тех пор там всегда бывало много молодёжи. Надо сказать, что в Баку 30-х годов увлекались лётным делом не только парни, но и девушки. С этой вышки когда-то начинали свой путь в небо и будущие герои Великой Отечественной войны, пробуя себя на бесстрашие и мужество. Среди них была и будущая первая лётчица Азербайджана, майор авиации Лейла Мамедбекова, и единственная боевая лётчица-азербайджанка в период войны, капитан авиации Зулейха Сеидмамедова.

Карьера Лейлы Мамедбековой началась после окончания ею Бакинского аэроклуба. Свой первый полёт она совершила в 1931 году. Через год Мамедбекову направляют на подготовку в Центральную лётно-техническую школу Осоавиахима СССР в Москву. Эти годы определили всю её дальнейшую карьеру: Лейла изучает работу новых самолётов, знакомится с прославленными лётчиками В.Гризодубовой, М.Водопьяновым, А.Слепневым. Тогда же она совершает свой первый прыжок с парашютом (после Нины Камневой она была второй женской-парашютистом в бывшем Союзе). А ведь прыжки тогда были необязательны, и её инструктор Павел Головин отговаривал Лейлу. Но она твердо заявила: «Я буду прыгать!». А уже в 1934 году она побеждает в соревнованиях по прыжкам с парашютом среди представителей закавказских республик. После прыжка Мамедбековой вручили значок парашютиста единого по стране образца. На нём стоял номер - 84. Через год на воздушных соревнованиях закавказских республик Лейла Алескеровна Мамедбекова заняла первое место.

В историю азербайджанской авиации Лейла Алескеровна вошла и как замечательный педагог. За годы своей инструкторской деятельности в Бакинском аэроклубе она подготовила сотню опытных пилотов. Ей выпадет замечательная судьба стать легендой ещё при жизни, первой лётчицей-мусульманкой на всём Востоке. Она подготовит целую плеяду лётчиков Азербайджана, многие из которых будут активными участниками Великой Отечественной войны. За годы войны она подготовила сотни десантников и около 4 тысяч парашютистов для забрасывания в тыл врага. Двое из них - Адиль Гулиев и Николай Шевердяев впоследствии стали Героями Советского Союза.

Свой последний полёт Лейла Мамедбекова совершила в 1949 году. Врачи запретили ей летать, но расстаться с небом было не под силу человеку, который всю свою жизнь парил на «стальных птицах» в облаках. Долгое время она проработала заместителем председателя Бакинского комитета ДОСААФ, в обязанности которого входили частые поездки в аэроклуб, организация соревнований планеристов, парашютистов и т.д.

Зулейха Сеидмамедова родилась 22 марта 1919 года в Баку. В школе она училась вместе со своей матерью. Учась в школе, Зулейха увлеклась авиационным спортом.

После окончания школы поступила в медицинский институт. Весной 1934 года она вступает в Бакинский аэроклуб и уже в октябре становится пилотом аэроклуба. Так Зулейха стала первой девушкой-азербайджанкой, ставшей лётчиком и инструктором парашютного спорта. В августе 1935 года по результатам Первого Всесоюзного слета парашютистов в Москве ей присвоена квалификация инструктор-парашютист.

В августе 1938 года подаёт документы на поступление в Военно-воздушную академию имени профессора Н.Е. Жуковского. Её допускают на экзамен в виде особого исключения. Сдав успешно экзамены, она принята на штурманский факультет. В декабре 1939 года она становится депутатом Московского совета. 23 февраля 1940 года ей присвоено звание младшего лейтенанта авиации.

В конце 1941 года она назначена штурманом только что созданного 586-го женского истребительного авиааполка. Ни один объект, охраняемый полком, не пострадал от налётов противника, хотя немцы, практически, круглосуточно бомбили города. В его составе Зулейха принимала участие в воздушных боях в Сталинградской битве, а также в битве на Курской дуге, в Корсунь-Шевченковской операции. Была награждена орденом Великой Отечественной войны 2-й степени. За всё время войны Зулейха Сеидмамедова на своём самолете-истребителе «Як-9» совершила более 500 боевых вылетов и провела более 40 воздушных боев. Окончание войны Зулейха встретила в Бухаресте уже в должности заместителя командира 586-го женского истребительного авиааполка.

После войны, демобилизовавшись из армии, вернулась в Баку, где работала сначала инструктором Бакинского городского комитета партии. В сентябре 1946 года была избрана секретарем ЦК ВЛКСМ Азербайджана и работала в этой должности до 1951 года. Была избрана депутатом Верховного Совета Азербайджанской ССР в 1947 году. С 1951 года до 1974 года — министр социального обеспечения. Работала также на должности заместителя председателя президиума Азербайджанского общества дружбы и культурных связей с зарубежными странами.

15 декабря 1915 года в семье мастера-нефтяника Уста Пир и родилась дочь. И вряд ли родители, назвав её Сона (Лебедь), догадывались, что Сона Пир и Нуриева станет одной из первых азербайджанских лётчиц, что закончит в 1936 году Первую Краснознамённую лётную школу в Батайске, а в годы второй мировой войны не раз побывает со специальным заданием в Тегеране, совершив десятки полётов во многие страны мира... Красивая и бесподобная. Два этих понятия редко совместимы и могут относиться к восточной женщине...

В годы Великой Отечественной войны Сона Нуриева выполняла ряд заданий, летала особыми рейсами в Тегеран и Баку. Ей были доверены лучшие по тому времени транспортные самолёты "ПС-9" и "Ли-2", которыми она овладела в совершенстве.

В начале 1945 года её перевели на Международную воздушную линию, как одного из лучших пилотов Аэрофлота. На самолете "Си-47" она летала в Германию, Румынию, Болгарию, Польшу, Чехословакию, Австрию, Венгрию, Югославию.

1921 год вошел в историю Азербайджана как год первого съезда женщин. Основную цель этого съезда, на котором с докладом выступил Нариман Нариманов, составили идеи освобождения женщины. За короткий после съезда период была проделана большая работа в области просвещения азербайджанских женщин, роста общественной активности. Институт дошкольного воспитания, созданный для девочек в 1921 году, годом позже преобразовался в Высший женский педагогический институт. Первый женский клуб, созданный по инициативе Джейран Байрамовой, сыграл важную роль для развития женского движения в этот период.

од. Начало издания журнала «Шарг гадыны» в 1923 году стало знаменательным событием в истории женского движения в Азербайджане.

Вторая мировая война дала импульс к более широкому привлечению женщин к труду. Мужчин, ушедших на фронт, в ряде отраслей заменили женщины. В этот период появились летчицы *Лейла Мамедбекова, Зулейха Сейдмамедова, Сона Нуриева, Сакина Асадова*. Говоря о храбрых женщинах – пилотах Азербайджана, нельзя не вспомнить имен *Зибы Дадашевой и Зарины Гасымовой*. В годы Великой Отечественной войны эти женщины проявляли доблесть в составе специального авиаотряда, защищавшего Баку.

В военный период наши женщины отважно сражались на передовой, демонстрировали трудовую доблесть, самоотверженность в тылу. Всё это – незабываемые страницы истории женского движения в Азербайджане.

Марина Лаврентьевна Попович – советская лётчица, писательница и уфолог, доктор технических наук, профессор. Военный лётчик-испытатель 1-го класса, полковник-инженер. В своей книге «Сёстры Икара» автор всеми своими рассказами утверждает, что полёт – не столько психологически быстрое и свободное движение, сколько движение души, растворяющейся в пространстве, познающей его и взаимодействующей с ним ради новых возможностей — подчинить, укротить технику, заставить её быть послушной воле человека.

«И всё-таки даже находясь в самолете, за окном которого стремительно и величаво разворачиваются захватывающие дух красоты Земли и проносятся облака, Вы ещё не летите. Только когда Вы ощутите себя заодно с летящей машиной, и дрожь её, и мельчайшие повороты будут отзываться во всём теле так, будто дрожите и поворачиваетесь Вы сами, когда почувствуете за стеклом тугой и упругий воздух и всё окружающее оживёт и наполнится совершенно новым для Вас содержанием, только тогда Вы начнёте приближаться к той гамме ощущений, которые рождает полёт, приближаясь к тому состоянию, в котором находится человек в любом творческом полёте — движении, приносящем радость победы. Многим женщинам нелегко ещё оторваться от быта, куда, как свидетельствует история, всегда загоняла их массовая культура. Ещё труднее им летать на самолёте, сделанном для сильного мужчины, когда между движением летящей души, увлекающей за собою тяжелую машину, и пространством, словно заноза в сердце, вклинивается грубая система управления. А парализующие нагрузки, которые порой достигают по элеронам 45 кг, а усилия на педалях превышают 100 кг. Как обидно женщине-лётчику сознавать, что устранение нагрузок решается конструктивно, но «сильные мира сего» упорно не хотят этого делать, хотя формально обязаны».

Однако многие профессии и сегодня негласно делятся на «мужские» и «женские». И если, например, в школах преподаватели-мужчины на вес золота, но при этом очень востребованы, то в авиации женщин-пилотов довольно мало, и получить работу в авиакомпаниях им достаточно трудно. В России, по данным Клуба женщин лётных специальностей «Авиатрисса», насчитывается всего 15 женщин-пилотов, работающих в гражданской авиации. В то же время в США их, по разным данным, несколько тысяч.

Сегодня США можно смело назвать лидером по количеству женщин-пилотов. Согласно данным Федерального управления гражданской авиации США (FAA), в 2011 году в стране насчитывалось около 26,5 тысяч женщин, которые имели лицензии частного (PPL), коммерческого (CPL) и транспортного (ATPL) пилота. Профессия пилота становится всё более популярной среди прекрасного пола - с 2002 по 2011 гг. общее количество женщин-пилотов в США увеличилось примерно на 9%.

На сегодняшний день единственная женщина-пилот в Национальной Авиации Азербайджана - Багирова Ирина Эдемовна. Родилась 8 марта 1955 года в г. Баку.

В профессиональной авиации с мая 1977 года. Будучи студенткой факультета радиотехники и электросвязи Бакинского политехнического института, она стала заниматься в местном аэроклубе как спортсмен-любитель. Из письма подруги узнала, что в Кременчуге для девочек организуют спецнабор в лётное училище. Из 800 претенденток комиссия выбрала 30. В их числе оказалась и Ирина. А институт она окончила на вечернем отделении.

Работать начала вторым пилотом на АН-2, затем стала командиром экипажа «Аннушки», потом ЯК-40. В 1991 году удалось добиться переучивания на ТУ-154. Ирина уверена, что чисто мужской профессию лётчика объявили сами мужчины. В настоящее время И.Багирова переквалифицировалась на вертолёт МИ-8 и работает пилотом в Забратском аэропорту в компании “Helicopter”.

В мировой авиационной индустрии доля женщин составляет примерно 5% от общего количества пилотов. Эти данные немногим отличаются от показателей, скажем, 80-ых или 90-ых годов прошлого века. В крупных авиакомпаниях женщин – командиров воздушного судна насчитывается всего несколько сотен. Однако скромное количество пилотесс в мире – это не столько результат доминирующего положения мужчин в отрасли. Лишь немногие девушки всерьез рассматривают профессию пилота. Многие пилотессы признаются, что страсть к авиации им передалась от членов семьи. Таким образом, один из наиболее актуальных вопросов – это методы популяризации авиационных специальностей среди женщин. Возможно, для девушки стать профессиональным пилотом – намного сложнее, чем для мужчины. Приходится дольше и сильнее доказывать, что они действительно готовы сесть за штурвал.

Многие женщины-пилоты отмечают, что сегодня всё реже сталкиваются с открытой дискриминацией в отрасли. Как пассажиры, так и пилоты-мужчины в большинстве своём позитивно относятся к тому, что за штурвалом самолёта женщина. В XXI веке нет ничего странного в том, что женщина пилотирует самолёт. Хотя по-прежнему в меньшинстве, но капитаны и инструкторы никогда не должны позволять чувствовать, что женщина на особом положении. Они профессионалы, и обязаны относиться к ним как к любому другому члену экипажа. Сегодня глобальный авиационный рынок уверенно следует по стопам других отраслей, где пол специалиста не играет первостепенной роли. Прежде всего, это касается застолий компаний и организаций, где представительницы прекрасного пола встречаются как на руководящих постах, так и в кабине пилота или даже в ангарах.

Более либеральный подход постепенно развивается и в других странах. В России женщины-пилоты были на протяжении всей истории становления национальной авиации, как гражданской, так и военной. Сегодня женщины пилотируют воздушные суда авиакомпаний «Трансаэро», «Аэрофлот», «ЮТЭйр» и других перевозчиков. В Азии женщины уже не первый год сидят за штурвалом коммерческих самолетов. Даже Royal Brunei Airlines, национальный перевозчик Брунея, где большинство населения исповедует ислам, имеет в своей команде несколько пилотесс. Подобные тенденции наблюдаются во многих странах.

Так уж сложилось, что даже в наш век феминизма говорить о равных правах женщин и мужчин можно лишь с большой натяжкой. Женщины до сих пор считаются «слабым полом», но «слабость» эта весьма условна: во многих сферах жизни женщины не только не уступают, но и превосходят мужчин. Советские женщины-лётчицы, сражающиеся практически во всех видах авиации (истребительной, штурмовой, бомбардировочной), внесли свой весомый вклад в дело достижения Великой Победы над врагом. В заключение слова французских лётчиков полка «Нормандия – Неман»: «Если бы можно было собрать цветы всего мира и положить их к вашим ногам, то даже этим мы не смогли бы выразить свою восхищение советскими лётчицами!»

ЛИТЕРАТУРА

1. <http://www.tourgrom.ru/news/20206/>
2. III. Ахундов. История авиации в Азербайджане. Библиография материалов на русском языке./ Под редакцией Н.А. Пашаевой. Баку, 2012.
3. Э.А. Керимова. История становления и развития Азербайджанской авиации./ Автореферат. Баку, 2009.
4. Л. Агаева. Женщина, которая летает. Газета «Неделя» от 25.04.2008.
5. М.Л. Попович. Сёстры Икара. М., 1992.

AZƏRBAYCAN SƏMASINDA QADIN
O.V. Əliyeva, T.A. Quliyeva

Məqalədə qadın-aviatorun sosial-psixoloji rolü araşdırılır. Peşə bu gündə qeyri aşkar olaraq "kişi" və "qadın" sənətinə bölünür. Qender tipajı əvvəlki kimi peşələrin bölünməsinin əsasıdır, ancaq ixtisasının cinsi birinci dərəcəli rol oynamadığı yerlərdə global aviasiya bazarı digər sahərlərə dabən-dabana inamla irəliləyir.

WOMAN IN THE SKY OF AZERBAIJAN
O.V. Alieva, T.A. Gulieva

In article the socio-psychological role of female Aviator. Profession and today behind the scenes are divided into "male" and "female". The kind of gender-based division of professions, but the global aviation market confidence follows in the footsteps of other industries, where the floor specialist does not play a primary role.

**AZƏRBAYCAN ƏDƏBİYYATI FOLKLORUNDAN, MƏİŞƏTİMİZDƏ
VƏ DİNİMİZDƏ MÜQƏDDƏS RƏQƏMLƏR**

Ə.M. Xəlili

Milli Aviasiya Akademiyası

Bu məqalədə Azərbaycan ədəbiyyatında, dinimizdə, məişətimizdə rəqəmlərin müqəddəsləşdirilməsi və onların xalqlar tərəfindən necə yozulması məsələlərindən bəhs edilir.

Rəqəmlər təkçə riyaziyyatda deyil, başqa elm sahələrində də mühüm əhəmiyyətə malikdir. Bu baxımdan Azərbaycan ədəbiyyatı və folkloru da istisna deyil.

Rəqəmlərin mistik anlamı ilə bağlı ən müxtəlif fikirlər mövcuddur. Kimi onların düzülüşünü uğura yozursa, kimə də rəqəmlərin konkret günə düşməsini nəhs bir hadisənin baş verəcəyi ilə əlaqələndirir.

Numerologiya elminin banisi Pifaqor hesab olunur. Bu elmin əsas prinsipi rəqəmlərdən ibarətdir. Pifaqorun elmi iki hissədən ibarət idi: Rəqəmlər haqqında elm və Miqdar nəzəriyyəsi. O, rəqəmləri adı hesablama elementləri deyil, həyatın real ünsürləri kimi qəbul edirdi. Pifaqor deyirdi: "Rəqəmlər hər bir insanın yaradılış səbəbini, onun həyatda missiyasını, təleyini ifadə edir".

Azərbaycan dilində və başqa dillərdə də bir neçə saylar vardır ki, onlar müqəddəs hesab olunurlar.

Azərbaycan dilində bir rəqəmi sayıların ilk vahididir və əşyanın kəmiyyətini, miqdarnı bildirir.

Bir rəqəmi vahid, tək deməkdir. Bu da tək olan, vahid Allaha işarədir.

Bir rəqəmi şifahi xalq ədəbiyyatında, xüsusilə atalar sözlərində daha çox işlənir:

Bir abbası verdik dindirdik,
Bir manat verib susdura bilmədik.

Bir ağaca çıxanda hamı budaqları silkələmə.

Bir ağızdan çıxan min ağıza yayılar.

Bir ağıllı baş min başı saxlar.

Bir adamın payını özgəsi yeyə bilməz.

Bir arxdan min at su içər.

Bir ayağı burda, bir ayağı gorda.

Bir at, beş götür.

Bir almağın bir də qaytarmağı var.

Bir axurdan at da yeyər, eşşək də.

Heç təsadüfi deyil ki, bütün nağıllarımız Biri varmış, biri yoxmuş kəlməsi ilə başlayır. XX əsr Azərbaycan ədəbiyyatının görkəmli qəzəl ustası Əliağa İsgəndərov özünə Vahid təxəllişünü götürmiş və bu adla da xalqın sevimlisinə çevrilmişdir. Yaxşı olar ki, rəqəmlərin müqəddəsliyini şair Hüseyn Şahinin "Nərd" şeirində olduğu kimi verək:

Milli Aviasiya Akademiyasının
yeni nəşrləri:
A.M. Paşayev, A.R. Həsənov, C.Q. Cəfərov.
Antena qurğuları.
Dərşlik. Bakı, MAA, 2013, 310s.

Ünvanımız:
AZ 1045 Bakı ş., Binə qəs. 25-ci km
Milli Aviasiya Akademiyası
tel. 497-26-00, əlavə 21-85.
E-mail ramazanzade@

... Yek (bir) nədir ? Yek bütün dünyada vəhdət,
Kimi Allah deyir, kimi təbiət.
Do (iki) nədir ? İki saf kaşanədir,
Yer ilə səməyə bir nişanədir.
Se (üç) nədir ? Yç ilkin, əsl mövçudat,
Nəbatat, cəmadat, bir də heyvanat.
Çahar (dörd) nə ? Şübhəsiz dörd ünsürdür bu,
Əbədi od, hava, bir də torpaq, su.
Pənc (beş) nədir ? Beş duyğu timsalıdır bil,
Bu da ağız, burun, göz, qulaq və dil.
Şəş (altı) altı cəhətdir buna vaqif ol,
Yuxarı, aşağı, ön, arxa, sağ, sol.
Zərə diqqət etsək önү, arxası,
Birgə yeddi gələr hesablanması.
Bilmək istəsəniz bu yeddi nədir ?
Yeddi səyyarədən (planetdən) bir nişanədir... [1]

Bir rəqəmi müqəddəs olsa da, bəzi inanca görə heç də həmişə müqəddəs sayılır. Xüsusilə, insanlar tək səbir gətirəndə narahat olurlar və bunu uğursuzluq kimi hesab edirlər.

Azərbaycanın satirik şairi M.Ə. Sabir tək səbire dair özünün "Səbir" şerində belə demişdir:

Ta gəlirik biz də bir az anlayaq,
Məzəhəri-ürfanda vurur tək səbir.
Ya deyirik işləri sahmanlayaq,
Məclisi-əyanda vurur tək səbir.

Istəyirik bir iş açaq filməsəl,
Söyləşirik bir-iki il laəqəl,
Ta deyilir pul verin, aşşın əməl,
Ölkədə hər yanda vurur tək səbir.

Yalxı bizi eyləməyib mübtəla:
Səfheyi-Qafqazı tutub bu bəla;
Qaxda, Qazaxda, Şəkidə bərməla,
Şişədə, Şirvanda vurur tək səbir.

Lakin o yerlərdə gedir, durmayırlar,
Bir elə layiqli kələk qurmayırlar,
Gəncədə derlərsə vurur, vurmayırlar,
Öylə ki, Səlyanıda vurur tək səbir.

Andira qalmış nə yaman səslənir!
Söz deməyə vermir aman, səslənir!
Ox atılır, sanki kaman səslənir!
Sahəti-meydanda vurur tək səbir.

Hərzə nə şura və nə məclis bilir,
Nə düşünür yaxşı, nə bir pis bilir,
Qorxmur, utanmir, nə də bir his bilir,
Hücrədə, dükkanda vurur tək səbir...

Azərbaycan ədəbiyatında üç, yeddi və qırx sayıları da müqəddəs rəqəm hesab olunur.

Üç rəqəmi şifahi xalq ədəbiyatında – nağıllarda və atalar sözlərində daha çox işlənir; məsələn, üç at, göydən üç alma düşdü, üç qılınc, üç gözəl, üç göyərçin, üç söz, üç gecə-gündüz

yol getmək, üç atlı, üç yol ayrıçı, şahların, vəzirlərin üç oğlu və ya qızı olması, üç bacı, üç yol, üç qardaş, üç başlı əjdəha, üç şahzadə, üç pəhləvan və s. Üç eşşək bir axurdan arpa yeməz.

Üç tümənlilik eşşeyin on beş qranlıq qoduğu olar.

Bütün müsəlman xalqlarında olduğu kimi, Azərbaycanlılarda da dini əqidələrə görə dünya üçdür: zülmət, yer və göy. Bunlardan başqa aləm yenə də üçdür. Bu dünya, cənnət və cəhənnəm. Yeni anadan olmuş uşağın üçü, rəhmətə gedən şəxsin üçü, üç gün üç gecə toy, fəsillərin hərəsinin üç aydan ibarət olması, şəxsin üç olması: mən, sən, o və s. Ancaq bəzən dilimizdə üç sayı da nəhs rəqəm kimi verilir; məsələn:

Çayın biri qaydadır,
İkisi cana faydadır,
Üç nəhsdir;
Dörd bəsdir.
Çatdırın beşə,
Vur on beşə.
Çay nədir,
Say nədir?!

Qədim zamanlardan inlanlar yeddi rəqəmini müqəddəsləşdirmiş və hər şeyin 7 (yeddi) olmasına çalışmışlar: həftənin yeddi günü, yeddi rəng, musiqidə yeddi səs, yeddi planet, göyün yeddi qatı, göyqurşağı 7 rəng, dünyanın 7 möcüzəsi, doğmaliq bildirən 7 nəsil, üzümüzdə 7 dəlik var: ağız, qulaqlar, burun deşikləri, gözlər, dünyada 7 qitə, 7 dəniz, məktəb yaşı 7, göyün 7 qatı, rəhmətə getmiş şəxsin yeddisi və s. "Qədim Babilistanda hər ay üçün dörd bayram günü təyin olunmuşdur: bir, yeddi, on beş və iyirmi səkkiz. Yeddi göy səyyarəsi (Günəş, Ay və beş planet – Merkuri, Saturn, Mars, Jupiter, Venera) müəyyən göy allahları ilə bağlı olmuşdur". [3] Yeddi sayı dastanlarımızda və atalar sözlərində də daha çox işlənmişdir. Məsələn, "Koroğlu" dastanında Koroğlunun 7777 dəlisi (igidi) vardır və hərəsi də bir qoşuna bərabərdir. Atalar sözlərində də 7 rəqəmi müqəddəsləşdirilmişdir.

Yeddi ayda bir qarış, bir ayda yeddi qarış ?!

Yeddi arxin suyunu bir arxa calayır.

Yeddi qurda bir çarıq neyləsin ?

Yeddi göydə bir ulduzu yoxdur.

Yeddi məhəllədən qovulmuş it kimidir.

Yeddi məhəlləyə çörək verir.

Yeddi molla, bir əmmamə !

Yeddi fərsiz oğuldan bir fərli qız yaxşıdır.

Yeddisində "Gülüstan"ı oxuyan,

Yetmişində başa düşər.

Yeddisində nə idisə, yetmişində də odur.

"Yeddi sayının müqəddəs olması haqqında belə bir ehtimal vardır, kainatın ilkin əsasını dörd ünsür (hava, od, su, torpaq) təşkil edir. Ona görə də dörd də müqəddəs hesab edilir. Bununla əlaqədar olaraq Ay, ulduz, Günəşin əlavəsi ilə yeddi sayı alınmışdır ki, burada da yeddi sayı müqəddəs hesab edilir". [4]

Azərbaycanın dilbər guşəsi olan İsmayıllı rayonunun Lahic qəsəbəsinin əhalisi 7 rəqəmini çox müqəddəsləşdirmişdir. Orada hər şey yeddiidir: Belə ki, Lahic 7 dağın əhatəsində yerləşir, Lahicdə 7 məhəllə var, əhali 7 sənətlə, peşə ilə məşğul olur və s.

7 rəqəmi məntiqi cəhətdən həm də tamlıq, bütövlük simvoludur. Belə ki, Məkkəyə müqəddəs ziyyarətinə gedən zəvvarlar, Həramda Kəbəni 7 dəfə təvaf (dövrə) edir, Səfa və Mərva dağını 7 dəfə dəfə səy edir, şeytana 7 dəfə daş atırlar. Əgər bu əməllərdən biri əskik olsa, onların əməlləri batıl olar, ziyyarətləri allah dərgahında qəbul olmaz.

9 rəqəmi isə mütləqiyyətin simvolu kimi xarakterizə edilir. Bir çox inanclarda bu rəqəm ölümü və yenidən doğuluşu ifadə edir. Bunun səbəbi kimi də 9-dan sonra gələn 10 rəqəminin 1 və 0-in təkrarlanması kimi göstərilir. Hesab edilir ki, 10 yeni nəsə demək deyil, artıq hesablanmış iki rəqəmin birləşməsidir.

Qədimdə bir çox xalqlar doqquz rəqəmindən qorxurdular. "... Doqquz rəqəminin vahimə, qorxu hissini oyatmağı qədim zamanlarda bu rəqəmin say sistemində sonuncu rəqəm hesab edilməsi ilə əlaqədar izah oluna bilər. Qədimdə bir sıra xalqlarda say sistemi doqquzdan yuxarı qalxmırı". [5]

Təsadüfdənmi, ya ulu Tanrıının yaratdığı möcüzədənmi ana bətnində əmələ gələn körpə, 9 ay, 9 gün, 9 saat, 9 dəqiqə və hətta 9 saniyədən sonra dünyaya göz açır. Xristianlar hətta dünyasını dəyişən adamın doqquzunu qeyd edir və həmin günü mərasim təşkil edib, onların ruhunu yad edirlər.

"Hələ eramızdan əvvəl VII əsrə xaldeylər üçün on iki (12) rəqəmi ən müqəddəs ədəd hesab edilmişdir. Çünkü saat, ay və il on iki (12) rəqəminin misillərindən əmələ gəlmışdır". [6]

On iki (12) sayı müsəlmanların nəzərində o cümlədən Azərbaycanda çox müqəddəs rəqəm sayılır. İmamların 12 olması bu rəqəmi müqəddəsləşdirmişdir. Ona görə də "On iki imam haqqı" ifadəsi xalq arasında müqəddəs and hesab edilir. Azərbaycanlılar bir işə başlaqıqda on iki imam eşqinə ifadəsini tez-tez işlədirler.

Şiə təriqəti müsəlmanlar 14 rəqəmini də müqəddəs hesab edirlər. Imam Əli, Məhəmməd peyğəmbərin qızı, İmam Əlinin arvadı, imam Həsən və Kərbəla şəhidi imam Hüseynin anası Fatimeyi-Zəhra + 12 imam = 14. Bunlara əhli-beyt də deyilir.

Qırx çoxluq əlamətidir və yaxın keçmişin daha mürəkkəb sayıdır. M. Təhmasib yazır: "Qırx çoxluq deməkdir. Bunu qırxayaq qurdur və qırxayaq quyular da bizə sübut edə bilər. Çünkü qırxayaq adlanan qurdun heç də qırx ayağı, qırxayaq adlanan pilləkənli quyuların qırx pillədən ibarət olmadığı, çilçiraq (çehilçiraq) adlanan asma çırqların heç də qırx şamdan olmadığı məlumdur. Bizcə, bu yalnız çox olduğu üçün çox məfhumunu ifadə etmək məqsədilə verilmiş çoxluq anlayışıdır".

Azərbaycan nağıllarında üç, yeddi və qırx sayıları çox işlənmişdir. Məsələn, padşahın üç oğlu, üç otaq, üç div, üç qız, göydən üç alma düşdü, qırx quldur, qırx otaq, qırx şaqqa et, qırx tuluq su, qırx gün, qırx gecə toy və s.

İslam dinində rəqəmlər arasında 40 rəqəmi daha müqəddəs rəqəm hesab edilir. Bunun bir neçə səbəbi var ki, bu barədə alımlar öz nəzəriyyələrini qeyd etmişlər. Aşağıda sizlərə təqdim olunan hadisə və olaylar, 40 rəqəminin sırrını ortaya qoyur.

1. Həzrət Adəm (ə) peyğəmbər Cənnətdən ayrıldıqdan sonra, 40 gün ağlayıb.
2. Adəm (ə) peyğəmbər öz oğlu Habilin ölümündən sonra yənə 40 gün göz yaşı töküb.
3. Nuh (ə) peyğəmbərin tufanı zamanı, 40 gün davamlı olaraq yağış yağıb.
4. Bir çox rəvayətlərdə mömin dünyasını dəyişərkən yerin 40 gün ağladığı qeyd olunub.
5. Allahu-təala Firona günahlarından tövbə etmək üçün 40 gün möhlət verdi.
6. Musa (ə) peyğəmbər 40 gün Allahla münacat etmək üçün Tur dağına ibadətə gedib.
7. Hədislərdə məscidlərin 40 gün bağlanması 12-ci İmamın (ə.f.) zühurunun nişanəsi kimi qeyd edilir.

8. Əksər peyğəmbərlər 40 yaşında peyğəmbərlik məqamına yetişib.
9. Hər bir insan 40 yaşında əqli kamilliyyə çatır.
10. Hər kəs 40 hədis əzberləyərsə, Allahu-təala qiyamət günü onu alım kimi dəyərləndirir. Atalar sözlərində də qırx sayı çox işlənir. Məsələn:

Qırx arxin suyunu bir arxa calayır.

Qırx bacanağı bir it parçaladı.

Qırx dayəsi olan uşaq aciz olar.

Qırx ildə bir dəfə arvad sözünə baxarlar.

Qırx yaş – cavanlığın qocalığıdır.

Qırxında öyrənən gorunda çalar.

Yalanın ömrü **qırx** gün olar.

Müasir dövrümüzdə, məisətimizdə və həyatımızda üç, yeddi, qırx sayıları mühüm əhəmiyyət kəsb edir. Məsələn, gəlinin üç gündən sonra üzə çıxması, rəhmətə gedənin üçü, yeddisi, qırxi, təzə anadan olmuş körpənin qırxi (çilləsi) və s.

Qədim babililər və misirilər üçün yeddi (7), on iki (12), altmış (60) və üç yüz altmış (360) rəqəmləri müqəddəs olduğu halda, on üç rəqəmi bədbəxtlik, nəhs rəqəm hesab edilirdi. Buna görə də say sistemində onlar on üç (13) rəqəmindən istifadə etməmişlər. [6]

13 rəqəmi bir çoxlarının nəhs adlandırdığı tarixi mistik rəqəm olaraq qəbul olunmadadır. Tamlik və hormoniya rəqəmi olan 12-dən sonra gəlməklə, sanki bütün nizamı pozan bu rəqəm insanlar tərəfindən əsrlər boyu şeytanın və ugursuzluğun rəqəmi hesab olunub, qorxu və lənətə tuş gəlib.

Dini ekspert Elşad Miri Qurani Kərimdə 19-la əlaqəli bir çox ayələrin mövcud olduğunu dedi: "Rad surəsində deyilir ki, onlar 3 nəfərdir, 4-cüsü itləridir. Onlar orda 300 il yatdır. Nuh peyğəmbər 1000 ildən 50 il az yaşadı, yəni uzun yaşadı. Bəziləri deyir ki, Quranda 6666 ayə var. Bu, yanlışdır. Ayələrin sayı 6236-dir. Bunun da müqəddəsliyə heç bir aidiyyəti yoxdur". Bu gün 13 rəqəminin əsiri olan insanlar həddindən artıq çoxdur. ABŞ-da evlərdə 13-cü mərtəbə yoxdur. Faktiki olaraq insanlar 13-cü mərtəbədə yaşasalar da, 14-cü mərtəbədə yaşaymışlar kimi özlərinə təselli verirlər. Fransada isə 13 nömrəli mənzilə rast gəlmək olmur.

Bəzi təyyarələrdə 12-ci oturacaqdan sonra 14-cü oturacaq gəlir. Gəmilərdə əksərən 12-ci otaqdan sonra, 14 nömrəli otaq gəlir. İtaliya teatrlarında isə 13 nömrəli yer yoxdur. Liftlərdə də 13 rəqəmi olmur. Heç bir sağlam düşüncəli amerikalı işgūzar görüşü saat 13-ə, xüsusi ilə də ayın 13-nə təyin etmir.

Bəs xristian dünyası 13-dən niyə qorxur?

İblis göy ətrafında 13-cü məlek olub. Cadugər və ifritlər bir yerdə yiğisərkən 12 nəfər olurlar. 13-cü isə şeytanın özü olur. Xristian dinində İsa Peyğəmbər (İesus Xristos) 12 apostoldan sonra 13-cü idi. Gizli cümlə iştirakçıları da 13 nəfər idilər. Şagirdi İsa Peyğəmbəri məhz ayın 13-ə təsadüf edən cümlə günlündə romalılara satmışdı. Ona görə də xristianlarda 13 rəqəmi "XƏYANƏT" rəqəmi hesab olunur.

Rəvayət edilir ki, iblis Adəmlə Həvvəni da məhz ayın 13-də yoldan çıxarıb və o göy dərgahında 13-cü məlekdir. Hz. İsanın maşhur son yeməyindəki həvarilərin sayından qaynaqlandığı da qeyd olunur. İsanın bir cümlə günü çarmixa çəkilməsindən əvvəlki son yeməyində cəmi 13 adam vardi: İsa və 12 Həvari. Buna görə də Xristianlarda axşam yeməyində 13 adam bir araya gəlirsə bunlardan birinin başına bir fəlakət gələcəyinə inanırlar. Sonralar özündə 13 rəqəmini təşkil edən hər şeyə xristianlar nifrat etdilər.

Lakin, xristian dinini qəbul etmiş elə xalqlarda var ki, onlar 13 rəqəminin uğurlu olduğun düşünür. Məsələn, yunanca İusus Xristos 13 hərfə yazılır. ABŞ dollarında 13 rəqəmi eks olunub. Rəsmi olaraq bu, ilk dəfə birləşən 13 ştatın rəmziidir. ABŞ-in dövlət gerbinin elementlərində də 13 rəqəmi var.

13 yəhudilərin müqəddəs rəqəmidir. Kərbəla təqvimində 13 səma fəvvərəsi eks olunub. Deyilənə görə, cənnətə 13 çay axır.

Bəs müsəlmanlar necə 13 rəqəmindən qorxurlarmı? Müsəlmanlar üçün 13 rəqəminin uğurlu olduğu söylənilir. Çünkü bu tarixdə yalnız yaxşı iz buraxan hadisələr gerçəkləşib.

Səlahəddin Eyyubi Səlib yürüşlərinin 13-cü günündə, xristiyanları qəti bir məglubiyyətə uğratmışdı. İstanbul 29 May 1453-cü ildə, Çərşənbə axşamı günü Türklər tərəfindən fəth edilib. 1453 tarixinin rəqəmlərinin cəmi ($1 + 4 + 5 + 3 = 13$) "on üç" edir. Hz. Məhəmməd miladi təqvimə görə 571-ci ildə doğulmuşdur: $5+7+1=13$.

Türkler və Azərbaycanlılar müsəlmanlığı 751-ci ildə qəbul etmişdir. $7+5+1=13$ 13 rəqəminin uğursuzluğuna səbəb olan inancın mənşeyində bir il içində ayın 13 dəfə bütöv ay olaraq görünməsini söyləyənlər də az deyil.

Əslində isə hər şey bu rəqəmə yanaşmamızdan asılıdır. 13 rəqəmi uğur və ya uğursuzluğu deyil, olan və olacaqlar arasındaki əlaqəni yaşadır.

Təəssüf ki, Azərbaycanda hələ də on üç ədədi nəhs rəqəm kimi xalq arasında işlənməkdədir.

Məişətimizdə, xüsusilə uşaqlar arasında oyun zamanı rəqəmlərin bənzətməsinə (oxşatmasına) tez-tez rast gəlirik:

Bir-iki bizimki
Yç-dörd qapını ört
Beş-altı daşaltı
Yeddi-səkkiz qırx səkkiz
Doqquz-on qırmızı don

1. Rəqəmi məqsədin rəqəmidir, əlifbanın ilk hərfi olan "A" ilə başlayan hər şeydə aqressivlik və ambisiya formasında təzahür edir.

2. Rəqəmi gündüz və gecə kimi eks anlayışlarının rəqəmidir. Tarazlıq və kontrast mənasında işlənir, müsbət və mənfi keyfiyyətləri birləşdirərək tarazlıq yaradır.

3. Rəqəmi dəyişkənlik deməkdir, keçmişin, indinin və geleceyin rəmzi olan üçbucaqla işarə edilir. İstedad və şən əhval-ruhiyyəni ifadə edir, uyğunlaşmaq rəmziidir.

4. Rəqəmi sabitlik və möhkəmlik deməkdir. Onun möhkəmliyi kvadratla — kosmosun tərəfləri, ilin fəsilləri və od, torpaq, hava və su ünsürləri ilə ifadə olunub.

5. Rəqəmi son nəticəni səyahət və sinaqlar vasitəsi ilə əldə edən risk və təhlükə deməkdir. Onda sabitliyin olmaması bir tərəfdən inamsızlığa gətirib çıxara bilər, digər tərəfdən bu, ən xoşbəxt, ən gözlənilməz rəqəm sayılır.

6. Rəqəmi inam rəmziidir. O, göy qurşağının yeddi rəngini ifadə edərək təbiətlə harmoniyadadır. İdeal rəqəmdir, həm tək, həm də tək rəqəmlərə bölünərək sanki onları birləşdirir.

7. Rəqəmi sırlı, məchul və görünməz şəyələri öyrənmək və bilmək yoludur. Yeddi əsas planet, həftənin yeddi günü, yeddi musiqi qamması deməkdir. O, məqsədi (1) və harmoniyani (6) birləşdirərək, onu həqiqi psixoloji rəqəmə çevirən öz simmetriyasını yaradır.

8. Rəqəmi maddi uğur rəmziidir. İki kvadratla ifadə olunduğu üçün kamil inam rəmzi sayılır. İki yərə bölünəndə bərabər hissələrə ayrıılır (4-4). Yenə bölsən, yenə bərabər hissələrə ayrılacaq (2-2-2), bu isə dördqat tarazlıq deməkdir.

9. Rəqəmi elementar rəqəmlərin ən böyüyü, uğur rəmziidir. Tam inkişaf etdikdə bütöv bir qrupun cizgilərini birləşdirərək nəzarət faktoruna çevirilir. Doqquz rəqəmi, 3×3 -ün hasili kimi, dəyişkənliyi irəliyə doğru hərəkətə çevirir.

Uğurlu və ugursuz rəqəmlərə həmişə inanırıq. Real oları da olur, xəyal oları da. Amma gerçək olan yalnız bir şeydir-Tanrı heç bir şeyi təsadüfi etməyib. Bütün təsadüflərin tarixçəsi onun zəruriliyini eks etdirir.

Rəqəmlərin sırrı haqqında çox danışmaq olar. Bu barədə müxtəlif ölkələrin araşdırmaçıları müxtəlif rəylər irəli sürüblər. Bəzi ölkələrdə nəhs, düşərsiz sayılan rəqəmlər digər ölkələrdə müqəddəs sayılır. Belə ki, insan cazibə qüvvəsinə malikdir və bu səbəbdən də insanın düşüncələri hər zaman müxtəlif formalarda özünə qayıdır.

ƏDƏBIYYAT

1. Şəhriyar Quliyev, "Nərd" Azərbaycan Dövlət Nəşriyyatı, Bakı – 1985, səh. 57.
2. Ə. Qarabağlı. Məktəbdə şifahi xalq ədəbiyyatı tədrisi. Bakı, 1961, səh. 27.
3. A.A. Нейхардт, И.А. Шишова. Семь чудес древнего мира, М.-Л., 1966, 7с.
4. A.C. Əlizadə. Azərbaycan dilində kəmiyyət kateqoriyası (XIV – XIX əsr yazılı abidələri əsasında), nam. disser. Bakı, 1966, səh. 35.
5. M. Adilov. Niyə belə deyirik? Bakı, 1974, səh. 61 – 62.

AZƏRBAYCAN ƏDƏBİYYATI FOLKLORUNDAN, MƏİŞƏTIMİZDƏ VƏ DINİMİZDƏ MÜQƏDDƏS RƏQƏMLƏR Ə.M. Xəlili

Bu məqalədə Azərbaycan ədəbiyyatında, dinimizdə, məişətimizdə rəqəmlərin müqəddəsləşdirilməsi və onların xalqlar tərəfindən necə yozulması məsələlərindən bəhs edilir.

СВЯТЫЕ ЦИФРЫ В АЗЕРБАЙДЖАНСКОЙ ЛИТЕРАТУРЕ, РЕЛИГИИ И БЫТУ

А.М. Халили

В данной статье говорится о принятии в Азербайджанской литературе, религии и быту освящения (магических) цифр и о вопросах толкования их народами.

GENDER LINQVİSTİKASI

X.A. Məmmədova

Xəzər Universiteti

Hər hansı bir xalqın dili, onun tarixi gender ölçülərinin ən bariz göstəricisidir. Gender stereotipləri dil strukturunun analizinə əsasən «hesablanan bilər». Bu baxımdan yeni postneoklassik paradigmə üzərində formallaşan və postmodernist fəlsəfənin təsirinə məruz qalan gender linqvistikası sahəsi (yaxud feminist linqvistikası) müxtəlif dillərdə gender asimmetriyasını tədqiq edərək dilçilik elminə və qadın hüquqlarına yeni tövhələr vermişdir.

Gender linqvistikası – cinslərin dildə tarixini, dildə onlara yüklenən semantik məzmununu, mədəni stereotipləri, mədəni rəmzləri müəyyənləşdirmək üçün dilin tərkibindəki leksika, sintaksis, cins kateqoriyasını və cinslərin müxtəlif sahələrdəki (KİV, internet) ünsiyətini tədqiq edir. Bu araşdırmaalar əksər dillərin tarixi inkişafında gender simmetriyasının ciddi şəkildə pozulduğunu və dildə androsentrizm elementlərinin üstünlük təşkil etdiyini üzə çıxarmışdır. Gender asimmetriyası hadisəsi özünü ən çox böyük sivilizasiya yolu keçən qərb dillərində və qərb ədəbi düşüncə tarixində biruzə vermişdir [1].

Eyni zamanda müxtəlif elmlərin (sosiologiya, psixologiya, tarix, etnoqrafiya, antropologiya və s.) sinkretik nəticəsi kimi ortaya çıxan feminist dilçiliyində özünəməxsus polemika və diskussiya imkanları çıxdır. Feminist dilçilikdə poststrukturalizmin dil aktları və mətnlərin rolunun müəyyən edilməsində sətirlərarası mənaların əhəmiyyəti, həmçinin dilin insan şüuru ilə qarşılıqlı əlaqələrin struktur xüsusiyyətləri öne çəkilir.

Dilin feminist tənqidini təmsil edən tədqiqatçılar (S.Tremel-Plets, L.Puşun, Y.Kristevoy) xüsusi linqvistik metodologiyaların işlənməsini, dilin tərkibindəki cins qarşıdurmasının və kişi üstünlüyünün ləğv edilməsini, yeni dil siyaseti ilə əlaqədar islahatların həyata keçirilməsini nəzərdə tutur və dildə qadınların təqdim olunduğu semantik sahələri, dildə təmsil olunan qadın obrazlarını və kişi cinsinin ifadə etdiyi mənaları təhlil edirlər. Bu araşdırmaların nəticəsi, əksər dillərin patriarchal mənşəli olduğunu üzə çıxarırlar. Onlar şəxsin cinsinin qeyd olunmasının aradan qaldırılmasıyla bağlı bir çox tövsiyələr irəli sürmüslər [2].

J.Derrida ənənəvi fəlsəfi düşüncənin əksliklər üzərində formalasdığını və bu əksliklərdən yanlış birinin həqiqətə uyğun olduğunu və bütün təfəkkür sisteminin kişi meyarına əsaslanan bir mərkəzdən idarə olundugunu bildirir. Bu dixotomik mərkəzin dekonstruksiyası onun qeyri-sabitliyini və konstruktiv xarakter daşıdığını ortaya qoyur. Yəni əks anlayışlar kimi formallaşan qadın-kisi konstruksiyasından biri əsas və tam kimi, digəri isə ikinci dərəcəli və əlavə kimi qəbul olunur. Əslində, əsas və tam olan termin, digər əksliyə nisbətdə formallaşır. Yəni kişi konstruksiyası burada əksi olan “qeyri-qadın” konstruksiyası kimi ortaya çıxır. J. Derrida bunu Lakanın psixoanalizi ilə əlaqələndirərək bildirir ki, subyekt (kisi) özünü digərindən (anadan) ayırmalı və (atanın müəyyənləşdirildiyi) ənənəvi qanun çərçivəsinə daxil olmaqla müəyyənləşir [3].

Feminist linqvistikikanın (E. Siks, L. İriqare, C. Kristeva) yaranmasına Lakanın dil konsepsiyası böyük təsir göstərmişdir. Lakan dilin tahtəşüru tədqiq etməyin yeganə yolu hesab etmişdir. Çünkü təhtəşüru strukturlaşdırıcı amil dildir. Dil mədəniyyəti müəyyənləşdirən məna sistemi və rəmzi nizamdır. Yeni sosiallaşan uşaq bu rəmzi aləmə daxil olanda özünü ananın varlığından kənarda bir şəxsiyyət kimi dərk edir. Subyekt öz hiss və davranışlarının alətinə çevrilərək onu yaşıdır və dil qanunları onun iradəsinin fövqünə çıxdığı üçün onun qanunlarına tabe olur. Əks təqdirdə, subyektin sosiallaşması və mədəniyyətin daşıyıcısına çevrilməsi mümkün deyildir. Beləliklə subyekt dil vasitəsilə mədəni stereotipləri mənimsəyir və onlar vasitəsilə özünü yaradır. J. Lakan yazır: “Biz doğduğumuz andan rəmzi nizam aləminə dülşürük. Biz cəmiyyətin üzvlüyünə və rəmzlərin ifadə etdiyi mənalara daxil olandan sonra dünyani mövcud rəmzlərə uyğun şəkildə qurmağa başlayırıq. Beləliklə, biz patriarchal nizama daxil olaraq onun mövcudiyətinə və gerçəkləşməsinə şərait yaradırıq” [3]. Lakana görə, kişi və qadınlar dil rəmzlərini mənimsəməklə,

onlar üçün müəyyənləşdirilən mədəni normalarla özlərini eyniləşdirirlər. Nəticədə, onlar mövcud dil məkanında öz yerlərini müəyyənləşdirirlər. Buna görə də dil fenomeninə Lakan məntiqi və gender metodları ilə yanaşmaq gender asimmetriyası barədə maraqlı tədqiqatların ortaya çıxmasına şərait yaratmışdır.

Danimarkalı linqivist Otto Jespersen ilk dəfə 1924-cü ildə qadın və kişinin fərqli dillərdə danışdıqlarını irəli sürdü və onların fərqli xüsusiyyətlərini ortaya qoydu. O, 25 nəfər universitet tələbəsi arasında bir təcrübə həyata keçirmişdir. Hər bir tələbə fikirləşmədən 100 söz yazmalı idi. Qızlar əsasən geyim və parçalarla, oğlanlar isə daha çox təbiət və heyvanlarla əlaqədar sözler yazımışlar. O, bu təcrübəyə əsasən belə qənaətə gəlmüşdür ki, qızların söz ehtiyati oğlanlarından azdır. O, tədqiqatlarında qeyd etmişdir ki, qadınlar kişilərdən fərqli olaraq daha məntiqsiz və sürətlə danışırlar [4].

XX əsrin 70-ci illərindən Senta Tromel-Plotz və Robin Lakoff adlı feminist linqivistlər müvafiq məsələ ilə bağlı tədqiqatlara başlıdılardı və cinslərin danışq tərzində sosial fərqlərin olduğunu qeyd etdilər. Onlara görə, qadınlar danışdıqları zaman kişilərin təsirinə və onların patriarxal dil təcavüzünə məruz qalırlar. Robin Lakoff və Mary Ritchi Key ilk dəfə qadınların dil qabiliyyətsizliyini bioloji mənsubiyyətlərinə bağlayan Otto Jespersenin fikirlərinə qarşı çıxaraq bildirdilər ki, qadınların dil problemi onların sosial statusu, cəmiyyətdəki zəif mövqeləri, kişilərdən asılılığı ilə bağlıdır. Robin Lakoff “Language and Women’s Place” (1973) adlı kitabında qadınlara özünəməxsus danışq tərzinin əsas xüsusiyyətlərini qeyd edərək bildirir ki, qadınlar öz maraqları dairələrinə aid sahələr barədə zəngin söz ehtiyatlarına (xüsusişə sıfətlərə) və qüsursuz nitqə, düzgün söz və ifadə seçiminə malikdirlər. Onlar güclü duyğularını, iddialarını yumşaltmaq və ya gizlətmək məqsədilə sual intonasiyasından, sual ədatlarından, vurgulardan, jestlərdən istifadə edərlər.

Dünyada müxtəlif mədəniyyətlər mövcuddur. Hər bir mədəniyyətin tarixi inkişaf nəticəsində formallaşan özünəməxsus gender stereotipləri vardır. Mədəniyyətlər daxilində inkişaf edən stereotiplər insanların təfəkkürünə və oradan da dillərə sırayət edərək müəyyən gender balansını yaradırlar. Çünkü dil insanların ən yaxın əhatəsi və əsil həqiqətidir.

XX əsrin 90-ci illərindən gender tədqiqatlarının genişlənməsi nəticəsində dil probleminə bioloji cinslərin mövqeyindən deyil, “sosial cins” yəni gender mövqeyindən yanaşılması məqsədə uyğun hesab olundu. Araşdırmaalar göstərir ki, qadınlar öz incə təbiətlərdən irəli gələrək kişilərdən daha zərif, tərbiyəli, kübar və nəzakatlı şəkildə danışırlar. İctimai yerde bağıraraq və nə danışdıǵına əhəmiyyət vermədən danışan qadın kişilərdən daha çox ictimai qınaq obyektine çevrilir. Azərbaycanda xalq arasında belə bir deyim var ki, “qadın özünü ağır aparar və başı aşağı gəzər.” Lakin dönyanın əksər mədəniyyətlərində qadınların ictimai yerlərdə diqqəti cəlb etməmələri müşahidə olunmuşdur. Bütün dünya qadınlarını birləşdirən əsas cəhət, onların öz aralarında ev, ailə, qohumluq məsələlərini həddən artıq müzakirə etmələri və öz aralarında kişilərə məlum olmayan şifrlə dil vasitəsinə malik olmalarıdır [5].

M. Fuko digər anlayışlar kimi cinsiyyət anlayışının da diskursun nəticəsi kimi dil vasitəsilə formalasdığını bildirir. Qadının dildə reproduktiv funksiya ilə eyniləşdirilməsi, onun sosial rolunu müəyyənləşdirir. M. Fukoya görə, dil hakimiyyəti yaradıb, onu qoruyan və həm də onu parçalayan əsas vasitədir. Dil şüuraltı şəkildə cəmiyyətdə gender (həmçinin irqi, etnik) münasibətlərini dixotomik şəkildə tənzimləyir və patriarchal hakimiyyətin qorunub güclənməsinə şərait yaradır. Buradan da dil cəmiyyətin bir hissəsi, sosial proses və sosial şərtlənmiş prosesi əks etdirən diskurs kimi başa düşülür. Fukonun bu ideyasi dilçilik sahəsində yeni tənqidli istiqamətlərin yaranmasına səbəb oldu.

Amerikan sosiolinqvisti Debor Tannen cinslərin nitq üslublarındakı ünsiyyət problemlərini təhlil edərək, onların zidd mədəniyyət ünsürü olduğunu irəli sürür. Çünkü ona görə, onlar cəmiyyətdə iki müxtəlif cinsi tərbiyə mühitində diləyiylənir və fərqli dil üslubları da buradan qaynaqlanır. Burada dinin də öz təsiri vardır. M. Ariel dil şüurunun dindən asılılığını praktiki şəkildə sübut etmişdir. O, 140 məktəbli arasında keçirdiyi araşdırma əsasən, məktəblilər şərti olaraq Adəm adlı uluecdadına istənilən ad seçməli idilər. Onlardan yalnız biri ecdadına qadın adı qoymuşdur [6]. Yaxud orta əsr katolik kilsəsində və onu təmsil edən rahiblərin əsərlərində qadının insan statusundan məhrum edilməsi ilə bağlı formallaşan bəzi anlayış və terminlər, öz əksini avropa

dillərində tapmışdır. Biz bu prosesin daha əvvəlki antik dövrlərdən başladığını nəzərə alsaq, dini-mifik dünyagörüşün dilin formallaşmasındaki nəhəng rolunu müşahidə edə bilərik. Eynilə, islam dinində qadının örtünməsi ilə əlaqədar övrət (xalq arasında "arvad" yəni "tam örtünən" kimi tələffüz olunur) kimi tanınmasını misal göstərə bilərik.

Dildə gender asimmetriyasının yaranmasına şərait yaranan kişi təsiridir (androsentrizm). Cins kateqoriyası hind-avropa, sami və dravid dilleri üçün daha çox xarakterikdir. Bu dillərdə "insan" və "kişi" anlayışları eyniləşdirilir: ingiliscə «man», fransiza «homme», almanca «mann», farsca «mərd» və s. Bir çox dillərdə bir-birindən kəmiyyət və keyfiyyət baxımından kəskin şəkildə fərqləndirilən kişi və qadın cinslər kateqoriyası vardır. Adətən ismin qadın cinsi kişi cinsindən töreyyir (ərəbcədə "katib-katibə, müəllim-müəllimə", student-studentka). Lakin bu isimlər cəm formasında işlənəndə qadın deyil, kişi cinsinin söz kökündən formalashırlar (müəllimlər, studenty). Yaxud kişiye "müəllimə" deyərək müraciət etmək təhqirdirsə, qadına "müəllim" demək təhqir hesab olunmur. Bu dillərin sintaksisində uzlaşma obyektin real cinsinə görə deyil, qrammatik cinsin nitq hissələrinə uyğun formasında ortaya çıxır. Bir çox avropa dillərində qadın obrazı frazeoloji birləşmələrdə mənfi xüsusiyətlərlə ifadə olunur. Lakin kişi cinsi ilə əlaqədar pozitiv və avtoritar xarakter daşıyan sözlərdən mürəkkəb sözlər və söz birləşmələri (irishman, sjotsman, spokesman, manpower, manmade və s.) yaradılmışdır. Bu qadınların ənənəvi olaraq müxtəlif sosial sahələrdən (idman, siyaset, təhsil və s.) təcrid olunmasına işarədir. Yaxud peşə və titullar kişilərlə birbaşa, qadınlarla isə dolayı şəkildə əlaqəlidir (doctor-lady doctor, professor-women professor).

Feministlər cinsi ayrıseçkiliyi yol verən reklamları, elanları ciddi şəkildə təqnid edir və dildə cinsi ayrıseçkiliyi ortadan qaldıran neytral sözlər (Məsələn, «God» sözünü "Goddess" və ya "Creatrix" kimi) üstünlük verirlər. Onlar hətta dilə neologizmlər gətirməyə çalışırlar. Məsələn, feministlər "kişi tarixi" mənasını ifadə edən his-story sözünü "qadın tarixi" mənasını ifadə edən her-story sözü ilə əvəz etməyi təklif edirlər. Onlar irəli sürdükləri neologizmləri öz internet səhifələrində, ədəbiyyatlarında geniş istifadə edirlər. Bu isə, müvafiq terminlərin tədricən cəmiyyətdə özünə yer tapmasına şərait yaradır.

Gender konstruksiyasını yaranmasında bir çox koqnitiv mexanizmlər vardır. Postneoklassik və feminist dil fəlsəfəsində onların bir neçə növü müəyyənləşdirilmişdir. Onlara kateqoriyalasdırmaq, avtomatizm, inferensiya (mühakimə), figura-fon perceptiv quruluş, metafora və empirizm, mental obrazlılıq və konstruksiyalasdırmaq, konseptual arxetiplər addır.

Kateqoriyalasdırmaq – dildə tarixən formalashan gender stereotiplərinin söz, termin, frazeoloji birləşmə və ifadə formalarında aksioma halına düşməsidir. Bu kateqoriyaların qorunub saxlanması patriarchal sistemin mənafeyinə uyğun gəlir. Dil bu funksiyani mədəniyyətdə təhtəşşür seviyyəsində yerinə yetirir.

Avtomatizm – fəaliyyəti qeyri-ixtiyari şəkildə nəzarətdə saxlayan xüsusi neyro-koqnitiv mexanizmdir. Bu mexanizm dildə avtomatik gender stereotipləri ilə müəyyənləşən mürəkkəb ifadələr və sözlər yaradır. Bununla bağlı bir çox təcrübələr aparılmışdır. Məsələn, biz "moda, rəqs, mətbəx" deyəndə avtomatik olaraq qadını, "güç, qəhrəman, pilot" deyəndə avtomatik olaraq kişini nəzərdə tuturuq. Yaxud virtual olaraq biz bəzəkli tovuz quşunu və ya bəzəkli dekorativ balığı (kuppi növünü) diş hesab edirik (Halbuki, onlar erkək cinsinə aiddirlər). Yəni avtomatik reaksiya həm kişilərə, həm də qadınlara aiddir. Çünki onlar artıq düşünmədən dildə formalashan koqnitiv mexanizmlərdən qeyri-ixtiyari şəkildə istifadə edirlər.

Figura-fon perceptiv quruluş mexanizmində diqqət hər hansı bir fonda olan figura üzərinə yönəlir. Bu figur əslində öncədən nəzərdə tutulan figurdur. Sadəcə, onun ətrafdaklarının diqqətini çəkməsi üçün, xüsusi fonda təqdim olunur. Məsələn, qəzet başlığında yazılır ki, "Anası restoranda olduğu ərefədə 7 yaşlı qızı qatl edilmişdir".

Burada fonda cinayətkar deyil, öncədən nəzərdə tutulan ana ittiham figura seçilmiştir [7]. Metafora və empirizm mexanizmində metafora mütərrəd təcrübəni cismani təcrübə terminləri ilə konstruksiyalasdırır. Yəni cismani metaforanın dildə təcəssümü, dilin bütün sahələrinə sırayət edir. İki cinsin mövcudluğu qadın və kişi kateqoriyasının fəlsəfi fikir tarixində meydana çıxmamasına səbəb oldu və eyni zamanda məşət şüurunu müəyyənləşdirən metaforalar üçün müqayisə bazası yaratdı.

Bu cür metaforalar yanlış cinslərə deyil, həmçinin onlarla əlaqələndirilən əşyalara da aid edildi (məsələn, kişi və ya qadın avtomobili, kişi və ya qadın rəngi və s.).

Inferensiya (mühakimə) mexanizmi hər hansı bir fikir yaratmaq üçün istifadə olunan fragmentar ifadə və terminlərdir. Bu fragmentar məlumatı qəbul edən şəxs öz sillogist mühakiməsi ilə onu tamamlayacaqdır. Əslində, dil vasitəsilə ötürülen gizli məlumatın mahiyyəti bu şəkildə idrak prosesinin fövqündə qalacaqdır. Məsələn, "qız qızdır" taftalogiyasını hərfi mənada şərh etmə mümkün deyildir. Bu ifadəni dinləyən insan onun mahiyyətinə varmaq üçün, şüurunda qız ilə eyniyyət təşkil edən anlayışlar və təsəvvürleri vahid bir sistemdə konstruksiyalaşdıracaqdır. Bu prosesdə ona yenə də yardım edən dildə kateqoriyalasmış stereotiplər olacaqdır. Bu baxımdan dil fenomeni idrak prosesində fəlsəfi mahiyyətin dərk olunmasına mane olur. Buna görə də dilə gender metodları vasitəsilə təqnid yanaşma elmi-fəlsəfi zərurətdən irəli gəlir.

Konseptual arxetiplər mexanizminə görə, diller bir-birindən fərqləndə də, onlar arasında ümumi oxşar abstraksiyalar (yəni konseptual arxetiplər) mövcuddur. Məsələn, qədim çin miflərində (sonralar fəlsəfi düşüncəsində) "in" və "yan" əks başlangıcları daima paralel şəkildə kişi və qadın başlangıclarının konseptual arxetiplərini təşkil etmişlər. Yaxud dildə cansız əşyaların qadın və ya kişi cinsində təqdim olunması buna işarədir.

Biz Azərbaycan və türk dillerini feminist və ya gender linqivistikası metodları ilə araşdırısaq maraqlı nəticələr əldə edə bilərik. Türk dillərdə cins kateqoriyasının olmaması (bu hal bir çox dillərdə vardır), söz və söz birləşmələrinin mütləq cinsi mənada işlənməməsi və ümumiyyətlə qrammatik normaların cinsi ayrıseçkilik prinsiplərinə əsaslanmaması, türk dillərdə cinsi ayrıseçkilik hallarının olmamasını və gender stereotiplərinin mövcud olmadığını göstərmir. Bu sahədə hələ tədqiqatlar aparılmamışdır. Lakin türk dilinin qrammatik quruluşunda gender simmetrasiyasının qorunduğu müşahidə olunsa da, bunu bəzi sözlər, frazeoloji birləşmələr, deyimlər və ifadə formaları barədə söylemək mümkün deyildir. Azərbaycan və Türkiyə türkçəsində (başqa türk dillərində də) əksər frazeoloji birləşmələr, deyimlər və ifadə formaları eynidir. Onların araşdırılması göstərir ki, türk dillərində də gender asimmetrasiyası mövcuddur.

Türk dillərdə "adam" ismi hər iki cinsin nümayəndəsinə münasibətdə işlənmişdir. Digər dillərdən fərqli olaraq türk dillərində "adam" ismi ilə "qadın, qız" isimləri arasında kəskin hədd qoyulmamışdır. Yəni bu sözlər qadınlara münasibətdə də istifadə olunmuşdur. Lakin araşdırımlar göstərir ki, "adam olmaq", "adam kimi", "adam yerinə qoymaq", "özünü adam kimi aparmaq" dəha çox kişiye münasibətdə istifadə olunur. Çünki bu ifadələr daha çox kişinin sosial funksiyalarını ifadə edən termin olmuşdur. "Adam olmaq" və ya "kişi olmaq" çox vaxt eyni mənada istifadə olunmuşdur. Kişilik və ya adamlıq ev, sosial status və ailə sahibi olmaqla eyniləşdirilir. Qadın ənənəvi olaraq bu funksiyalardan birbaşa məhrum olduğu üçün "adam olmaq" imkanlarını itirmişdir. Lakin bu funksiyalara sahib çıxan qadınlar cəmiyyətdə "kişi kimi qadındır" ifadəsi ilə dəyərləndirilir. Deməli, qadın cəmiyyətin ona verdiyi gender ölçüləri çərçivəsində mənfi bir varlıq kimi tanınır, bu çərçivədən kənara çıxanda "sosial kişi" status qazanır. Bu sosial statusu qoruya bilməyen kişilər isə, cəmiyyətdə "qız kimi olmaq", "arvad olmaq" ifadələri ilə təhqir olunurlar. Onların bütün davranış və sözləri cəmiyyət tərəfindən "arvad kimi gülmə!", "arvad kimi danışma!", "qız kimi ağlama!", "qadın kimi boşboğazlıq etmə!" kimi təhqirəmiz ifadələrlə məzəmmət olunur. Lakin kişilərə münasibətdə bu cür anlayış və ifadələr ortaya çıxmamışdır. Əslində bu söz və ifadələr vasitəsilə qadının varlığı təhqir edilir.

Türk dillərində elə söz və ifadələr vardır ki, onlarda qadının iştirakı minimuma endirilmişdir. Məsələn, "atalar sözü", "kişi sözü", "sözlünün ağası olmaq" "kişinin sözü bir olar" kimi ifadələrdə qadının söz sahibi olmaq funksiyası inkar olunur. Yəni "analar sözü", "qadın sözü" ifadələrinə nə milli ədəbiyyatda, nə də danışq dilində təsadüf etmək mümkün deyildir. Bunlar ənənəvi cəmiyyət və ailədə qadının söz demək hüququndan məhrum olduğunu göstərir. Buna görə də, bir çox başqa dillərdə (ingilis, fars və s.) olduğu kimi, cinsləri ifadə edən qrammatik normaların olmadığı türk dillərində "o" şəxs əvəzliyi çox vaxt birbaşa kişini, dolayı olaraq qadını ifadə edir. Çünki qadın və qızlara müraciət olunanda əksər hallarda "o qız" və ya "o qadın" söylənilir. Lakin ingilis dilində "o" şəxs əvəzliyində cinsləri ifadə edən terminlər (he, she) vardır.

Qızlar daima evlilik məsələlərində nəsillərarası münasibətlərin tənzimlənməsində bir ticarət vasitəsi kimi alınıb satılmışdır. Hətta qızlar beşikdə olduqları zaman onlara köbəkkəsdi etmiş və evlilik üçün behləmişlər. Türk dillərdə qızların əre verilməsi və ya gəlin gətirilməsi ilə əlaqədar "qız almaq", "qız vermek" və ya "qız qaçırmamaq" ifadələri işlənmişdir. Lakin oğlanların evləndirilməsi ilə əlaqədar buna bənzər ifadələr olmamışdır. Bu sosial ənənələrə sadiq qalan qadınlar əre getdikdən sonra "xatin" və ya "qadın", övlad dünyaya gətirəndən sonra isə "ana" sosial statusuna layiq görülmüşlər. Lakin əre getməyən qızlar "qarımıq qız", "evdə qalmış" kimi, övladı olmayan isə "qısır" kimi terminlərlə ifadə olunmuşlar. Əslində qadına qızə münasibət əsasən onun övlad dünyaya gətirməsi və övlad yetişdirməsi funksiyası ilə müəyyənləşmişdir.

Türk dillərdə işlənən bəzi antonimlərin mahiyyətində cinsi ayrıseçkilik elementləri müşahidə olunur. Biz bunları türk xalqlarının deyimlərində, atalar sözlərində və ümumiyyətə folklor nümunələrində müşahidə edirik. Məsələn, "qız acı, oğlan baş tacı", "qız ağılı, qaz ağılı" "oğul tiker, qız sökər" kimi deyimlərdə qız və oğlan arasında olan dixotomik münasibət, birinin müsbət, digərinin isə mənfi mənalarda işləndiyini göstərir. Lakin bu cür qarşıdurma türk dillərdə universal xarakter daşımadığı üçün qrammatik normaya çəvrilməmişdir. Lakin cinslərin kateqoriyalara görə bölməni əks etdirən dillərdə qadın-kişi başlangıcıları arasında bölgü dixotomik mədəniyyət vasitəsilə dilə, dildən isə şüura sirayət etmişdir. Biz bunun bariz nümunəsini türk və avropa, türk və ərəb mədəniyyətləri tarixinin müqayisəli araşdırılması nəticəsində müşahidə edə bilərik. Türk mədəniyyətində digərlərinə nisbətən gender simmetrasiyasının qorunması, öz təsdiqini qədim türk dastanlarında və şifahi xalq yaradıcılığında tapır. Türk dillərdə cinsləri bildirən xüsusi isimlər arasında kəskin hədd qoyulmamışdır. Həm kişi, həm də qadın adlarını ifadə edən onlarla xüsusi adlar vardır: Arzu, Almaz, Fikrət, Tərlan, İsmət, İzzət və s.

Lakin bu sahədə geniş tədqiqatlara ehtiyac vardır. Çünkü mədəniyyətin müasir feminist dilçilik metodları vasitəsilə öyrənilməsi, məlum olmayan bir çox yeniliklərin əldə olunmasına şərait yaratmış olar.

ƏDƏBİYYAT

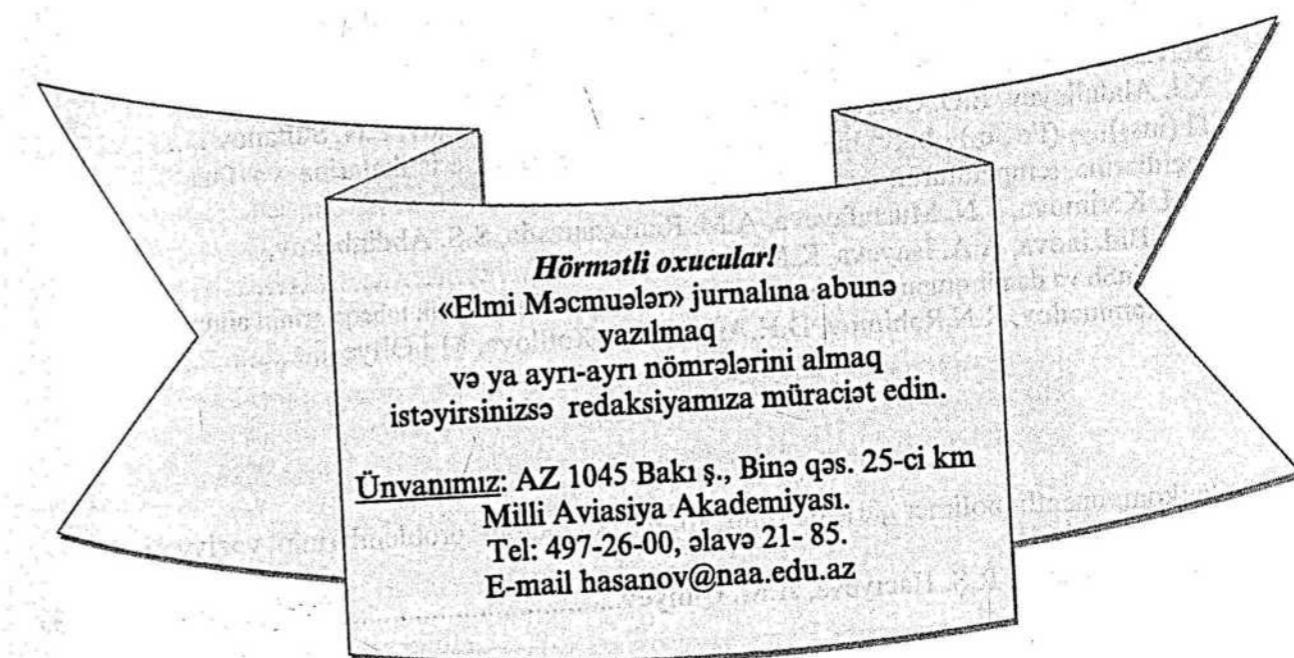
- Гордон Д., Лакофф Дж. Постулаты речевого общения // Новое в зарубежной лингвистике. Вып. 16. М., 1985. 276–302 с.
- Янкубаева А.С. Гендерный фактор в функционировании метафоры. e-lib.gasu.ru/vmu/archive/2008/01/20.pdf.
- Гриценко Е.С. Язык как средство конструирования гендера. Новгород, 2005 - 405 с.
- Fatma Öztürk. Toplumdilbilimsel bir kavram olarak kadın-erkek dil ayrimına türkçe ve almanca açısından bir yaklaşım. A.Ü.Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi [TAED] №47, Erzurum 2012. 87-106 s.
- Lakoff R. Language and Woman's Place//Language in Society. 1973- 45-80 s.
- Bingölçə Filiz. Kadın argosu sözlüğü. "Metis Yayımları" İstanbul 2002 – 233s.
- Romaine S. Communicating Gender, London. Oxford University Press, 1999 – 266 s.

ГЕНДЕРНАЯ ЛИНГВИСТИКА

X.A. Mamedova

Язык любого народа является наиболее очевидным показателем его исторических гендерных аспектов. Гендерные стереотипы «могут расцениваться» согласно анализу структуры языка. С этой точки зрения, сформированная на постнеоклассической парадигме и подвергнутая давлению постмодернистской философии область гендерной лингвистики (или феминистическая лингвистика) вложила новый вклад в сферу языковой науки и прав женщин.

The language of any people is the most obvious indicator of its historical gender dimensions. Gender stereotypes "could be assessed" according to an analysis of language structure. In this regard, the area of gender linguistics (or feminist linguistics) as affected by postmodernist philosophy formed according to a new postneoclassic paradigm has been researched, specifically looking at gender asymmetry in different languages. As a result, new contributions have been made to women's rights and linguistics.

MÜNDƏRİCƏ

AVIASİYAHƏNNİKASI

1. Pilotsuz uçuş aparatlarının kollektiv fəaliyyəti
D.P. Kuçerov, T.R. Cəfərzadə, A.N. Kozub 1
2. Qatarların sürətlənməsi və tormozlanması zamanı təkerlə rəlsin qarşılıqlı əlaqəsində
sürtünmənin və ilismənin araşdırılması
H.M. Əhmədov, N.R. Zöhrabov 9

AVIASİYAHƏLEKTRONİKASI

3. Teleskopik müşahidə borularının texniki göstəricilərinin yaxşılaşdırılması
Yaqubzadə N.Y., G.C. Ömərova 15
4. Selvari fotodindlarda fotocərəyanın formasının analitik təsviri
X.İ. Abdullayev, E.Ə. Cəfərova, R.M. Muxtarov, Z.Y. Sadıqov, F.N. Sultanov 20
5. Tl_{(InS₂)_{1-x}} (Fe Se₂)_x bərk məhlullarının dielektrik xarakteristikalarına və fazaya
keçidlərinə temperaturun və tərkibin təsiri
E.M. Kərimova, S.N. Mustafayeva, A.M. Ramazanzadə, S.S. Abdinbekov,
S.M. Bidzinova, A.A. İsayeva, K.M. Salmanova 24
6. GaSb, InSb və dəmir qrupu elementləri əsasında kompozitlərin nazik təbəqələrinin alınması
İ.X. Məmmədov, R.N. Rəhimov, D.H. Arası, A.Ə. Xəlilova, M.İ. Əliyev 28

AERODROMLARIN VƏ AEROPORTLARIN YƏRÜŞÜ
AVADANLIQLARLA İƏCİHZ QİYMƏTLƏNMƏSİ

7. Coxkomponentli polimer qarışqlarının alınma və tədqiqi problemlərinin vəziyyəti
haqqında icmal
N.T. Qəhrəmanov, R.Ş. Hacıyeva, A.M. Quliyev 33

ƏTRAFTARİHİN QORUNMASI

8. Xəzər dənizi sahil zonasının iqlim potensialının qiymətləndirilməsi
R.M. Məmmədov, L.A. Həsənli 41

TƏQİFİLLİ METODOLOGİYASI VƏ TƏLİM

9. İngilis dilində sözlərin polisemiyası
V.M. İvaşenko 45

TOPISATİV VƏ MİNECİVƏLİ VƏ HÜQUQ

10. Beynəlxalq ticarətin tənzimlənməsinin zəruriliyi və bu məqsədlər üçün istifadə edilən
tarif metodları
S. H. Pürhani, R. F. Kərimov 47
11. Əmək bazarıının dövlət tərəfindən idarə olunması məsəlesi
E.N. Məmmədov 55
12. Birbaşa xarici investisiyaların dövlət tənzimlənməsinin zəruriliyi
S.H. Pürhani, N.Ə. İbrahimov 61
13. Azərbaycan Respublikasının nəqliyyat sektorunun 2005-2012-ci illərdə inkişaf dövrü
K.F. Axundzadə, A.A. Eyvazov 67
14. Azərbaycanda şəhər cinayətkarlığının kriminoloji analizi, proqnozlaşdırılması və
profilaktikasının bəzi məsələləri
Nazim Əliyev 71
15. Dövlətin ərazi quruluşunun sabitliyinin təmin edilməsinin konstitusion-hüquqi
məxanizmləri
S.Z. Hüseynov, Ş.M. Kərimov 80
16. İslam hüququnda silahlı münaqışlər zamanı insan hüquqlarının qorunması məsələləri
S.H. Məmmədov, M.Əliyeva 84
17. Adam oğurluğu gərə cinayət məsuliyyətinin kriminoloji əsasları
T.B. Hacıyev 92
18. Yerli özünüidarəənin anlayışı və azərbaycan cəmiyyətinin dövlət-hüquqi strukturunda
yeri və rolü
R.R. İbrahimov 97
19. Azərbaycan Respublikasında agrar islahatların hüquqi əsasları
İ.O. Quliyev, Ə.Ə. Kazimov 102
20. Cinayət işlərinin birləşdirilməsinin qanuniliyi
Ü.İ. Ağamaliyev 106
21. Notariat fəaliyyətinin ümumi xarakteristikası
D.R. Davudov 109
22. Beynəlxalq valyuta fondu çərçivəsində dövlətlərin valyuta siyasetinə nəzarə
L.R. Fərzəliyeva 113

TƏLİM VƏ MİMLƏR

23. Azərbaycan səmasında qadın
O.V. Əliyeva, T.A. Quliyeva 119
24. Azərbaycan ədəbiyyati folklorunda, məişətimizdə və dinimizdə müqəddəs rəqəmlər
Ə.M. Xəlili 125
25. Gender linqvistikası
X.A. Məmmədova 132

Mülki Aviasiya" redaksiyasında nəşr olunmuş yeni kitablar

S.I. Алиев
ГРУЗОВЫЕ ПЕРЕВОЗКИ
Учебное пособие

В предлагаемом учебном пособии рассмотрены вопросы организации и продажи международных авиагрузовых перевозок, коммерческой работы в системе воздушного транспорта, указаны основы авиаотраслевого производства, изучения конъюнктуры рынка авиагрузовых перевозок, формирования и удовлетворения спроса. Исследованы вопросы государственного и международно-правового регулирования воздушного транспорта, основные нормативные документы, международные конвенции, межправительственные, межведомственные и коммерческие соглашения.

A.A. Eyvazov, P.I. Ismayilov
CARGO INTRODUCTORY
Teaching aid

In this proposed training aids viewed the organization and sale of international air cargo services, commercial work in air transport, indicated foundations air transport production and analyzed current situation of market air cargo transportation. Investigated issues of state and international regulation of air transport, the basic normative documents, international conventions, intergovernmental, interagency and commercial agreements.

S.I. Əliyev
YÜK DAŞIMALARI
Dərs vəsaiti

"Yük daşımaları" dərs vəsaiti, hava nəqliyyatının kommersiya istismarının əsas hissəsini təşkil edən və dövlətin iqtisadiyyatında mühüm yerlərdən birini tutan beynəlxalq yük avia daşımalarının satışının və təşkilinin vacib problemlərindən və onların həlli yollarından bəhs edir.

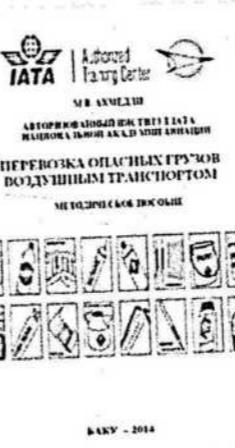

I.M. Ismailov, L.R. Bekirova
ЛАБОРАТОРНЫЕ РАБОТЫ
ПО КОМПЬЮТЕРНОЙ СХЕМОТЕХНИКЕ И
МИКРОПРОЦЕССОРАМ В ПРОГРАММНОМ
КОМПЛЕКСЕ MULTISIM

Учебное пособие

В учебном пособии подробно изложены особенности программы Electronics Workbench (EWB-Multisim) и методы логического моделирования цифровых устройств на основе данной программной среды. Рассмотрены вопросы моделирования электронных схем различных элементов и устройств в виде лабораторных работ.

Учебное пособие содержит описание лабораторных работ, краткие сведения из теории, порядок выполнения работы, примеры выполнения конкретной работы, требования к отчету и контрольные вопросы к лабораторным работам.

M.B. Ahmedli
ПЕРЕВОЗКА ОПАСНЫХ ГРУЗОВ ВОЗДУШНЫМ ТРАНСПОРТОМ
Методическое пособие

Авторизованный институт IATA
Национальной Академии Авиации
Одобрено Государственной Администрацией
Гражданской Авиации Азербайджанской Республики.

R.N. Nəbiyev, Q.C. Vəliyeva
DOZİMETRİK CİHAZLAR VƏ SİSTEMLƏR
Dərs vəsaiti

Dərs vəsaitində radioaktivlik, α , β , γ – şüalanmalar, radioaktivlik qanunları, radioaktivliyin bəzi nəzəri əsasları açıqlanmış, radioaktiv maddələrin təhlükəlilik kateqoriyaları, onların daşınması və radiasiya haqqında ümumi məlumat verilmiş, radiasiyanı aşkar edən qurğular, təsnifatı, iş prinsipləri geniş məzmunda təhlil edilmiş, son dövrə xaricdə istehsal olunan və respublikada layihələndirilən qurğuların izahına geniş yer ayrılmışdır. Radiasiya terrorizminin müasir terrorizmin bir növü olması, radiasiya terrorizminə cəhdlər haqqında statistik məlumat, dünyada baş verən böyük radiasiya qəzaları dərs vəsaitində öz əksini tapmışdır.

«Elmi məcmüəllər» jurnalı
«Mülki Aviasiya» redaksiya
heyəti tərəfindən baxılmış və çapına
icazə verilmişdir.

Журнал «Elmi məcmüəllər»
рассмотрен и разрешен
к печати редакционной коллегией
«Mülki Aviasiya».

«Elmi məcmüəllər» jurnalı
«Azərbaycan Hava Yolları»
Qapalı Səhmdar Cəmiyyəti
Milli Aviasiya Akademiyasının
Poligrafiya Mərkəzində çap olunmuşdur.
Tirajı-100 nüsxə.

Журнал «Ученые Записки» отпечатан
в Центре полиграфии
Национальной Академии Авиации
Закрытого Акционерного Общества
«Азербайджан Хава Йоллары».
Тираж 100 экз.

Редакционный Совет
Глав. редактор, академик НАНА А.М. Пашаев,
зам. глав. редактора, проф. А.Р. Гасанов
Члены Редакционного Совета

Академик НАНА А.Ш. Мехтиев, академик НАНА А.Дж. Гаджиев, член-корр. НАНА Б.Г. Тагиев,
член-корр. НАНА Ф. Дж. Мамедова, член-корр. НАНА А.З. Меликов, проф. А.З. Бадалов,
проф. А.М. Мамедов, проф. М.Х. Ильясов, проф. Р.А. Тагиев, проф. Дж.Г. Агаларов,
проф. Н.А. Гасанзаде, проф. И.О. Гулиев, проф. М.А. Бабаев, д.т.н. Р.А. Садыгов,
д.т.н. Т.И. Низамов, д.т.н. Р.М. Джафарзаде, д.т.н. И.М. Исмаилов,
д.т.н. Р.Н. Набиев, д.т.н. М.Р. Мустафаев

Технический редактор: к.ф.-м.н. А.М.Рамазанзаде; корректоры: О.В. Алиева, А.Г.Керимов;
составитель: Т.А. Кулпева

Рубрики журнала «УЧЕНЫЕ ЗАПИСКИ»

Для опубликования в журнал принимаются научные, оригинальные научно-популярные и обзорные статьи по темам: 1) Авиационная техника. 2) Наземные комплексы, стартовое оборудование, эксплуатация летательных аппаратов и их систем. 3) Авиационная электроника. 4) Аэронавигация и связь, аeronavigационные оборудования и комплексы. 5) Наземное оснащение аэроромов и аэропортов. 6) Управление воздушным движением. 7) Метеорология. 8) Охрана окружающей среды. 9) Методология обучения, тренинг. 10) Экономика, менеджмент и право. 11) Проблемы безопасности на воздушном транспорте. 12) Компьютерная техника, информационные сети. 13) Общественные науки. 14) Материалы рекламного характера.

Размещение рекламы на страницах журнала осуществляется на платной основе.

Правила оформления статей в журнал «УЧЕНЫЕ ЗАПИСКИ»

Статьи принимаются на азербайджанском, русском или английском языках. Каждой статье должна предшествовать аннотация на том же языке, на котором написана статья. Представляемые к публикации статьи должны быть напечатаны через два интервала на белой бумаге формата А4, размер шрифта 12. Отступы: слева от края листа 3 см, справа 2 см., сверху 2 см., снизу 2 см. Объем статей: не более 10 страниц для оригинальной или обзорной статьи, и не более 4 страниц для короткого сообщения, включая рисунки, таблицы и литературу. Статьи представляются в 2-х экземплярах в электронном варианте, набранные в формате WIN. WORD. Рукописи статей не возвращаются авторам. Для авторов и других организаций статьи сопровождаются письмом и актом экспертизы из той организации, где они работают. Статьи рецензируются. Решением Редакционного Совета статья рекомендуется к публикации.

1. Каждая статья начинается с названия, фамилии авторов, названия организации, и краткой аннотации на языке статьи объемом не более 5 строк через один интервал.

2. Ссылки на литературу:

- ссылки на литературу должны следовать в том порядке, в котором они появляются в статье.

Порядок цитирования:

- статьи в периодических журналах: фамилии авторов, название периодики, год публикации, том, номер страницы;
- книги и тезисы: фамилии авторов, название книги, место и год публикации, номер страницы.

3. Аннотация.

Аннотация на двух других языках должна быть напечатана на отдельном листе объемом не более 10 строк через один интервал.

4. Рисунки и фотографии.

Рисунки и фотографии с надписями и разъяснениями прилагаются отдельно. Размеры: не менее 6x6 см² и не более 12x11 см². Координатные оси графиков должны содержать минимум чисел. Названия координатных осей должны быть написаны очень ясно. Каждая линия в графиках должна быть пронумерована и объяснение должно быть дано в подписи к рисункам.

5. Таблицы.

Таблицы должны быть пронумерованы озаглавлены и напечатаны на отдельном листе. Статьи, не соответствующие данным требованиям, не рассматриваются.

Статьи, не удовлетворяющие этим условиям, не рассматриваются.

Журнал подготовлен к изданию в издательстве «Mülki Aviasiya» Национальной Академии Авиации.

Журнал «Ученые Записки» зарегистрирован
в Министерстве Информации и печати в 1999 г.
и включен в реестр Высшей Аттестационной
Комиссии при Президенте Азербайджанской
Республики. Регистрационный номер 492.
Тираж 100 экз.

Адрес редакции:
AZ-1045, г. Баку, Бина, 25-й километр,
Национальная Академия Авиации.
Тел.: 497-26-00, доб. 21-85, 497-27-54.
E-mail: Ramazanzade@rambler.ru

An abstract graphic design featuring three overlapping blue shapes on a white background. A large, solid blue circle is positioned at the bottom left. Above it, a smaller, darker blue circle overlaps the top left and center. To the right of the center, a dark blue triangle points towards the bottom right.

www.naa.edu.az